

เลย์โฮนา

คำปราศรัย
ในการประชุม
ใหญ่สามัญ

ลดข้อกำหนดเรื่องอายุ
สำหรับผู้สอนศาสนา
เต็มเวลา

ประกาศพระวิหารใหม่
สองแห่ง

แนะนำหลักสูตรใหม่
สำหรับเยาวชน

© วอลเตอร์ เรน, ไมออนูตให้กำลังใจ

ทุกคนอิ่ม โดยวอลเตอร์ เรน

“เมื่อ [พระเยซู] ทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวนั้นแล้วก็ทรงยกพระพักตร์ดูฟ้าสวรรค์ เมื่อขอพระพรแล้วก็ทรงหักขนมปังเหล่านั้นให้พวกสาวกเอาไปแจกให้กับคนทั้งหลาย ส่วนปลาสองตัวนั้นพระองค์ก็ทรงแบ่งให้โดยทั่วกัน

“ทุกคนจึงได้กินจนอิ่ม” (มาระโก 6:41-42)

“คนทั้งหลายที่รับประทานอาหารนั้น มีผู้ชายประมาณห้าพันคน ไม่รวมผู้หญิงและเด็ก” (มัทธิว 14:21)

ภาคเช้าวันเสาร์

- 4 ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่
ประธาน โรนัลด์ เอส. มอนสัน
- 6 ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้หรือไม่?
เอ็ลเดอร์เวอนทิน แอล. กุก
- 10 ฉันรู้ ฉันดำเนินชีวิตตาม ฉันรัก
แอน เอ็ม. คิบบี้
- 12 ของประทานซึ่งไม่อาจพูดถึงได้จาก
พระผู้เป็นเจ้า
เอ็ลเดอร์เครก ซี. คริสเตียนเซ็น
- 15 “เพราะเรามีชีวิตอยู่ พวกท่านก็จะมีชีวิต
อยู่ด้วย”
เอ็ลเดอร์เชซัน เอ็ม. โบเวิน
- 18 ขอให้ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วย
ท่านได้!
เอ็ลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
- 21 เรื่องความเสียใจและปณิธาน
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทคอร์ท

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 25 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 26 การเป็นบิดามารดาผู้ประเสริฐ
เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
- 29 จงทำงานอย่างทุ่มเท
เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ นัลลาร์ด
- 32 “จงมาหาเรา, ให้อ้าเชื้อสายแห่งอิสราเอล”
เอ็ลเดอร์แลร์รี่ เอ็กโค ฮอว์ก
- 34 มนุษย์จะเอาอะไรไปแลกชีวิตของตน
กลับคืนมา
เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ซี. เกย์
- 37 มาตรฐานพระวิหาร
เอ็ลเดอร์สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์
- 39 การทดลองศรัทธาของท่าน
เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 43 จงปกป้องเด็กๆ
เอ็ลเดอร์คิลลิน เอช. โอ๊คส์

ภาคฐานะปุโรหิต

- 47 พี่น้องชายทั้งหลาย เรามีงานต้องทำ
เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 51 จงองอาจในด้านความกล้าหาญ
ด้านพลังกำลัง และความกระตือรือร้น
อธิการเกรีย์ อี. สตีเวนสัน
- 54 จงระวังเกี่ยวกับตนเอง
เอ็ลเดอร์แอน โชนี ดี. เพอร์กินส์
- 57 ปีติแห่งฐานะปุโรหิต
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทคอร์ท

- 60 จงช่วยพวกเขาเลี้ยงให้สูง
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 68 มองผู้ก่อตั้งที่พวกเขาจะเป็น
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 72 พลัปลลาอยู่ที่ใดเล่า?
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 75 การชดใช้
ประธานบอยด์ เค. แพกเกอร์
- 78 สังเกตก่อน แล้วรับใช้
ลินดา เค. เบอร์ตัน
- 81 เรียนรู้ด้วยใจเรา
เอ็ลเดอร์วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาลซ
- 83 พระบัญญัติสำคัญข้อแรก
เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 86 พิจารณาพร
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 90 การเป็นชาวคริสต์เหมือนพระคริสต์
มากขึ้น
เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
- 93 ปีติจากการไถ่คนตาย
เอ็ลเดอร์ริชาร์ด ซี. สก็อตต์
- 96 จงเข้าไปใกล้พระผู้ช่วยให้รอดขึ้นอีกก้าว
รัสเซลล์ ที. ออสกูธอร์พ
- 99 ด้วยศรัทธาพระองค์จะทรงทำให้
ทุกสิ่งสมบูรณ์
เอ็ลเดอร์มาร์คัส บี. เนซ
- 101 การเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริง
เอ็ลเดอร์แคเน็ล แอล. จอห์นสัน
- 104 พรศีลระลึก
เอ็ลเดอร์ดอน อาร์. คลาร์ก
- 106 เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า
เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์
- 110 ขอพระเจ้าอยู่ด้วยจนเจอกันอีก
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

การประชุมสมาคมสงเคราะห์ สามัญ

- 111 ศรัทธาในการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
จารึกไว้ในใจเราแล้วหรือ
ลินดา เค. เบอร์ตัน
- 115 ตื่นตัวเต็มที่ต่อหน้าที่ของเรา
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
- 118 พระเจ้าไม่ทรงลืมท่าน
ลินดา เอส. รีฟส์
- 121 ผู้ดูแล
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 64 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 125 ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 126 ข่าวศาสนจักร
- 128 ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ

สรุปการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

ครั้งที่ 182

เข้วันเสาร์ 6 ตุลาคม 2012 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวด
อ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เวิน อาร์. ดันแคน ผู้สวด
อ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์ฮวน เอ. อุซาดา ดนตรีโดยคณะ
นักร้องประสานเสียงแทเบอรนาเคิล; แมค วิลเบิร์ต และ
ไรอัน เมอร์ฟี ผู้อำนวยการเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็น
และ ริชาร์ด เอลเลียต ผู้เล่นออร์แกน: "สิริแต่พระเป็น
เจ้า" เพลงสวด บทเพลงที่ 18; "ฐานมั่นคงหนักหนา"
เพลงสวด บทเพลงที่ 33, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์
โดย ออกซ์ฟอร์ด; "พระเจ้าซื่อสัตย์ตามพระองค์" เพลง
สวด บทเพลงที่ 106; "เราขอบพระทัยสำหรับศาสนา"
เพลงสวด บทเพลงที่ 10; "ฉันจะทำตามแผนของ
พระเจ้า" หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 86, เรียบเรียง
โดย ฮอฟไฮนส์, ไม่ตีพิมพ์; "จงมาร่ำเร่ยินดี" เพลงสวด
บทเพลงที่ 3, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ้ายวันเสาร์ 6 ตุลาคม 2012 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์โฮเซ แอล. อาลอนโซ
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงเยาวชนชายหญิง
จากสเคตในเขตเบเนเนียนและเทย์เลอร์ฮิลล์ ยูทาห์;
ลืออาห์ ทาร์วินท์ ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เก็ตส์ และ
บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์ ผู้เล่นออร์แกน: "Arise, O Glorious
Zion," Hymns, no. 407; "ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า," เพลง
สวด บทเพลงที่ 149 เรียบเรียงโดย เพอร์รี่, ไม่ตีพิมพ์;
"ขอให้เรารุดไป" เพลงสวด บทเพลงที่ 124; "On This
Day of Joy and Gladness," Hymns, no. 64 เรียบเรียง
โดย ฮัฟฟ์, ไม่ตีพิมพ์

ค้าวันเสาร์ 6 ตุลาคม 2012

ภาคฐานะปุโรหิต

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เจย์ อี. เจนเซ็น ผู้สวด
อ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์แพทริก เคียรอน ดนตรีโดยคณะ
นักร้องประสานเสียงฐานะปุโรหิตแห่งเมลเคีเซเคคจาก
ออกเคิน ยูทาห์; สตีเฟน พี. แซงค์ และ เดเรค เพ็ริช
ผู้อำนวยการเพลง; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ ผู้เล่นออร์แกน:
"สรรเสริญพระเจ้า" เพลงสวด บทเพลงที่ 30; "จงรัก
กันและกัน" เพลงสวด บทเพลงที่ 155 เรียบเรียงโดย
เพ็ริช, ไม่ตีพิมพ์; "พระเยซูพาเราไปรดทวงบาเรา" เพลง
สวด บทเพลงที่ 35; "ความหวังอิสราเอล" เพลงสวด
บทเพลงที่ 121 เรียบเรียงโดย แซงค์, ไม่ตีพิมพ์

เข้วันอาทิตย์ 7 ตุลาคม 2012 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์มาร์ลิน เค. เจนเซ็น ผู้
สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์คิธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์ ดนตรี
โดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอรนาเคิล; แมค วิล
เบิร์ต ผู้อำนวยการเพลง; ริชาร์ด เอลเลียต และ แอนดรูว์
อันสเวิร์ธ ผู้เล่นออร์แกน: "บอกมา ลังจะคืออะไร" เพลง
สวด บทเพลงที่ 139; "อรุณรุ่งเริ่ม" เพลงสวด บทเพลง
ที่ 1 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; "Does the
Journey Seem Long?" Hymns, no. 127 เรียบเรียง
โดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์ (เช่น วอร์บี, นักร้องเดี่ยว);
"ถูกเรียกให้รับใช้" เพลงสวด บทเพลงที่ 126; "ถ้าพระ
ผู้ช่วยยืนเคียงข้างฉัน" CSMP โดยแชลลี เดอฟอร์ด
เรียบเรียงโดย คาร์ดอน, ไม่ตีพิมพ์; "If the Way Be Full
of Trial, Weary Not," Songs of Zion (1912), no. 158
เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ้ายวันอาทิตย์ 7 ตุลาคม 2012 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวด
อ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์ออกทาเวียโน เทโนริโอ ผู้สวด
อ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์แลร์รี่ ดับเบิลยู. กิบบอนส์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอรนาเคิล;
แมค วิลเบิร์ตและไรอัน เมอร์ฟี ผู้อำนวยการเพลง;
บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์ และ ลินดา มาร์เก็ตส์ ผู้เล่นออร์แกน:
"The Day Dawn Is Breaking," Hymns, no. 52,
เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไม่ตีพิมพ์; "สวดอ้อนวอนหรือ
เปล่า" เพลงสวด บทเพลงที่ 61 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต,
ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; "จงยินดีพระเจ้าทรงเป็นราชัน"
เพลงสวด บทเพลงที่ 27; "ขอพระเจ้าอยู่ด้วยจนเจอกัน
อีก" เพลงสวด บทเพลงที่ 69 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต ไม่
ตีพิมพ์

ค้าวันเสาร์ 29 กันยายน 2012

การประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ลินดา เค. เบอร์ตัน ผู้สวดอ้อนวอน
เปิด: มาเรีย ทอร์เรซ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เมลินดา บาร์โรว์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงหญิงสาวสโตนจาก
สเคคซอลท์เลค บอนนาวิลล์ สเคคซอลท์เลคซอลลา
เคย์ และสเคคหนุ่มสาวสโตนเมอร์เรย์ ยูทาห์; เอมีลี
วัตเลย์ ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เก็ตส์ ผู้เล่นออร์แกน:
"ขอให้เรารุดไป" เพลงสวด บทเพลงที่ 124; เพลง
เมดเลย์ "พระองค์ทรงส่งพระบุตร" หนังสือเพลงสำหรับ
เด็ก หน้า 20 และ "ฉันพากเพียรเป็นเหมือนพระเยซู"
หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 40 เรียบเรียงโดย แชลลี
เดอฟอร์ด, ไม่ตีพิมพ์; "ฉันเฝ้าพิศวง" เพลงสวด บทเพลง
ที่ 89; "ขอพึ่งพระทุกโมงยาม" เพลงสวด บทเพลงที่ 44
เรียบเรียงโดย บีเบ, ตีพิมพ์โดย ลาริช

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่าง ๆ

ทำสามารถฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ใน
หลายภาษาที่ conference.lds.org แล้วเลือกภาษา
โดยปกติ หลังการประชุมใหญ่ไม่เก็นสองเดือนจะมีแผ่น
บันทึกเสียงการประชุมใหญ่ภาคต่างๆ อยู่ที่ศูนย์หนังสือ

ข่าวสารสำหรับการสอนประจำบ้าน และข่าวเยี่ยมสอน

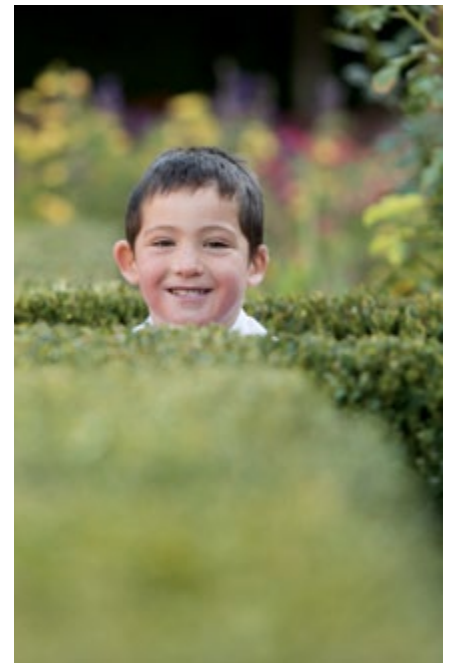
โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความต้องการ
ของผู้ที่ท่านเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสารการสอน
ประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย เดเร็ก อิสราเอลเซ็น
ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน

ภาพการประชุมใหญ่

ภาพถ่ายการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลคซิตีโดย
เดรก โดมอนด์, เวลเดน ซี. แอนเดอร์เซ็น, จอห์น ลูค,
แมทธิว โรเจอร์, โคดี้ เบลล์, เลสลีย์ นิลส์สัน, เวลตัน
โคลตัน, ซาราห์ เจนเซ็น, เดเร็ก อิสราเอลเซ็น, สก็อตต์
เดวิส, คริสตี จอร์แดน, แรนต์ โคลลิเออร์, ลอยด์ เอ็ด-
ดริตซ์ และ คารา คอลล์; ในบอตสวานาโดย จอห์น ฮันส์
แมน; ในบราซิลโดย ฟรานซิสโก ฟลาวิโอ ดิอาส คาร์-
เนโร; ในเอสโตเนียโดย อาแมนดา โรบินสัน; ในกรีซ
โดย เดวิด แอล. ไมเวอร์; ในอิตาลีโดย คริสโตเฟอร์ ดีน;
ในเม็กซิโกโดย คาร์ลอส อิสราเอล กูเตียร์เรซ โรเบิร์ต;
ในโมซัมบิกโดย คาเนียล ออสบอร์น; ในโปแลนด์
โดย ลิวส์ เจนเซ็น; ในสกอตแลนด์โดย จอห์น เจ. เกรย์
แฮม; ในสเปนโดย แอนโทนี การ์เซีย คอร์ริอัล; และใน
ไต้หวันโดย แดนนี แซน ลา

พฤศจิกายน 2012 ปีที่ 18 เล่มที่ 11
เลโอไฮนา 10491

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โคออร์ดิเนตอร์อาวุโส: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ตีลลิน เอช. ไรต์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบเนนาร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน
ที่ปรึกษา: เซน เอ็ม. โบเวิน, แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด็น จูเนียร์, แอนโธนี ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์
ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนครอบครัวและสมาชิก: วินเซนต์ เอ. วอห์น
ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์พี แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ลาร์ริส พอร์เตอร์ กอนท์

ผู้ช่วยฝ่ายสิ่งพิมพ์: เมลิสซา เซนเดโน
งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรนิน คาร์, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิทท์, มินดี โรย ฟริตแมน, ฮิวอี้ ลอฟตัส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์, พอล แวนเคนเบิร์ก, จูเลีย วูดเบอรี

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนเคิน
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทตต์ อาร์. เพเดอร์สัน
งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, ซี. คิมบัลล์ บอทท์, โอมัส ไซดัล, เคอร์รี่ ลินน์ ซี. เฮอริ่ง, คอลลีน ซิงคิลีย์, เอริก พี. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, แบรด เทียร์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: เลอแลนดี เนเบเกอร์ อูห์
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส
งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์พ บรีดจ์, ฮิวอี้ ดี. บราวน์, จูลี เบอริเดนท์, โบว์ธอร์พ ดับเบิลยู. กีกี, แคธลีน ฮิวอี้, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, ไทย์ ฟิลเชอร์, กายล์ เทท แพรพเพอร์ดี

งานออกแบบพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เอ. เซดจ์วิก
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวอี้ ลาร์เซ็น

เลโอไฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกสภาในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร เลโอไฮนาของจังหวัด/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของทางออนไลน์ที่ lahona.lds.org;
ทางอีเมลที่ lahona@ldschurch.org; **หรือทางไปรษณีย์ที่** [lahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA](http://lahona.Rm.2420,50E.NorthTempleSt.,SaltLakeCity,UT84150-0024,USA).

เลโอไฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เชื่อมั่น") หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน บิสลาม่า บัดแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เอช. เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โปแลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คุโรบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มอโกเลีย นอร์เวย์ ไปรูเกส โรมานี รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา ยูเครน อุรุกวัย และ เวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา
ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลโอไฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้ โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: November 2012 Vol. 36 No. 11. LAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

รายชื่อผู้พูดเรียงตามลำดับอักษร

กอนซาเลซ, วอลเตอร์ เอฟ., 81
เกย์, โรเบิร์ต ซี., 34
คริสเตนเซิน, เกรก ซี., 12
คริสทอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 47
คลาร์ก, ดอน อาร์., 104
คูก, เคเวนทีน แอล., 6
จอห์นสัน, แดเนียล แอล., 101
ดิบบี, แอน เอ็ม., 10
เนลสัน, รัสเซล เอ็ม., 18
แนช, มาร์คัส บี., 99
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซล, 29
เบเนนาร์, เดวิด เอ., 106
เบอร์ตัน, ลินดา เค., 78, 111
โบเวิน เซน เอ็ม., 15
เพอร์กินส์, แอนโธนี ดี., 54
เพอร์รี่, แอล. ทอม, 26
แพคเกอร์, บอยด์ เค., 75
มอนสัน, โอมัส เอส., 4, 68, 86, 110
รีฟส์, ลินดา เอส., 118
ไวทิงก์, สก็อตต์ ดี., 37
สก็อตต์, ริชาร์ด ซี., 93
สตีเฟนส์, แคโรล เอ็ม., 115
สตีเวนสัน, แกรี่ อี., 51
ออสกูดอร์ฟ, รัสเซล ที., 96
อายริงก์, เฮนรี่ บี., 60, 72, 121
อุคท์ดอร์ฟ, ดีเทอร์ เอฟ., 21, 57
เอ็กโค ฮอว์ค, แลร์รี่, 32
แอนเดอร์สัน, นีล แอล., 39
ไอค์ส, ตีลลิน เอช., 43
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์., 83
เฮลล์, โรเบิร์ต ดี., 90

ดัชนีหัวข้อ

กลับใจ, การ, 34, 75
กล้าหาญ, ความ, 51, 68
การอุทิศ, 51
แข็งขัน, การทำให้, 68
ครอบครัว, 26, 43, 54
ความตาย, 15
ความรัก, 10, 78, 83, 118
ความหวัง, 15
งาน, 29
งานเผยแผ่ศาสนา, 4, 18
งานอาชีพ, 47
จงรักภักดี, ความ, 83
จิตกุศล, 121
ซัดใช้, การ, 6, 75, 104, 111
เชื้อฟัง, การ, 101
เชื้อสายแห่งอิสราเอล, 32
ฐานะบัพเทอ, 47, 51, 54, 57
จิตใจ, การ, 86
เด็ก, 15, 43
แต่งงาน, การ, 26, 43, 47
บริสุทธิ์ทางเพศ, ความ, 6, 39
ประจักษ์พยาน, 68, 106
ประวัติครอบครัว, 93
ปีติ, 21, 57
เปลี่ยนใจเลื่อมใส, การ, 6, 54, 81, 96, 106
เปิดเผย, การ, 60
พรสวรรค์, เงินตะลันต์, 60
พระคัมภีร์มอรมอน, 32

พระเยซูคริสต์, 15, 18, 75, 99, 111, 118
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 12, 81, 99
พระวิหาร, 4, 12, 37, 93
พันธสัญญา, 54
พื้นคืนชีวิต, การ, 15
พื้นฟู, การ, 18
มาตรฐาน, 37
ยากลำบาก, ความ, 39, 110, 115
เยาวชน, 60
รักษา, การ, 81
รับใช้, การ, 12, 29, 57, 72, 78, 101, 110, 115, 121
เรียนรู้, การ, 10, 96
ลำดับความสำคัญ, 21
ศรัทธา, 39, 72, 99, 111
ศาสนาคริสต์, 90
ศีลระลึก, 104
สมาคมสงเคราะห์, 111, 115, 121
สวดอ้อนวอน, การ, 86
สอน, การ, 18, 96
สานุศิษย์, ความเป็น, 21, 29, 78, 83, 90, 101
สำนักคุณ, ความ, 110
สิทธิ์เสรี, 51
สื่อลามก, 6
เสียสละ, การ, 34
หน้าที่, 115
อ่อนน้อมถ่อมตน, ความ, 34, 72

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่

ขอให้เราตั้งใจฟังข่าวสาร... เพื่อเราจะรู้สึกถึงพระวิญญูญาณของพระเจ้าและ
ได้รับความรู้ตามที่ทรงปรารถนาให้เราทราบ

ฉากที่ข้าพเจ้าเห็น ทุกที่นั่นเต็มหมด—เว้นแต่บริเวณด้านหลัง ยังมีสิ่งให้ต้องปรับปรุง นี่เป็นมารยาทสำหรับผู้ที่ล่าช้าเล็กน้อยเนื่องจากการจราจรติดขัด คนเหล่านี้จะมีที่นั่งเมื่อพวกเขามาถึง

วันนี้เป็นวันดี—วันแห่งการประชุมใหญ่ เราได้ฟังคณะนักร้องประสานเสียงขับร้องบทเพลงอันไพเราะ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงเพลงของคณะนักร้องประสานเสียง หรือเสียงออร์แกน หรือเสียงเปียโน ข้าพเจ้านึกถึงมารดาข้าพเจ้าผู้กล่าวว่า “แม่รักคำยกย่องสรรเสริญทั้งหมดที่ลูกได้รับ บริญญาทุกใบที่ลูกมีและงานทุกอย่างที่ลูกทำ เรื่องเดียวที่แม่เสียใจ คือลูกไม่เล่นเปียโนต่อ” ขอขอบคุณครับคุณแม่ ผมน่าจะเล่นต่อ

ช่างดีเพียงใด พี่น้องทั้งหลาย ที่ได้ต้อนรับท่านเข้าสู่การประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 182 ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ตั้งแต่เราพบกันเมื่อหกเดือนที่แล้ว มีพระวิหารใหม่สามแห่งได้รับการอุทิศ และหนึ่งแห่งได้รับการอุทิศซ้ำ ในเดือนพฤษภาคม ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้อุทิศพระวิหารแคนซัสซิตี มีสตรีอันสวยงามและเข้าร่วมการฉลองทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกัน ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงการฉลองทางวัฒนธรรมอย่างละเอียดมากขึ้นในคำปราศรัยในวันพรุ่งนี้

ในเดือนมิถุนายน ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟอุทิศพระวิหารที่รอคอยมานานในมาเนาส์ บราซิล ช่วงต้นเดือนกันยายน ประธานอายุริงก์อุทิศซ้ำพระวิหารปรับปรุงใหม่ในบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา พระวิหารที่ข้าพเจ้าได้รับเกียรติเป็นผู้อุทิศเมื่อเกือบ 27 ปีที่แล้ว เพียงสองสัปดาห์ที่ผ่านมา ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์อุทิศพระวิหารบริคัมซิตีอันงดงามในเมืองที่ท่านเกิดและเติบโต

ตั้งที่ข้าพเจ้าเคยกล่าวไว้ ไม่มีสิ่งปลูกสร้างใดของศาสนจักรสำคัญไปกว่าพระวิหาร เรายินดีเป็นอย่างยิ่งที่มีพระวิหาร 139 แห่งเปิดดำเนินการทั่วโลก โดยมีอีก 27 แห่งประกาศสร้างหรืออยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง เราสำนึกในพระกรุณาธิคุณสำหรับอาคารศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้และพรทั้งหลายที่นำมาสู่ชีวิตเรา

เข้านี้ข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะประกาศพระวิหารเพิ่มอีกสองแห่ง ซึ่งจะก่อสร้างในอีกไม่กี่เดือนและไม่กี่ปีข้างหน้าในสถานที่

ต่อไปนี้ ทูซอน แอริโซนา และอาเรกิปา เปรู รายละเอียดเกี่ยวกับพระวิหารเหล่านี้จะแจ้งให้ทราบในภายหลังเมื่อองค์ประกอบที่จำเป็นและการขออนุญาตในด้านต่างๆ ได้รับอนุญาต

พี่น้องทั้งหลาย เรื่องสำคัญที่ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงอีกเรื่องหนึ่ง—คือ การรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา

เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วที่ฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนตอร์สากลสิบสองอนุญาตให้ชายหนุ่มจากบางประเทศรับใช้ในวัย 18 ปี เมื่อพวกเขาสามารถและมีค่าควร สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และแสดงความปรารถนาจะรับใช้ด้วยใจจริง นโยบายนี้จะเจาะจงเฉพาะกับบางประเทศและอำนาจให้ชายหนุ่มหลายคนได้รับใช้งานเผยแผ่อย่างสมเกียรติ อีกทั้งบรรลุปันระรับผิดชอบของการเป็นทหารตามข้อกำหนดและยังได้รับโอกาสทางการศึกษาเช่นกัน

ประสบการณ์ของเราต่อผู้สอนศาสนาวัย 18 ปีเหล่านี้ เป็นไปในทางที่ดี ประธานคณะเผยแผ่ต่างรายงานว่าผู้สอนศาสนาเหล่านี้เชื่อฟัง ซื่อสัตย์ มีวุฒิภาวะ และรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับผู้สอนศาสนารุ่นพี่ในคณะเผยแผ่เดียวกัน ความซื่อสัตย์ ความเชื่อฟัง และวุฒิภาวะของผู้สอนศาสนาเหล่านี้ทำให้เราปรารถนาจะให้ชายหนุ่มทุกคนไม่ว่าจะมาจากประเทศใด ได้รับสิทธิเดียวกันของการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาได้เร็วขึ้น

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะประกาศโดยให้มีผลบังคับใช้ทันทีว่า ชายหนุ่มทุกคนที่สามารถและมีค่าควร สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใด มีทางเลือกที่จะขอคำรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาโดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 18 ปี แทน 19 ปี ข้าพเจ้ามิได้แนะนำว่าชายหนุ่มทุกคนต้อง—หรือควรจะ—รับใช้ในวัยต่ำกว่าเดิมนี หากแต่เป็นทางเลือกที่บัดนี้สามารถทำได้โดยยึดสภาวะการณ์ของแต่ละบุคคลตลอดจนความเห็นชอบจากผู้นำ

ฐานะปุโรหิตเป็นหลัก

ขณะที่เราไตร่ตรองร่วมกับการสวดอ่อนวอนถึงอายุที่ชายหนุ่มสามารถรับใช้งานเผยแผ่ เราได้พิจารณาถึงอายุที่สตรีสาวสามารถรับใช้เช่นกัน วันนี้ข้าพเจ้ายินดีที่จะประกาศว่าสตรีสาวที่สามารถและมีค่าควร ผู้มีความปรารถนาจะรับใช้ สามารถได้รับการรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาโดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 19 ปีแทน 21 ปี

เรายืนยันว่างานสอนศาสนาคือหน้าที่ของฐานะปุโรหิต—เราสนับสนุนให้ชายหนุ่มทุกคนที่มีค่าควร มีสภาพร่างกายและจิตใจที่

สามารถทำได้ ตอบรับการเรียกให้รับใช้ สตรีสาวหลายคนรับใช้ แต่ไม่ได้อยู่ได้อาณัติเดียวกันกับชายหนุ่ม อย่างไรก็ตาม เราขอยืนยันกับซิสเตอร์อายุน้อยทั้งหลายของศาสนจักรว่า การเป็นผู้สอนศาสนาของท่านคือคุณูปการอันล้ำค่า เราชื่นชมยินดีกับการรับใช้ของท่าน

เรายังคงต้องการคู่อาวุโสอีกมาก เมื่อสภากาชาดเอื้ออำนวย เมื่อท่านอยู่ในเกณฑ์เกษียณได้ และเมื่อสุขภาพเป็นใจ ข้าพเจ้าสนับสนุนท่านให้พร้อมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ทั้งสามมีและภรรยาจะมีปดียงขึ้นเมื่อทั้งสองรับใช้บุตรธิดาของพระบิดาด้วยกัน

บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราดังใจฟังข่าวสารที่จะนำเสนอระหว่างช่วงสองวันนี้ เพื่อเราจะรู้สึกถึงพระวิญญูญาณของพระเจ้า และได้รับความรู้ตามที่ทรงปรารถนาให้เราทราบ ข้าพเจ้าสวดอ่อนวอนว่าการนี้จะเป็นประสบการณ์ของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

วิดีโอไฮไลท์สั้นๆ
สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปัน
คลิปวิดีโอสั้นๆ (1-2 นาที)
ของข่าวสารนี้

โดย เอ็ดเดอร์เวอนทิน แอล. กุก
แห่งโคเวรัมอัครสาวกลีบสอ

ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้ ได้หรือไม่?

บางคนในศาสนจักรเชื่อว่าไม่สามารถตอบคำถามของแอลมาอย่างหนักแน่น
ว่า ได้ พวกเขามีได้ “รู้สึกเช่นนั้นขณะนี้”

ประธานมอนสันครับ เรายรักท่าน ยก
ย่องท่าน และสนับสนุนท่าน! ข้อ
ประกาศสำคัญแห่งประวัติศาสตร์
เกี่ยวกับการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในครั้งนี้
สร้างแรงบันดาลใจ ข้าพเจ้าทำได้ถึงความ
ตื่นเต้นในปี 1960 เมื่อมีการลดอายุของชาย
หนุ่มที่รับใช้จาก 20 ปีเป็น 19 ปี ข้าพเจ้าเพิ่ง
ได้รับเรียกในวัย 20 ปีและไปถึงคณะเผยแผ่
บริติช เอ็ดเดอร์เจฟเฟอรีอาร์. ฮอลแลนด์เป็น
คนแรกที่มีอายุ 19 ปีในคณะเผยแผ่ นับเป็น
คนใหม่ที่นำทั้ง ท่านขาดอีกไม่กี่เดือนก็จะครบ
20 ปี หลังจากช่วงหนึ่งปีนั้น มีคนอายุ 19 ปี
อีกหลายคนมาถึง พวกเขาเป็นผู้สอนศาสนา
ที่เชื่อฟังและซื่อสัตย์ งานจึงรวดเร็ว ข้าพเจ้า
เชื่อมั่นว่าการเก็บเกี่ยวจะยังมีผลสำเร็จมาก
ขึ้นในเวลาสั้น เมื่อผู้สอนศาสนาที่ซื่อสัตย์
และยึดมั่นต่อหน้าที่ทำให้พระบัญชาของพระ
ผู้ช่วยให้รอดในการสั่งสอนพระกิตติคุณเกิด
สัมฤทธิ์ผล

ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านทั้งหลายที่เป็นอนุชน
รุ่นหลังมีความพร้อมมากกว่ารุ่นก่อนๆ ความ
รู้ในพระคัมภีร์ของท่านน่าทึ่งเป็นพิเศษ แต่
ความท้าทายที่คนรุ่นท่านเผชิญขณะเตรียม
รับใช้ไม่ต่างไปจากที่สมาชิกศาสนจักรทุกคน

เผชิญ เราต่างทราบดีว่าวัฒนธรรมในโลก
ส่วนใหญ่ไม่ได้ชักนำไปสู่ค่านิยมสัญญาอัน
ซื่อสัตย์หรือทางวิญญาณ ตลอดประวัติ-
ศาสตร์ ผู้นำเตือนผู้คนและสอนการกลับใจ
ในพระคัมภีร์มอรมอน แอลมาผู้บุตรกังวล
เรื่องความไม่ซื่อสัตย์และการไม่ยึดถือคำ
มั่นสัญญาจนต้องถอนตัวจากตำแหน่งหัวหน้า

ผู้พิพากษา ซึ่งคือผู้นำชาวนี้เฟ และมุ่งทุ่มเท
ให้การเรียกในฐานะศาสนาดายากรณี

จากข้อความลึกซึ้งที่สุดข้อความหนึ่งใน
พระคัมภีร์ แอลมาประกาศว่า “หากท่าน
ประสบกับการเปลี่ยนแปลงในใจแล้ว, และ
หากท่านรู้สึกอยากร้องเพลงสดุดีความรักที่
ได้, ข้าพเจ้าจะถาม, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้
ได้หรือไม่?”²

ผู้นำในท้องที่ทั่วโลกรายงานว่า เมื่อมอง
ในภาพรวม สมาชิกศาสนจักรโดยเฉพาะ
เยาวชนของเราเข้มแข็งยิ่งกว่าครั้งใด แต่แทบ
ทุกครั้งผู้นำมักจะถูกข้อกังวลสองเรื่องคือ หนึ่ง
ปัญหาความไม่ซื่อสัตย์ที่เพิ่มมากขึ้นในโลก
และสอง ความเฉื่อยชาและไม่ยึดถือคำมั่น
สัญญาของสมาชิกบางส่วน พวกเขาขอคำ
แนะนำถึงวิธีช่วยสมาชิกให้ทำตามพระผู้ช่วย
ให้รอดและบรรลุจุดประสงค์ของการเปลี่ยน
ใจเลื่อมใสอันลึกซึ้งและยั่งยืน

คำถามที่ว่า “ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้
ได้หรือไม่?” กังวานข้ามหลายศตวรรษ ด้วยทุก
อย่างที่เราได้รับในสมัยการประทานนี้—ไม่ว่า

จะเป็นการฟื้นฟูความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ของประทานฝ่ายวิญญาณที่หลังไหลมา และพรอันปฏิเสธไม่ได้จากสวรรค์—จึงไม่มีสิ่งใดสำคัญยิ่งไปกว่าคำทำทนายของแอลมา

ไม่นานหลังจากเอสรา แพพท์ เบ็นสัน ได้รับเรียกเป็นอัครสาวกในปี 1943 ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ³ แนะนำว่า “พันธกิจของคุณคือ... เตือนผู้คน... ด้วยวิธีนุ่มนวลที่สุดว่าการกลับใจจะเป็นยาครอบจักรวาลเพียงขนานเดียวที่รักษาความป่วยไข้ในโลกนี้ได้”⁴ ขณะที่ถ้อยคำนี้กล่าวออกไป เรากำลังอยู่ท่ามกลางเพลิงความขัดแย้งของสงครามโลกครั้งที่สอง

ทุกวันนี้ความเสื่อมทรามทางศีลธรรมเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม นักเขียนมีชื่อท่านหนึ่งกล่าวเมื่อไม่นานมานี้ว่า “ทุกคนรู้ว่าวัฒนธรรมเป็นพิษ แต่ไม่มีใครอยากให้เปลี่ยน”⁵ ภาพที่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ของความรุนแรงและการผิดศีลธรรมในดนตรี บันเทิง ศิลปะ และสื่ออื่นๆ ในวัฒนธรรมสมัยใหม่ผิดแผกออกไป เรื่องนี้นักศาสนศาสตร์แบบพิสตีผู้ได้รับความนับถือมากที่สุดท่านหนึ่งอธิบายไว้อย่างลึกซึ้งที่เดียวว่า “ระบบภูมิคุ้มกันทางวิญญาณของมวลอารยธรรมกำลังบอบช้ำ”⁶

ไม่น่าแปลกใจที่บางคนในศาสนจักรเชื่อว่าไม่สามารถตอบคำถามของแอลมาอย่างหนักแน่นว่า “รู้สึกเช่นนั้นขณะนั้น” แต่กลับรู้สึกแห้งแล้งทางวิญญาณ หลายคนโกรธเคือง เจ็บปวด หรือผิดหวัง หากสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับท่าน เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องประเมินว่าเหตุใดท่านจึง “รู้สึกเช่นนั้นขณะนั้น” ไม่ได้

คนเป็นอันมากที่อยู่ในความแห้งแล้งทางวิญญาณและขาดความมุ่งมั่นไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับบาปหรือการล่วงละเมิดร้ายแรง หากแต่พวกเขาเลือกอย่างไม่ฉลาด บางคนไม่จริงจังในการถือรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ บางคนใช้เวลาส่วนใหญ่อุทิศตนทุ่มเทให้อุดมการณ์ที่สำคัญน้อยกว่า บางคนยอมให้ทัศนนะรุนแรงทางวัฒนธรรมและการเมืองมาบั่นทอนความจงรักภักดีต่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ บางคนหมกมุ่นอยู่กับเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตที่ใส่สีตีไข่ออกบพร่องของ

อดีตผู้นำศาสนจักร ในบางกรณีถึงกับสร้างเรื่องขึ้นมา ทำให้ได้ข้อสรุปผิดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประจักษ์พยาน ผู้ใดก็ตามที่เคยเลือกเช่นนี้สามารถกลับใจและเป็นคนใหม่ทางวิญญาณได้

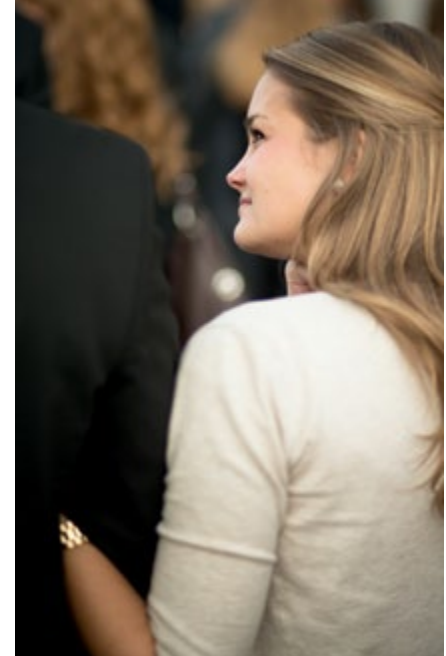
การใฝ่ใจศึกษาพระคัมภีร์สำคัญต่อ การบำรุงเลี้ยงทางวิญญาณ⁸ พระวาระของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทำให้เกิดความมั่นใจสัญญาและการกระทำอันเป็นยารักษาความรู้สึกเจ็บปวด ความโกรธเคือง หรือความไม่สมหวัง⁹ เมื่อเรามั่นคงต่อความมั่นใจสัญญาน้อยลงเพราะเหตุใดก็ตาม การแก้ไขส่วนหนึ่งคือการกลับใจ¹⁰ การยึดถือความมั่นใจสัญญาและการกลับใจสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

ซี. เอส. ลูอิส นักเขียนชาวคริสต์ผู้มุ่งมั่นในเส้นทางปฏิบัติเขียนถึงเรื่องนี้ไว้อย่างเฉียบคม เขาอ้างว่าคริสต์ศาสนิกชนบางคนให้กลับใจและสัญญาว่าจะมีการให้อภัย แต่จนกว่าคนจะตระหนักและรู้สึกว่าจะต้องได้รับการให้อภัย คริสต์ศาสนิกชนไม่ได้มีความหมายแท้จริงกับพวกเขา เขากล่าวว่า “เมื่อคุณรู้ว่าป่วย คุณถึงจะฟังหมอ”¹¹

ท่านศาสตราจารย์ ดร. เจฟฟรีย์ วอห์นสัน บัณฑิตมา ท่านอาจอยู่ตรงกลางระหว่างความดีกับความชั่ว แต่ “เมื่อเข้าร่วมศาสนจักรนี้ ท่านสมควรเข้ามารับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เช่นนั้น ท่านได้ก้าวออกจากพื้นที่ตรงกลาง และจะกลับไปอีกไม่ได้” คำแนะนำของเขาคือเราต้องไม่มีวันทิ้งพระเจ้า¹²

แอลมาเน้นว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ “พระพยานแห่งพระเมตตาที่ยื่นมาให้” ผู้ที่กลับใจ¹³ จากนั้นเขาถามคำถามสำคัญแบบเจาะลึก เช่น เราพร้อมจะพบกับพระเจ้าเป็นเจ้าของหรือไม่ เรายกขาตนให้ปราศจากข้อตำหนิหรือไม่ เราทุกคนพึงใคร่ครวญคำถามเหล่านี้ ประสบการณ์ส่วนตัวที่แอลมาไม่ได้ทำตามบิดาผู้เชื่อสัตย์ แต่เข้าใจลึกซึ้งหลังจากนั้นว่าเขาจำเป็นต้องได้รับการให้อภัยเพียงใด และการร้องเพลงสดุดีความรักที่ไถ่หมาความว่าอย่างไร นับเป็นสิ่งที่ทรงพลังและเรียกความสนใจอย่างยิ่ง

ถึงแม้สิ่งที่บั่นทอนความมั่นใจสัญญาจะมีความสำคัญให้คำนึงถึง แต่ปัญหาใหญ่สองอย่างเป็นเรื่องสำคัญที่เกิดขึ้นทั่วไป อย่างแรกคือ

ความแล้งน้ำใจ ความรุนแรง และการกระทำทารุณกรรมในบ้าน อย่างที่สองคือการผิดศีลธรรมทางเพศและความคิดไม่บริสุทธิ์ ทั้งสองอย่างนี้มักจะนำหน้าและเป็นเหตุให้คนเลือกยึดถือความมั่นใจสัญญาน้อยลง

วิธีที่เราปฏิบัติต่อคนใกล้ชิดที่สุดเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ความรุนแรง การกระทำทารุณกรรม การขาดไมตรีจิต และความไม่เคารพกันในบ้านล้วนเป็นเรื่องยอมรับไม่ได้—ยอมรับไม่ได้ทั้งสำหรับผู้ใหญ่และอนุชนรุ่นหลัง บิดาข้าพเจ้าไม่แข่งขันในศาสนจักรแต่เป็นแบบอย่างที่ดีจนน่าทึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีที่ท่านปฏิบัติต่อคุณแม่ข้าพเจ้า ท่านเคยบอก “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงให้มนุษย์รับผิดชอบต่อน้ำตาทุกหยาดหยดที่พวกเขาทำให้กรรยาร้องไห้” หลักการเดียวกันนี้เน้นอยู่ใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” อ่านว่า “ผู้ที่ทำร้ายคู่ครองหรือบุตรธิดา... วันหนึ่งเขาจะยืนขึ้นแจ่มต่อพระพักตร์พระเจ้า”¹⁴ ไม่ว่าท่านจะเติบโตมาในวัฒนธรรมใดและถูกบิดามารดาทำร้ายมาหรือไม่ก็ตาม ท่านต้องไม่ทำร้ายผู้อื่นไม่ว่าจะทางร่างกาย จิตใจ หรือวาจา¹⁵

ความจำเป็นต้องมีอารยธรรมในสังคมสำคัญยิ่งกว่าแต่ก่อน รากฐานของความเมตตา กรุณาและอารยธรรมเริ่มต้นที่บ้าน ไม่น่าแปลกใจที่เจตคติโดยรวมของผู้คนเสื่อมถอยลงไปพร้อมๆ กับการล่มสลายของครอบครัว ครอบครัวเป็นรากฐานให้ความรักและการรักษาความเข้มแข็งทางวิญญาณ ครอบครัว

ส่งเสริมบรรยากาศให้ดำเนินชีวิตตามศาสนา
ได้ดีขึ้น “มีความสวยงามอยู่ทั่วไปเมื่อมีรักที่
บ้าน”¹⁶ จริงๆ

การผิดศีลธรรมทางเพศและความคิดไม่
บริสุทธิ์ทำลายมาตรฐานที่พระเจ้าช่วยให้รอด
ทรงกำหนด¹⁷ เราได้รับการเตือนตั้งแต่กาล
เริ่มต้นของสมัยการประทานนี้ว่าการผิดศีล
ธรรมทางเพศอาจเป็นปัญหาหนักสุด¹⁸ การ
ประพฤติเช่นนั้นโดยไม่กลับใจจะทำให้เกิด
ความแค้นแค้นทางวิญญาณและสูญเสียการ
ยึดถือคำมั่นสัญญา ภาพยนตร์ทีวีและอิน
เทอร์เน็ตมักจะถ่ายทอดภาพและข่าวสารให้
โทษ เมื่อไม่นานมานี้ ประธานาธิบดีเทอริ เอฟ.
อูคท์ดอร์ฟกับข้าพเจ้าอยู่ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่ง
ในป่าแอมะซอนและเห็นจานดาวเทียมติด
ตั้งอยู่แม้กระทั่งบนกระท่อมเล็กๆ ธรรมดา
เรายินดีกับการที่ข้อมูลข่าวสารยอดเยี่ยมมา
ถึงพื้นที่ห่างไกลเช่นนี้ แต่ก็ตระหนักด้วยว่า
ย่อมไม่มีสถานที่แห่งใดในโลกรอดพ้นผล
กระทบจากภาพลามกกระตุ้นอารมณ์ซึ่งผิด
ศีลธรรม นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่สื่อลามกกลาย

เป็นภัยพิบัติในยุคของเรา

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้สนทนาอย่าง
ลึกซึ้งกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนวัย
15 ปีคนหนึ่ง เขาช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าใน
ยุคอินเทอร์เน็ตเช่นนี้เป็นเรื่องง่ายเพียงใดที่
เยาวชนจะพบเห็นภาพลามกสกปรกได้โดย
แทบไม่ต้องตั้งใจ เขาชี้ว่าหลักธรรมส่วนใหญ่ที่
ศาสนจักรสอน มีอย่างน้อยสิ่งหนึ่งที่สังคม
ส่วนใหญ่ยอมรับแต่ขัดต่อหลักธรรมเหล่านี้
ซึ่งสามารถมีผลกระทบร้ายแรงต่อสุขภาพ
และความผาสุก เขาพูดถึงการสูบบุหรี่ การ
ใช้ยาเสพติด และการที่เยาวชนบริโภคเครื่อง
ดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้เขาให้ข้อสังเกตว่าสังคม
ทั่วไปไม่ได้ส่งเสียงคัดค้านหรือแม้แต่เสียง
เตือนอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใดเกี่ยวกับ
สื่อลามกหรือการผิดศีลธรรม

พี่น้องที่รักทั้งหลายเยาวชนชายผู้นี้วิเคราะห์
ได้อย่างถูกต้อง แต่คำตอบคืออะไรเล่า หลาย
ปีแล้วที่ศาสตราจารย์และอัครสาวกสอน
ถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตตามศาสนา
ที่บ้าน¹⁹

บิดามารดาทั้งหลาย การเข้าร่วมการประชุม
และโปรแกรมของศาสนจักรอย่างแข็งขัน
เช่นที่เคยปฏิบัติมาเป็นประจํา นั้น แม้จะสําคัญ
อย่างยิ่ง แต่ก็ไม่อาจเติมเต็มหน้าที่รับผิดชอบ
อันศักดิ์สิทธิ์ของท่านในการสอนบุตรธิดา
ให้ดำเนินชีวิตชอบธรรมและดำเนินชีวิตอย่าง
ซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า ด้วยข้อประกาศ
ของประธานมอนสันเมื่อเช้านี้ สําคัญยิ่งที่สิ่ง
เหล่านี้ต้องบรรลุผลในบ้านซึ่งควรเป็นแหล่ง
พักพิงที่เต็มไปด้วยความกรุณา การให้อภัย
ความจริง และความชอบธรรม บิดามารดา
ต้องกล้ากรองข้อมูลหรือเฝ้าสังเกตการใช้
อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และดนตรี
บิดามารดาต้องกล้าพูดว่า ไม่ ต้องกล้าปกป้อง
ความจริงและแสดงประจักษ์พยานอันทรง
พลัง บุตรธิดาของท่านต้องรู้ว่าท่านมีศรัทธา
ในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านรักพระบิดาบนสวรรค์
และสนับสนุนผู้นำของศาสนจักร วุฒิกวาระ
ทางวิญญาณต้องเจริญงอกงามในบ้านของ
เรา ข้าพเจ้าหวังว่าจะไม่มีใครออกจากการ
ประชุมใหญ่ครั้งนี้โดยไม่เข้าใจว่าประเด็น
ปัญหาทางศีลธรรมของยุคนี้ต้องนำมาถกกัน
ในครอบครัว อธิการกับฐานะปุโรหิตและผู้นำ
องค์การช่วยต้องสนับสนุนครอบครัวและให้
แน่ใจว่ามีการสอนหลักธรรมทางวิญญาณ
ผู้สอนประจำบ้านและผู้เยี่ยมสอนสามารถ
ช่วยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกๆ ของบิดา
มารดาตัวคนเดียว

เยาวชนชายที่ข้าพเจ้าพูดถึงถ้ามองอย่างจริง
จังว่าอัครสาวกทราบหรือไม่ว่าต้องเริ่มสอน
และป้องกันสื่อลามกตลอดจนความคิดไม่
บริสุทธิ์ตั้งแต่เมื่อใด เขาเน้นว่าในบางพื้นที่
ก่อนเยาวชนจบจากปฐมวัยก็ยังไม่ถือว่าเร็ว
เกินไป

เยาวชนที่ต้องพบเห็นภาพผิดศีลธรรมตั้ง
แต่วัยเยาว์วันเกรงว่าตนจะไม่คู่ควรเสียแล้ว
กับการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาและรับพันธ
สัญญาศักดิ์สิทธิ์ ผลก็คือ ศรัทธาของพวกเขา
จะอ่อนแอลงอย่างหนัก ข้าพเจ้าต้องการรับ
รองกับเยาวชนทั้งหลาย ดังที่แอลมาสอนว่า
โดยผ่านการกลับใจท่านจะคู่ควรกับพรทั้งปวง
จากสวรรค์²⁰ นั่นแหละคือการขาดใช้ของพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอด โปรดพูดคุยกับบิดามารดาหรือ

ผู้ให้คำปรึกษาที่ทันท่วงทีและหาข้อบกพร่องของการของท่าน

เมื่อเป็นเรื่องของศีลธรรม ผู้ใหญ่บางคนเชื่อว่าการเข้าร่วมโครงการหรือหลักการเพื่อมนุษยธรรมสำคัญอย่างหนึ่งจะยกเลิกความจำเป็นที่ต้องทำตามคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาบอกกับตนเองว่าการประพฤติผิดทางเพศเป็น “เรื่องเล็ก ... [ถ้าฉัน] เป็นคนใจบุญสุนทาน”²¹ ความคิดเช่นนั้นเป็นการหลอกตัวเองอย่างร้ายแรง เยาวชนบางคนบอกข้าพเจ้าว่าในวันฉันทราบปัจจุบัน ไม่ใช่เรื่อง “เท่” ที่จะพยายามจนเกินไปในหลายๆ ด้าน รวมถึงการประพฤติตามหลักการอันชอบธรรมอย่างเคร่งครัด²² ได้โปรดอย่าตกหลุมพรางนี้

เมื่อรับบัพติศมาเราสัญญาจะรับ “พระนามของ [พระเยซู] คริสต์, โดยมี ความตั้งใจที่จะรับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่.”²³ พันธสัญญาเช่นนั้นเรียกร้องความพยายามอย่างกล้าหาญ การยึดถือคำมั่นสัญญา และความซื่อตรง หากเราจะต้องร้องเพลงสดุดีความรักที่ไต่ต่อไปและยังคงเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง

แบบอย่างในประวัติศาสตร์ของการยึดถือคำมั่นสัญญาว่าจะเข้มแข็งและไม่หันเหสำหรับผู้คนทุกสมัยเห็นได้จากนักกีฬาโอลิมปิกชาวอังกฤษ ผู้แข่งขันในโอลิมปิกที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสเมื่อปี 1924

เอริก ลิตเดิลล์ บุตรของผู้สอนศาสนาชาวสกอตในประเทศจีนและเป็นบวชผู้อุทิศตนทางศาสนา เขาก่อความโมโหโกรธาให้หัวหน้าทีมชาวอังกฤษในโอลิมปิกจากการปฏิเสธธงแข่งวิ่ง 100 เมตรในวันอาทิตย์ แต่ผลสุดท้ายเขาชนะการแข่งขัน 400 เมตรแบบอย่างของลิตเดิลล์ที่ปฏิเสธการวิ่งในวันอาทิตย์สร้างแรงบันดาลใจอย่างยิ่ง

ภาพเขียนและอนุสรณ์ยกย่องเขาอ้างอิงถ้อยคำดลใจจากหนังสืออิสยาห์ว่า “แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอย [พระเจ้า] จะได้รับกำลังใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่อ่อนเปลี้ย เขาจะเดินและไม่เหน็ดเหนื่อย”²⁴

ความประพฤติที่น่าชื่นชมของลิตเดิลล์มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจของลูกชายคนเล็กของเราที่จะไม่เล่นกีฬาในวันอาทิตย์และสำคัญยิ่งกว่านั้นคือแยกตนออกจากความประพฤติไม่ชอบธรรมทางโลก เขาหลงข้อความอ้างอิงจากอิสยาห์ในหนังสือรุ่น เอริกลิตเดิลล์ทั้งแบบอย่างอันทรงพลังของความเด็ดเดี่ยวและความยึดมั่นต่อหลักการ

เมื่อเยาวชนของเราทำตามคำแนะนำของประธานมอนสันโดยเตรียมรับใช้งานเผยแผ่และเมื่อเราทุกคนดำเนินชีวิตตามหลักการที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนและเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า²⁵ เราจะเอาชนะการแข่งขันสำคัญๆ มากยิ่งกว่าเดิม²⁶ เราจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์คอยนำเราทางวิญญาณ ผู้ที่มีลำดับชีวิตไม่ถูกต้อง ฟังระลึกว่า ไม่มีวันสายเกินไปที่จะทำให้การขาดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นรากฐานแห่งศรัทธาและชีวิตเรา²⁷

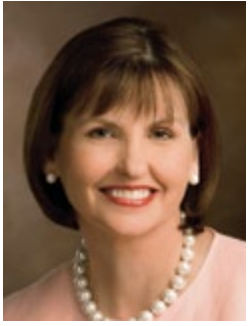
ในถ้อยคำของอิสยาห์บอกว่า “ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะทำให้ขาวอย่างหิมะถึงมันจะแดงเหมือนผ้าแดง ก็จะเป็นอย่างขนแกะ”²⁸

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจขอให้เราแต่ละคนลงมือทำสิ่งจำเป็นเพื่อรู้สึกถึงพระวิญญาณ ขณะนี้ เพื่อที่เรา จะ ร้องเพลงสดุดีความรักที่ไต่ด้วยสุดใจของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงอำนาจการขาดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู แอลมา 4:15–19
2. แอลมา 5:26
3. จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ สมัยเป็นประธานโคเวรัม อัครสาวกสิบสอง, ท่านจะรับตำแหน่งประธานศาสนจักรในวันที่ 21 พ.ค. 1945. (ดู *Deseret News 2012 Church Almanac* [2012], 98.)
4. จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ, ใน เซอริ แอล. ติว, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 184.
5. เพทรี นูแนน, “The Dark Night Rises,” *Wall Street Journal*, 28–29 ก.ค. 2012, A17.
6. ดร. อาร์. อัลเบิร์ต โมย์เลอร์ จูเนียร์, อธิการบดี, The Southern Baptist Theological Seminary, สื่อนำเสนอต่อผู้นำทางศาสนา, นิวยอร์กซิตี, 5 ก.ย. 2012.
7. ดู 2 นิโไฟ 2:27
8. ดู ยอห์น 5:39; อามอส 8:11; ดู เจมส์ อี. เฟาสท์, “A Personal Relationship with the Savior,” *Ensign*, พ.ย. 1976, 58–59 ด้วย.
9. ดู แอลมา 31:5.

10. ดู แอลมา 36:23–26.
11. ซี. เอส. ลูอิส, *Mere Christianity* (1952), 31–32. ลูอิสเป็นนักศาสนศาสตร์ประเภทวรรณคดีอังกฤษที่มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ดและต่อมาเป็นศาสตราจารย์ด้านวรรณกรรมอังกฤษยุคกลางและยุคเรเนซองส์ที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์
12. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 349; ดู *วิวรณ์* 3:15–16 ด้วย.
13. แอลมา 5:33.
14. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสี้ยโยนาห์*, พ.ย. 2010, ปกหลังด้านใน.
15. ดู ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “Removing Barriers to Happiness,” *Ensign*, พ.ค. 1998, 85–87. กฎเกณฑ์ทางวัฒนธรรมบางอย่างขัดแย้งกับคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดและอาจทำให้เราหลงทางได้ เมื่ออยู่ที่แปซิฟิกตอนใต้ ข้าพเจ้าพบชายหนึ่งที่ค้นหาความจริงเกี่ยวกับศาสนจักรมานานหลายปี เขาเล่าให้ฟังว่าเขารู้สึกประทับใจมากเมื่อผู้นำศาสนจักรสอนว่าการประชุมใหญ่ฐานะปุโรหิตว่า “เมื่อที่เคยให้สัตยาบันเมื่อที่ให้พรพวกเขา” เขารับบทเรียนผู้สอนศาสนา รับบัพติศมา และเป็นผู้นำที่ดี
16. “รักที่บ้าน,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 144.
17. ดู แอลมา 39.
18. ดู เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “Cleansing the Inner Vessel,” *Ensign*, พ.ค. 1986, 4.
19. ประธานมอร์ดอน บี. อิงค์ลีเย่นแนะนำ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ในการประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญเมื่อเดือนกันยายนปี 1995 ประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสันควบคุมดูแลการเปลี่ยนแปลงบทแรกของ คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), “ครอบครัวและศาสนจักรในแผนของพระผู้เป็นเจ้า”
20. ดู แอลมา 13:27–30; 41:11–15.
21. รอสส์ เดาท์แธพ, *Bad Religion: How We Became a Nation of Heretics* (2012), 238; ดู แอลมา 39:5 ด้วย.
22. อย่ายอมให้วัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยความรุนแรงผิดศีลธรรมและเป็นอันตรายต่อผู้ดำเนินชีวิตตามหลักการที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนมารบกวนศรัทธาของท่าน ดังกวีเวริคสเวิร์ดประพันธ์ไว้ด้วยถ้อยคำนุ่มนวลว่า “ป้อน [มันในของท่าน] ด้วยความคิดสูงส่งเพื่อที่มันอันชั่วร้าย การควั่นตัดลึน หรือเสียงเย้ยหยันของคนเห็นแก่ตัว ... จะไม่มีวันเอาชนะ ... หรือรบกวนศรัทธาอันเบิกบาน [ของท่าน] ได้” (“Line Composed a Few Miles above Tintern Abbey,” ใน *The Oxford Book of English Verse*, ed. คริสโตเฟอร์ ริคส์ [1999], 346)
23. โมโรไน 6:3; เน้นตัวเอน; ดู โมไซยาห์ 18:13 ด้วย
24. อิสยาห์ 40:31; ดู โรเบิร์ต แอล. แม็คแมน, “Day of Delight,” *New Era*, มิ.ย. 1993, 48–49.
25. ดู แอลมา 34:32
26. ดู 1 โครินธ์ 9:24–27
27. ดู สิวามัน 5:12. เกอเธ่, โอลิเวอร์ เวนเดิล โฮล์มแนะนำว่า, “ข้าพเจ้าพบว่าสิ่งสำคัญในโลกนี้ไม่เกี่ยวกับว่าเรายืนอยู่ที่ใด แต่เรากำลังมุ่งหน้าไปในทิศทางใดต่างหาก เพื่อให้ถึงท่าเรือสวรรค์ บางครั้งเราต้องแล่นเรือตามลมและบางครั้งด้านลม—แต่เราต้องแล่นเรือไม่ล่องลอยไร้จุดหมาย ไม่ทอดสมอยู่ก้นที่” (*The Autocrat of the breakfast-Table* [1858], 105).
28. อิสยาห์ 1:18.

โดย แอน เอ็ม. คิบบ์

ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ฉันรู้ ฉันดำเนินชีวิตตาม ฉันรัก

เราเป็นผู้ติดตามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ การเปลี่ยนใจเลื่อมใส และความเชื่อมั่นนั้นเป็นผลมาจากความเพียรพยายามและความตั้งใจ ซึ่งเป็นเรื่องส่วนบุคคล และเป็นกระบวนการตลอดชีวิต

ดิฉันได้รับ แรงบันดาลใจ จากแบบอย่างของสมาชิกที่ซบถธรรมของศาสนจักร ซึ่งรวมถึงเยาวชนผู้ส่งงานทั้งหลาย ท่านมองไปยังพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างองอาจ ท่านเชื่อสัตย์ เชื่อฟัง และบริสุทธิ์ พรที่ท่านได้รับเนื่องจากความดีของท่านไม่เพียงส่งผลต่อชีวิตของท่าน หากแต่ยังส่งผลต่อชีวิตของดิฉันและผู้คนอีกมากมายอย่างลึกซึ้ง แต่มักเป็นวิธีที่เราไม่เข้าใจ

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ ดิฉันเข้าแถวซื้อของในร้านขายของชำใกล้บ้าน ช่างหนึ่งดิฉันมีเด็กสาวอายุประมาณ 15 ปี ยืนอยู่ เธอมีท่าทีที่เชื่อมั่นและมีความสุข ดิฉันสังเกตเห็นเสื้อยืดของเธอและอดพูดคุยกับเธอไม่ได้ จึงเริ่มพูดว่า “คุณมาจากที่อื่นใช่ไหมคะ”

เธอแปลกใจกับคำถามของดิฉัน และตอบว่า “ใช่ค่ะ หนูมาจากรัฐโคโลราโด คุณรู้ได้อย่างไรคะ”

ดิฉันอธิบายว่า “ก็เพราะเสื้อยืดของคุณ” ดิฉันคาดเดาได้แม่นยำหลังจากอ่านถ้อยคำบนเสื้อของเธอที่ว่า “ฉันเป็นมอรมอน แล้วคุณล่ะ”

ดิฉันกล่าวต่อไปว่า “ดิฉันต้องบอกคุณว่า ดิฉันประทับใจในความเชื่อมั่นของคุณที่ออกมาใส่เสื้อที่ประกาศชัดเจนเช่นนี้ ดิฉันเห็น

ความไม่เหมือนใครในตัวคุณ และปรารถนาให้เยาวชนหญิงทุกคน รวมทั้งสมาชิกทุกคนของศาสนจักรมีความเชื่อมั่นและมั่นใจเช่นเดียวกับคุณ เมื่อชื่อของเสร็จ เราจึงกล่าวลาและแยกจากกัน

กระนั้น เป็นเวลาหลายวันและหลายสัปดาห์หลังจากปล่อยให้ผ่านไป ดิฉันครุ่นคิดเรื่องที่ประสบมานี้อย่างจริงจัง ดิฉันแปลกใจที่เด็กสาวจากรัฐโคโลราโดคนนี้มี ความมั่นใจในอัตลักษณ์ของตนเองในฐานะที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันอดสงสัยไม่ได้ว่าจะเลือกข้อความใดที่มีความหมายมาพิมพ์ลงบนเสื้อยืด ของดิฉัน ซึ่งป่าวประกาศความเชื่อและประจักษ์พยานของดิฉันได้ ในใจแล้ว ดิฉันพิจารณาอยู่หลายข้อความ ท้ายที่สุด ก็นึกถึงข้อความยอดเยี่ยมข้อความหนึ่งที่ดิฉันจะสวมใส่ได้อย่างภาคภูมิใจ นั่นคือ “ฉันเป็นมอรมอน ฉันรู้ ฉันดำเนินชีวิตตาม ฉันรัก”

วันนี้ดิฉันใคร่จะมุ่งเน้นคำพูดของดิฉันเรื่องข้อความที่เด่นชัดและเปี่ยมด้วยความหวังนี้

ส่วนแรกของข้อความนี้เป็นการประกาศที่รับรองกับตนเองและไม่เสียใจว่า “ฉันเป็นมอรมอน” เช่นเดียวกับเด็กสาวซึ่งดิฉันพบในร้านขายของชำที่ไม่กลัวจะบอกคนทั้งโลกให้

ทราบว่าเป็นสมาชิกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันหวังว่าเราจะไม่กลัวหรือลังเลที่จะยอมรับว่า “ฉันเป็นมอรมอน” เราควรเชื่อมั่นดังเช่นอัครสาวกเปาโล เมื่อท่านป่าวประกาศว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด”¹ ในฐานะสมาชิก เราเป็นผู้ติดตามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสและความเชื่อมั่นนั้นเป็นผลมาจากความเพียรพยายามและความตั้งใจ ซึ่งเป็นเรื่องส่วนบุคคล และเป็นกระบวนการตลอดชีวิต

วรรณคดีมาของข้อความนั้นยืนยันว่า “ฉันรู้” ในโลกปัจจุบัน มีกิจกรรม เรื่องราว และความสนใจอื่นมากมายเข้ามาแย่งชิงความสนใจของเราในทุกหน้าที่ ด้วยสิ่งรบกวนมากมาย เราจึงมีความเข้มแข็ง วินัย และคำมั่นสัญญาที่ยังคงมุ่งมั่นต่อสิ่งสำคัญที่สุดอยู่ใหม่ เรารู้ความจริงของพระกิตติคุณดีเท่ากับความรู้อื่นที่เรียนมา งานอาชีพ งานอดิเรก กีฬา หรือตำราเรียนและเทวิตเตอร์ของเราใหม่ เรามุ่งมั่นแสวงหาคำตอบให้กับคำถามของเราด้วยความเต็มใจในพระคัมภีร์และคำสอนของศาสดาพยากรณ์ใหม่ เราแสวงหาการยืนยันของพระวิญญาณใหม่

ความสำคัญในการตักตวงความรู้เป็นหลักการธรรมนิรันดร์ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ “รักความรู้เพราะพลังอันซบถธรรมของมัน”² ท่านกล่าวว่า “ความรู้จำเป็นต่อชีวิตและความ เป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้า... จึงพึงเกิดพี่น้องทั้งหลาย กุญแจสำคัญคือความรู้เป็นพลังอำนาจของพระเจ้าที่นำไปสู่ความรอด”³

ความจริงและความรู้นั้นล้วนสำคัญ แต่ท่ามกลางสิ่งรบกวนไม่ขาดสายในชีวิตประจำวันของเรา เราต้องใส่ใจเป็นพิเศษในการเพิ่มพูนความรู้ในพระกิตติคุณ เพื่อเราจะเข้าใจวิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณในชีวิตเรา⁴ เมื่อมีความรู้ในพระกิตติคุณมากขึ้น เราจะเริ่มรู้สึกเชื่อมั่นในประจักษ์พยานของเรา และสามารถกล่าวได้ว่า “ฉันรู้”

ถัดมาคือข้อความที่ว่า “ฉันดำเนินชีวิตตาม” พระคัมภีร์สอนว่าเราต้องเป็น “ผู้ประพฤติตามพระวจนะ ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังเท่านั้น”⁵ เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ และกลับเป็นคน “ประพฤติตามพระวจนะนั้น” โดยการใช้ศรัทธา การเชื่อฟัง การรับใช้ผู้อื่นด้วยความรัก และทำตามแบบอย่างของพระเจ้า

ผู้ช่วยให้รอด เราประพาศด้วยความสุจริต และปฏิบัติในสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้อง “ทุกเวลา และในทุกสิ่ง และในทุกแห่ง”⁶ “ไม่ว่าใครจะเฝ้ามองเราอยู่หรือไม่ก็ตาม

ในสภาพมรรตัยของเรา ไม่มีใครดีพร้อม แม้ด้วยความเพียรพยายามที่สุดของเราในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณก็ตาม เราทุกคนต่างก็มีข้อผิดพลาดและทำบาป ช่างเป็นการยืนยันอันอุ่นใจยิ่งนักที่รู้ว่าโดยการเสียสละในการไถ่ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราได้รับการให้อภัยและชำระให้สะอาดอีกครั้ง กระบวนการในการกลับใจและการให้อภัยอย่างแท้จริงนี้จะทำให้ประจักษ์พยานของเราเข้มแข็ง และแน่วแน่ในการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินชีวิตของเราตามมาตรฐานพระกิตติคุณ

เมื่อดิฉันนึกถึงข้อความที่ว่า “ฉันดำเนินชีวิตตาม” ดิฉันได้รับการย้ำเตือนถึงเยาวชนหญิงคนหนึ่งที่เคยพบกันชื่อ คาริกัน เธอเขียนมาว่า “หนูเป็นสมาชิกของศาสนจักรมาปีเศษแล้ว ... สำหรับหนู ตอนเป็นผู้สนใจ มีสัญญาอย่างหนึ่งที่บอกว่าเป็นศาสนจักรที่แท้จริงเพราะหนูรู้สึกได้ว่าในที่สุดหนูจะพบกับศาสนจักรที่สอนความสุภาพและมาตรฐาน

ต่างๆ หนูประสบด้วยตนเองในสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้คนเมื่อพวกเขาไม่ใส่ใจพระบัญญัติและเลือกผิดทาง หนูตัดสินใจมานานแล้วว่า จะดำรงชีวิตตามมาตรฐานศีลธรรมอันสูงส่ง ... หนูรู้สึกว่าได้รับพรมากที่ได้พบความจริงและรับบัพติศมา หนูมีความสุขมากค่ะ”⁷

วลีสุดท้ายในคำปาวประกาศของดิฉันคือ “ฉันรัก” การดักดวงความรู้ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และพวกเพียรในการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณในชีวิตประจำวันของเราจะนำทางให้สมาชิกของศาสนจักรเปล่งวาจาอย่างกระตือรือร้นว่า “ฉันรักพระกิตติคุณ!”

ความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้นเมื่อเรารู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานกับเราว่าเราเป็นลูกของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงใส่พระทัยในตัวเรา และเราอยู่ในเส้นทางที่ถูกต้อง ความรักของเรามีต่อพระกิตติคุณจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อเราสัมผัสกับความรักของพระบิดาในสวรรค์ของเราและสันติสุขที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้เมื่อเราแสดงให้เห็นพระองค์ ประจักษ์ว่าเราเต็มใจเชื่อฟังและทำตามพระองค์

หลายครั้งในชีวิตของเรา “ไม่ว่าจะเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ในศาสนจักรหรือเป็น

สมาชิกมาตลอดชีวิต เราอาจพบว่าความกระตือรือร้นอันน่าตื่นตะลึงนี้เลื่อนหายไป บางครั้งสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อมีการทำทนายและเราต้องฝึกความอดทน บางครั้งก็เกิดขึ้นในยามที่เรารุ่งเรืองสูงสุดและมีความอุดมสมบูรณ์อันเหลือเมื่อใดที่ดิฉันรู้สึกเช่นนี้ ดิฉันรู้ว่าจำเป็นต้องกลับไปมุ่งเน้นความเพียรพยายามในการเพิ่มพูนความรู้ในพระกิตติคุณของดิฉัน และดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในชีวิตของดิฉัน

หลักธรรมพระกิตติคุณข้อหนึ่งที่มีประสิทธิผล แต่บางครั้งยากต่อการนำไปใช้ก็คือ ความนอบน้อมถ่อมตน และการยอมตนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ในคำสวดอ้อนวอนของพระเยซูคริสต์ในสวนเกทเสมนี พระองค์ตรัสกับพระบิดาว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”⁸ นี่ควรเป็นคำสวดอ้อนวอนของเราเช่นกัน บ่อยครั้งในช่วงเวลาสวดอ้อนวอนอันเงียบสงบที่เรารู้สึกว่าได้รับการโอบล้อมด้วยรักของพระบิดาบนสวรรค์ และความรู้สึกปีติสุขและความรักก็หวนกลับมา

ในการประชุมผู้นำเยาวชนหญิงในเมืองยูจีน รัฐออริกอน ดิฉันมีโอกาสพิเศษได้พบ

ปะพุดคุยกับซิสเตอร์แคมี วิลเบอร์เจอร์ เรื่องราวที่ซิสเตอร์วิลเบอร์เจอร์แบ่งปันกับดิฉันคือพยานของพลังอำนาจและพระของความรู้ การดำเนินชีวิต และความรักในพระกิตติคุณของเยาวชนหญิงคนหนึ่ง

บรูค บุตรสาววัย 19 ปีของซิสเตอร์วิลเบอร์เจอร์ เสียชีวิตอย่างน่าสลดหลายปีก่อนในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนหลังจากเรียนปีแรกในมหาวิทยาลัย ซิสเตอร์วิลเบอร์เจอร์หวนรำลึกว่า “เป็นช่วงเวลาที่ย่ำแย่และหดหู่สำหรับครอบครัวของเรา อย่างไรก็ตามก็ดี บรูคได้ให้ของขวัญที่ยอดเยียมกับเรา เราไม่ได้สังเกตเห็นถึงสิ่งนี้ขณะที่เธอเติบโตขึ้นมา แต่ในทุกปีและในช่วงชีวิตแสนสั้นของเธอ บรูคได้ให้ของขวัญพิเศษสุดกับเราเท่าที่ลูกสาวคนหนึ่งพึงให้พ่อแม่ของเธอได้ บรูคเป็นธิดาผู้ชอบธรรมของพระเจ้า... เพราะของประทานนี้และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังอำนาจที่เป็นไปได้แห่งการชดใช้ ดิฉันจึงมีความเข้มแข็ง การปลอบโยน และสันติสุขที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้ ดิฉันไม่สงสัยว่าตอนนี้บรูคอยู่ที่ใด และเฝ้าคอยการหวนกลับมาอยู่ด้วยกันอย่างรักใคร่ครั้ง”⁹

ดิฉันมีประจักษ์พยานในแผนอันยิ่งใหญ่ของพระบิดาบนสวรรค์เรื่องความสุขนิรันดร์ ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงรู้จักและรักเรา ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงเตรียมศาสนาดาบยากรณ์ ประธานโรมัส เอส. มอนสัน มาให้เรา เพื่อกระตุ้นและช่วยนำทางเรากลับไปหาพระองค์ ดิฉันขอสวดอ้อนวอนให้เราแต่ละคนมุ่งหน้าพากเพียรเพื่อจะสามารถป่าวประกาศอย่างมั่นใจว่า “ฉันเป็นมอรรมอน ฉันรู้ ฉันดำเนินชีวิตตาม และฉันรัก” ดิฉันขอกล่าวสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยความนอบน้อมในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

หมายเหตุ: เพื่อศึกษาเพิ่มเติม ดิฉันขอแนะนำให้อ่านคำพูดของแอลมาและเอลเดอร์ดิลลิน เอส. ไฮคส์ “การทำทนายเพื่อที่จะเป็น” (เลียโฮนา, ม.ค. 2001, 47–50; Ensign, Nov. 2000, 32–34).

อ้างอิง

1. โรม 1:16
2. จอร์จ คิว. แคนนอน ใน คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 283
3. คำสอน: โจเซฟ สมิธ, 286; และดู Martha Jane Knowlton Coray, notebook, Church History Library, Salt Lake City.
4. ดูความรู้ ประสพการณ์อันทรงคุณค่า ข้อ 1 เยาวชนหญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล (หนังสือ, 2009), 38.
5. ยากอบ 1:22
6. โมไซยาห์ 18:9
7. จดหมายส่วนตัว
8. ลูกา 22:42
9. จดหมายส่วนตัว

โดยเอลเดอร์ แครก ซี. คริสเต็นเซิน
แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ

ของประทานซึ่งไม่อาจพูด ถึงได้จากพระเจ้า

พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงทำงานเป็นหนึ่งเดียวกันโดยสมบูรณ์กับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ ทรงทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในบทบาทสำคัญและหน้าที่รับผิดชอบพิเศษหลายด้าน

ในปี 1994 ประธาน ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ เติญสมาศิกทั้งหมดของศาสนจักรให้ “สถาปนาพระวิหาร... เพื่อเป็นสัญลักษณ์ยิ่งใหญ่ในการเป็นสมาศิก [ของเรา]” ต่อมาในปีเดียวกันนั้น การก่อสร้างพระวิหารบาวนตีฟูล ยูทาห์เสร็จสมบูรณ์ เช่นเดียวกับคนมากมาย เราตื่นตื่นที่จะพาคครอบครัวพร้อมลูกน้อยของเราไปงานโอเพนเฮาส์ก่อนการอุทิศ เราทำงานอย่างพากเพียรเพื่อเตรียมความพร้อมให้ลูกๆ ของเราเข้าพระวิหาร เราตั้งใจสวดอ้อนวอนว่าพวกเขาจะมีประสบการณ์ทางวิญญานเพื่อพระวิหารจะเป็นส่วนสำคัญในชีวิตพวกเขา

ขณะที่เราเดินชมพระวิหารด้วยความคารวะ ข้าพเจ้าพบว่า ข้าพเจ้าชื่นชมสถาปัตยกรรมที่โอ้อสง่างาม งานก่อสร้างอันประณีต แสดงที่ส่องผ่านหน้าต่างบานสูง และภาพจิตรกรรมสร้างแรงบันดาลใจหลายภาพ ทุกด้านของอาคารศักดิ์สิทธิ์นี้วิจิตรงดงามอย่างแท้จริง

เมื่อก้าวเข้าไปสู่ห้องซีเลสเชียล ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็น ลูกชายคนเล็กวัยหกขวบกำลังเกาะขาข้าพเจ้าอยู่ เขาดูตื่นตื่น—บางทีอาจจะตระหนกเล็กน้อย

“เป็นอะไรหรือลูก” ข้าพเจ้ากระซิบ “พ่อครับ” เขาตอบ “เกิดอะไรขึ้นที่นี่ครับ ผมไม่เคยรู้สึกอย่างนี้มาก่อนเลย”

ด้วยตระหนักว่าลูกชายตัวน้อยของเราคงจะรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญานบริสุทธิ์ในวิถีที่ทรงพลังเช่นนั้นเป็นครั้งแรก ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าลงบนพื้นข้างเขา ขณะที่ผู้เข้าชมคนอื่นๆ เดินอยู่รอบๆ เรา เเน่กับข้าพเจ้าใช้เวลาหลายนาทีเรียนรู้เกี่ยวกับพระวิญญานบริสุทธิ์เคียงข้างกัน ข้าพเจ้าประหลาดใจที่เราสามารถพูดถึงความรู้สึกอันศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ง่ายดาย ขณะเราพูด เป็นที่แน่ชัดว่าสิ่งที่จิตใจเป็นมากที่สุดไม่ใช่สิ่งที่เขา เห็น แต่เป็นสิ่งที่เขา *รู้สึก*—ไม่ใช่ความสวยงามทางกายภาพที่อยู่รอบๆ เรา แต่เป็นเสียงสงบแผ่วเบาของพระวิญญานพระเจ้าเป็นเจ้าภายในใจเขา ข้าพเจ้าแบ่งปันกับเขาถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าเอง แม้เมื่อความสงสัยแบบเด็กๆ ของเขากระตุ้นข้าพเจ้าให้สำนึกในพระกรุณาธิคุณอย่างสุดซึ่งต่อของประทานซึ่งไม่อาจพูดถึงได้จากพระเจ้าเป็นเจ้า—ของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์¹²

พระวิญญานบริสุทธิ์คือใคร

พระวิญญานบริสุทธิ์คือสมาศิกองค์ที่สาม

ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ และเช่นเดียวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงทราบความนึกคิดและเจตนาของใจเรา³ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรักเราและทรงต้องการให้เรามีความสุข เนื่องจากพระองค์ทรงทราบถึงความทำทายเป็นต่างๆ ที่เราจะเผชิญ พระองค์จึงทรงนำทางและสอนเราทุกสิ่งที่เราต้องทำเพื่อกลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์อีกครั้ง⁴

ต่างจากพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงมีพระวรกายอันทรงรัศมีภาพเป็นเนื้อหนังและกระดูก พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระอตรูที่เป็นวิญญาณซึ่งสื่อสารกับวิญญาณเราผ่านความรู้สึกและความประทับใจ⁵ เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นพระสัตภาวะที่เป็นวิญญาณ พระองค์ทรงมีหน้าที่รับผิดชอบพิเศษของการเป็นเครื่องมือซึ่งช่วยให้เราได้รับการเปิดเผยส่วนตัว ในพระคัมภีร์ พระวิญญาณบริสุทธิ์มักจะเป็นที่เรียกขานว่าพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ พระวิญญาณของพระเจ้า พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสั่งสัญญา หรือเรียกง่ายๆ ว่าพระวิญญาณ

พระพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นหนึ่งในเดียวกันโดยสมบูรณ์กับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ ทรงทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในบทบาทสำคัญและหน้าที่รับผิดชอบพิเศษหลายด้าน จุดประสงค์หลักของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์⁶ และสอนความจริงแก่เราทุกเรื่อง⁷ พยานอันแน่นชัดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์สื่อสารได้แน่นอนกว่าพยานจากแหล่งอื่นใดทั้งหมด ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ สอนว่า “พระวิญญาณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับวิญญาณของมนุษย์มีพลังในการสื่อสารความจริงพร้อมกับประสิทธิผลและความเข้าใจยิ่งกว่าที่ความจริงจะได้รับการสื่อสารจากการติดต่อส่วนตัวกับสัตภาวะบนสวรรค์”⁸

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นที่ทราบดีเช่นกันว่าทรงเป็นพระเจ้าผู้ปลอบโยน⁹ ระหว่างช่วงเวลาที่ประสบปัญหาหรือสิ้นหวังหรือเพียงเมื่อเราต้องการทราบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงยกวิญญาณของเราให้มีความหวังแก่เรา และสอนเราถึง “สิ่งซึ่งเสริมความสงบสุขของอาณาจักร”¹¹ ช่วย

ให้เรา รู้สึกถึง “สันติสุขของพระเจ้าที่เกินความเข้าใจ”¹²

หลายปีมาแล้วครอบครัวญาติพี่น้องมารวมรับประทานอาหารเช้าด้วยกันในช่วงวันหยุด บิดาข้าพเจ้าเริ่มเล่นเกมกับหลานๆ ทันใดนั้นและไม่ได้มีอะไรบอกเหตุเลย ท่านล้มลงและเสียชีวิตไปอย่างรวดเร็ว เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดนี้อาจเลวร้าย โดยเฉพาะกับหลานๆ ของท่าน ทำให้เกิดคำถามที่ยากจะตอบ อย่างไรก็ตาม เมื่อเรารวบรวมลูกๆ ของเราเข้ามา เมื่อเราสวดอ้อนวอนและอ่านคำของศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับจุดประสงค์ของชีวิต พระวิญญาณบริสุทธิ์ปลอบโยนเราแต่ละคน ในวิธีที่ยากจะบรรยายด้วยคำพูดได้ คำตอบที่เราเสาะหา

เด่นชัดในใจเรา เรา รู้สึกถึงสันติสุขวันนั้นที่เกินความเข้าใจ ของเรา กระนั้นพยานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นแน่นอน ปฏิเสธไม่ได้ และจริง

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครูและผู้เปิดเผย¹³ เมื่อเราศึกษา ไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับความจริงพระกิตติคุณ พระวิญญาณบริสุทธิ์จุดประกายความคิดเรา ทำให้เราเข้าใจ¹⁴ พระองค์ทรงเขียนความจริงที่ลบไม่ออกไว้ในจิตวิญญาณเราและจะทำให้เกิดเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจเรา เมื่อเราแบ่งปันความจริงเหล่านี้กับครอบครัวเรา กับสมาชิกศาสนจักร กับมิตรสหายและเพื่อนบ้านในชุมชนเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นครูของพวกเขาเช่นกัน เพราะพระองค์จะทรงนำข่าวสาร

พระกิตติคุณ “ไปสู่ใจลูกหลานมนุษย์”¹⁵

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจเราให้รับใช้ผู้อื่น สำหรับข้าพเจ้า แบบอย่างที่แจ่มชัดที่สุดของการเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการรับใช้ผู้อื่นมาจากชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของประธานโรมัส เอส. มอนสัน ผู้กล่าวว่า “ในการทำหน้าที่รับผิดชอบต่างๆ ของเรา ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเมื่อเราเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนเสียๆ และทำตามโดยไม่รอช้า พระบิดาบนสวรรค์จะนำทางทุกอย่างก้าวของเราและประทานพรชีวิตเรา และชีวิตผู้อื่น ข้าพเจ้าทราบว่ามีประสบการณ์ใดดีไปกว่าหรือความรู้สึกใดทรงคุณค่ามากไปกว่าเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนเพื่อจะค้นพบว่าพระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของคนอีกคนหนึ่งผ่านทางท่าน”¹⁶

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันประสบการณ์ซาบซึ้งใจเรื่องหนึ่ง ขณะที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันรับใช้เป็นอภิการ ท่านทราบว่าแมรีย์ วัดสัน สมาชิกวอร์ดของท่านเข้าโรงพยาบาล เมื่อท่านเดินทางไปเยี่ยมเธอ ท่านทราบว่าเธออยู่ในห้องใหญ่ร่วมกับผู้ป่วยคนอื่นๆ เมื่อท่านไปหาซิสเตอร์วัดสัน ท่านสังเกตเห็นว่าคนไข้ในเตียงข้างๆ รับประทานอาหารผิดวิธี

หลังจากประธานมอนสันเยี่ยมซิสเตอร์วัดสันและให้พรฐานะบัพโรหิตแก่เธอ ท่านจับมือเธอ บอกลาและเตรียมตัวกลับ จากนั้นสิ่งเรียบง่ายแต่มหัศจรรย์เกิดขึ้น ข้าพเจ้าจะอ่านคำพูดของประธานมอนสันจากความจริงจำของท่านเกี่ยวกับประสบการณ์นี้

“ข้าพเจ้าไม่สามารถผละจากเธอ รวากับ

ว่ามีมือที่มองไม่เห็น [กำลัง] วางอยู่บนบ่าข้าพเจ้า และข้าพเจ้ารู้สึกภายในจิตวิญญาณว่าข้าพเจ้าได้ยินคำพูดนี้ “ไปที่เตียงถัดไปที่ผู้หญิงร่างเล็กเอาผ้าปิดหน้าไว้เมื่อท่านเข้ามา” ข้าพเจ้าทำดังนั้น ...

“ข้าพเจ้าเดินไปข้างเตียงผู้ป่วยอีกคน สะกิดที่ไหล่เธอเบาๆ และค่อยๆ ดึงผ้าที่คลุมหน้าเธอออก อะไรกันนี้! เธอเป็นสมาชิกในวอร์ดข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเธอเป็นคนไข้อยู่โรงพยาบาล เธอชื่อแคทเธอรีน แมคคีย์ เมื่อเธอสบตาข้าพเจ้า เธอพูดทั้งน้ำตาว่า ‘อภิการคะ เมื่อคุณเดินเข้ามาในห้อง ดิฉันรู้สึกว่าคุณอภิการคงมาหาดิฉันและตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน ดิฉันดีใจอยู่ลึกๆ ที่คิดว่าอภิการคงทราบว่าดิฉันอยู่ที่นี้ แต่เมื่ออภิการไปหยุดอยู่อีกเตียงหนึ่ง ดิฉันจึงผิดหวัง และทราบว่าอภิการไม่ได้มาหาดิฉัน’

“ข้าพเจ้าบอก [ซิสเตอร์] แมคคีย์ว่า ‘ไม่สำคัญหรอกที่ผมจะรู้หรือไม่รู้ว่าคุณอยู่ที่นี้ สิ่งสำคัญคือพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงทราบว่าคุณสวดอ้อนวอนเสียๆ เพื่อขอพรฐานะบัพโรหิต พระองค์ทรงกระตุ้นเตือนให้ผมมารบวงความเป็นส่วนตัวของคุณ’”¹⁷

พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับเราอย่างไร

เราทุกคนมีประสบการณ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้เราจะไม่ทราบเสมอไป เมื่อความคิดที่ได้รับการดลใจเข้ามาสู่ความคิดเรา เราทราบว่าความคิดนั้นเป็นจริงโดยความรู้สึกทางวิญญาณที่เข้ามาสู่ใจเรา ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์สอนว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์

ตรัสด้วยเสียงที่ท่าน *รู้สึก* มากกว่า *ได้ยิน* ... เมื่อเราพูดถึง ‘การฟัง’ เสียงกระซิบของพระวิญญาณ ส่วนใหญ่คนมักจะบรรยายการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณนั้นโดยกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้า *รู้สึก* ...’”¹⁸ โดยผ่านความรู้สึกอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้เราทราบว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำอะไร ตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า “นี่คือวิญญาณแห่งการเปิดเผย”¹⁹

การได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายความว่าอย่างไร

ในการสอนเป็น ลูกชายวัยหกขวบของเรา ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญในการแยกแยะระหว่างสิ่งที่เขากำลัง *รู้สึก* ซึ่งเป็นอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์กับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเขาจะได้รับหลังจากบัพติศมา ก่อนบัพติศมา ผู้แสวงหาความจริงที่ซื่อสัตย์และจริงจังจะรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งคราว อย่างไรก็ตาม โอกาสได้รับความเป็นเพื่อนอันยั่งยืนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และ *ความบริบูรณ์* ของพรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมิให้เฉพาะสมาชิกที่รับบัพติศมาแล้วและมีค่าควรได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือผ่านผู้ดำรงอำนาจฐานะบัพโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

โดยผ่านของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราได้รับความรู้ความสามารถและของประทานทางวิญญาณเพิ่มขึ้น เพิ่มพูนการเปิดเผยและความคุ้มครอง การชี้แนะและการนำทางอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งพรที่สัญญาไว้ถึงการชำระให้บริสุทธิ์และความสูงส่งในอนาคตจักรีเลสเชียล พรทั้งหมดนี้ประทานให้เนื่องจากความปรารถนาส่วนตัวของเราที่จะรับพรเหล่านั้นและมาถึงเราเมื่อเราดำเนินชีวิตสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและแสวงหาคำแนะนำจากพระองค์ตลอดเวลา

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงประสบการณ์ของข้าพเจ้ากับเป็นในพระวิหารบาวนิฟูล ยูทาห์ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกและความประทับใจที่อ่อนโยนหลายเรื่อง ความทรงจำที่เด่นชัดเรื่องหนึ่งคือขณะที่ใจข้าพเจ้าจดจ่ออยู่กับความโอ้ออลังการตรงหน้า เด็กน้อยข้างข้าพเจ้ากลับตระหนักในความรู้สึกทรงพลังในใจเขา ด้วยการเตือนอันนุ่มนวล ข้าพเจ้าได้รับเชิญไม่

เพียงหยุดและคุกเข่าลงแต่ให้ตั้งใจฟังการเรียกจากพระเจ้าช่วยให้รอดด้วยที่จะเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ—อ่อนน้อมต่อมตน ว่าง่าย และพร้อมจะฟังเสียงสงบแผ่วเบาจากพระวิญญาณของพระองค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงการมีอยู่จริงและพระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าของท่านแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นของท่านอันล้ำค่า ซึ่งไม่อาจพูดถึงได้จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งประทานแก่ทุกคนที่มาหาพระบุตรของพระองค์ รับประทานในพระนามของพระองค์ และรับของท่านแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านการยืนยันในศาสนจักรของพระองค์ ข้าพเจ้าขอเป็นพยานถึงความจริงอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, ในเจย์ เอ็ม. ทอดด์ "President Howard W. Hunter: Fourteenth President of the Church," *Ensign*, กรกฎาคม 1994 หน้า 5; ดู ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, "The Great Symbol of Our Membership," *Tambuli*, พ.ย. 1994, 3; *Ensign*, ต.ค. 1994 หน้า 2
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:26.
3. ดู อลมา 12:7; 18:16–18; หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:15–16.
4. ดู 2 นีไฟ 32:5
5. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:22
6. ดู ลูกา 4:1, 18; ยอห์น 1:33; เอเฟซัส 1:13; หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:3.
7. ดู 2 นีไฟ 31:18; 3 นีไฟ 28:11; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:27
8. ดู โมโรไน 10:5
9. โจเซฟ ฟิงดิงก์ สมิธ, *Doctrines of Salvation*, comp. บรูซ อาร์. แมคคองกี, ฉบับที่ 3 (1954–56), 1:47–48.
10. ดู ยอห์น 14:26; หลักคำสอนและพันธสัญญา 35:19.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 36:2
12. ทิไลปี 4:7
13. ดู ลูกา 12:12; 1 โครินธ์ 2:13; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:13–22; *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007), หน้า 132–33
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:13
15. 2 นีไฟ 33:1
16. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, "จงสงบเงียบ" *เดย์ไฮนา และ Ensign*, พ.ย. 2002 หน้า 53
17. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, "Christ at Bethesda's Pool," *Ensign*, พ.ย. 1996 หน้า 18–19
18. บอยด์ เค. แพคเกอร์, "การเปิดเผยส่วนบุคคล: ของประทาน การทดลอง และพระสัญญา," *เดย์ไฮนา*, มิถุนายน 1997 หน้า 8; *Ensign*, พ.ย. 1994 หน้า 60
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:3; ดู ข้อ 2 ด้วย

โดย เอ็ดเคอร์เบย์ เอ็ม. โบเวน
 แห่งสภาเจ็ดสิบ

“เพราะเรามีชีวิตอยู่ พวกท่านก็จะมีชีวิตอยู่ด้วย”

เนื่องด้วยพระองค์ แม้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ วันหนึ่ง ความรู้ถึงเศร้า โศก โศกเดี่ยว และสิ้นหวังเหล่านั้นจะถูกกลืนเข้าไปในความสมบูรณ์แห่งปีติ

ปณรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาหนุ่มในซิติล ข้าพเจ้าและคู่ปกครองครัวหนึ่งที่มีสมาชิกเจ็ดคนในสาขา ผู้เป็นมารดาบิดาโบสถ์กับลูกทุกสัปดาห์ เราที่กักไปเองว่าพวกเขาเป็นสมาชิกเก่าแก่ของศาสนจักร หลายสัปดาห์ต่อมาเราจึงพบว่าพวกเขายังไม่ได้รับบัพติศมา

เราติดต่อกับครอบครัวนั้นทันทีและขออนุญาตไปสอนพวกเขาที่บ้าน ผู้เป็นบิดาไม่สนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณ แต่ก็มิได้คัดค้านให้เราไปสอนครอบครัวเขา

ซิสเตอร์รามิเรซก้าวหน้าอย่างรวดเร็วตลอดบทเรียนต่างๆ เธอกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้หลักคำสอนทุกอย่างที่เราสอน เย็นวันหนึ่งขณะที่เราสนทนากันถึงการให้บัพติศมาเด็กทารก เราสอนว่าเด็กเล็กๆ ไร้เดียงสาและไม่จำเป็นต้องรับบัพติศมา เราเชื่อเชิญให้เธออ่านจากหนังสือโมโรไนดังนี้

“ดูเถิดพอกกล่าวแก่ลูกว่าลูกจงสอนเรื่องนี้—การกลับใจและบัพติศมาให้คนที่รู้จักผิดชอบและสามารถทำบาป; แต่แท้จริงแล้ว, จงสอนบิดามารดาว่าพวกเขาต้องกลับใจและรับบัพติศมา, และนอนน้อมต่อมตนเหมือนเด็กเล็กๆ ของพวกเขา, และพวกเขาทั้งปวง

จะได้รับการช่วยให้รอดพร้อมกับเด็กเล็กๆ ของพวกเขา.

“และเด็กเล็กๆ ของพวกเขาไม่ต้องมีการกลับใจ, หรือบัพติศมา. ดูเถิด, บัพติศมาคือการมาสู่การกลับใจที่จะทำให้พระบัญญัติสมบูรณ์อันนำไปสู่การปลดบาป.

“แต่เด็กเล็กๆ มีชีวิตอยู่ในพระคริสต์, แม้ตั้งแต่การวางรากฐานของโลก; หากไม่เป็นอย่างนั้น, พระเจ้าผู้เป็นเจ้าก็ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ล่าเอียง, และเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่เปลี่ยนแปลงได้ด้วย, และเป็นผู้นับถือตัวบุคคล; เพราะมีเด็กเล็กๆ ก็คนแล้วที่ตายโดยปราศจากการบัพติศมา!”¹

หลังจากอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ ซิสเตอร์รามิเรซเริ่มสะอื้น ข้าพเจ้าและคู่ผู้สักสับสน ข้าพเจ้าถามว่า “ซิสเตอร์รามิเรซครับ พวกเราพูดหรือทำอะไรที่ทำให้คุณรู้สึกขุ่นเคืองหรือเปล่าครับ”

เธอกล่าวว่า “เปล่าเลยเอ็ดเคอร์ คุณไม่ได้ทำอะไรผิด หกปีที่แล้วดิฉันมีลูกชายทารกซึ่งเสียชีวิตก่อนที่เราจะให้เขาได้รับบัพติศมาได้ บทเพลงของเราบอกว่าเนื่องจากเขายังไม่ได้รับบัพติศมา เขาจะต้องอยู่ใต้บาดาลชั่ววินิจนิรันดร์ ตลอดระยะเวลาหกปีดิฉันแบกรับ

ความเจ็บปวดและรู้สึกผิด หลังจากได้อ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ดิฉันทราบโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระคัมภีร์ข้อนี้จริง ดิฉันรู้สึกว่าภาระอันหนักหน่วงถูกยกไปจากตัวดิฉัน และนี่คือน้ำตาของความปีติยินดี”

ข้าพเจ้านึกถึงคำสอนของศาสตราจารย์ ดร. โจเซฟ สมิท ผู้สอนหลักคำสอนแห่งการปลอบประโลมไว้ดังนี้ “พระเจ้าทรงนำหลายคนไปแม้ในวัยทารก เพื่อพวกเขาจะรอดพ้นจากความอิจฉาของมนุษย์ ความเศร้าโศก และความชั่วร้ายของโลกปัจจุบัน พวกเขาบริสุทธิ์และน่ารักเกินกว่าจะอยู่บนแผ่นดินโลก ด้วยเหตุนี้ถ้าพิจารณาให้ถี่ถ้วนที่ แทนที่จะทุกข์โศกเรามีเหตุให้ปลื้มปีติเมื่อพวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากความชั่วร้าย และเราจะได้พบพวกเขาอีกครั้งในไม่ช้า”²

หลังจากทนทุกข์กับความเศร้าโศกและความเจ็บปวดจนแทบจะทนไม่ไหวเป็นเวลาหกปี หลักคำสอนที่แท้จริง ซึ่งได้รับการเปิดเผยจากพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเราโดยผ่านศาสตราจารย์ ดร. โจเซฟ สมิท นำสันติสุขอันหอมหวานมาสู่สตรีผู้ทุกข์ทรมานคนนี้ ไม่ต้องกล่าวอะไรอีก ชิสเตอร์รามิเรซและลูกๆ ที่อายุแปดขวบขึ้นไปรับบัพติศมา

ข้าพเจ้าจำได้ว่าเขียนถึงครอบครัวเพื่อแสดงความสำนึกคุณที่ข้าพเจ้ารู้สึกสำหรับความรู้ถึงความจริงนี้และความจริงอื่นๆ ที่แท้จริงและมีค่าอีกมากมายของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าไม่เคยนึกฝันว่าหลักธรรมแห่งความจริงอันน่าอัศจรรย์นี้จะส่งผลต่อข้าพเจ้าในอีกหลายปีต่อมาและพิสูจน์ว่าเป็นยารักษาในกิลเลอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าอยากจะทำถึงผู้สูญเสียลูกและเคยถามคำถามนี้ “ทำไมต้องเป็นฉัน” หรืออาจจะสงสัยความเชื่อที่ท่านมีต่อพระบิดาใน

สวรรค์ผู้ทรงรักท่าน นี่เป็นคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าว่าโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าจะนำความหวัง สันติสุข และความเข้าใจมาสู่ท่านบ้าง ข้าพเจ้าปรารถนาจะเป็นเครื่องมือแห่งการฟื้นฟูศรัทธาที่ท่านมีต่อพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักท่าน ผู้ทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างและทรงยอมให้เราประสบความสำเร็จกับการทดลองเพื่อที่เราจะได้รู้จักและรักพระองค์ และเข้าใจว่าหากปราศจากพระองค์เราก็ไม่มีอะไรเลย

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ ปี 1990 ลูกชายคนที่สาม ซึ่งเป็นลูกคนที่หกของเราเกิด เราตั้งชื่อเขาว่าไทสัน เขาเป็นเด็กชายตัวน้อย น่ารัก น่าเอ็นดู ครอบครัวเรารอรับเขาด้วยใจและอ้อมแขนที่เปิดกว้าง พี่น้องของเขาภูมิใจในตัวเขามาก เราทุกคนต่างคิดว่าเขาเป็นเด็กน้อยที่สมบูรณ์แบบที่สุดที่เคยเกิดมา

เมื่อไทสันอายุแปดเดือน เขาล้มลุกแก่งซอลล์ที่เจอบนพรม แก่งซอลล์ติดอยู่ในลำคอของเขาซึ่งทำให้เขาหยุดหายใจ พี่ชายไทสันอุ้มเขาขึ้นไปขึ้นบนพร้อมตะโกนด้วยความหวาดกลัว “น้องไม่หายใจ น้องไม่หายใจ” เราเริ่มทำการกู้ชีพและโทรเรียกหน่วยฉุกเฉิน

เจ้าหน้าที่หน่วยกู้ชีพมาถึงและรีบนำตัวไทสันเข้าโรงพยาบาล ในห้องรอผู้ป่วยเราสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าอย่างต่อเนื่องเพื่อขอให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าประทานปาฏิหาริย์แก่เรา หลังจากทีรอเป็นเวลานานมาก ในที่สุดคุณหมอก็เข้ามาในห้องและกล่าวว่า “ดิฉันเสียใจด้วยค่ะ เราพยายามสุดความสามารถแล้ว คุณอยู่ที่นั่นได้เท่าที่คุณต้องการ” แล้วออกจากห้องไป

ขณะที่เราเข้าไปในห้องที่ไทสันนอนอยู่ เราเห็นร่างไร้ชีวิตของทารกน้อยๆ ของเรา ซึ่งดูราวกับว่ามีรัศมีสีเลสเปลวฉายออกมารอบกาย เขาช่างดูผ่องใสและบริสุทธิ์เหลือเกิน

ช่วงเวลานั้นเรารู้สึกประหนึ่งว่าโลกได้มาถึงจุดจบแล้ว เราจะกลับไปหาลูกๆ ที่เหลือและพยายามอธิบายอย่างไรว่าไทสันจะไม่กลับมาบ้านแล้ว

ข้าพเจ้าจะเล่าประสบการณ์ที่เหลือจากมุมมองของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้ากับภรรยาผู้เป็นเสมือนนางฟ้าประสบการณ์การทดลองนี้ด้วยกัน แต่ข้าพเจ้าไม่คู่ควรที่จะกล่าวถึงความรู้สึกของผู้เป็นมารดาและจะไม่แม้แต่พยายามที่จะอธิบาย

สุดท้ายที่ข้าพเจ้าจะอธิบายความรู้สึกกลับ

สนปนเป็ที่เกิดขึ้นในชีวิตขณะนั้น ส่วนมากข้าพเจ้าจะรู้สึกราวกับว่าข้าพเจ้าอยู่ในฝันร้าย และจะตื่นในไม่ช้า และฝันร้ายที่เลวร้ายนี้จะสิ้นสุดลง หลายคืนข้าพเจ้านอนไม่หลับ บ่อยครั้งในยามค่ำคืนข้าพเจ้ามักจะเดินสำรวจตามห้องต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่าลูกคนอื่นๆ ทุกคนของเราปลอดภัย

ความรู้สึกผิดทรมานจิตวิญญาณข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกผิดมาก ข้าพเจ้ารู้สึกมีมลทิน ข้าพเจ้าเป็นพ่อของเขา ควรจะปกป้องเขาได้มากกว่านี้ แส่นเสียตายที่ข้าพเจ้าน่าจะทำได้ อย่างไรก็ตาม ยี่สิบสองปีผ่านไป บางครั้งแม้กระทั่งวันนี้ความรู้สึกเหล่านั้นก็ยังคืบคลานเข้ามาในใจข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าต้องกำจัดความรู้สึกเหล่านั้นอย่างรวดเร็วก่อนที่มันจะเป็นอันตราย

ประมาณหนึ่งเดือนหลังจากที่ไทสันเสียชีวิต ข้าพเจ้ามีการสัมภาษณ์กับเอลเดอร์ดีนแอล. ลาร์เซ็น ท่านใช้เวลาฟังข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะรู้สึกขอบคุณสำหรับคำปรึกษาและความรักของท่านตลอดไป ท่านกล่าวว่า “ผมไม่คิดว่าพระเจ้าจะทรงต้องการให้คุณลงโทษตัวเองเพราะการเสียชีวิตของลูกชายตัวน้อยๆ ของคุณหรอก” ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรักของพระบิดาในสวรรค์ของข้าพเจ้าผ่านภาษาขณะที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้คนหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ความนึกคิดอันทุกข์ทรมานยังคงหลอกหลอนข้าพเจ้า ไม่ช้าข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกโกรธ “ไม่ยุติธรรมเลย! พระผู้เป็นเจ้าทรงทำอย่างนี้กับข้าพเจ้าได้อย่างไร ทำไมต้องเป็นข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทำอะไรผิด” ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธแม้กระทั่งกับคนที่พยายามปลอบเรา ข้าพเจ้าจำได้ว่าเพื่อนพูดว่า “ฉันรู้ว่าคุณรู้สึกอย่างไร” ข้าพเจ้าจะนึกในใจว่า “คุณไม่รู้หรอกว่าผมรู้สึกอย่างไร อย่ามายุ่งกับผม” ไม่ช้าข้าพเจ้าก็พบว่าความสงสารตัวเองบั่นทอนจิตใจได้มากเช่นกัน ข้าพเจ้าจะอายุตนเองที่มีความนึกคิดอันไร้ความปรานีต่อบรรดาเพื่อนรักที่พยายามจะช่วยเท่านั้น

เมื่อข้าพเจ้าสัมผัสถึงความรู้สึกผิด ความโกรธ ความสงสารตนเองที่กำลังครอบงำข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเพื่อใจข้าพเจ้าจะเปลี่ยนแปลงได้ โดยผ่านประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ส่วนตัว พระเจ้าประทานหัวใจดวงใหม่แก่ข้าพเจ้า แม้ข้าพเจ้าจะยังคงรู้สึกโดดเดี่ยวและเจ็บปวด แต่ทีละน้อยโดยรวมของข้าพเจ้าเปลี่ยนไป ข้าพเจ้าได้รับรู้ว่าไม่มีอะไรถูกพรากไปจากข้าพเจ้า หากแต่มีพรอันประเสริฐที่รอข้าพ-

เจ้าอยู่ถ้าข้าพเจ้าจะพิสูจน์ว่าเป็นคนซื่อสัตย์ ชีวิตข้าพเจ้าเริ่มเปลี่ยนและข้าพเจ้าสามารถตั้งตารอความหวังมากกว่าจะหวงคิดถึงความสิ้นหวัง ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าชีวิตนี้มิใช่จุดจบโลกแห่งวิญญานมืออยู่จริง คำสอนต่างๆ ของศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับชีวิตหลังความตายเป็นเรื่องจริง ชีวิตนี้ต่างหากที่เป็นก้าวอย่างชั่วคราวในการเดินทางกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

ไท่สันยังคงเป็นส่วนสำคัญมากของครอบครัวเรา ช่วงหลายปีที่ผ่านมาในช่วงวิเศษที่เราได้เห็นพระเมตตาและน้ำพระทัยอันอ่อนโยนของพระบิดาในสวรรค์ที่ทรงยินยอมให้ครอบครัวเรารู้สึกถึงอิทธิพลของไท่สันอย่างเป็นรูปธรรม ข้าพเจ้าเป็นพยานว่ามานแห่งชีวิตนั้นบางนัก ความรู้สึกเดียวกันของความภักดี ความรัก และความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวมิได้สิ้นสุดลงเมื่อบุคคลที่เรารักผ่านไปสู่อีกด้านหนึ่งของมาน หากแต่ความรู้สึกเหล่านั้นจะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

บางคนอาจจะถามว่า “คุณใช้เวลาานเท่าไรกว่าจะทำใจได้” ความจริงก็คือท่านจะไม่มีวันทำใจได้เป็นปกติทั้งจนกว่าท่านจะได้อยู่พร้อมหน้ากับบุคคลที่ท่านรักซึ่งได้จากไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีวันที่ข้าพเจ้าจะมีความสมบูรณ์แห่งปิตินจนกว่าเราจะได้กลับมาอยู่ร่วมกันอีกครั้งหนึ่งในเช้าแห่งการฟื้นคืนชีวิตแรก

“เพราะมนุษย์เป็นวิญญาน. ธาตุต่างๆ เป็นนิรันดร์, และวิญญานกับธาตุ, สัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก, จะได้รับความสมบูรณ์แห่งปิติน;

“และเมื่อแยกจากกัน, มนุษย์จะรับความสมบูรณ์แห่งปิตินไม่ได้.”³

แต่ในระหว่างนี้ เจกเซนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอน เราสามารถดำเนินต่อไปด้วยใจกล้า⁴

ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าความขมขื่น ความเจ็บปวดอันแทบจะทนไม่ไหวกลับเป็นความหวานชื่นได้เมื่อเราหันไปหาพระบิดาในสวรรค์และวิงวอนขอการปลอบประโลมจากพระองค์ ซึ่งมาโดยผ่านแผนของพระองค์นั่นคือพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และพระเจ้าผู้ปลอบโยน ซึ่งคือพระวิญญานบริสุทธิ์

ช่างเป็นพรอันรุ่งโรจน์อย่างยิ่งในชีวิตเราจะน่าอนาถเพียงใดหากเรามีได้รู้สึกโศกเศร้าอย่างมากมาเมื่อเราสูญเสียลูกของเราไป ข้าพเจ้าสำนึกในพระกรุณาธิคุณอย่างยิ่งที่พระบิดาในสวรรค์ของข้าพเจ้าทรงยอมให้เราารักอย่างสุดซึ้งและรักอย่างนิรันดร์ ข้าพเจ้าขอขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับครอบครัวนิรันดร์ ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจอย่างยิ่งที่พระองค์ทรงเปิดเผยแผนแห่งการไถ่อันรุ่งโรจน์ผ่านศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตของพระองค์อีกครั้ง

ขณะที่ท่านร่วมงานศพของบุคคลที่ท่านรัก ขอให้ท่านจดจำความรู้สึกในใจท่านเมื่อท่านขับรถออกไปจากสุสานและหันมามองโลงศพที่โดดเดี่ยวนั้น พลังสงสัยว่าใจของท่านจะแตกสลายหรือไม่

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า เนื่องด้วยพระองค์ แม้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ วันหนึ่งความรู้สึกเศร้าโศก โดดเดี่ยว และสิ้นหวังเหล่านั้นจะถูกกลืนเข้าไปในความ

สมบูรณ์แห่งปิติน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเราพึ่งพาพระองค์ได้ เมื่อพระองค์ตรัสว่า

“เราจะไม่ละทิ้งพวกท่านไว้ให้เป็นลูกกำพร้า เราจะมาหาท่าน

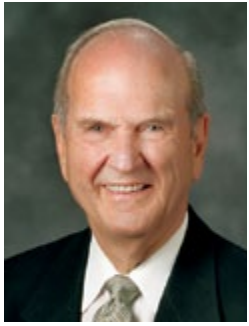
“อีกหนอยหนึ่งโลกก็จะไม่เห็นเรา แต่พวกท่านจะเห็นเรา เพราะเรามีชีวิตอยู่พวกท่านก็จะมีชีวิตอยู่ด้วย”⁵

ข้าพเจ้าเป็นพยานดังที่กล่าวไว้ใน *สังสอนกิตติคุณของเรา* ว่า “เมื่อเราพึ่งพาการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงช่วยให้เราอดทนต่อการทดลอง ความเจ็บป่วย และความเจ็บปวดได้ เราจะเปี่ยมไปด้วยความปิตินดี สันติสุข และความอบอุ่นใจ ความอยู่ดีธรรมทั้งหลายในชีวิตจะได้รับการแก้ไขโดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”⁶

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าในเช้าอันรุ่งโรจน์สดใสของการฟื้นคืนชีวิตแรกนั้น บุคคลผู้เป็นที่รักของท่านและของข้าพเจ้าจะออกมาจากหลุมศพดังที่พระเจ้าพระองค์เองทรงสัญญาไว้ และเราจะมีความสมบูรณ์แห่งปิติน เพราะพระองค์ทรงพระชนม์ พวกเขาและพวกเราก็จะมีชีวิตเช่นกัน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมโรโน 8:10-12
2. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 188.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:33-34
4. คู่มือ 16:33
5. ยูธัน 14:18-19
6. สังสอนกิตติคุณของเรา: คู่มือการรับใช้ของผู้สอนศาสนา (2004) หน้า 54

โดย เอ็ดเทอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน

แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ขอให้ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้!

ผู้สอนศาสนาทุกคนทั้งหนุ่มสาวและผู้อาวุโสรับใช้เพียงหวังที่จะทำให้ชีวิต
ของคนอื่นดีขึ้น

พี่น้องชายหญิงและเพื่อนที่รักของข้าพเจ้า เราส่งความรักและคำทักทายไปยังท่านทุกคน เราตื่นตื่นกับข้อประกาศของประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันเมื่อเช้านี้ ซึ่งปรับอายุขั้นต่ำของการรับใช้งานเผยแผ่เป็น 18 ปีสำหรับชายหนุ่มและ 19 ปีสำหรับหญิงสาว ทางเลือกนี้ทำให้หนุ่มสาวของเราจำนวนมากขึ้นมีสิทธิ์ได้รับพรของงานเผยแผ่

เมื่อสองปีก่อนและด้วยการยืนยันอีกครั้งอย่างทรงพลังในเช้าวันนี้ ประธานมอนสันประกาศว่า “ชายหนุ่มที่สามารถและมีค่าควรทุกคนควรเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ การรับใช้งานเผยแผ่เป็นหน้าที่ฐานะปุโรหิต—ข้อผูกมัดที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากเราผู้ได้รับมากมาย” อีกครั้งที่ท่านอธิบายว่าสำหรับหญิงสาว งานเผยแผ่เป็นทางเลือกที่ดีแต่ไม่ใช่เป็นหน้าที่รับผิดชอบ อีกครั้งที่ท่านเชื้อเชิญคู่สามีภรรยาหลายคู่ที่เป็นผู้ใหญ่ให้รับใช้

การเตรียมตัวสำหรับงานเผยแผ่เป็นสิ่งสำคัญ งานเผยแผ่เป็นการแสดงถึงการรับใช้โดยสมัครใจต่อพระผู้เป็นเจ้าและมนุษยชาติ ผู้สอนศาสนาใช้เงินเก็บส่วนตัวของเขาสนับสนุนโอกาสพิเศษนั้น บิดามารดา ครอบครัว เพื่อน และผู้บริจาคให้แก่กองทุนผู้สอนศาสนา

ทั่วไปอาจช่วยได้ด้วย ผู้สอนศาสนาทุกคนทั้งหนุ่มสาวและผู้อาวุโสรับใช้เพียงหวังที่จะทำให้ชีวิตของคนอื่นดีขึ้น

การตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่จะส่งผลกระทบต่อจุดหมายปลายทางในทางวิญญาณของผู้สอนศาสนา คู่สมรสของเขา และลูกหลานของพวกเขาในชั่วอายุที่จะมาถึง ความปรารถนารับใช้เป็นผลที่เกิดโดยธรรมชาติจากการเปลี่ยนใจเลื่อมใส การมีค่าควร และการเตรียมของคนๆ หนึ่ง

ในหมู่ผู้ฟังทั่วโลกที่กว้างใหญ่นี้ หลายท่านไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและทราบเกี่ยวกับเราและผู้สอนศาสนาของเราไม่มากนัก ท่านเปิดมารับชมเพราะท่านอยากทราบมากขึ้นเกี่ยวกับมอรมอน รวมถึงสิ่งที่คุณสอนศาสนาของเราสอน เมื่อท่านเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับเรา ท่านจะพบว่าเรามีค่านิยมหลายอย่างที่เหมือนกัน เราสนับสนุนให้ท่านรักษาค่านิยมทั้งหมดที่ดีและถูกต้องไว้ และจากนั้นมาคิดว่าเราจะเพิ่มให้ท่านได้หรือไม่ ในโลกที่เต็มไปด้วยความท้าทาย เราต้องการความช่วยเหลือในบางครั้ง ศาสนา ความจริงนิรันดร์ และผู้สอนศาสนาของเราเป็นส่วนสำคัญของความช่วยเหลือนั้น

ผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวของเราใช้เวลาการศึกษา อาชีพ การนัดเที่ยว และสิ่งอื่นๆ ที่คนหนุ่มสาวกำลังทำอยู่ทั่วไปในช่วงนี้ของชีวิตออกไปเป็นเวลา 18 ถึง 24 เดือน พวกเขาหยุดทั้งหมดนี้ไว้เนื่องจากความปรารถนาอย่างลึกซึ้งในการรับใช้พระเจ้า? และผู้สอนศาสนาของเราบางคนรับใช้เมื่อเขาอายุมากแล้ว ข้าพเจ้าทราบว่าคุณครอบครัวเขาได้รับพรในครอบครัวข้าพเจ้า มีแปดคนที่กำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา—ลูกสาวสามคนสามีของพวกเขา หลานสาวหนึ่งคน และหลานชายอีกหนึ่งคน

พวกท่านบางคนอาจสงสัยเกี่ยวกับชื่อมอรมอน นี่เป็นชื่อเล่นที่เราเรียกเรา ไม่ใช่ชื่อจริงของเราแม้เราเป็นที่รู้จักทั่วไปว่าเป็นชาวมอรมอน คำศัพท์นี้มาจากหนังสือพระคัมภีร์คักดีสิทธิ์ซึ่งรู้จักกันในชื่อพระคัมภีร์มอรมอน

ชื่อจริงของศาสนจักรคือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เป็นศาสนจักรของพระเยซูคริสต์สมัยเริ่มแรกที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ เมื่อพระองค์ทรงดำเนินอยู่บนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงจัดตั้งศาสนจักรของพระองค์ พระองค์ทรงเรียกอัครสาวก สาวกเจ็ดสิบ และผู้นำคนอื่นๆ ที่พระองค์ทรงมอบอำนาจฐานะปุโรหิตเพื่อกระทำในพระนามของพระองค์ หลังจากพระคริสต์สิ้นพระชนม์และอัครสาวกสิ้นชีวิต มนุษย์เปลี่ยนศาสนพิธีและหลักคำสอน ศาสนจักรดั้งเดิมและฐานะปุโรหิตสูญหายไป หลังจากยุคมืดและภายใต้การทรงนำของพระบิดาบนสวรรค์พระเยซูคริสต์ทรงนำศาสนจักรของพระองค์กลับคืนมา ปัจจุบันศาสนจักรคงอยู่อีกครั้งฟื้นฟูขึ้นใหม่ และดำเนินงานภายใต้การทรงนำจากสวรรค์ของพระองค์⁴

เราทำตามพระเจ้าพระเยซูคริสต์และสอนเกี่ยวกับพระองค์ เราทราบว่าหลังจากการเอาชนะความตายอันรุ่งโรจน์ พระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ปรากฏต่ออัครสาวกของพระองค์ในหลายโอกาส พระองค์ทรงเสวยกับพวกเขา พระองค์ทรงดำเนินกับพวกเขา ก่อนการ

มิลาน, อิตาลี

ขึ้นสู่สวรรค์เป็นครั้งสุดท้ายของพระองค์ พระองค์ทรงมอบหน้าที่ให้พวกเขา “จงออกไป... และนำชนทุกชาติ... จงไปเทศน์มาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁵ อัครสาวกฟังคำแนะนำนั้น พวกเขาเรียกคนอื่นมาช่วยพวกเขาทำคำบัญชาของพระเจ้าให้เกิดสัมฤทธิ์ผลด้วย

ปัจจุบัน ภายใต้การนำของอัครสาวกและศาสนาดायकरणสมัยใหม่ หน้าที่เดียวกันนั้นมอบให้กับผู้สอนศาสนาของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผู้สอนศาสนาเหล่านี้รับใช้มากกว่า 150 ประเทศ ในฐานะตัวแทนของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ พวกเขามุ่งมั่นทำคำบัญชาจากสวรรค์ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล—ซึ่งเริ่มใหม่ในวันเวลาของเราโดยพระเจ้าพระองค์เอง—เพื่อนำความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณไปต่างแดนและให้พรกับชีวิตของคนทุกหนแห่ง⁶

ผู้สอนศาสนาในช่วงปลายวัยรุ่นหรืออายุยี่สิบต้นๆ ยังมีประสบการณ์ทางโลกน้อย แต่พวกเขาได้รับพรด้วยของประทาน—เช่นพลัง

อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรักของพระเจ้า และประจักษ์พยานถึงความจริง—ซึ่งทำให้พวกเขาเป็นทูตอันทรงพลังของพระเจ้า พวกเขาแบ่งปันข่าวดีของพระกิตติคุณซึ่งจะนำความปิติที่แท้จริงและความสุขอันเป็นนิจมาสู่ทุกคนที่ฟังข่าวสารพวกเขา ในหลายกรณี พวกเขาทำเช่นนั้นในประเทศและในภาษาที่ไม่คุ้นเคยสำหรับเขา

ผู้สอนศาสนามุ่งมั่นติดตามพระเยซูคริสต์ ทั้งทางคำพูดและการกระทำ พวกเขาสั่งสอนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์⁷ พวกเขาสอนข้อเท็จจริงของการฟื้นฟูศาสนจักรในสมัยโบราณของพระคริสต์ผ่านทาง โจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายคนแรกของพระเจ้า

ท่านอาจเคยพบหรือแม้แต่ไม่สนใจผู้สอนศาสนาของเรา ความหวังของข้าพเจ้าคือว่าท่านจะไม่กลัวพวกเขาแต่เรียนรู้จากพวกเขา พวกเขาจะเป็นแหล่งช่วยที่สวรรค์ส่งมาให้ท่าน สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับเจอรรี สุภาพบุรุษนิกายโปรเตสแตนต์วัยหกสิบกว่าๆ ที่อยู่ในเมซซา

แอริโซนา บิดาของเจอรรีเป็นศาสนาจารย์ของแบพติสต์ มารดาเป็นศาสนาจารย์ของเมโธดิสต์ วันหนึ่ง พริซิลล่า เพื่อนสนิทของเจอรรีเล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับความเจ็บปวดที่เธอรู้สึกจากการตายของลูกเธอระหว่างคลอด และการหย่าอันขมขื่นที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นไม่นาน โดยต้องดิ้นรนในฐานะแม่ตัวคนเดียว พริซิลลามีลูกสี่คน—ลูกสาวสามคนและลูกชายหนึ่งคน เมื่อเธอเปิดใจพูดความรู้สึกของเธอกับเจอรรี เธอสารภาพว่าเธอกำลังคิดฆ่าตัวตาย ด้วยพลังและความรักทั้งหมดที่เจอรรีรวบรวมได้ เขาพยายามช่วยเธอเข้าใจว่าชีวิตเธอมีค่า เขาเชิญเธอให้มาเข้าโบสถ์ของเขาแต่พริซิลล่าอธิบายว่าเธอเลิกเชื่อเรื่องพระเจ้าแล้ว

เจอรรีไม่ทราบว่าจะทำเช่นไร จากนั้นระหว่างที่รดน้ำต้นไม้ในสนามหญ้าของเขา ชายผู้มีศรัทธานี้สวดอ้อนวอนขอการทรงนำจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เมื่อเขาสวดอ้อนวอน เขาได้ยินเสียงในความคิดเขาบอกว่า “หยุดเด็กหนุ่มที่ซึ่งก่กรรมไว้” ด้วยความมุ่งมั่น เจอรรี

สงสัยว่านี่หมายความว่าอะไร ขณะที่เขาไตร่ตรองถึงการกระตุนทางวิญญาณนี้ เขามองไปที่ถนนและเห็นชายหนุ่มสองคนใส่เสื้อขาวผูกเนคไทกำลังขี่จักรยานมาทางบ้านเขา ด้วยความตะลึงกับ “ความบังเอิญ” นี้เขามองทั้งสองคนที่ผ่านไป จากนั้น โดยที่ตระหนักว่าเขาต้องทำตามสถานการณ์พาไป เขาตะโกนว่า “นี่ พวกคุณ กรุณาหยุดก่อน ผมต้องคุยกับคุณ”

ด้วยความงุนงงแต่ก็ดูตื่นเต้น ชายหนุ่มหยุด เมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้ เจอร์รี่สังเกตเห็นว่าพวกเขาติดป้ายชื่อบอกว่าเป็นผู้สอนศาสนาของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เจอร์รี่มองดูพวกเขาและกล่าวว่า “นี่อาจจะฟังดูแปลกนิดหน่อย แต่ผมกำลังสวดอ้อนวอนและได้รับการบอกให้ ‘หยุดเด็กหนุ่มที่ขี่จักรยานไว้’ ผมเงยหน้าขึ้นมองไปทางถนนและคุณก็อยู่ที่นี่ คุณช่วยผมได้ไหม?”

ผู้สอนศาสนายิ้มและคนหนึ่งบอกว่า “ได้ครับ ผมแน่ใจว่าเขาช่วยได้”

เจอร์รี่อธิบายสาเหตุที่เขากังวลเกี่ยวกับพริซิลล่า ไม่นานผู้สอนศาสนาก็เจอกับพริซิลล่า ลูกๆ ของเธอ และเจอร์รี่ พวกเขาสนทนาถึงจุดประสงค์ของชีวิตและแผนนิรันดร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสำหรับพวกเขา เจอร์รี่ พริซิลล่าและลูกๆ ของเธอเติบโตในศรัทธาผ่านทางสวดอ้อนวอนอย่างจริงจัง การศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน และการผูกมิตรด้วยความรักกับสมาชิกศาสนจักร ศรัทธาอันเข้ม-

แข็งในพระเยซูคริสต์ที่มีอยู่แล้วของเจอร์รี่เข้มแข็งยิ่งขึ้นไปอีก ความสงสัยของพริซิลล่าและความคิดเรื่องฆ่าตัวตายเปลี่ยนเป็นความหวังและความสุข พวกเขาจับมือกันและเป็นที่สมาชิกของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระคริสต์⁸

ใช่แล้ว ผู้สอนศาสนาสามารถช่วยได้ในหลายๆ วิธี ตัวอย่างเช่น พวกท่านบางคนอาจต้องการรู้มากขึ้นเกี่ยวกับบรรพบุรุษของท่าน ท่านอาจจะทราบชื่อของพ่อแม่ท่านและปู่ย่าตายายทั้งสิ้น แต่คุณทวดทั้งแปดคนล่ะ? ท่านทราบชื่อพวกเขาไหม? ท่านอยากรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพวกเขาหรือไม่? ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้!⁹ พวกเขาเข้าไปในบันทึกประวัติครอบครัวที่มีข้อมูลมหาศาลของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้ง่ายๆ

พวกท่านบางคนเป็นสมาชิกแต่ปัจจุบันไม่ได้มีส่วนร่วมกับการประชุม ท่านรักพระเจ้าและคิดอยู่บ่อยครั้งว่าจะกลับสู่คอกของพระองค์ แต่ท่านไม่ทราบว่าจะเริ่มอย่างไร ข้าพเจ้าแนะนำท่านให้ถามผู้สอนศาสนา!¹⁰ พวกเขาช่วยท่านได้! พวกเขาสามารถช่วยโดยการสอนคนที่ท่านรักด้วย เราและผู้สอนศาสนามักท่านและปรารถนาที่จะนำความปิติและแสงสว่างแห่งพระกิตติคุณกลับคืนสู่ชีวิตของท่าน

พวกท่านบางคนอาจต้องการทราบวิธีที่จะเอาชนะการเสพติดหรือมีชีวิตที่ยืนยาวและมีความสุขกับสุขภาพที่ดีขึ้น ถามผู้สอน

ศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้! จากการวิจัยอิสระแสดงให้เห็นว่า สมาชิกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพแข็งแรง อัตราการตายของพวกเขาอยู่ในบรรดากลุ่มที่ต่ำที่สุดและมีอายุยืนยาวกว่ากลุ่มใดๆ ที่เคยรายงานมาซึ่งได้รับการศึกษาตลอดเวลายาวนานที่ผ่านมา¹¹

พวกท่านบางคนอาจรู้สึกท้อใจที่วิตกกังวลและวุ่นวาย กระนั้นส่วนลึกในใจของท่านท่านรู้สึกถึงความว่างเปล่าอันปวดร้าว ปราศจากทิศทางและจุดประสงค์ ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้! พวกเขาจะช่วยท่านเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับจุดประสงค์ที่แท้จริงของชีวิต—ท่านอยู่บนโลกนี้ทำไมและท่านจะไปไหนหลังจากความตาย ท่านจะเรียนรู้ถึงการที่พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์จะเป็นพรแก่ชีวิตท่านเกินกว่าสิ่งใดที่ท่านจะจินตนาการได้ในขณะนี้

หากท่านมีข้อกังวลเกี่ยวกับครอบครัวของท่าน ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้! การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้การแต่งงานและครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันช่วยกันวันหนึ่ง ขอให้ผู้สอนศาสนาสอนท่านว่าสิ่งนี้จะนำไปได้กับครอบครัวของท่านได้อย่างไร

ผู้สอนศาสนาจะช่วยท่านได้ด้วยเมื่อท่านปรารถนามีความรู้กว้างขึ้น วิญญาณมนุษย์ปรารถนาความรู้แจ้งอย่างแรงกล้า ไม่ว่าความรู้นั้นจะมาจากห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์หรือโดยการเปิดเผยจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราแสวงหาสิ่งนี้ รัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแล้วคือความรู้แจ้ง¹²

การเรียนรู้เพิ่มขึ้นรวมถึงความรู้ทางวิญญาณเช่นเดียวกันกับความรู้ทางโลก เราเน้นความสำคัญของการเข้าใจพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ การวิจัยอิสระในปัจจุบันพบว่าวิสุทธิชนเป็นคนที่มีความรู้มากที่สุดเกี่ยวกับศาสนาคริสต์และพระคัมภีร์ไบเบิล¹³ หากท่านต้องการเข้าใจพระคัมภีร์ไบเบิลได้ดีขึ้น เข้าใจพระคัมภีร์มอรมอนได้ดีขึ้น และได้รับความเข้าใจที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับความเป็นพี่น้องของมนุษยชาติและความเป็นบิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้!

พวกท่านหลายคนมีความปรารถนาอันลึกซึ้งในการช่วยคนที่ขัดสน เนื่องจากเราทำ

ตามพระเยซูคริสต์ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับการกระตุ้นจากแรงผลักดันที่ไม่มีวันหมดนั้นด้วย¹⁴ ทุกคนสามารถมาร่วมกับเราในการช่วยเหลือผู้ที่ขัดสนและจัดการบรรเทาทุกข์ให้กับเหยื่อภัยพิบัติไม่ว่าที่ใดในโลก หากท่านต้องการมีส่วนร่วม ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้!

และหากท่านต้องการทราบมากขึ้นเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย เกี่ยวกับสวรรค์ เกี่ยวกับแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับท่าน หากท่านต้องการทราบมากขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การชดใช้ของพระองค์ และการฟื้นฟูศาสนจักรของพระองค์อย่างที่ตั้งใจไว้สมัยเริ่มแรก ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้!

ข้าพเจ้าทราบว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงพระชนม์ศาสนจักรของพระองค์ได้รับการฟื้นฟู ด้วยศรัทธาแรงกล้า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้พระเจ้าเป็นเจ้าจะประทานพรให้ท่านแต่ละคนและผู้สอนศาสนาที่มีค่าของเราแต่ละคน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โธมัส เอส. มอนตัน, “เมื่อเราพบกันอีก,” *เสียดิไวนา*, พฤศจิกายน 2010, หน้า 5.
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:3
3. ดู มัทธิว 10:1; ลูกา 6:13; 10:1; เฉลย 4:11-12
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:30
5. มัทธิว 28:19
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:8; 84:62; 112:28
7. ดู 1 โครินธ์ 2:2; 2 เนีไฟ 25-26
8. การติดต่อส่วนตัว จาก ดับเบิลยู. เทร์รี วัตสัน อดีตประธานคณะเผยแผ่เม็กซิโก แอริโซนา
9. ที่ซึ่งข้าพเจ้าใช้ประโยคที่ว่า “ถามผู้สอนศาสนา” ท่านจะถามเพื่อนที่เป็นสมาชิกศาสนจักรให้ช่วยด้วยได้
10. เพื่ออนาคตที่เข้าร่วมศาสนจักรอย่างแท้จริงและผู้สอนศาสนาจะเต็มใจช่วยด้วย
11. ดู เจมส์ อี. เฮนสตรอม และ เลสเตอร์ เบรลโลว์ Lifestyle and Reduced Mortality among Active California Mormons, 1980-2004,” *Preventative Medicine*, เล่ม 46 (2008) หน้า 135.
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:36
13. ดู *U.S. Religious Knowledge Survey* (Pew Forum on Religion and Public Life, 28 ก.ย. 2010) หน้า 7.
14. ดู แรม ซีแนน, แวน ฮิวานส์, และเดเนียล ดับเบิลยู. เคอร์ติส, *Called to Serve: The Prosocial Behavior of Active Latter-day Saints* (มหาวิทยาลัยแห่งเพนซิลเวเนีย คณะนโยบายสังคมและการปฏิบัติการ 2012) “Mormon Volunteerism Highlighted in New Study” (Mar. 16, 2012), <http://www.mormonnewsroom.org/article/mormon-volunteerism-report; Mormons in America; Certain in Their Beliefs, Uncertain of Their Place in Society> (Pew Forum on Religion and Public Life, Jan. 2012) หน้า 43; โรเบิร์ต ดี. ฟัทนัม และ เดวิด อี. แคมป์เบลล์, *American Grace: How Religion Divides and Unites Us* (2010) หน้า 444-54

โดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกต์อร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

เรื่องความเสียใจและ ปณิธาน

*ยิ่งเรารู้สึกหนักใจว่าความบริสุทธิ์และความสุขมากเท่าใด เรายิ่งมีแนวโน้ม
อยู่บนเส้นทางแห่งความเสียใจน้อยลงเท่านั้น*

เรื่องความเสียใจ

ประธานมอนตันครับ เราชักท่าน ขอขอบคุณสำหรับข้อประกาศที่ได้รับการดูแลและเป็นประวัติศาสตร์เรื่องการสร้างพระวิหารแห่งใหม่และการรับใช้งานเผยแผ่ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพรยิ่งใหญ่จะมาสู่เราและอนุชนรุ่นหลังอีกหลายรุ่น

พี่น้องที่รักทั้งหลาย มิตรที่รักของข้าพเจ้า! เราทุกคนเป็นมนุษย์ธรรมดา หวังว่านี่คงไม่ใช่เรื่องที่ทำให้ใครประหลาดใจ

ไม่มีใครจะอยู่บนแผ่นดินโลกได้นานนัก เรามีช่วงเวลาอันมีค่าระยะหนึ่ง ซึ่งเมื่อมองในแง่นิรันดร์ แทบจะเป็นช่วงเวลาชั่วพริบตาแล้วเราก็จากไป วิญญาณเราถูก “นำกลับบ้านไปสู่พระเจ้าเป็นเจ้าองค์นั้นผู้ประทานชีวิตให้ [เรา]”¹ ร่างกายเราลงสู่ดินและทิ้งสิ่งทางโลกไว้เบื้องหลังเมื่อเราก้าวสู่สถานะการดำรงอยู่ถัดไป

สมัยเด็ก ดูราวกับว่าเราจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป เราคิดว่ามีรุ่งอรุณอันไร้ขีดจำกัดรออยู่ตรงขอบฟ้า และเห็นอนาคตราวกับถนนทอดยาวไม่มีสิ้นสุดอยู่ตรงเบื้องหน้า

แต่ยิ่งเราอายุมากขึ้น เรายิ่งจะมองกลับไปแล้วนึกองว่าถนนสายนั้นสั้นลงทุกที เราสงสัยว่าเวลาผ่านไปรวดเร็วเช่นนั้นได้อย่างไร

เราเริ่มนึกถึงสิ่งที่เราเลือกและสิ่งที่เราทำมา ระหว่างนี้ เราจำได้ถึงช่วงเวลาอันหอมหวานที่ให้ความอบอุ่นและปัดไถ้ใจเรา แต่เราจำได้ถึงความเสียใจ—สิ่งที่เราอยากกลับไปแก้ไขด้วยเช่นกัน

นางพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายบอกว่าเธอมักจะถามคำถามเรียงบงายกับคนไข้ขณะพวกเขาเตรียมจากชีวิตนี้ไป

“คุณมีเรื่องใดที่นึกเสียใจบ้างไหม” เธอถาม²

การอยู่ใกล้วันสุดท้ายของชีวิตเช่นนั้นมักทำให้ความคิดกระจ่างและให้มมมมมมและความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ดังนั้นเมื่อมีคนถามเกี่ยวกับความเสียใจ คนเหล่านี้จึงเปิดใจพูดอย่างหมดเปลือก พวกเขานึกทบทวนถึงสิ่งที่อยากเปลี่ยนแปลงหากหมุนเวลาย้อนกลับไปได้

เมื่อพิจารณาสิ่งที่พวกเขาพูด ข้าพเจ้าอึ้งที่หลักการพื้นฐานพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะส่งผลต่อทิศทางชีวิตเราตลอดกาล ถ้าเพียงแต่เราจะประยุกต์ใช้

ไม่มีอะไรลึกลับเกี่ยวกับหลักการพระกิตติคุณ เราศึกษาหลักธรรมเหล่านี้ในพระคัมภีร์ เราศึกษาในโรงเรียนวันอาทิตย์และเราได้ยินจากแท่นพูดหลายครั้งหลายครา หลักธรรมและคุณค่าอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ตรงไปตรงมา

ชัดเจน สวยงาม ลึกซึ้ง และทรงพลัง ทั้งยังสามารถช่วยเราหลีกเลี่ยงความเสียหายในอนาคตได้อย่างแน่นอน

ฉันอยากกลับไปใช้เวลามากขึ้นกับคนที่ฉันรัก

บางทีความเสียใจที่คนใช้ใกล้สิ้นใจมักจะบอกมากที่สุดคือพวกเขาอยากกลับไปใช้เวลามากขึ้นกับคนที่ตนรัก

มนุษย์คร่ำครวญความเศร้าโศกเสียใจที่เป็นสากลนี้ว่า พวกเขา “เสียใจอย่างสุดซึ้งที่ใช้เวลามากมายในชีวิตไปกับงาน... ประจำ [ในแต่ละวัน]” หลายคนเสียโอกาสความทรงจำพิเศษจากการใช้เวลาไปกับครอบครัวและมิตรสหาย พวกเขาพลาดการพัฒนาสัมพันธ์ภาพอันลึกซึ้งกับผู้ที่มีความหมายมากที่สุดต่อพวกเขา

ไม่จริงหรือที่เรามักจะยุ่งอยู่เสมอ น่าเศร้าที่จะพูดว่า เราถึงกับสวมภาวะงานยุ่งของเราเสมือนหนึ่งตราเกียรติยศ ราวกับว่าการมีงานยุ่งเป็นความสำเร็จหรือสัญลักษณ์ของชีวิตอันสูงส่งด้วยตัวของมันเอง

เป็นอย่างนั้นหรือ?

ข้าพเจ้านึกถึงพระเจ้าและองค์ต้นแบบของเรา พระเยซูคริสต์ รวมถึงพระชนม์ชีพสั้นๆ ของพระองค์ท่ามกลางชาวกาลิลีและชาวเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าพยายามนึกภาพพระองค์ทรงเร่งรีบระหว่างการประชุมหรือทำหลายอย่างในคราวเดียวกันเพื่อให้สิ่งเร่งด่วนทั้งหลายสำเร็จ

ข้าพเจ้านึกภาพนั้นไม่ออก

แต่กลับเห็นพระบุตรพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงห่วงใยและเปี่ยมด้วยการอุทิศธรรมดำเนินพระชนม์ชีพอย่างมีความหมายในแต่ละวัน เมื่อทรงมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง พวกเขา รู้สึกมีความสำคัญและได้รับความรัก พระองค์ทรงทราบคุณค่าอันไร้ขอบเขตของผู้คนที่ทรงพบเจอ พระองค์ทรงให้พรและทรงปฏิบัติพวกเขา ทรงยกพวกเขาขึ้น ทรงรักษาพวกเขา ทรงให้ของประทานล้ำค่าอันคือเวลาของพระองค์

ในยุคสมัยเรา เป็นเรื่องง่ายที่จะเพียงแสวงใช้เวลาไปกับคนอื่น ด้วยการคลิกเมาส์เราสามารถ “เชื่อมต่อ” กับ “เพื่อน” หลายพันคนโดยไม่ต้องเจอหน้าแม้แต่คนเดียว เทคโนโลยีอาจเป็นสิ่งยอดเยี่ยม และมีประโยชน์มากเมื่อเราไม่สามารถอยู่ใกล้คนที่เรารัก ข้าพเจ้ากับภรรยาอยู่ห่างไกลสมาชิกครอบครัวอันเป็นที่รัก เรายังไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราไม่ได้ก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้องทั้งในระดับบุคคลและสังคม เมื่อเราติดต่อกับครอบครัวหรือมิตรสหาย ส่วนใหญ่โดยการโพสต์ข้อความซ้ำซ้อน ส่งต่อสิ่งไม่เป็นสาระ หรือลิงก์คนที่เรารักไปยังเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต ข้าพเจ้าคิดว่ามีที่สำหรับกิจกรรมประเภทนี้ แต่เราจะยอมใช้เวลาขนาดไหนไปกับเรื่องดังกล่าวหากเราไม่ได้ใช้เวลาอย่างเต็มที่อยู่กับคนที่สำคัญกับเราจริงๆ ให้ดีที่สุด สักวันหนึ่งเราจะเสียใจ

ขอให้เราตั้งปณิธานที่จะทะนุถนอมคนที่เรารักโดยใช้เวลาที่มีความหมายด้วยกัน ทำสิ่งต่างๆ ด้วยกัน และสร้างความทรงจำอันมีค่า

ฉันอยากกลับไปดำเนินชีวิตให้ได้ตามศักยภาพ

อีกคนบอกว่าเขาเสียใจที่ไม่ได้เป็นคนในแบบที่รู้สึกว่าสามารถเป็นได้และสมควรเป็น เมื่อมองย้อนกลับไปในชีวิต พวกเขาตระหนักว่าไม่เคยดำเนินชีวิตตามศักยภาพของตนเลย มีบทเพลงมากมายเหลือเกินยังไม่ได้ขับขาน

ข้าพเจ้าไม่ได้กำลังพูดถึงการปีนบันไดความสำเร็จในงานอาชีพหลากหลายของเรานั้นไต่เต้าไต่เต้า ไม่ว่าจะดูสูงส่งเพียงใดบนแผ่นดินโลก แต่ทว่าจะเทียบไม่ได้กับก้าวหนึ่งในเส้นทางนิรันดร์อันยิ่งใหญ่ที่รอเราอยู่

จริงๆ แล้ว ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงการเป็นคนในแบบที่พระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเราตั้งพระทัยไว้

เราเข้ามาในโลกนี้ ดังที่กล่าวไว้ว่า “เมฆหมอกแห่งสิริวิไล”⁴ จากอาณาจักรก่อนเกิด

พระบิดาบนสวรรค์ทรงเห็นศักยภาพที่แท้จริงของเรา พระองค์ทรงทราบสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับเราซึ่งเราไม่รู้จักตนเอง พระองค์ทรงกระตุ้นเตือนให้เราเต็มเต็มระดับการสร้างของเรา ดำเนินชีวิตที่ดี และกลับไปประทับของพระองค์

แล้วเหตุใดเราจึงอุทิศเวลาและพลังงาน

มากมายไปกับสิ่งชั่วคราว ไม่สำคัญ และ ฉาบฉวยเช่นนั้น เราไม่ยอมมองเห็นความโง่เขลาของการไล่ตามสิ่งไร้สาระอันไม่จริงยั่งยืนหรือไม่

จะไม่ฉลาดกว่าหรือที่เราจะ “สะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัว [เรา] เองไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีขโมยทะเลวลงลักเอาไปได้”⁵

เราทำเช่นนี้ได้อย่างไร โดยทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โดยนำคำสอนของพระองค์มาใช้ในชีวิตประจำวัน และโดยรักพระเจ้าเป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์อย่างแท้จริง

เราทำเช่นนี้ไม่ได้แน่นอนเมื่อเราอยู่ในวิถีทางสานุศิษย์ด้วยการเดินลากเท้า คอยจ้องแต่หน้าพิก้า และบ่นว่าไปตลอดทาง

เมื่อพูดถึงการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เราไม่ควรเป็นเหมือนเด็กที่จุ่มปลาในน้ำแล้วบอกใครๆ ว่าไปว่ายน้ำมา ในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้าบิดาบนสวรรค์ เรามีสมรรถภาพมากกว่านั้น เพื่อการนั้น ความตั้งใจดี ย่อมไม่เพียงพอ เราต้อง ลงมือทำ ยิ่งไปกว่านั้น เราต้อง เป็น อย่างที่พระเจ้าบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราเป็น

การประกาศประจักษ์พยานของเรา ย่อมดี แต่การเป็นแบบอย่างมีชีวิตของพระกิตติคุณ ที่ได้รับการฟื้นฟูย่อมดีกว่า ความปรารถนาจะซื่อสัตย์มากขึ้นต่อพันธสัญญา ย่อมดี แต่การซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์อย่างแท้จริง—อันได้แก่การดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ จำจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาค รักษาพระคำแห่งปัญญา ตลอดจนรับใช้ผู้ขัดสน—ย่อมดียิ่งกว่า การประกาศว่าเราจะอุทิศเวลามากขึ้นให้การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์ และการทำกิจกรรมดีงามกับครอบครัว ย่อมดี แต่การลงมือทำสิ่งเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอจะนำพรจากสวรรค์มาสู่ชีวิต

ความเป็นสานุศิษย์คือการไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งความบริสุทธิ์และความสุข เป็นเส้นทางสู่ตัวตนที่ดีที่สุดและมีความสุขที่สุด

ขอให้เราตั้งปณิธานที่จะทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเพียรพยายามเพื่อเป็นคนในแบบที่ทรงกำหนดไว้ ขอให้เราคอยฟังและทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เมื่อเราทำเช่นนั้น พระบิดาบนสวรรค์จะทรง

เปิดเผยให้เราทราบสิ่งที่เราไม่เคยทราบมาก่อนเกี่ยวกับตัวเรา พระองค์จะทรงส่องให้เห็นทางเบื้องหน้าและทรงเปิดตาให้เรามองเห็นพรสวรรค์ที่ซ่อนอยู่และบางทีเราอาจนึกไม่ถึง

ยิ่งเรารู้สึกตัวว่าความบริสุทธิ์และความสุขมากเท่าใด เรายิ่งมีแนวโน้มอยู่บนเส้นทางแห่งความเสียใจน้อยลงเท่านั้น ยิ่งเราพึ่งพาพระคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากเท่าใด เรายิ่งรู้สึกว่าการอยู่บนเส้นทางที่พระบิดาในสวรรค์ทรงวางไว้ให้เรามากขึ้นเท่านั้น

ฉันอยากปล่อยให้ตัวเองมีความสุขมากกว่านี้

ความเสียใจอีกอย่างหนึ่งของผู้ที่ตัวกำลังจะสิ้นใจอาจน่าแปลกอยู่บ้าง พวกเขาอยากปล่อยให้ตนเองมีความสุขมากกว่านี้

บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราจมอยู่กับภาพลวงตาว่ามีบางสิ่งเกินเอื้อมจะนำความสุขมาให้ เช่น สถานะครอบครัวที่ดีขึ้น สถานะการเงินที่ดีขึ้น หรือการจบสิ้นของการทดลองยากๆ

ยิ่งอายุมากขึ้น เรายิ่งมองกลับไปและตระหนักมากขึ้นว่าสภาวะการณ์ภายนอกไม่ได้สำคัญหรือกำหนดความสุขของเราแต่อย่างใด

เรา ต่างหากที่สำคัญ เรา ต่างหากที่กำหนดความสุขของเรา

สุดท้ายแล้วท่านกับข้าพเจ้าคือผู้ที่รับผิดชอบความสุขของเราเอง

ข้าพเจ้ากับแอสเรียตภรรยาขอขบขี้จักรยานด้วยกัน เรายังรู้สึกดีที่ได้ออกไปชื่นชมความสวยงามของธรรมชาติ เรามีเส้นทางที่เราชอบไปและไม่ค่อยสนใจว่าเราไปได้ไกลเพียงใดหรือเร็วเพียงใดเมื่อเทียบกับคนอื่น ๆ

อย่างไรก็ดี หลายครั้งข้าพเจ้าคิดว่าเราควรมีใจรักการแข่งขันสักนิด ข้าพเจ้าถึงกับคิดว่าเราอาจจะทำเวลาได้ดีขึ้นหรือขี่ได้เร็วขึ้นถ้าเราเพียงแต่ผลักคันตัวเองสักเล็กน้อย แล้วบางครั้งข้าพเจ้าถึงกับพลาดอย่างหนักเมื่อเอ่ยความคิดนี้กับภรรยาผู้แสนดี

ปฏิกริยาในแบบของเธอเมื่อข้าพเจ้าเสนอแนะเรื่องทำนองนี้มักจะทำโยนโยนมาก ชัดเจนมาก และตรงไปตรงมา เธอยิ้มและกล่าวว่า “ดีเทอร์ นี่ไม่ใช่การแข่งขัน แต่เป็นการเดินทาง มีความสุขกับช่วงเวลานั้นเถอะค่ะ” เธอพูดถูกทีเดียว!

บางครั้งในชีวิต เรามุ่งแต่จะให้ถึงเส้นชัยจนไม่ได้มองหาความสุขระหว่างทาง ข้าพเจ้าไม่ได้ไปขี่จักรยานกับภรรยาเพราะตื่นตื่นอยากไปถึงจุดหมาย แต่เพราะการได้อยู่กับเธอเป็นประสบการณ์หอมหวานและน่ารื่นรมย์

ไม่ดูโง่ไปหน่อยหรือที่จะทำลายประสบการณ์หอมหวานและเปี่ยมสุขเช่นนั้นเพราะมัวแต่มุ่งหวังว่าเมื่อใดช่วงเวลานั้นจะจบลง

เราฟังเพลงที่ไพเราะโดยรอให้โน้ตตัวสุดท้ายแผ่วเสียงไปก่อนจะปล่อยให้ตัวเองมีความสุขเช่นนั้นหรือไม่เลย เราฟังเพลงและเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของท่วงทำนอง จังหวะ เสียงประสานตลอดทั้งเพลง

เราสวดอ้อนวอนโดยนึกถึงแต่คำว่า “เอเมน” หรือคำลงท้ายเช่นนั้นหรือ แน่แน่นอนว่าไม่ เราสวดอ้อนวอนเพื่อให้ใกล้ชิดกับพระบิดาบนสวรรค์ เพื่อรับพระวิญญาณและรู้สึกถึงความรักของพระองค์

เราไม่ควรรอจนกว่าถึงจุดใดจุดหนึ่งในอนาคตเพื่อจะมีความสุข แล้วพบว่าความสุขนั้นมิได้อยู่แล้ว—ตลอดเวลา! ชีวิตไม่ได้มีเพื่อให้ชื่นชมแต่กับอดีต “วันนี้เป็นวันที่ [พระเจ้า] ได้ทรงสร้าง...” หนังสือสดุดีเขียนไว้ว่า “ให้เราเปรมปรีดีและยินดีในวันนั้น”⁶

พี่น้องทั้งหลาย ไม่ว่าสภาวะการณ์เราเป็นเช่นไร ไม่ว่าการทำหายหรือการทดลองของเราเป็นเช่นไร มีบางสิ่งในทุกๆ วันให้เราน้อมรับและชื่นชม มีบางสิ่งในทุกๆ วันที่จะนำความสุขซึ่งใจและปิติมาให้ หากเราเพียงแต่จะเห็นและชื่นชมสิ่งนั้น

บางทีเราควรใช้สายตามองน้อยลงและใช้ใจมองมากขึ้น ข้าพเจ้าขอขบขี้ความนี้ “คน

เราเห็นชัดเจนได้ด้วยใจเท่านั้น อะไรก็ตามที่สำคัญมีอาจเห็นได้ด้วยดวงตา⁷

เราได้รับบัญชาให้ “น้อมขอบพระทัยในทุกสิ่ง”⁸ จึงไม่ดีกว่าหรือถ้าได้เห็นด้วยตาและใจของเราถึงสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เรา ขอบพระทัยได้ แทนที่จะขยายผลลบในสภาพปัจจุบันของเราให้หนักยิ่งกว่าเดิม

พระเจ้าทรงสัญญาว่า “คนที่รับสิ่งทั้งปวงด้วยความขอบคุณจะได้รับยกย่อง; และสิ่งที่ดีของแผ่นดินโลกนี้จะเพิ่มเติมให้เขา, แม้ร้อยเท่า”⁹

พี่น้องทั้งหลาย ด้วยพรอันอุดมสมบูรณ์จากพระบิดาบนสวรรค์ แผนแห่งความรอดอันเหนือเพื่อของพระองค์ ความจริงอันสูงส่งแห่งพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู และความสวยงามของการเดินทางมรรตัยนี้ “เราไม่มีเหตุผลที่จะชื่นชมยินดีหรือ?”¹⁰

ขอให้เราตั้งปณิธานที่จะมีความสุขเกิด ไม่ว่าจะสภาพการณ์ของเราจะเป็นเช่นไร

เรื่องปณิธาน

วันหนึ่งเราจะก้าวข้ามอย่างเสียไม่ได้จากสภาวะมรรตัยไปสู่สถานะถัดไป วันหนึ่งเราจะมองย้อนกลับไปในชีวิตและสงสัยว่าเรา

จะเป็นได้ดีกว่าเดิมหรือไม่ ตัดสินใจได้ดีกว่าเดิม หรือใช้เวลาอย่างฉลาดมากกว่าเดิมหรือไม่

เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียใจบาดลึกที่สุดบางอย่างในชีวิต ย่อมเป็นการฉลาดถ้าเราตั้งปณิธานเสียแต่วันนี้ ดังนั้นขอให้เรา

- ตั้งปณิธานว่าจะใช้เวลามากขึ้นกับคนที่เรารัก
- ตั้งปณิธานว่าจะพยายามอย่างจริงจังมากขึ้นที่จะเป็นคนในแบบที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็น
- ตั้งปณิธานว่าจะมีความสุข ไม่ว่าจะสภาพการณ์ของเราเป็นเช่นไร

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเราจะป้องกันความเสียใจอันบาดลึกที่สุดของพรุ่งนี้ได้ด้วยการทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดวันนี้ หากเราทำบาปหรือทำผิดพลาด—หากเราเลือกในสิ่งที่เราเสียใจเวลานี้—เรามีของประทานล้ำค่าจากการชดใช้ของพระคริสต์ ซึ่งโดยทางนี้เราสามารถได้รับการให้อภัย เราไม่อาจย้อนเวลากลับไปแก้ไขอดีต แต่เรากลับใจได้ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเข็ดน้ำตาแห่งความเสียใจ¹¹ และยกภาระบาปของเราออกไป¹² การชดใช้ของพระองค์จะเปิดทางให้เราทิ้งอดีตไว้เบื้องหลังและก้าวไปข้างหน้าด้วยมือสะอาด ใจบริสุทธิ์¹³ และความมุ่งมั่นจะทำให้ดีขึ้นและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นคนดีขึ้น

จริงอยู่ที่ชีวิตผ่านไปอย่างไร้รอย วันเวลาลบเลือนไปอย่างรวดเร็ว และดูเหมือนว่าความตายน่ากลัวในบางครั้ง กระนั้นวิญญูณของเราจะยังคงดำรงอยู่ต่อไปและวันหนึ่งจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกับร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตของเราเพื่อรับรัศมีภาพอมตะ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอย่างจริงจังว่าเนื่องจากพระคริสต์ผู้ทรงพระเมตตา เราทุกคนจะมีชีวิตอีกครั้งและตลอดกาล เนื่องจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา วันหนึ่งเราจะเข้าใจอย่างแท้จริงและมีปิติในความหมายของคำว่า “ความเจ็บแปลบแห่งความตายจึงถูกกลืนเข้าไปในพระคริสต์”¹⁴

เส้นทางสู่การมีสัมฤทธิ์ผลในจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ของเราในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเส้นทางนิรันดร์ พี่น้องที่รักทั้งหลาย มิตรสหายที่รัก เราต้องเริ่มเดินบนเส้นทางนิรันดร์นั้นตั้งแต่วันที่ เราไม่อาจสูญเสียไปแม้แต่วันเดียว ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะไม่รอจนกว่าเราพร้อมตายก่อนได้ เรียนรู้การใช้ชีวิตอย่างแท้จริง ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แอลมา 40:11
2. ดู ซูซี่ สโตเนอร์, “Top Five Regrets of the Dying,” *Guardian*, 1 ก.พ. 2012, www.guardian.co.uk/lifeandstyle/2012/feb/01/top-five-regrets-of-the-dying.
3. บรอนนี แวร์, ใน สโตเนอร์, “Top Five Regrets of the Dying.”
4. “Ode: Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood,” *The Complete Poetical Works of William Wordsworth* (1924), 359.
5. มัทธิว 6:20
6. สดุดี 118:24
7. อ็องตวน เดอ แซ็งแตงซูว์เปรี, *The Little Prince*, แปลโดย ริชาร์ด ฮาเวิร์ด (2000), 63.
8. โมไซยาห์ 26:39; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:7 ด้วย
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 78:19
10. แอลมา 26:35
11. ดู วิวรณ์ 7:17
12. ดู มัทธิว 11:28–30
13. ดู สดุดี 24:4
14. โมไซยาห์ 16:8; ดู 1 โครินธ์ 15:54 ด้วย

วิดีโอไฮไลท์สั้น ๆ สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปันคลิปวิดีโอสั้น ๆ (1-2 นาที) ของข่าวสารนี้

นำเสนอโดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ศาสนจักร

ปขอเสนอว่าเราสนับสนุนโธมัส สเปนเซอร์ มอนสัน ในฐานะศาสตราจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิผู้เปิดเผย และประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี่ เบนเนียน อายริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด และ ดีเทอร์ ฟรีดริค อุกทอร์ฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุน บอยด์ เคนเนธ แพคเกอร์ ในฐานะประธานอัครสาวกสิบสอง และสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองดังต่อไปนี้: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช. ไอค์ส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ.เบดนาร์, เคเวนติน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน และ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่า เราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสตราจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เปิดเผย

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่นเดียวกัน

เอ็ดเดอร์เจย์ อี. เจนเซ็น ได้รับการปลดจากสมาชิกในฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ ผู้ที่จะร่วมแสดงความขอบคุณ โปรดยกมือ ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเอ็ดเดอร์โครก ซี. คริสเตนเซ็น ในฐานะสมาชิกในฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน หากมี

ขอเสนอปลดพร้อมออกเสียงแสดงความขอบคุณสำหรับการรับใช้ที่ยอดเยี่ยม เอ็ดเดอร์มาร์ติน เค. เจนเซ็น ในฐานะนักประวัติศาสตร์และผู้บันทึกของศาสนจักร

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเอลเดอร์สตีเวน อี. สโนว์ ในฐานะนักประวัติศาสตร์และผู้บันทึกของศาสนจักร

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน

ขอเสนอปลดเอ็ดเดอร์ คีธ เค. ฮิลบิก, เจย์ อี. เจนเซ็น, มาร์ติน เค. เจนเซ็น และ ออกทาเวียโน เทโนริโอในฐานะสมาชิกโครัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบและตั้งท่านเหล่านี้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกียรติคุณ

ขอเสนอปลดเอ็ดเดอร์ คีธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์ และ แลร์รี่ ดับเบิลยู. กิบบอนในฐานะสมาชิกโครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เหล่านี้ในการรับใช้ที่ยอดเยี่ยมของท่าน โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่สาวกเจ็ดสิบภาค และ ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้านโปรดยกมือ

ขอบคุณพี่น้องทุกท่านสำหรับการออกเสียงสนับสนุน ตลอดจนศรัทธา การอุทิศตน และการสวดอ้อนวอนของท่าน ■

โดย เอ็ลเตอร์แอล. ทอม เพอร์รี่

แห่งโคเวรัมมัครสาวกลีบสอ

การเป็นบิดามารดา ผู้ประเสริฐ

มีหลายวิธีที่บิดามารดาผู้ประเสริฐสามารถได้รับความช่วยเหลือและ
การสนับสนุนที่จำเป็นในการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ให้แก่ลูกๆ ของพวกเขา

ข้าพเจ้ามาถึงเหตุการณ์สำคัญในช่วง
ฤดูร้อนนี้—ข้าพเจ้าฉลองวันเกิดครบ-
รอบ 90 ปี ของข้าพเจ้า เมื่อท่านมา
ถึงจุดสำคัญช่วงใดช่วงหนึ่งในชีวิตท่าน เป็น
สิ่งที่มีประโยชน์และเตือนความจำที่จะหวน
คิดถึงเหตุการณ์และประสบการณ์ของอดีต
ท่านที่เป็นคนหนุ่มสาวที่กำลังฟังหรืออ่านคำ
พูดนี้อาจไม่ประทับใจกับคนที่มียุ 90 ปี
แต่ในสมัยที่ข้าพเจ้าเกิด การมีชีวิตอยู่นาน
เพียงนี้ถือเป็นการประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ ทุกๆ
วันข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์
สำหรับพรที่ให้ข้าพเจ้ามีชีวิตยืนยาว

หลายสิ่งเปลี่ยนไปมากในช่วงชีวิตของ
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เห็นการพัฒนาของยุคอุตสาหกรรม
และยุคข้อมูลข่าวสาร อุตสาหกรรม
ยานยนต์ โทรศัพท และเครื่องบินเป็นนวัตกรรม
ที่ยิ่งใหญ่ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก
วันนี้วิธีที่เราค้นหา แบ่งปัน และใช้ข้อมูลข่าวสาร
เปลี่ยนไปเกือบทุกวัน เมื่อมีอายุเท่าเวลา
นี้ ข้าพเจ้าประหลาดใจเมื่อโลกที่เราอาศัย
อยู่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นวัตกรรมหลาย
อย่างในทุกวันนี้ปลุกเร้าจินตนาการด้วย
ศักยภาพที่ช่วยปรับปรุงชีวิตของเราให้ดีขึ้น

ด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก

สิ่งที่เกิดขึ้นในโลก เราสวดอ้อนวอนอย่างจริง-
จังและทำงานเพื่อให้แน่ใจว่าคุณค่าของพระ
กิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะยืนยง คุณค่า
บางอย่างกำลังเสี่ยงต่อการสูญหาย ดังนั้น
สิ่งที่สำคัญที่สุดในรายการของคุณค่าเหล่านี้
ที่เป็นเป้าหมายสูงสุดของปฏิบัติคือความ
ศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงานและศูนย์กลาง
ความสำคัญของครอบครัว ความสำคัญ
เหล่านี้ให้ความมั่นคงและความปลอดภัยแก่
บ้าน ที่ซึ่งบุตรธิดาแต่ละคนของพระบิดาบน
สวรรค์ที่ทรงเปี่ยมด้วยความรักสามารถเป็น
อิทธิพลเพื่อความดีและคุณค่านิรันดร์

ครอบครัวของข้าพเจ้าร่วมฉลอง 90 ปีที่
เป็นช่วงสำคัญของชีวิตข้าพเจ้า เริ่มจากการ
ช่วยข้าพเจ้าจดจำและชื่นชมประสบการณ์
ชีวิตอันยาวนานของข้าพเจ้า ตัวอย่างเช่น
หลานสาวข้าพเจ้ารวบรวมและนำจดหมาย
หลายฉบับที่ข้าพเจ้าเขียนถึงคุณพ่อคุณแม่
ของข้าพเจ้าเมื่อ 70 ปีมาแล้วจากฐานปฏิบัติ-
การนาวิกโยธินของข้าพเจ้าบนเกาะไซปันใน
มหาสมุทรแปซิฟิกช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง

มีจดหมายอยู่ฉบับหนึ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ
เป็นพิเศษ เป็นจดหมายฉบับที่ข้าพเจ้าเขียน
ถึงคุณแม่เพื่อให้คุณแม่เปิดอ่านในวันแม่
ของปี 1945 ข้าพเจ้าอยากแบ่งปันข้อความ

บางส่วนกับท่านโดยหวังว่าท่านจะเห็นว่า
เหตุใดข้าพเจ้าจึงซาบซึ้งต่อคุณพ่อคุณแม่ที่
เต็มไปด้วยความรักตลอดไป สำหรับบทเรียน
ที่ได้เรียนรู้จากการสอนของพวกท่านในบ้าน
คุณพ่อคุณแม่ของข้าพเจ้าเป็นแบบอย่างที่ดี
ที่สุดของการเป็นบิดามารดาผู้ประเสริฐ ผู้
ให้ชีวิตแต่งงานและการเอาใจใส่ลูกๆ อย่าง
เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของพวกท่าน

จดหมายวันแม่ปี 1945 ของข้าพเจ้าเริ่มต้นว่า

“ถึงคุณแม่ที่รัก

“สี่ปีที่ผ่านมาผมช่างโศกเศร้าที่ไม่ได้อยู่กับ
แม่ในวันแม่ แต่ผมอยากอยู่กับแม่และ
บอกแม่ว่าผมรักและคิดถึงแม่มากเพียงใด
แต่ในเมื่อเป็นไปไม่ได้อีกครั้ง ผมจำเป็นต้อง
ทำให้ดีที่สุดและส่งความรักผ่านจดหมายแทน

“ในปีนี้ เหนือสิ่งอื่นใด ผมตระหนักถึงสิ่ง
ที่แม่ผู้ประเสริฐทำให้ผม สิ่งแรก ผมคิดถึงสิ่ง
เล็กน้อยที่แม่เคยปฏิบัติต่อผม เมื่อใดก็ตาม
ที่ผมตื่นนอนขึ้นในตอนเช้า ผมไม่เคยต้อง
กังวลว่าผมจะมีเสื้อและถุงเท้าสะอาดไว้ใส่
หรือไม่ สิ่งที่ผมต้องทำคือดึงลิ้นชักออกมา
และผมจะพบทั้งสองสิ่ง ในเวลารับประทาน
อาหารผมรู้เสมอว่าจะได้รับประทานสิ่งที่
ผมชอบ ที่ถูกเตรียมมาอย่างดีที่สุด ในตอน
กลางคืนผมรู้เสมอว่าจะมีผ้าปูสะอาดบน
เตียงนอนและผ้าห่มจำนวนพอดีที่ทำให้ผม
รู้สึกอุ่นสบาย การได้อยู่ที่บ้านช่างเป็นความ
สุขอย่างสิ้นเหลือ”

เมื่อข้าพเจ้าอ่านจดหมายสองย่อหน้าแรก
ข้าพเจ้าตกใจถึงอารมณ์ที่อ่อนไหว บางทีการ
อาศัยอยู่ในเต็นท์และนอนในมุ้งบนเปลนอน
ทำให้หวนคิดถึงบ้านแสนวิเศษของข้าพเจ้า
จดหมายถึงคุณแม่ข้าพเจ้าอ่านต่อไปว่า

“แต่ลึกกลงไปเป็นความรู้สึกที่มีต่อแม่เพราะ
แบบอย่างแม่ที่แม่แสดงให้ผมเห็น ชีวิตช่างมี
ความสุขสำหรับเราในฐานะครอบครัวเพราะ
เราอยากเดินตามรอยเท้าแม่ มุ่งหน้าต่อไป
เพื่อให้ได้รับประสบการณ์ความสุขแบบเดียวกัน
กับที่เราได้รับสมัยเป็นเด็ก แม่มักหาเวลา

พาครอบครัวไปเที่ยวที่หุบเขาเสมอ และรู้ว่าแม่จะทำทุกอย่างตั้งแต่ปีนเขาไปจนถึงการเล่นบอลลูกเต๋า แม่กับพ่อไม่เคยไปพักผ่อนตามลำพัง แม่มีครอบครัวอยู่ด้วยเสมอตอนนี้ผมอยู่ห่างบ้าน ผมชอบการพูดถึงชีวิตที่บ้านของผมเสมอเพราะเป็นชีวิตที่ช่างเพลิดเพลิน ผมไม่อาจจะเลยต่อคำสอนของแม่ได้เพราะการกระทำของผมจะทำให้แม่เสียใจชีวิตคือการท้าทายอันยิ่งใหญ่สำหรับผมในการมีค่าควรให้สัมผัสกับเป็นบุตรชายของโนรา ซอนนี่เพอร์รี่ ผมภูมิใจมากกับสถานภาพนี้ และผมหวังว่าผมจะมีค่าควรต่อสถานภาพนี้เสมอ

“ผมหวังว่าจะสามารถอยู่กับแม่ได้ในปีหน้าเพื่อให้แม่เห็นสิ่งต่างๆ ที่ผมได้วางแผนจะมอบให้แม่ดูในวันแม่ตลอดระยะเวลาสี่ปีที่ผ่านมา

“ขอพระเจ้าทรงอวยพรแม่สำหรับสิ่งอัศจรรย์ทั้งหลายที่แม่ได้ให้แก่โลกที่วุ่นวายนั้น

“ด้วยรักทั้งหมดของผม ทอม”

ขณะที่อ่านจดหมายของตนเองซ้ำ ซ้ำพเจ้าคิดถึงวัฒนธรรมของครอบครัว วอร์ค สเตค และชุมชนที่ซึ่งข้าพเจ้าเติบโตมา

วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตของผู้คน มีวัฒนธรรมของพระกิตติคุณที่ไม่เหมือนใคร คุณค่าและความคาดหวังบางอย่างตลอดจนการปฏิบัติร่วมกันที่เป็นเอกลักษณ์ในบรรดาสมาชิกทั้งหมดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย วัฒนธรรมของพระกิตติคุณนี้ หรือวิถีชีวิต มาจากแผนแห่งความรอด พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า และคำสอนของศาสนาดำเนินการที่มีชีวิต ซึ่งได้พิสูจน์วิถีที่เราเลี้ยงดูครอบครัวและการดำเนินชีวิตของเราแต่ละคน

คำสอนแรกที่ให้แก่อาดัมสำหรับความรับผิดชอบมรรตัยของท่านอยู่ในหนังสือปฐมกาล 2:24 “เพราะเหตุนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน”

การอยู่ร่วมกันของชายและหญิงอย่างถูกต้องและแต่งงานตามกฎหมายไม่เพียงเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับอนุชนรุ่นต่อไปให้สืบทอดแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่ยังนำความสุขและความพึงพอใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งสามารถพบได้ในประสบการณ์มรรตัยนี้ นี่คือความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพลังอำนาจของฐานะ

ปุโรหิตประกาศการแต่งงานเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ เด็กที่เกิดมาภายใต้การแต่งงานดังกล่าวมีการคุ้มครองที่ไม่อาจหาพบได้จากที่อื่น

บทเรียนที่สอนในบ้านโดยบิดามารดาผู้ประเสริฐถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในโลกทุกวันนี้ ที่ซึ่งอิทธิพลของปฏิภรณ์แพร่กระจายไปทั่ว ดังที่เราทราบ เขากำลังพยายามกัดกร่อนและทำลายรากฐานของสังคม—ครอบครัว ด้วยวิธีหลอกลวงที่ชาญฉลาดและรอบคอบ เขากำลังโจมตีความมั่นคงสัญญาในชีวิตครอบครัวทั่วโลกและลอบทำลายวัฒนธรรมและพันธสัญญาของวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์ บิดามารดาต้องเข้าใจว่าการสอนภายในบ้านเป็นความรับผิดชอบศักดิ์สิทธิ์และสำคัญที่สุดขณะที่สถาบันอื่นๆ เช่นโบสถ์และโรงเรียนสามารถให้ความช่วยเหลือผู้ปกครองในการ “ฝึกเด็กในทางที่เขา [หรือเธอ] ควรจะเดินไป” (สุภาพษิต 22:6) ความรับผิดชอบนี้เป็นของบิดามารดาอย่างแท้จริง ตามแผนแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่ เป็นหน้าที่ของบิดามารดาผู้ประเสริฐที่จะรับผิดชอบต่อการเลี้ยงดูและพัฒนาการของลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์

ในความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ในฐานะบิดามารดาของเรา มีหลายวิธีที่บิดามารดาผู้ประเสริฐสามารถได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนที่จำเป็นในการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้แก่ลูกๆ ของพวกเขา ข้าพเจ้าขอแนะนำสิ่งที่ต้องทำห้าอย่างที่บิดามารดาสามารถทำได้เพื่อสร้างวัฒนธรรมครอบครัวให้แข็งแกร่งขึ้น

สิ่งแรก บิดามารดาสามารถสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจ ทูลขอพระบิดาในสวรรค์ทรงช่วยให้มีความรัก ความเข้าใจ และชื่นน้ำลูกๆ ที่พระองค์ทรงส่งมาให้พวกเขา

สิ่งที่สอง บิดามารดาจัดให้มีการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ศึกษาพระคัมภีร์ และการสังสรรค์ในครอบครัวและรับประทานอาหารร่วมกันบ่อยๆ เท่าที่จะทำได้ ใช้ช่วงเวลารับประทานอาหารเย็นพูดคุยสื่อสารและสอนคุณค่าต่างๆ

สิ่งที่สาม บิดามารดาสามารถได้รับประโยชน์จากเครือข่ายสนับสนุนของศาสนจักร การสื่อสารกับครูปฐมวัย ผู้นำเยาวชน และฝ่ายประธานโคออร์ดิเนชันเรียนของลูกๆ ของพวกเขา โดยการสื่อสารกับผู้ที่ได้รับเรียกและวางมือมอบหน้าที่ให้ทำงานกับลูกๆ บิดามารดาสามารถให้ความเข้าใจที่สำคัญต่อความต้องการพิเศษและเงาเงาของเด็ก

สิ่งที่สี่ บิดามารดาสามารถแบ่งปันประจักษ์พยานเป็นประจำกับลูกๆ ของพวกเขา ช่วยลูกๆ ให้คำมั่นในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า และสัญญาพรที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงให้สัญญาแก่บุตรธิดาที่ซื่อสัตย์ของพระองค์

สิ่งที่ห้า เราสามารถจัดระเบียบครอบครัวของเราบนพื้นฐานของกฎครอบครัวและความคาดหวังที่ชัดเจน เรียบง่าย ธรรมเนียมปฏิบัติและพิธีทางศาสนาที่ดึงดูดของครอบครัว และ “เศรษฐกิจครอบครัว” ซึ่งลูกๆ มีความรับผิดชอบในบ้านและได้รับเบี่ยงเบนเพื่อพวกเขาจะสามารถเรียนรู้การทำงานประมาณ เก็บออม และจ่ายส่วนสิบจากเงินที่พวกเขาได้รับ

คำแนะนำเหล่านี้สำหรับการสร้าง วัฒนธรรมครอบครัว ให้แข็งแกร่งขึ้นควรปฏิบัติไปพร้อมๆ กันกับวัฒนธรรมของศาสนจักร วัฒนธรรมครอบครัวที่แข็งแกร่งของเราจะเป็น

เหมือนโล่กำบังลูกๆ ของเราจาก “ลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์” (1 โนไฟ 15:24) ที่ฝังไว้ในวัฒนธรรมของเพื่อน วัฒนธรรมความบันเทิงและดาราที่ชื่นชอบ วัฒนธรรมความน่าเชื่อถือและชื่อเสียง และวัฒนธรรมทางอินเทอร์เน็ตและสื่อของพวกเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่ปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่อง วัฒนธรรมครอบครัวที่แข็งแกร่งจะช่วยให้ลูกๆ ของเรา “อยู่ในโลก” แต่ไม่เป็น “ของโลก” (ยอห์น 15:19)

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ สอนว่า “เป็นหน้าที่ของบิดามารดาในการสอนลูกถึงหลักธรรมของการช่วยให้รอดเหล่านี้ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงควรรับบัพติศมาและมีความปรารถนาอันแท้จริงในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าต่อไปหลังจากรับบัพติศมาเพื่อที่พวกเขาอาจกลับไปยังที่ประทับของพระองค์ ฟัน้องที่รักของข้าพเจ้า ท่านต้องการครอบครัวของท่าน ลูกๆ ของท่านหรือไม่ ท่านต้องการนีกกับบิดาและมารดาของท่านที่มีชีวิตอยู่ก่อนท่านหรือไม่...? หากท่านต้องการ ท่านก็ต้องเริ่มโดยการสอนข้างเตียง ท่านต้องสอนด้วยแบบอย่างรวมถึงการสั่งสอน”²

ถ้อยแถลงต่อครอบครัวอ่านว่า “สามีและภรรยาที่มีความรับผิดชอบที่สำคัญที่จะรักและดูแลกันรวมทั้งรักและดูแลบุตร

ธิดาของตน ‘บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า’ (สดุดี 127:3) บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูบุตรธิดาด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาปัจจัยสนองความต้องการทางร่างกายและทางวิญญาณ สอนพวกเขาให้รักและรับใช้กัน ให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพลเมืองดี เชื่อฟังกฎหมายบ้านเมืองไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด...

“...โดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรมและรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูบุตรธิดา ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ บิดาและมารดามีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน”³

ข้าพเจ้าเชื่อว่าโดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บทบาทของความเป็นมารดาเน้นถึงความสำคัญของการเลี้ยงดูและการสอนคนรุ่นถัดไป แต่เป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมที่เห็นสามีและภรรยาผู้วางแผนในการเป็นหุ้นส่วนที่แท้จริง เมื่อทั้งสองผสมผสานอิทธิพลเข้าด้วยกันและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในเรื่องลูกๆ และกับลูกๆ ของพวกเขา

การโจมตีอย่างรุนแรงของความชั่วร้ายต่อลูกๆ ของเราเป็นสิ่งที่เย็บแผลและชัดเจนมากกว่าเคยเป็นมา การสร้างวัฒนธรรมครอบครัวที่แข็งแกร่งเพิ่มระดับการปกป้องลูกๆ ของเรา และคุ้มครองพวกเขาจากอิทธิพลของโลก

พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรมารดาและบิดาผู้ประเสริฐทั้งหลายในไซออน พระองค์ทรงมอบบุตรธิดานี้วันหนึ่งของพระองค์ไว้ในการดูแลของท่าน ในฐานะบิดามารดาเราเป็นหุ้นส่วนแม้ร่วมกับพระผู้เป็นเจ้าในการทำให้เกิดงานและรัศมีภาพของพระองค์ ท่ามกลางบุตรธิดาของพระองค์ เป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ของเราในการทำอย่างสุดความสามารถ ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. จดหมายวันแม่จาก แอล. ทอม เพอร์รี่ ถึงคุณแม่ของท่าน, ส่งจากเกาะไซปัน, วันที่ 3 พฤษภาคม 1945.
2. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, ใน Conference Report, ต.ค. 1948, 153.
3. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” *เสียดินนา* พ.ย. 2010 หน้า 165

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด

แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

จงทำงานอย่างทุ่มเท

“สิ่งยิ่งใหญ่เกิดขึ้นและภาระเบาลงโดยงานของมือมากมายที่ ‘ทุ่มเทในอุดมการณ์ดี’”

เอ็ดเดอร์เพอร์รี่ครับ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านเป็นคนอายุ 90 ปีที่หนุ่มที่สุดในศาสนจักร ทุกท่านจะเห็นได้จากวิธีที่ท่านลุกขึ้นเดินออกจากเก้าอี้

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ารับประทานมะเขือเทศสดลูกคาตันอย่างเอร็ดอร่อยหรือผลพีชสดหวานฉ่ำเด็ดจากต้น ความคิดของข้าพเจ้าย้อนกลับไปที่ 60 ปีสมัยคุณพ่อข้าพเจ้าเป็นเจ้าของสวนพีชขนาดเล็กแห่งหนึ่งในเมืองฮอลลาเคย์ รัฐยูทาห์ ท่านเลี้ยงผึ้งไว้ที่นั่นเพื่อให้ผึ้งผสมเกสรดอกพีชซึ่งท้ายที่สุดจะเติบโตเป็นพีชผลใหญ่รสหวานอร่อย

คุณพ่อข้าพเจ้ารักผึ้งจริงๆ เหล่านี้และอัจฉริยใจถึงวิธีที่ฝูงผึ้งหลายพันตัวทำงานด้วยกันเพื่อเปลี่ยนน้ำหวานที่รวบรวมจากดอกพีชให้เป็นน้ำผึ้งรสหวานสีทอง—หนึ่งในอาหารที่มีประโยชน์มากที่สุดของธรรมชาติ อันที่จริง นักโภชนาการบอกเราว่าเป็นอาหารอย่างหนึ่งที่ประกอบด้วยสารทุกชนิด—เอ็นไซม์ วิตามิน แกลีโคแอ และน้ำ—ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต

คุณพ่อข้าพเจ้าพยายามเสมอที่จะให้ข้าพเจ้าเข้าไปมีส่วนในการดูแลรังผึ้งของท่านแต่ข้าพเจ้ามีความสุขมากพอแล้วที่จะปล่อยให้ท่านดูแลผึ้งของท่าน อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่วันเวลาเหล่านั้น ข้าพเจ้าเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับรังผึ้งที่มีการจัดระเบียบไว้อย่างดีเยี่ยม—เป็นอาณานิคมผึ้งประมาณ 60,000 ตัว

ธรรมชาติสร้างให้ผึ้งมีแรงผลักดันเพื่อผสมเกสร รวบรวมน้ำหวาน และทำให้น้ำหวานเข้มข้นจนเป็นน้ำผึ้ง เป็นความมุ่งมั่นอย่างน่าอัศจรรย์ตามสัญญาตัญญาทางธรรมชาติที่ประทานไว้โดยพระเจ้าผู้สร้างของเรา ประมาณการกันว่าเพื่อผลิตน้ำผึ้งหนึ่งปอนด์ [0.45 กิโลกรัม] ผึ้งจำนวน 20,000 ถึง 60,000 ตัวในรังผึ้งขนาดปานกลางต้องบินไปตอมดอกไม้หลายล้านดอกในระยะทางเทียบเท่ากับการเดินทางรอบโลกสองรอบ ภายในช่วงชีวิตสั้นๆ ไม่กี่สัปดาห์ถึงสี่เดือนของผึ้งตัวหนึ่ง สิ่งที่มีมนามาสู่รังผึ้งคือน้ำผึ้งเศษหนึ่งส่วนสิบสองของหนึ่งซ็อนซาเท่านั้น

แม้ดูเหมือนไม่สำคัญเมื่อเทียบกับยอดรวม น้ำผึ้งเศษหนึ่งส่วนสิบสองของหนึ่งซ็อนซาจากผึ้งแต่ละตัวสำคัญสำหรับชีวิตของผึ้งทั้งรัง ผึ้งทั้งหลายต้องพึ่งพากัน งานหนักท่วมท้นสำหรับผึ้งสองสามตัวจะเบาลงเพราะผึ้งทั้งหมดทำงานในส่วนของมันอย่างซื่อสัตย์

รังผึ้งเป็นสัญลักษณ์สำคัญในประวัติศาสตร์จักรของเวตาลอดมา เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์มอรมอนว่า ชาวเจเร็ดนำรังผึ้งไปกับพวกเขา (ดู อีเธอร์ 2:3) เมื่อเดินทางไปพื้นที่ของทวีปอเมริกาเมื่อหลายพันปีมาแล้ว บริคัมยังก็เลือกรังผึ้งเป็นสัญลักษณ์เพื่อหนุนใจและสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดพลังของการร่วมแรงร่วมใจกันที่จำเป็นต้องมีในบรรดาผู้บุกเบิกเพื่อเปลี่ยนทะเลทรายกันดารของดินแดนตะวันตกที่ล้อมรอบเกรทซอลท์เลคให้เป็นหุบเขาอุดมสมบูรณ์ที่เราได้อยู่ทุกวันนี้ เราคือผู้รับประโยชน์จากวิสัยทัศน์และความอุตสาหะจากการร่วมแรงร่วมใจของคนเหล่านั้น

สัญลักษณ์รังผึ้งจะพบได้ทั้งภายในและภายนอกพระวิหารหลายแห่งของเรา แทนที่ที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่นี่ท่าจากไม้วอลนัทที่ปลูกในสวนหลังบ้านของประธานาธิบดีออบาม่า บิล คลินตัน และตกแต่งด้วยลวดลายแกะสลักรูปรังผึ้ง

การใช้สัญลักษณ์ทั้งหมดนี้ยืนยันข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งคือ สิ่งยิ่งใหญ่เกิดขึ้นและภาระเบาลงโดยงานของมือมากมายที่ “ทุ่มเทในอุดมการณ์ดี” (คพ. 58:27) ลองจินตนาการว่าวิสุทธิชนหลายล้านคนจะสามารถทำอะไรสำเร็จในโลกนี้หากเราทำงานเหมือนรังผึ้งในการปวารณาตนแบบทุ่มเทและมุ่งมั่นต่อคำสอนของพระเจ้า พระเยซูคริสต์

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่า พระบัญญัติข้อแรกและสำคัญยิ่ง คือ

“จงรักองค์พระผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน...”

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ ‘จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’

“ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งหมด ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้” (มัทธิว 22:37, 39-40)

พระวจนะของพระเจ้าช่วยให้รอดเรียบง่าย ทว่าความหมายล้ำลึกและสำคัญยิ่ง เราต้องรักพระเจ้าเป็นเจ้า รักและเอาใจใส่เพื่อนบ้านของเราเหมือนตัวเราเอง ลองจินตนาการว่าเราสามารถทำความดีอะไรได้บ้างในโลกนี้ หากเราร่วมมือกันและสามัคคีกันในฐานะผู้ติดตามของพระคริสต์ โดยทุ่มเทและเอาใจใส่งาน ตอบสนองความต้องการของผู้อื่นและรับใช้คนที่อยู่รอบข้างเรา—ครอบครัว มิตรสหาย เพื่อนบ้าน พลเมืองร่วมชาติของเรา

ดังที่ศาสนของยากอบตั้งข้อสังเกตว่า การรับใช้คือนิยามของธรรมะที่บริสุทธิ์ (ดู ยากอบ 1: 27)

เราอ่านเกี่ยวกับการรับใช้ของสมาชิกศาสนจักรทั่วโลกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบำเพ็ญ

ประโยชน์ด้านมนุษยธรรมที่ให้ในยามวิกฤต เช่น อัคคีภัย อุทกภัย เฮอร์ริเคน ทอร์นาโด การตอบรับภาวะฉุกเฉินอันจำเป็นอย่างมาก และเป็นที่ยกย่องอย่างมากเหล่านี้ แน่ใจว่าควรดำเนินต่อไปเพื่อเป็นหนทางในการแบกรับภาระของกันและกัน แล้วในชีวิตประจำวันของเราเล่า อะไรจะเป็นผลลัพธ์สะสมของการกระทำจากความกรุณานี้เล็กๆ น้อยๆ หลายล้านครั้งที่เรากระทำทุกวันเนื่องจากความรักจากใจแบบชาวคริสต์ที่เรามีต่อผู้อื่น เมื่อเวลาผ่านไปสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ โดยผ่านความรักของพระองค์ที่ทรงมอบให้พวกเขาผ่านเรา โลกที่ยิ่งใหญ่ของเราต้องการความรักของพระคริสต์ในทุกวันนี้มากกว่าที่เคยต้องการมาก่อน และจะต้องมีการมากขึ้นในวันข้างหน้า

การกระทำอันเป็นการรับใช้ที่เรียบง่ายและทำอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันนี้ดูเหมือนไม่ใช่สิ่งมากมายในตัวเอง แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วสิ่งเหล่านี้เป็นเสมือนน้ำผึ้งเศษหนึ่งส่วนสิบสองของหนึ่งช้อนชาที่ผึ้งแต่ละตัวนำมาให้รังผึ้ง มีพลังอยู่ในความรักที่เรามีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและบุตรธิดาของพระองค์ และเมื่อความรักนั้นแสดงให้ประจักษ์เป็นรูปธรรมในการกระทำหลายล้านครั้งด้วยความเมตตาแบบชาวคริสต์ ความรักนั้นจะบำรุงเลี้ยงและทำให้โลกหวานชื่นด้วยน้ำหวานจากดอกไม้ผลงชีวิตแห่งศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล

เราต้องทำสิ่งใดเพื่อเป็นเหมือนผึ้งที่อุทิศตนและให้การอุทิศตนเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติวิสัยของเรา พวกเราหลายคนแข่งขันในการเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร เราทำ

งานหนักในการเรียกของเราและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์ แน่ใจว่าสิ่งนี้สมควรได้รับการชมเชย แต่ความนึกคิดและใจเราทำงานอย่างทุ่มเทในสิ่งดีในวันอื่นๆ ของสัปดาห์หรือไม่ เราเพียงทำหน้าที่ไปตามอัตโนมัติหรือไม่ หรือเราได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง เราจะนำเมล็ดพันธุ์แห่งศรัทธาที่บำรุงเลี้ยงไว้ในความนึกคิดเราปลูกไว้ลึกในดินอันอุดมของจิตวิญญาณเราอย่างไร เราจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจดังที่แอลมากล่าวไว้ว่าสำคัญยิ่งต่อความสุขและสันติอันเป็นนิรันดร์ของเราอย่างไร (ดู แอลมา 5:12-21)

พึงระลึกว่าน้ำผึ้งประกอบด้วยสารจำเป็นทุกชนิดเพื่อบำรุงเลี้ยงชีวิตมรรตัย หลักคำสอนและพระกิตติคุณของพระคริสต์คือหนทางเดียวที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ เมื่อใดที่ประจักษ์พยานของเราอยู่เหนือสิ่งที่อยู่ในความคิดเรา และฝังลึกในใจเรา เมื่อนั้นแรงจูงใจของเราที่จะรักและรับใช้จึงจะเป็นดังพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด นี่คือการกระทำและวาระนั้นเท่านั้นที่เราจะเป็นสานุศิษย์ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างล้ำลึกของพระคริสต์รับพลังอำนาจจากพระวิญญาณที่จะเข้าถึงหัวใจของเพื่อนมนุษย์

เมื่อใจเราไม่หมกมุ่นอยู่กับสิ่งต่างๆ ของโลกนี้อีกต่อไป เราจะไม่แสวงหาเกียรติจากมนุษย์หรือหยาบคายจะสนองความพอใจให้แก่ความจ้องมองของเราอีกต่อไป (ดู คพ. 121:35-37) แต่เราจะรับคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์ดังที่พระเยซูทรงสอนดังนี้

- เราสุภาพอ่อนน้อมและอ่อนโยนและอดกลั้น (ดู คพ. 121:41)
- เรามีความกรุณา ปราศจากความหน้าซื่อใจคดและมารยา (ดู คพ. 121:42)
- เรามีจิตกุศลต่อมนุษย์ทั้งปวง (ดู คพ. 121:45)
- ความนึกคิดของเรามีคุณธรรมเสมอ (ดู คพ. 121:45)
- เราไม่มีใจที่จะทำชั่วอีกต่อไป (ดู โมไซยาห์ 5:2)
- พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของเราและหลักคำสอนของฐานะบุโรหิตกลับลงมาจากจิตวิญญาณของเราดังหยาดน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ (ดู คพ. 121:45-46)

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ามิได้กำลังสนับสนุนความคลั่งไคล้หรือความหลงใหลในศาสนาตรงกันข้าม ข้าพเจ้าเพียงแนะนำว่าเราควรดำเนินขั้นตอนที่มีเหตุผลต่อไปในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสโดยสมบูรณ์ต่อพระกิตติคุณของพระคริสต์ โดยการซึมซับหลักคำสอนเข้าไปสู่ส่วนลึกในหัวใจและจิตวิญญาณของเรา เพื่อเราจะกระทำและดำเนินชีวิตอย่างเสมอต้นเสมอปลาย—พร้อมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต—ในสิ่งที่เราประกาศว่าเราเชื่อ

ความซื่อสัตย์สุจริตนี้ทำให้ชีวิตเราง่ายขึ้นและขยายความรู้สึกรับรู้ที่เรามีต่อพระวิญญาณและความต้องการของผู้อื่น สิ่งนี้นำปีติมาสู่ชีวิตเราและสันติสุขมาสู่จิตวิญญาณเรา—เป็นปีติและสันติสุขที่มาสู่เราเมื่อเรากลับใจจากบาปและติดตามพระผู้ช่วยให้รอดโดยรักษาพระบัญญัติของพระองค์

เราจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างไร เราจะบ่มเพาะความรักของพระคริสต์นี้ให้ฝังแน่นในใจเราได้อย่างไร มีวิธีปฏิบัติในชีวิตประจำวันอย่างเรียบง่าย ที่สามารถสร้างความแตกต่างให้สมาชิกทุกคนของศาสนจักร รวมถึงท่านที่เป็นเด็กชายและเด็ก

หญิง ท่านที่เป็นเยาวชนชายหญิง ท่านที่เป็นหนุ่มสาวโสด และท่านที่เป็นบิดามารดา

วิธีปฏิบัติที่เรียบง่ายนี้ คือ ในการสวดอ้อนวอนตอนเช้าของวันใหม่แต่ละวัน ทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงนำทางท่านให้รับรู้ถึงโอกาสในการรับใช้คนคนหนึ่งในบรรดาบุตรธิดาอันล้ำค่าของพระองค์ จากนั้นจึงดำเนินชีวิตในวันนั้นด้วยใจที่เปี่ยมด้วยศรัทธาและความรักโดยมองหาใครสักคนที่ท่านจะช่วยเหลือ จงจดจ่อเหมือนผึ้งที่จดจ่อกับดอกไม้ ซึ่งจากดอกไม้หนึ่งผึ้งจะไปเก็บน้ำหวานและเกสร หากท่านทำดังนี้ ความรู้สึกรับรู้ทางวิญญาณของท่านจะขยาย และท่านจะพบโอกาสที่จะรับใช้อย่างที่ท่านไม่เคยตระหนักถึงมาก่อนเลยว่าจะเป็นไปได้

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่า ในหลายๆ ครั้งพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผู้อื่นผ่านเรา—ผ่านท่านและข้าพเจ้า—ผ่านถ้อยคำและการกระทำอันการุณย์ของเรา—ผ่านการกระทำอันเรียบง่ายของเราในการรับใช้และความรัก

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์กล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าสนพระทัยเรา และ

พระองค์ทรงดูแลเรา แต่ปกติพระองค์จะทรงตอบรับความต้องการของเราผ่านผู้อื่น ด้วยเหตุนี้การรับใช้กันจึงสำคัญยิ่ง” (*คำสอนของประธานศาสนจักร ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์* [2006], 82)

ข้าพเจ้าทราบว่าคุณทำสิ่งนี้—ที่บ้าน ที่โรงเรียน ที่ทำงาน และที่โบสถ์—พระวิญญาณจะทรงนำทางท่านและท่านจะสามารถสังเกตเห็นบรรดาผู้ที่ต้องการการรับใช้ที่เจาะจงบางอย่าง ซึ่งมีเพียงท่านเท่านั้นจะสามารถให้ได้ ท่านจะได้รับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณและการจูงใจอย่างน่าอัศจรรย์เพื่อช่วยกระจายเกสรแห่งความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์ไปทั่วโลก

และพึงระลึกไว้ว่า เหมือนดั่งน้ำผึ้งเศษหนึ่งส่วนสิบสองของหนึ่งช้อนชาที่ผึ้งน้อยนำไปให้แก่รังผึ้ง หากเราเพิ่มความพยายามของเราเป็นหมื่นหรือแม้เป็นล้านครั้งของความพยายามร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อแบ่งปันความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์ผ่านการรับใช้แบบชาวคริสต์ จะส่งผลเพิ่มพูนแก่ความดีงามซึ่งจะนำแสงสว่างของพระคริสต์มาสู่โลกที่กำลังมืดลงเรื่อยๆ นี้ เมื่อเราพร้อมใจกัน เราจะนำความรักความการุณย์มาสู่ครอบครัวของเราเอง มาสู่คนโดดเดี่ยว คนยากไร้ ผู้ที่ใจแหลกสลาย และคนเหล่านั้นผู้เป็นบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ของเราซึ่งกำลังแสวงหาความจริงและสันติสุข

นี่คือคำสวดอ้อนวอนอันนอบน้อมของข้าพเจ้า พี่น้องทั้งหลาย ที่เราจะทูลขอในคำสวดอ้อนวอนทุกวันของเราสำหรับแรงดลใจที่จะหาใครสักคนที่เราสามารถรับใช้ด้วยความหมาย รวมถึงการรับใช้โดยแบ่งปันความจริงในพระกิตติคุณและประจักษ์พยานของเรา เมื่อแต่ละวันสิ้นสุดลง ขอให้เราสามารถกล่าวว่า “ใช่” ต่อคำถามที่ว่า “ฉันทำความดีบ้างหรือไม่ในโลกวันนี้? ฉันปรารถนาคนขัดสนบ้างไหม?” (*เพลงสวด*, บทเพลงที่ 109)

นี่คืองานของพระผู้เป็นเจ้า ขอให้เราทำงานนี้อย่างซื่อสัตย์ ดั่งผึ้งน้อยที่ทุ่มเทให้แก่งานของมัน ข้าพเจ้าน้อมกล่าวคำสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

เม็กซีโกซิตี, เม็กซีโก

โดย เอ็ดเตอร์แลร์รี่ เอ็กโค สอร์วัก

แห่งสวากเจ็ดสิบ

“จงมาหาเรา, โอ้เจ้า เชื้อสายแห่งอิสราเอล”

เมื่อเรามาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ และชำระใจของเรา
ให้บริสุทธิ์ เราทุกคนจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้คำสัญญาอันยิ่งใหญ่ของ
พระคัมภีร์มอรมอนเกิดสัมฤทธิ์ผล

ข้าพเจ้าสมัครเข้าประจำการในหน่วย
นาวิกโยธินของสหรัฐอเมริกาช่วง
สงครามเวียดนาม หลังจากมาถึงเมือง
ควอนติโก รัฐเวอร์จิเนีย เพื่อรับการอบรม
เบื้องต้น ข้าพเจ้าพบตนเองกำลังยืนตรงอยู่
หน้าเตียงในค่ายทหารของเราพร้อมด้วย
นาวิกโยธินอื่นๆ อีก 54 นาย ข้าพเจ้าพบครู
ฝึกของข้าพเจ้า ทหารผ่านศึกที่บึกบึน เมื่อ
เขาเตะประตูให้เปิดและเดินเข้ามาพร้อมกับ
ส่งเสียงดังด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย

หลังจากการแนะนำตัวที่น่ากลัวนี้ เขาเริ่ม
จากท้ายสุดของห้องและประจันหน้ากับทหาร
แต่ละคนด้วยคำถามต่างๆ โดยไม่มีข้อยกเว้น
ครูฝึกค้นจนเจอบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับ
ทหารแต่ละนายเพื่อล้อเลียนด้วยภาษา
หยาบคาย เสียงดัง เขาเดินมาเรื่อยๆ โดย
ทหารแต่ละนายตะโกนตอบตามคำสั่งที่ให้
พูดว่า “ใช่ครับ” หรือ “ไม่ใช่ครับ จ่าครูฝึก”
ผมไม่เข้าใจว่าเขากำลังทำอะไรกันแน่เพราะ
เราได้รับคำสั่งให้ยืนตรง ตามองตรงไปข้างหน้า
เมื่อมาถึงข้าพเจ้า เขาคว่ากระเป๋าสัม-
ภาระของข้าพเจ้าแล้วเทสิ่งของทั้งหมดลง
บนที่นอนด้านหลังข้าพเจ้า เขามองดูสิ่งของ
ที่เป็นของข้าพเจ้า แล้วเดินกลับมายืนตรงหน้า
ข้าพเจ้าพร้อมรับการจู่โจม ในมือของเขาคือ

พระคัมภีร์มอรมอนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคาด
ว่าเขาจะแผดเสียงใส่แต่เขากลับเดินเข้ามา
ใกล้และกระซิบว่า “คุณเป็นมอรมอนหรือ”

ตามคำสั่ง ข้าพเจ้าตะโกนว่า “ใช่ครับ จ่า
ครูฝึก”

อีกครั้ง ข้าพเจ้าคาดการณ์ไว้เลวร้ายที่สุด
แต่เขาหยุดและยกมือที่ถือพระคัมภีร์มอรมอน
ขึ้น และเขากล่าวด้วยเสียงเบาๆ ว่า “คุณเชื่อ
ในหนังสือเล่มนี้ไหม”

อีกครั้ง ข้าพเจ้าตะโกนออกไปว่า “ใช่ครับ
จ่าครูฝึก”

มาถึงตอนนี้ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเขาจะตะโกน
ถ้อยคำหยาบคายเกี่ยวกับชาวมอรมอนและ
พระคัมภีร์มอรมอนแน่นอน แต่เขากลับยืนอยู่
ตรงนั้นในความเงียบ หลังจากนั้นไม่นานเขา
เดินกลับไปทีเดียวและค่อยๆ วางพระคัมภีร์
มอรมอนลง จากนั้นเขาเดินผ่านข้าพเจ้าไป
และยังคงกล่าวคำสบประมาทล้อเลียนเหล่า
ทหารที่เหลืออยู่ด้วยวาจาหยาบคายเช่นเดิม

ข้าพเจ้าสงสัยอยู่บ่อยๆ ว่าเหตุใดวันนั้น
จ่าสิบเอกนาวิกโยธินที่แข็งแกร่งท่านนั้นจึง
ละเว้นข้าพเจ้าไว้ แต่ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่
สามารถกล่าวโดยไม่ลังเลว่า “ใช่ ข้าพเจ้าเป็น
สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย” และ “ใช่ ข้าพเจ้าทราบ
ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง” ประ-
จักษ์พยานนี้เป็นของประทานอันล้ำค่าที่พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ประทานแก่ข้าพเจ้าด้วย
ความช่วยเหลือจากผู้สอนศาสนาสองท่าน
และผู้ให้คำปรึกษาโครัมบุโรहित

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 14 ปี ลี เพียร์สันและ
บอยด์ แคมป์ยูเซ็น ผู้สอนศาสนาสองท่านนี้
สอนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระ
เยซูคริสต์ให้แก่ครอบครัวของข้าพเจ้า และ
ข้าพเจ้ารับบัพติศมา สองปีต่อมาผู้ให้คำ
ปรึกษาโครัมบุโรहितทำทนายให้ข้าพเจ้าอ่าน
พระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้ารับคำทำทายนั้น
และอ่านอย่างน้อยที่สุด 10 หน้าทุกคืนจน
จบเล่ม

ตรงหน้าชื่อเรื่อง ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นพระคัม-
ภีร์เล่มนี้ “เขียนถึงชาวเลมัน, ผู้เป็นส่วนหนึ่ง
ที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล; และถึง
ชาวยิวและคนต่างชาติด้วย” ในคำนำพระ
คัมภีร์มอรมอน: พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของ
พระเยซูคริสต์ กล่าวว่าชาวเลมัน “อยู่ใน
บรรดาบรรพชนของชาวอินเดียนแดง” เมื่อ
ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ดูเหมือนเป็น
เรื่องเกี่ยวกับบรรพชนอินเดียนแดงของข้าพ-
เจ้า พระคัมภีร์เล่มนี้บอกเรื่องราวของผู้คน
ส่วนหนึ่งซึ่งต่อมามีชื่อเรียกว่าชาวเลมัน ผู้ซึ่ง
อพยพออกจากเยรูซาเล็มมายัง “แผ่นดินแห่ง
คำสัญญา” (1 นีไฟ 2:20) ประมาณ 600 ปี
ก่อนคริสตกาล เป็นเรื่องราวที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ติดต่อกับผู้คนสมัยโบราณเหล่านี้ที่อาศัยอยู่
ที่ใดสักแห่งในทวีปอเมริกา รวมถึงเรื่องราวการ
ปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์ท่ามกลาง
พวกเขาหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ ข้อความ
ในพระคัมภีร์มอรมอนแนะนำว่าเมื่อเวลาผ่านไป
พวกเขาจะจัดกระจายไปทั่วทวีปอเมริกา
และเกาะต่างๆ ในทะเลบริเวณใกล้เคียง (ดู
แอลมา 63: 9-10) ศาสดาพยากรณ์ต่าง
พยากรณ์ว่าฝูงชนของบรรดาคนต่างชาติจะ
มาสู่แผ่นดินแห่งคำสัญญาในที่สุดและความ
พิโรธของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะอยู่กับชาวเลมัน
และพวกเขาจะจัดกระจายไป ถูกลงทัณฑ์

และค่อยๆ ถูกทำลาย (ดู 1 นีไฟ 13: 10-14) คุณทวดของข้าพเจ้า เอ็กโค ฮอว์ค ชาวอินเดียแดงเผ่าพอร์วี เกิดในช่วงกลางทศวรรษ 1800 ปัจจุบันคือเนแบรสกา เมื่อท่านอายุ 19 ปี ชาวพอร์วีถูกบังคับให้ยกที่ดินภูมิลำเนาจำนวน 23 ล้านเอเคอร์ (9.3 ล้านเฮคเตอร์) เพื่อสร้างที่พักอาศัยให้แก่ผู้ที่มาตั้งรกรากใหม่ ในปี 1874 ชาวเผ่าพอร์วีเดินทางหลายร้อยไมล์ลงใต้ไปยังเขตสงวนเล็กๆ ซึ่งตั้งอยู่ในอาณาเขตชาวอินเดียแดงที่โอคลาโฮมา ประชากรของเผ่าพอร์วีลดลงจากเดิมที่มีอยู่มากกว่า 12,000 คน เหลืออยู่น้อยกว่า 700 คนหลังจากมาถึงโอคลาโฮมา ชาวเผ่าพอร์วีเช่นเดียวกับเผ่าอื่นๆ กระจายไป ถูกลงทัณฑ์ และค่อยๆ ถูกทำลาย พระคัมภีร์มอรมอนมีข่าวสารพิเศษสำหรับลูกหลานชาวเลมัน ส่วนหนึ่งที่เหลืออยู่ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล นีไฟกล่าวถึงข่าวสารนี้ขณะแปลความหมายนิมิตของบิดาของท่านถึงยุคสุดท้ายว่า “และในวันนั้นพงศ์พันธุ์ของเราที่ยังเหลืออยู่จะรู้ว่าพวกเขาเป็นของเชื้อ-

สายแห่งอิสราเอล, และรู้ว่าพวกเขาเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า; และเวลานั้นพวกเขาจะรู้และเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับบรรพชนของพวกเขา, และความรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขาด้วย, ซึ่งพระกิตติคุณนี้พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจไว้กับบิดาทิ้งหลายของพวกเขา; ดังนั้น, พวกเขาจะเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขา และประเด็นอื่นๆ ของหลักคำสอนของพระองค์, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าจะมาหาพระองค์และรับการช่วยให้อรอดได้อย่างไร” (1 นีไฟ 15:14) พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ มีความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิจออยู่ในนั้น ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทบันทึกไว้ว่า “พระคัมภีร์มอรมอนเป็นหนังสือที่ถูกตั้งที่สุบบนแผ่นดินโลก และเป็นศิลาหลักแห่งศาสนาของเรา และมนุษย์จะใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้นโดยการปฏิบัติตามหลักคำสอนที่อยู่ในนั้นมากกว่าหนังสือเล่มอื่น” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท [2007], 64) ด้วยเหตุนี้ พระคัมภีร์ตั้ง

กล่าวจึงมีข่าวสารสำหรับคนทั่วโลก สมัยเป็นเด็กชายวัย 17 ปีที่กำลังอ่านพระคัมภีร์มอรมอนเป็นครั้งแรก ข้าพเจ้าจดจ่ออยู่กับคำสัญญาของโมโรไนที่ว่า “และเมื่อท่านจะได้รับเรื่องเหล่านี้, ข้าพเจ้าจะแนะนำท่านให้ทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระบิดานิรันดร, ในพระนามของพระคริสต์, ว่าเรื่องเหล่านี้จริงหรือไม่; และหากท่านจะทูลถามด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์, พระองค์จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์.” (โมโรไน 10:4) เมื่อข้าพเจ้าคุกเข่าในการสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าได้รับพยานทางวิญญาณอันเปี่ยมด้วยพลังว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง พยานดังกล่าวช่วยให้ข้าพเจ้าวางแผนและตัดสินใจตลอดชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าแนะนำให้ทุกคนอ่านพระคัมภีร์มอรมอน: พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าร้องขอเป็นพิเศษต่อเชื้อสายแห่งอิสราเอล ลูกหลานของผู้คนในพระคัมภีร์มอรมอนที่เหลืออยู่ ไม่ว่าจะท่านจะอยู่ที่ใด ให้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนและอ่านซ้ำเรียนรู้ถึงคำสัญญาที่มีอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน ทำตามคำสอนและแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ ทำและรักษาพันธสัญญากับพระเจ้า แสวงหาและทำตามการนำทางของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าขอจบด้วยถ้อยคำของอแมลิไค ศาสดาพยากรณ์อีกท่านหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอนว่า “และบัดนี้, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้าอยากให้ท่านมาหาพระคริสต์, ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, และรับส่วนความรอดของพระองค์, และพระพลานุภาพแห่งการไถ่ของพระองค์. แท้จริงแล้ว, จงมาหาพระองค์, และถวายทั้งจิตวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์, และอดอาหารและสวดอ้อนวอนต่อไป, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่; และพระเจ้าทรงพระชนม์ฉันใดท่านจะได้รับการช่วยให้อรอดฉันนั้น” (ออมไน 1:26) เมื่อเรามาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้อรอดของเรา พระเยซูคริสต์ และชำระใจของเราให้บริสุทธิ์ เราทุกคนจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้คำสัญญาอันยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์มอรมอนเกิดสัมฤทธิ์ผล ทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เฮลเตอร์โรเบิร์ต ซี. เกย์

แห่งสวากเจ็ดสิบ

มนุษย์จะเอาอะไรไปแลก ชีวิตของตนกลับไปคืนมา

เราต้องทิ้งบาปทั้งหมดของเรา ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ เพื่อรับรางวัลชีวิตนิรันดร์
จากพระบิดา

ครั้งหนึ่งพระเจ้าช่วยให้รอดเคยมาม
ศาสนศิษย์ของพระองค์ว่า “คนนั้น
จะเอาอะไรไปแลกชีวิตของตนกลับ
คืนมา”¹

นี่เป็นคำถามที่คุณพ่อสอนให้ข้าพเจ้าคิด
ใคร่ครวญเมื่อหลายปีก่อน ขณะเติบโต
คุณพ่อคุณแม่มอบหมายงานบ้านทั่วไปให้
ข้าพเจ้าและจ่ายค่าขนมเล็กๆ น้อยๆ ตอบ
แทน ข้าพเจ้ามักจะใช้เงินที่ได้มาสั่งปาด้าละ
50 กว่าเซ็นต์ไปดูหนัง สมัยนั้นตัวหนังราคา
25 เซ็นต์สำหรับเด็ก 11 ขวบ ทำให้ข้าพเจ้า
เหลือเงิน 25 เซ็นต์ไว้ซื้อขนมราคาชิ้นละ 5
เซ็นต์ หนึ่งหนึ่งเรื่องกับขนมห้าชิ้น! คงไม่มี
อะไรดีกว่านี้อีกแล้ว

ทุกอย่างราบรื่นเรื่อยมาจนข้าพเจ้าอายุ
12 ขวบ เทียงวันหนึ่งขณะยืนต่อแถว ข้าพเจ้า
พบว่าค่าตัวสำหรับเด็กอายุ 12 ปีราคา 35
เซ็นต์ นั่นหมายความว่าซื้อขนมได้น้อยลง
สองชิ้น ด้วยความที่ไม่พร้อมจะเสียสละเช่น
นั้น ข้าพเจ้าจึงให้เหตุผลกับตัวเองว่า “นาย
ก็ดูไม่ต่างไปจากสปีดมาก่อนนี่นา” แล้วเดิน
ไปขอซื้อตัว 25 เซ็นต์ พนักงานไม่เอะใจแม้
แต่น้อย ข้าพเจ้าจึงได้ซื้อขนมห้าชิ้นเหมือน
เดิมแทนที่จะเป็นสามชิ้น

ด้วยความลึกลับกับความสำเร็จ ข้าพเจ้า
รีบกลับบ้านในเวลาต่อมาเพื่อบอกคุณพ่อถึง
ชัยชนะครั้งใหญ่ ขณะเล่ารายละเอียด คุณ
พ่อไม่พูดอะไรเลย พอเล่าจบ ท่านเพียงแต่
มองและบอกว่า “ลูกจะขายจิตวิญญาณตนเอง
เพื่อเงินเท่านั้นหรือ” คำพูดของท่านทิ่มแทง
ใจเด็กอายุ 12 ขวบ นั่นเป็นบทเรียนที่ข้าพเจ้า
ไม่เคยลืม

หลายปีต่อมาข้าพเจ้าต้องถามคำถาม
เดียวกันนี้กับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคี-
เซเดคแซงชั้นน้อยคนหนึ่ง เขาเป็นชายที่ยอด
เยี่ยมและรักครอบครัว แต่ไม่ได้มาโบสถ์หลาย
ปีแล้ว เขามีบุตรชายที่มีพรสวรรค์โดยเล่นใน
ทีมกีฬาเดินสายแข่งซึ่งฝึกซ้อมและแข่ง
ในวันอาทิตย์ ทีมนั้นชนะเลิศการแข่งขันสำ-
คัญๆ มาแล้ว เมื่อเราพบปะกัน ข้าพเจ้าเตือน
ว่าในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเขาได้รับสัญญา
ว่าหากเขาขายค่าปฏิญาณและพันธ-
สัญญาของฐานะปุโรหิตที่มีอยู่ เขาจะได้รับ
“ทุกสิ่งที่พระบิดาของเรา [ทรง] มี”² แล้วถาม
เขาว่า “การเป็นแชมป์ระดับประเทศมีค่ามาก-
กว่าทุกสิ่งที่พระบิดาทรงมีอย่างนั้นหรือ” เขา
ตอบอย่างสุภาพว่า “ผมเข้าใจแล้ว” และนัด
หมายขอพบกับอธิการ

ปัจจุบันเป็นเรื่องง่ายมากที่จะจมอยู่กับ
เสียงของโลก—ทั้งที่เรามีความตั้งใจดี โลก
กดดันให้เรา “มองข้ามเป้าหมาย”³ มีคนถาม
ข้าพเจ้าเมื่อเร็วๆ นี้ว่า “ดีมีครั้งเดียวจะเป็น
อะไรเล่า” ท่านเห็นได้ใหม่ว่านั้นเป็นคำถาม
ของปฏิปักษ์ คาอินถามว่า “พระเจ้าเป็นใคร
เล่าที่ข้าพเจ้าจะต้องรู้จักพระองค์?”⁴ และสูญเสีย
จิตวิญญาณหลังจากนั้น ด้วยข้ออ้างทำ
บาปเล็กๆ น้อยๆ ทำให้เขาตามเป็นฝ่ายชนะ
เพื่อน่ามนมขวิดเดียว⁵ สะกดชื่อผิด⁶ อาหาร
หนึ่งมื้อ⁷ สิทธิบุตรหัวปีและมรดกถูกแลกไป

เมื่อเราคิดจะแลกกับเงินเล็กน้อยหรือแซมปี
ระดับประเทศในชีวิต เราจะแก้ตัวให้การ
กระทำของเราเหมือนกับคาอิน หรือพยายาม
ยอมตนตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า
คำถามซึ่งเราต้องคำนึงถึงมิใช่ว่าเรากำลัง
ทำสิ่งที่ต้องแก้ไขหรือไม่ เพราะเราทำอยู่
เสมอ แต่คำถามคือ เราจะทำให้ข้อเรียกร้อง
ที่จิตวิญญาณเราต้องทำตามพระประสงค์
ของพระบิดา “สะงัก” หรือ “เสร็จสิ้น”⁸

พระเจ้าทรงรักความชอบธรรมของเราแต่
ทรงขอให้เรากลับใจและยอมตนต่อไป ใน
พระคัมภีร์ไบเบิลเราอ่านว่าเศเรฐฐูห์หนุ่มผู้
รักษาพระบัญญัติคุกเข่าทูลถามพระเจ้าช่วย
ให้รอดว่าต้องทำอะไรเพื่อจะมีชีวิตนิรันดร์
เขาออกไปเป็นทุกข์เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอด
ตรัสว่า “ท่านยังขาดอยู่อย่างหนึ่ง จง ... ขาย
บรรดาสิ่งของท่านมีอยู่”⁹

ยังมีชายร่ำรวยอีกคนหนึ่งแต่หมกมุ่นทาง
โลก เขาเป็นนักษัตริย์สูงสุดของชาวเลมัน บิดา
ของลาโมโน ถามคำถามเดียวกันเกี่ยวกับ
ชีวิตนิรันดร์ว่า “ข้าพเจ้าจะได้อย่างไรเพื่อจะ
เกิดจากพระเจ้าเป็นเจ้า, โดยขุดเอารากของวิญ-
ญาณชั่วร้ายนี้ออกจากอกข้าพเจ้า, และได้
รับพระวิญญาณของพระองค์[?]... ข้าพเจ้า
จะละทิ้งอาณาจักรของข้าพเจ้า, เพื่อจะรับ
ความปรีดียิ่งขึ้น”¹⁰

ท่านจำคำตอบที่พระเจ้าประทานแก่กษัตริย์

ผ่านแอร์รับผู้รับใช้ของพระองค์ได้หรือไม่ “หากท่านจะกลับใจจากบาปทั้งหมดของท่าน, และจะน้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, และเรียกหาพระนามของพระองค์ด้วยศรัทธา, และเชื่อว่าท่านจะได้รับ, เมื่อนั้นท่านจะได้รับความหวังซึ่งท่านปรารถนา”¹¹

เมื่อฆตกรีย์เข้าใจการเสียสละที่ต้องทำแล้ว เขาถ่อมตนและฟูปลงสวดอ้อนวอนว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, ... ข้าพระองค์จะทิ้งบาปทั้งหมดของข้าพระองค์เพื่อรู้จักพระองค์”¹²

นี่คือข้อแลกเปลี่ยนที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงขอจากเรา นั่นคือ เราต้องทิ้งบาปทั้งหมดของเรา ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ เพื่อรับรางวัลชีวิตนิรันดร์จากพระบิดา เราต้องลืมเรื่องแก้ตัว ข้ออ้าง เหตุผลเข้าข้างตนเอง กลไกป้องกันตัว การผัดวันประกันพรุ่ง ภาวะลักษณะ ที่ฉิวส่วนตัว ความคิดตัดสินใจ และการทำตามวิถีของตน เราต้องแยกตนเองออกจากสิ่งทางโลกทั้งปวงและรับรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าไว้ในสีหน้าของเรา¹³

พี่น้องทั้งหลาย พี่งระลึกว่าข้อกำหนดนี้เป็นมากกว่าการไม่ทำสิ่งเลวร้าย เมื่อศัตรูไม่อยู่เฉย เราจึงต้องลงมือทำและไม่นั่งอยู่ใน “ความไม่รู้สี่กรู้อมอันไร้ความคิด”¹⁴ การรับเอารูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าหมายถึงการรับใช้กัน มีบาปจากการลงมือกระทำและบาปจากการละเลยไม่กระทำ เราต้องอยู่เหนือทั้งสองอย่าง

ขณะรับใช้เป็นประจำคนจะเผยแผ่ในแอฟริกา ข้าพเจ้าสอนตลอดเวลาถึงความจริงสำคัญข้อนี้ ระหว่างทางไปประชุม ข้าพเจ้าเห็นเด็กชายนั่งร้องไห้ตัวโยนอยู่คนเดียวที่ข้างถนน เสียงในตัวข้าพเจ้าบอกว่า “หยุดช่วยเด็กคนนี้ก่อน” ทันทีที่ได้ยินเสียงนั้น ข้าพเจ้าให้เหตุผลทันทีว่า “คุณหยุดไม่ได้หรอกเดี่ยวจะสาย คุณเป็นเจ้าของหน้าที่ควบคุม คุณไปสายไม่ได้”

เมื่อมาถึงอาคารประชุม ข้าพเจ้าได้ยินเสียงเดียวกันอีกครั้งว่า “ไปช่วยเด็กคนนั้น” ข้าพเจ้าจึงให้กุญแจรถกับสมาชิกศาสนจักร

ชื่ออาฟาซิและขอให้เขาพาเด็กคนนั้นมาหาประมาณ 20 นาทีต่อมา เขามาสะกิดไหล่บอกข้าพเจ้า เด็กชายมาอยู่ข้างนอกแล้ว

เขาอายุราว 10 กว่าขวบ เราพบว่าคุณพ่อของเขาเสียชีวิตและคุณแม่ติดคุก เขาอยู่ในสลัมเมืองอักกรากับคนดูแลผู้ให้อาหารกับที่นอน เพื่อให้มีสองสิ่งนี้ เขาต้องขายปลาแห่งบนถนน แต่หลังจากร้องขายมาทั้งวัน เขาล้างไปเจอจิ้งจอกในกระเป่า เขาสูญเสียรายได้ทั้งหมด อาฟาซิกับข้าพเจ้ารู้ทันทีว่าถ้าเขากลับไปมือเปล่าคงถูกหาว่าพุดปด ถูกตี แล้วถูกไล่ออกไปตามถนน เขากำลังตื่นตระหนกอยู่นั่นเองตอนที่ข้าพเจ้าเจอครั้งแรก เราปลอบให้เขาหายกลัว ทดแทนเงินที่หายไป และพาเขากลับบ้านไปหาคนดูแล

ระหว่างทางกลับบ้านเย็นวันนั้น ข้าพเจ้าตระหนักถึงสัจธรรมสำคัญสองข้อ ข้อแรก ข้าพเจ้าทราบยิ่งกว่าเดิมว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงใส่พระทัยเราแต่ละคนและจะไม่มีวันทอดทิ้งเรา และสอง ข้าพเจ้าทราบว่าเราต้องสดับ

“ประจักษ์พยานคือสมบัติล้ำค่าที่สุดของฉัน” สำหรับข้าพเจ้าก็เช่นกัน ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าคือทรัพย์สินของจิตวิญญาณข้าพเจ้า และด้วยความสัตย์จริงจากใจ ข้าพเจ้าฝากประจักษ์พยานว่าศาสนจักรนี้เป็นศาสนจักรที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นพระประมุขและกำกับดูแลศาสนจักรผ่านศาสนาดายการณที่ทรงเลือก ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 16:26
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38
3. เจคอบ 4:14
4. โมนัส 5:16
5. นำนมขวดเดียวกับหัวนม (เข้มข้นไปด้วยครีม) เป็นต้นเหตุความขัดแย้งระหว่างภรรยาของโรมัส มี. มาร์ชกับนางแฮร์ริส ซึ่งตกลงกันว่าจะรวมทรัพย์สินที่มีอยู่ไว้ทำชีด เมื่อนางแฮร์ริสพบว่านางมาร์ชไม่ได้นำหัวนมมารวมด้วยแต่เก็บเอาไว้เอง จึงต่อว่าและจากนั้นสตรีทั้งสองคนก็ทะเลาะกัน โรมัส มาร์ชนำเรื่องไปบอกอธิการซึ่งเข้าข้างนางแฮร์ริส เรื่องบานปลายจากอธิการไปยังสภาสูงจนถึงฝ่ายประธานสูงสุด ซึ่งต่างเห็นพ้องว่านางมาร์ชเป็นฝ่ายผิด เรื่องนี้ตอกลิ้มระหว่างโรมัส มาร์ชกับบรรดาเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ไม่นานหลังจากนั้น โรมัส มาร์ชให้ประจักษ์พยานต่อผู้พิพากษาชาวมิสซูรีว่าชาวอมมอนเป็นปรปักษ์ต่อรัฐมิสซูรี (ดู จอร์จ เอ. สมิธ, “Discourse,” *Deseret News*, 16 เม.ย. 1856, 44.)
6. เมื่อศาสนาดายการณโจเซฟ สมิธออกหมายเรียกให้ไซมอนด์ ไรเดอร์ (Simonds Ryder) ไปรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ไรเดอร์พบว่าในการเปิดเผยพืชื่อของเขาสะกดเป็น “Rider” เขาเกิดความขุ่นเคืองจนเหตุนี้นำไปสู่การละทิ้งความเชื่อและการมีส่วนทายมະต่อยกับชนนศาสนาดายการณในที่สุด ไรเดอร์ไม่รู้ว่โจเซฟ สมิธมักจะบอกการเปิดเผยให้ผู้จุดและไม่มีส่วนในการสะกดคำคิด (ดู มิลตัน วี. แบคแมน จูเนียร์, *The Heavens Resound: A History of the Latter-day Saints in Ohio, 1830–1838* [1983], 93–94; โดนัลด์ คิว. แคนนอน และลินดอน ดับเบิลยู. คูก, eds., *Far West Record: Minutes of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1830–1844* [1983], 286.)
7. ในปฐมกาล 25 เราเรียนรู้ว่าเอชวชยสิทธิบุตรหัวปีให้ยาโคบเพื่อแลกกับ “ขนมปังกับถ้วยเต็งต้ม” (ข้อ 34)
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:18–19
9. ดู มาระโก 10:21–22
10. แอลมา 22:15
11. แอลมา 22:16
12. แอลมา 22:18
13. ดู แอลมา 5:14–19
14. แอลมา 60:7
15. มาระโก 1:18
16. มัทธิว 18:11
17. เจคอบ 1:8
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:27
19. ดู ลูกา 15:11–32
20. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:15–16
21. นีล เอ. แม็กซีเวลล์, *Deposition of a Disciple* (1976), 88.
22. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:38

ฟังสุรเสียงของพระวิญญาณในตัวเราและไป “ทันที”¹⁵ ไม่ว่าที่ใด แม้ว่าเราจะรู้สึกกลัวหรือไม่สะดวกก็ตาม

วันหนึ่งสานุศิษย์ถามพระผู้ช่วยให้รอดว่าใครเป็นใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ พระองค์ทรงบอกให้พวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสอ่อนน้อมถ่อมตน และวางายเหมือนเด็กเล็กๆ จากนั้นจึงตรัสว่า “บุตรมนุษย์เสด็จมาเพื่อทรงช่วยเหลือคนที่หลงหายไปนั้นให้รอด”¹⁶ ด้วยประโยคเดียวกันนั้น พระองค์ทรงนิยามพันธกิจของเราว่า เราต้องออกไปช่วยชีวิต—ผู้ที่หลงหาย อยู่รังทำย และด้อยความสำคัญ การหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายไม่เพียงพอ เราต้อง “ทนรับกางเขนของพระองค์”¹⁷ และ “ทำงานอย่างทุ่มเท”¹⁸ เพื่อช่วยผู้อื่นมาสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส เราโอบกอดคนเสเพลด้วยการอุทธรณ์และความรัก¹⁹ ขานตอบเสียงร้องของเด็กกำพร้าที่กำลังหวาดผวาคำวิงวอนของผู้ที่อยู่ในความมืดมนหมดหวัง²⁰ และโทรศัพท์ทุกขีใจจากครอบครัวที่ขัดสน “ชาตานไม่จำเป็นต้องทำให้ทุกคนเป็นเหมือนคาอินหรือ

ยูดาสา ...” เอิลเดอร์นีส เอ. แม็กซีเวลล์กล่าว “เขาเพียงต้องทำให้มนุษย์ผู้เก่งกล้าสามารถ... เห็นตนเองเป็นคนสี่เทามีระดับ”²¹

หลังจากการประชุมใหญ่สุดเมื่อไม่นานมานี้ วิทยุชายคนหนึ่งเข้ามาถามข้าพเจ้าว่า “พระผู้เป็นเจ้ารักผมไหมครับ” ขอให้ชีวิตที่อุทิศตนรับใช้ของเรามีใจเสมอว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งผู้ใด

สำหรับคำถาม “มนุษย์จะเอาอะไรไปแลกชีวิตของตนกลับคืนมา” ชาตานคงอยากให้เราขายชีวิตเพื่อแลกกับขนมและแฮมป์ระดับประเทศของโลกนี้ แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกโดยไม่เสนอของรางวัลให้เราแลกเปลี่ยนของเรา รับุรูปลักษณะของพระองค์ และคำนึงถึงคนที่เราจะช่วยให้รอดได้เมื่อทำเช่นนี้เราจะได้รับทุกสิ่งทีพระผู้เป็นเจ้าทรงมี ซึ่งพระองค์ทรงบอกว่ายิ่งใหญ่กว่าทรัพย์สินทั้งหมดรวมกันของแผ่นดินโลกนี้²² ท่านพอนึกภาพออกหรือไม่ ในการเดินทางไปที่นาราแก้วเมื่อเร็วๆ นี้ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นแผ่นโลหะในบ้านเล็กๆ ของครอบครัวหนึ่งที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยม เขียนว่า

โดย เอ็ดเดอร์สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์

แห่งสวากเจ็ดสิบ

มาตรฐานพระวิหาร

มาตรฐานสูงที่ศาสนจักรใช้ในการสร้างพระวิหารคือแบบแผน และเครื่องหมายของวิธีที่เราพึงปฏิบัติในชีวิตเรา

เมื่อไม่นานมานี้ขณะเดินชมพระวิหารบริคัมซิติ ยูทาห์ ข้าพเจ้านึกถึงประสบการณ์ขณะรับใช้เป็นผู้ประสานงานไอเฟนเฮาส์ การอุทิศซ้ำ และการฉลองทางวัฒนธรรมของพระวิหารแห่งประวัติศาสตร์ พระวิหารลาอีย์ฮาวาย

สองสามเดือนก่อนที่งานบูรณะต่อเติมครั้งใหญ่จะแล้วเสร็จ ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้เข้าชมพระวิหารกับเอ็ดเดอร์วิลเลียม อาร์. วอลท์เกอร์ ผู้อำนวยการบริหารของแผนกพระวิหารพร้อมคณะเจ้าหน้าที่จากแผนกดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีบุคลากรหลายคนจากบริษัทรับเหมามาร่วมชมด้วย ส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ในการชมพระวิหารก็เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าและคุณภาพของงานที่ออกมา ในเวลานั้นงานบูรณะต่อเติมสำเร็จไปประมาณ 85 เปอร์เซ็นต์

ขณะที่ผ่านส่วนต่างๆ ของพระวิหาร ข้าพเจ้าสังเกตและตั้งใจฟังเวลาที่เอ็ดเดอร์วอลท์เกอร์กับคณะตรวจงานและเจรจากับหัวหน้าผู้รับเหมา บางครั้งข้าพเจ้าเห็นชายคนหนึ่งทาบฝ่ามือไปตามฝ่าผนังขณะที่เราย้ายจากห้องหนึ่งไปอีกห้องหนึ่ง หลังจากทำเช่นนั้นสองสามครั้ง เขาถูนิ้วมือเข้าด้วยกันแล้วเดินไปหาหัวหน้าผู้รับเหมาลงกล่าวไว้ว่า “ผมรู้สึกถึงความซุซุระที่ฝ่าผนังตรงนี้ ความซุซุระไม่ใช่มาตรฐานพระวิหาร คุณช่วยขัดฝ่าผนังตรงนี้ด้วยกระดาษทรายอีกครั้งและแต่งผิว

ให้เรียบด้วยนะครับ” ผู้รับเหมาดูรายละเอียดของงานแต่ละจุดอย่างตั้งใจ

เมื่อมาถึงพื้นที่หนึ่งของพระวิหารที่น้อยคนจะเคยเห็น ชายคนเดิมให้เราหยุดสังเกตหน้าต่างที่เพิ่งติดตั้งใหม่บานหนึ่ง เป็นหน้าต่างกระจกสวยงามแต่ถ่วงด้วยเส้นตะกั่ว หน้าต่างบานนี้กว้าง 2 ฟุต (0.6 ม.) สูง 6 ฟุต (1.80 ม.) และประดับกระจกสีชิ้นเล็กๆ เรียงตามแนวเส้นตะกั่ว ชายคนนั้นชี้ไปยังกระจกสีสี่เหลี่ยมชิ้นเล็กขนาดสองนิ้ว (5 ซม.) ชิ้นหนึ่งซึ่งเป็นส่วนประกอบของลายกระจกแล้วกล่าวว่า “กระจกสีชิ้นนั้นเบี้ยว” ข้าพเจ้ามองดูกระจกสีชิ้นนั้นและจากที่เห็นก็ดูเหมือนจะลงตัวเหมาะเจาะดีแล้ว อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจในระยะใกล้และใช้เครื่องมือวัด ข้าพเจ้าพบว่ามีความบกพร่องและกระจกสีชิ้นเล็กๆ นี้เอียงไปเศษหนึ่งส่วนแปดของหนึ่งนิ้ว (3 มม.) จริง ผู้รับเหมาจึงได้รับคำสั่งให้เปลี่ยนหน้าต่างใหม่ทั้งบานเนื่องจากหน้าต่างเดิมไม่ใช่มาตรฐานพระวิหาร

ข้าพเจ้ายอมรับว่าประหลาดใจเมื่อได้ยินว่าต้องเปลี่ยนหน้าต่างทั้งบานเพียงเพราะจุดตำหนิเล็กน้อยแทบมองไม่เห็น แน่แน่นอนว่าเป็นไปได้ยากที่จะมีใครรู้หรือแม้แต่สังเกตเห็นหน้าต่างบานนี้ด้วยซ้ำ เนื่องจากตำแหน่งที่ตั้งในพระวิหารอยู่ไกลจากสายตา

ขณะที่ขับรถจากพระวิหารกลับบ้านในวันนั้น

ข้าพเจ้าไตร่ตรองถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้จากประสบการณ์นี้ หรือถ้าจะให้ถูกต้อง สิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าได้เรียนรู้ จนหลายสัปดาห์ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าได้รับเชิญให้มาชมพระวิหารซึ่งบัดนี้อยู่ในสภาพเสร็จสมบูรณ์ ความเข้าใจประสบการณ์ของการชมพระวิหารก่อนหน้านั้นจึงชัดเจนขึ้น

เมื่อก้าวเข้าไปในพระวิหารลาอีย์ ฮาวายที่ได้รับการบูรณะต่อเติมเสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าตกตะลึงในความงามของพระวิหารและคุณภาพของผลงานที่แล้วเสร็จ ขอให้ท่านเข้าใจว่า ข้าพเจ้าสนใจใคร่รู้ความเป็นไปของผู้รับเหมาขัดฝ่าผนังเหล่านั้นด้วยกระดาษทรายและแต่งผิวให้เรียบหรือเปล่า หน้าต่างบานเดิมเปลี่ยนเป็นหน้าต่างบานใหม่จริงหรือ ขณะเข้าไปใกล้ฝ่าผนังเหล่านั้น ข้าพเจ้าประหลาดใจที่บัดนี้กระจกบานนั้นสวยงามติดทาบไว้ตลอดแนว ความคิดแรกของข้าพเจ้าคือ “นี่คือวิธีที่ผู้รับเหมาจัดการกับผิวผนังซุซุระสินะ—เขาปิดมัน” แต่เปล่าเลย ข้าพเจ้าพบว่าความตั้งใจตั้งแต่แรกแล้วว่า จะตกแต่งฝ่าผนังเหล่านี้ด้วยกระดาษบุผนัง ข้าพเจ้าสงสัยว่าเหตุใดความซุซุระเล็กน้อยแทบมองไม่เห็นจึงสำคัญนักหากตั้งใจจะใช้กระดาษบุผนังตกแต่งอยู่แล้ว จากนั้น ข้าพเจ้ารีบเดินไปยังบริเวณที่มีหน้าต่างพร้อมรอยตำหนิบานนั้นและต้องประหลาดใจอีกครั้งเมื่อพบไม้กระถางสูงเทียมเพดานตั้งบังหน้าต่างบานนั้นโดยตรง อีกครั้งที่ข้าพเจ้าคิด “นี่คือวิธีที่ผู้รับเหมาจัดการกับกระจกเบี้ยวชิ้นเล็กๆ สินะ—เขาซ่อนมัน” ขณะที่เข้าไปใกล้หน้าต่างยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าแหวกไปของไม้กระถางต้นนั้นไปข้างๆ และยืมเมื่อเห็นว่าเขาเปลี่ยนหน้าต่างจริงๆ ตำแหน่งเดิมของกระจกเบี้ยวชิ้นเล็กๆ บัดนี้มีกระจกสีเรียงเป็นระเบียบเรียบร้อยมาแทนที่ ข้าพเจ้าพบว่าความตั้งใจตั้งแต่ต้นที่จะวางไม้กระถางไว้ด้านหลังของหน้าต่างบานนี้

เหตุใดจึงต้องเสียแรงเพิ่มไปกับฝ่าผนังซุ-

ขระเล็กน้อยและหน้าต่างที่มีจุดต่างพร้อม น้อยนิดถึงขั้นเปลี่ยนบานใหม่ในเมื่อมีน้อย คนที่จะสัมผัสได้ด้วยมือหรือสังเกตได้ด้วย ตาเปล่า เหตุใดผู้รับเหมาต้องรักษามาตรฐาน สูงถึงเพียงนั้น

ขณะที่ก้าวออกจากพระวิหารด้วยอาการคิด หนัก ข้าพเจ้าก็พบคำตอบขณะแหงนมอง ภายนอกอาคารที่ปรับปรุงใหม่แล้วเห็นคำว่า “ศักดิ์สิทธิ์แต่พระเจ้า” “พระนิเวศน์ของพระ เจ้า”

พระวิหารของศาสนจักรนี้เป็นดังคำประ- กาศนั้นโดยแท้ อาคารศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้สร้าง ขึ้นเพื่อเรา ภายใต้อาณัติของพระวิหารคือสถานที่ ประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดและศักดิ์สิทธิ์ แต่ไม่ควรมีข้อสงสัยใดๆ เลยว่าใครคือเจ้าของ บ้านที่แท้จริง โดยการเรียกร้องให้ใช้มาตรฐาน การก่อสร้างซึ่งพิถีพิถันที่สุดตลอดจน รายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ นานา เราไม่เพียง แสดงความเคารพต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เท่านั้น แต่เรายังสื่อถึงผู้สังเกตการณ์ทั้งหลาย

ด้วยว่าเราเทิดทูนและนมัสการพระองค์ผู้ทรง เป็นเจ้าของบ้านอีกด้วย

ในการเปิดเผยที่ประทานแก่ศาสตราจารย์- กรณ์โจเซฟ สมิธ ให้สร้างพระวิหารในอู พระเจ้าทรงมีพระดำรัสดังนี้

“มาเถิดเจ้า, พร้อมกันทั้งหมดของเจ้า, และเงินของเจ้า, และอัญมณีมีค่าของเจ้า, และพร้อมกันกับวัตถุโบราณทั้งหมดของเจ้า; และพร้อมกันกับคนทั้งปวงที่มีความรู้เรื่องวัตถุ โบราณ, ผู้ที่ประสงค์จะมา, ย่อมมาได้, และ นำดินบอกซ์, และต้นสน, และต้นสนไพน์มา, พร้อมกันกับต้นไม้ค่าทุกต้นของแผ่นดินโลก;

“...และสร้างนิเวศน์แด่นามของเรา, เพื่อ พระผู้สูงสุดจะทรงพำนักในนั้น”¹

การนี้เป็นไปตามแบบแผนที่สถาปนาโดย พระราชาชาโลมอนในพระคัมภีร์พันธสัญญา เดิมเมื่อพระราชาทรงสร้างพระวิหารแต่พระ เจ้าด้วยวัสดุดีเลิศและงานฝีมือที่ประณีตที่ สุด² ปัจจุบันเรายังทำตามแบบแผนนั้นด้วยความพอเหมาะพอดีเวลาที่เราก่อสร้างพระวิหาร

ของศาสนจักร

ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่า ถึงแม้ดวงตาและมือ มนุษย์จะไม่อาจเห็นหรือสัมผัสจุดบกพร่อง แต่พระเจ้าทรงทราบระดับความพากเพียร ของเราและทรงทราบว่าเราได้ทำสุดความสามารถของเราแล้วหรือไม่ นี่คือความจริง เดียวกันกับความพยายามส่วนตัวเราเองที่ จะดำเนินชีวิตให้มีค่าควรแก่พระของพระวิหาร พระเจ้าทรงสอนว่า

“และตราบาเท่าที่ผู้คนของเราสร้างบ้าน หลังหนึ่งให้เราในพระนามของพระเจ้า, และ ไม่ยอมให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่สะอาดเข้าไปใน นั้น, เพื่อจะไม่เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์, รัศมีภาพ ของเราจะพำนักบนนั้น;

“แท้จริงแล้ว, และสิริของเราจะอยู่ที่นั่น, เพราะเราจะเข้าไปในนั้น, และผู้มีใจบริสุทธิ์ ทั้งปวงที่จะเข้าไปในนั้นจะเห็นพระผู้เป็นเจ้า.

“แต่หากบ้านนี้เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์เราจะ ไม่เข้าไปในนั้น, และรัศมีภาพของเราก็จะไม่อยู่ ที่นั่น; เพราะเราจะไม่เข้าไปในพระวิหารที่ไม่

ศักดิ์สิทธิ์.”³

ดังเช่นผู้รับเหมา เมื่อเราเข้าใจองค์ประกอบ
ทั้งหลายในชีวิตที่เราที่ไม่สอดคล้องกับคำสอน
ของพระเจ้า เมื่อความพยายามของเราที่ผ่าน
มานั้นต่ำกว่าขีดความสามารถที่เราทำได้ เรา
ควรเร่งแก้ไขทุกสิ่งที่ไม่ถูกต้องด้วยความเข้าใจ
ว่าเราไม่อาจซ่อนบาปของเราจากพระเจ้า
ได้ เราต้องจำไว้ว่า “เมื่อเราพยายามปกปิด
บาปของเรา ... ดุเถิด, สวรรค์ย่อมถอนตัว;
[และ] พระวิญญาณของพระเจ้าเสาะไต่.”⁴

ข้าพเจ้าเรียนรู้ด้วยว่ามาตรฐานสูงที่ศาสน
จักรใช้ในการสร้างพระวิหารคือแบบแผนและ
เครื่องหมายของวิธีที่เราพึงปฏิบัติในชีวิตเรา
เราแต่ละคนสามารถประยุกต์ใช้คำสอนของ
อัครสาวกเปาโลที่ให้อำนาจแก่ศาสนจักรในยุค
แรกเมื่อท่านกล่าวว่า

“ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวกท่าน
เป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของ
พระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่าน?

“ถ้าใครทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้า
จะทรงทำลายคนนั้น เพราะว่าวิหารของพระ
เจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ และพวกท่านเป็นวิหารนั้น”⁵

เราต่างได้รับการรังสรรค์ด้วยวัสดุดีเลิศ เรา
คือผลงานอันประณีตจากหัตถศิลป์แห่งสวรรค์
อย่างไรก็ตาม เมื่อเราผ่านวัยที่รับผิดชอบได้
และก้าวเข้าสู่สมรรถนะแห่งบาปและการล่องลอย
วิหารของเราอาจจำเป็นต้องบูรณะซ่อมแซม
ฝาผนังในตัวเราอาจขรุขระและจำเป็นต้อง
ขัดให้เรียบหรือสีหน้าต่างของจิตวิญญาณที่
ต้องเปลี่ยนเพื่อเราจะยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์
สิทธิ์ได้ นำยินดียิ่ง มาตรฐานพระวิหารที่เรา
พึงทำให้สำเร็จไม่ใช่เรื่องของความดีพร้อม
แม้เราจะพยายามไปสู่ความดีพร้อมก็ตาม
แต่เป็นเรื่องการรักษาพระบัญญัติและทำสุด
ความสามารถที่จะดำเนินชีวิตเยี่ยงสานุศิษย์
ของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่า
เราทุกคนจะพยายามดำเนินชีวิตให้มีค่าควร
แก่พรของพระวิหารโดยทำอย่างสุดความ
สามารถ แก้ไขและกำจัดข้อบกพร่องตลอด
จนจุดต่างพร้อมทั้งหลายเพื่อที่พระวิญญาณ
พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพำนักอยู่ในเราตลอดไป
ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- 1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 124: 26-27
- 2. ดุ 1 พงศกษัตริย์ 6-7
- 3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 97: 15-17
- 4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121: 37
- 5. 1 โครินธ์ 3: 16-17; ดุ ข้อ 19 ด้วย

โดย เอลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์สัน
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

การทดลองศรัทธาของท่าน

*เช่นเดียวกับไฟร้อนแรงที่เปลี่ยนเหล็กเป็นเหล็กกล้า เมื่อเรายังคงซื่อสัตย์
ระหว่างการทดลองศรัทธาอันแสนสาหัสของเรา เราจะได้รับความเข้มแข็ง
และการขัดเกลาทางวิญญาณ*

สิบปีมาแล้วเมื่อเคธี ภรรยาข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ที่เซาเปาลู
ประเทศบราซิล ประธานเดวิด แมริ
ออกทเป็นประธานคณะเผยแผ่บราซิล เซาเป
ลูอินเตอร์ลาโกส ท่านกับนีลส์ภรรยาท่าน
และวิลล์ เวสต์ลีย์กับเทรซ บุตรชายพักอยู่
ใกล้กับเรา พวกเขาได้จากบ้านธุรกิจ และ
สมาชิกครอบครัวหลายคนเพื่อตอบรับการ
เรียกจากศาสดาพยากรณ์ให้รับใช้งานเผยแผ่
บ่อยวันหนึ่งประธานแมริออกทโทรหาข้าพ
เจ้า จอร์เจีย ลูกสาวที่ซอภธรรมผู้เป็นที่รักวัย
21 ปี ซึ่งเป็นนักศึกษาเอกการแสดงไวโอลิน
ปีที่มหาวิทยาลัยอินดีแอนาถูกรับทุกชน
ขณะที่เธอซึ่งจากรยานกลับบ้านหลังจากการ
ประชุมที่โบสถ์ จอร์เจียอาการดีในตอนแรก
ที่ได้รับแจ้ง แต่ไม่กี่ชั่วโมงหลังจากนั้นเธอ
ทรุดลงอย่างรวดเร็ว

ครอบครัวและเพื่อนๆ เริ่มอดอาหารและ
สวดอ้อนวอนให้เกิดปาฏิหาริย์กับจอร์เจีย
มารดาของเธอบินช่วงกลางคืนจากบราซิล
ถึงอินดีแอนาวันรุ่งขึ้น พี่ จอร์เจียรอบพบเธอ
และอธิบายทั้งน้ำตาว่าพวกเขาอยู่กับจอร์เจีย
เมื่อเธอเสียชีวิต

ข้าพเจ้ามองดูครอบครัวแมริออกทในช่วง
ประสบการณ์นี้และในหลายเดือนหลายปี
หลังจากนั้น พวกเขาร้องไห้ พวกเขาสวด
อ้อนวอน พวกเขาพูดถึงจอร์เจีย พวกเขา

รู้สึกเจ็บปวดและเศร้าโศกเหลือคณานับ แต่
ศรัทธาของพวกเขาไม่สั่นคลอน ในภาคเช้า
เราได้ยินเรื่องราวศรัทธาด้านนี้ในชีวิต
อันสวยงามของครอบครัวโบเวนและครอบครัว
วิลเบอร์เกอร์¹

ของประธานแห่งศรัทธาเป็นของขวัญ
ทางวิญญาณที่หาค่าไม่ได้ “นี่แหละคือชีวิต
นิรันดร์”พระเยซูคริสต์ทรงสวดอ้อนวอน “คือ
การที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้า
เที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่
พระองค์ทรงเข้ามา”²

ศรัทธาของเรามีศูนย์กลางอยู่ในพระผู้เป็น
เจ้าพระบิดาของเราและในพระเยซูคริสต์พระ
บุตรของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดและพระ
ผู้ไถ่ ศรัทธาที่ได้รับการค่าจุนโดยความรู้ของ
เราว่าความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณได้รับการ
ฟื้นฟูสู่แผ่นดินโลก ว่าพระคัมภีร์มอรมอน
เป็นพระคำของพระผู้เป็นเจ้า และว่าศาสดา
พยากรณ์และอัครสาวกในปัจจุบันถือฤกษ์
ทั้งหลายแห่งฐานะปุโรหิต เราเห็นค่าของ
ศรัทธาและทำงานเพื่อเสริมสร้างความเข้ม
แข็งให้ศรัทธาเรา สวดอ้อนวอนขอให้ศรัทธา
เพิ่มขึ้น และทำทุกอย่างภายในอำนาจเราเพื่อ
ปกป้องและคุ้มครองศรัทธาเรา

อัครสาวกเปโตรกล่าวถึงสิ่งหนึ่งซึ่งท่าน
เรียกว่า “การทดสอบความเชื่อของพวกท่าน”³
ท่านเองเคยมีประสบการณ์นั้น จำพระคำของ

พระเยซูที่ตรัสว่า

“ซีโมน... ซาตานขอพวกท่านไว้เพื่อจะ
ผิดรอนเหมือนผัดข้าวสาลี:

“แต่เราอธิษฐานเผื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อ
ของท่านจะไม่ได้ขาด”⁴

ในภายหลังเปโตรให้กำลังใจคนอื่นๆ ดังนี้
“อย่า แปลกใจ” ท่านกล่าว “กับความทุกข์-
ยากแสนสาหัสที่กำลังเกิดขึ้นกับพวกท่าน
เพื่อทดสอบพวกท่านนั้น รวากับว่าสิ่งประ-
หลาดเกิดกับพวกท่าน”⁵

ความทุกข์ยากแสนสาหัสกำหนดไว้เพื่อ
ให้ท่านเข้มแข็งขึ้น แต่ก็สามารถลดหรือแม้
แต่ทำลายความหวังใจของท่านในพระบุตร
ของพระผู้เป็นเจ้าและทำให้ความแฉะแฉะของ
ท่านในการรักษาสัญญากับพระองค์อ่อนแอ
ลง การทดลองเหล่านี้มีอำพรางตัวทำให้ยาก
ที่จะบอก สิ่งนี้หยิ่งรึกในความอ่อนแอ ความ
ไม่มั่นคง ความอ่อนไหวของเรา หรือในสิ่ง
เหล่านั้นที่สำคัญที่สุดสำหรับเรา การทดลอง
ที่เกิดขึ้นแต่ก็จัดการได้สำหรับคนหนึ่งจะเป็น
ความทุกข์ยากแสนสาหัสสำหรับอีกคน

ท่านจะยังคง “แน่วแน่และไม่หวั่นไหว”⁶
ระหว่างการทดลองศรัทธาได้อย่างไร ท่าน
ต้องจดจ่อในสิ่งที่ช่วยสร้างแก่นแท้ของ
ศรัทธาของท่าน นั่นคือท่านต้องใช้ศรัทธาของ
ท่านในพระคริสต์ ท่านต้องสวดอ้อนวอน ท่าน
ต้องไตร่ตรองพระคัมภีร์ ท่านต้องกลับใจ ท่าน
ต้องรักษาพระบัญญัติ และท่านต้องรับใช้ผู้
อื่น

เมื่อเผชิญกับการทดลองศรัทธา—ไม่ว่า
ท่านทำอะไร ท่านจะไม่ห่างจากศาสนจักร การ
แยกตัวเองออกจากอาณาจักรของพระผู้เป็น

เจ้าในระหว่างการทดลองศรัทธาเป็นเหมือน
การออกจากหลุมหลบภัยที่คุ้มกันเราเมื่อ
ทอร์นาโดเข้ามาใกล้

อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “พวกท่านจึงไม่
ใช้คนนอกและคนต่างด้าวอีกต่อไป แต่เป็น
พลเมืองเดียวกับบรรดาธรรมิกชนและเป็น
ครอบครัวของพระเจ้า”⁷ ภายในสถานที่ศักดิ์-
สิทธิ์ของศาสนจักรนั้นเองที่เราจะปกป้อง
ศรัทธาเรา เมื่อประชุมร่วมกันกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เรา
สวดอ้อนวอนและพบคำตอบ เรามักการ
ผ่านบทเพลง แบ่งปันประจักษ์พยานถึงพระ
ผู้ช่วยให้รอด รับใช้กันและกัน และรู้สึกถึง
พระวิญญาณของพระเจ้า เราได้รับสันติระลึก
รับพรฐานะปุโรหิต และเข้าพระวิหาร พระเจ้า
ประกาศว่า “ในศาสนพิธี...พลังอำนาจของ
ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้
ประจักษ์”⁸ เมื่อท่านเผชิญกับการทดลอง
ศรัทธา จงอยู่ในความปลอดภัยและความมั่นคง
ของครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้า มีที่ให้
ท่านที่นี้เสมอ ไม่มีการทดลองใดยิ่งใหญ่เกิน
กว่าที่เราจะเอาชนะด้วยกันได้⁹

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวว่า “เพิ่ม
ทิศทางการศรัทธาของสังคม [เปลี่ยนแปลงไป
อย่างรวดเร็ว] พฤติกรรม...ซึ่งเคยถือว่าไม่
เหมาะสมและไร้ศีลธรรม เวลานี้...คนจำนวน
มาก...เห็นเป็นเรื่องที่ยอมรับได้”¹⁰

มีผู้ใหญ่อีกจำนวนมากในศาสนจักรที่เลย
ช่วงหนุ่มสาวไล่ไป แม้ชีวิตในปัจจุบันของ
พวกเขาจะแตกต่างจากที่พวกเขาตั้งตาคอย
พวกเขาก็ยังรักษาภูมิลักษณ์ทางเพศ¹¹
สิ่งนี้เป็นการทดลองศรัทธาของเขา ข้าพเจ้า
ขอแสดงความเคารพและความชื่นชมอย่าง

มากต่อสาวุศิษย์เหล่านี้ของพระคริสต์

“พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญญัติว่าอำนาจศักดิ์-
สิทธิ์ในการให้กำเนิด... ต้องใช้ระหว่างชาย
และหญิงผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะ
สามีภรรยา”¹² ในพันธสัญญาใหม่พระผู้ช่วยให้
รอดทรงยกมาตรฐานทางศีลธรรมของผู้
ติดตามพระองค์สูงขึ้นเมื่อทรงประกาศว่า
“ใครมองผู้หญิงด้วยใจกำหนดในหญิงนั้น
คนนั้นได้ล่วงประเวณีในใจของเขากับหญิง
นั้นแล้ว”¹³ พระองค์ทรงสอนเราไม่ให้กล่าว
โทษผู้อื่น แต่พระองค์ไม่ทรงกลัวที่จะตรัสออก
มาตรงๆ “จงไปเถิด” พระองค์ตรัส “และจาก
นี้ไปอย่าทำบาปอีก”¹⁴

ครอบครัวเรามีเพื่อนคนหนึ่ง ท่านอาจรู้จัก
คนเช่นเธอหรือบางทีท่านเป็นเหมือนเธอ เธอ
ชื่อสเตย์เสมอ รับใช้ในศาสนจักรอย่างยอด
เยี่ยม ได้รับการยกย่องด้านอาชีพ การชื่นชม
จากครอบครัว และแม้เธอตั้งตารอคอยการ
แต่งงานและการมีบุตร แต่เธอยังโสด “ดิฉัน
ตัดสินใจแล้ว” เธอกล่าว “ที่จะมอบ... ความ
ไว้วางใจของดิฉันไว้ในพระเยซูคริสต์ การไป
พระวิหารบ่อยๆ ช่วยให้ดิฉันจดจ่อไปที่นิรันดร
มากขึ้น และเตือนให้รู้ว่าดิฉันไม่เคยโดดเดี่ยว
ดิฉันมีศรัทธา...ว่าไม่มี...พรใดจะถูกยับยั้ง
ไว้...เมื่อดิฉัน...ยังคงชื่อสเตย์ต่อพันธสัญญา
ของดิฉันรวมถึงภูมิลักษณ์ทางเพศ”¹⁵

เพื่อนอีกคนรับใช้งานเผยแผ่อย่างโดดเด่น
ตามด้วยการอบรมด้านวิชาการที่หนักหน่วง
เขาหวังว่าจะมีครอบครัว การทดลองศรัทธา
ของเขาคือ ความรู้สึกสนใจเพศเดียวกัน เขา
เขียนถึงข้าพเจ้าเมื่อไม่นานมานี้ “ผมได้รับ
สัญญาในปีพุทธว่าผมจะมีครอบครัวของผม

เองสักวันหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในชีวิตนี้หรือชีวิตหน้า ผมไม่ทราบ... แต่ที่รู้ก็คือผมไม่อยากจะเสี่ยงต่อการสูญเสียพรที่พระเจ้าเป็นเจ้าของ... การดำเนินชีวิต [ตามกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ] เป็นสิ่งที่ทำทนาย แต่เราบาบในตอนนี้เพื่อเผชิญกับการทำทนายและเพื่อแสดงความรักความเคารพต่อพระเจ้าเป็นเจ้าโดยการรักษาพระบัญญัติของพระองค์ไม่ใช่หรือ? ผมได้รับพรด้วยสุขภาพที่ดี พระกิตติคุณ ครอบครัวที่เต็มไปด้วยความรัก และเพื่อนที่ซื่อสัตย์ ผมสำนึกคุณต่อพรมากมายของผม”¹⁶

โลกแย้งว่า “ทำไมพระองค์ทรงเรียกร้องมากเหลือเกิน” พระเจ้าทรงตรัสตอบ

“ความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา ...

“เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น”¹⁷

ผู้ติดตามสองคนหนึ่งของพระคริสต์และคนหลายหมื่นคนเหมือนพวกเขา รู้สึกถึงคำสัญญาของพระเจ้าที่ช่วยให้รอดที่ว่า “เราอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้ของโลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่างกลัวเลย”¹⁸

นี่เป็นอีกการทดลองหนึ่ง มีบางคนที่ต้องการทำลายความน่าเชื่อถือของศาสนจักรและทำลายศรัทธาเสมอ ทุกวันนี้พวกเขาใช้อินเทอร์เน็ต

ข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับศาสนจักร ไม่ว่าจะน่าเชื่อถือเพียงใดก็ตามเป็นเรื่องไม่จริง ในปี 1985 ข้าพเจ้าจำได้ว่าเพื่อนร่วมงานเดินเข้ามาในสำนักงานของข้าพเจ้าในฟลอริดา เขามีบทความในนิตยสาร *Time* หัวข้อ “Challenging Mormonism's Roots (ทำทนายแก่นแท้ลัทธิมอรมอน)” บทความพูดถึงจดหมายที่เพิ่งค้นพบ โดยเชื่อว่าเขียนโดยมาร์ติน แฮร์ริส ซึ่งขัดแย้งกับการเล่าของโจเซฟ สมิธในเรื่องการค้นพบแผ่นจารึกพระคัมภีร์มอรมอน¹⁹

เพื่อนข้าพเจ้าถามว่าข้อมูลใหม่นี้จะทำลายศาสนจักรมอรมอนหรือไม่ บทความอ้างถึงคำพูดของชายคนหนึ่งซึ่งบอกว่าเขาออกจากศาสนจักรไปเพราะเรื่องเอกสารนั้น หลังจากนั้น มีรายงานว่าคนอื่นๆ ออกจากศาสนจักร²⁰ ข้าพเจ้าแน่ใจว่านั่นเป็นการทดลอง

ศรัทธาของพวกเขา

ไม่กี่เดือนต่อมา ผู้เชี่ยวชาญพบว่า (และคนปลอมเอกสารสารภาพว่า) จดหมายนั้นเป็นของปลอม ข้าพเจ้าจำได้ว่าหวังเหลือเกินว่าคนเหล่านั้นที่ได้ออกจากศาสนจักรไปเพราะการหลอกลวงนี้จะหาทางกลับมา

บางคนสงสัยในศรัทธาของเขาเมื่อเขาพบข้อความที่ได้ให้ไว้โดยผู้นำศาสนจักรหลายทศวรรษที่ผ่านมาที่ดูเหมือนไม่สอดคล้องกับหลักคำสอนเรา มีหลักการสำคัญที่ปกครองหลักคำสอนของศาสนจักร หลักคำสอนซึ่งสอนโดยสมาชิก 15 ล้านของฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมมัคร์สาวกสิบสอง สิ่งนี้ไม่ได้ซ่อนอยู่ในย่อหน้าอันคลุมเครือของคำปราศรัย เรื่องเดียวมีหลายๆ คนสอนหลักธรรมแท้จริงบ่อยครั้ง หลักคำสอนของเราหาไม่ยากเลย

ผู้นำของศาสนจักรเป็นชายที่ซื่อสัตย์แต่ไม่ดีพร้อม จนถึงถ้อยคำของโมโรไนที่กล่าวว่า “อย่ากล่าวโทษข้าพเจ้าเพราะความบกพร่องของข้าพเจ้า, หรือทั้งบิดาข้าพเจ้า...; แต่แทนที่จะทำเช่นนั้นจงโน้มขอบพระทัยพระเจ้าที่พระองค์ทรงแสดงให้เห็นความบกพร่องของเราประจักษ์แก่ท่าน, เพื่อท่านจะเรียนรู้ให้มีปัญญาว่าที่เรามีมา”²¹

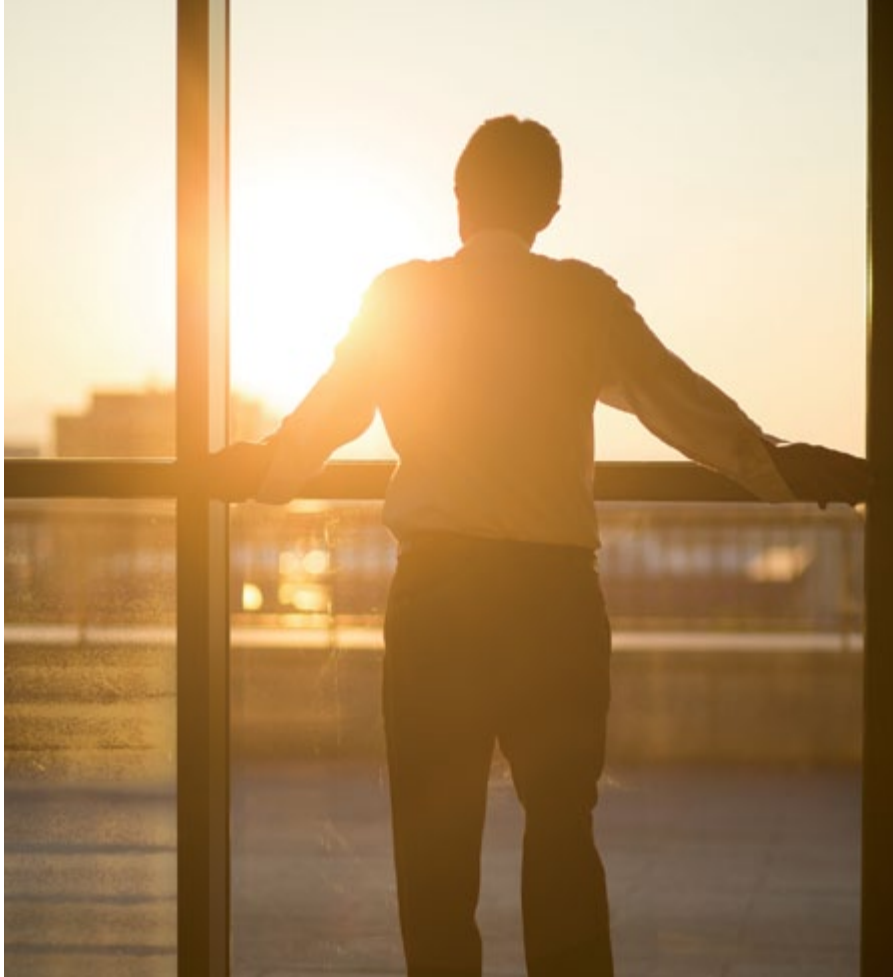
โจเซฟ สมิธกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่เคยบอก

ท่านว่าข้าพเจ้าดีพร้อม—แต่ไม่มีความผิดพลาดในการเปิดเผย”²² ปาฏิหาริย์ของพระหัตถ์พระเจ้าเป็นเจ้าในประวัติศาสตร์และจุดหมายของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะเป็นที่เข้าใจได้ผ่านการสอบถามทางวิญญาณเท่านั้น ครั้งหนึ่งประธานเอสรา เทพท์ เป็นสัน กล่าวหาว่า “ในท้ายที่สุด คน [ทุกคน] ต้องพึ่งพาศรัทธา และเขาต้องประกาศจุดยืนของเขา”²³ อย่าประหลาดใจเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นกับท่าน!

โดยนิยาม การทดลองจะเป็นสิ่งที่ยากลำบาก อาจจะไม่มีความรวดเร็ว ความสับสน คำคืนที่หลับไม่ลง และหมอนที่เปียกไปด้วยน้ำตา แต่การทดลองไม่จำเป็นต้องถึงตายทางวิญญาณ ไม่จำเป็นต้องนำเราออกจากพันธสัญญาของเราหรือจากครอบครัวของพระเจ้า

“จงจำไว้... บนศิลาของพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก; เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขา, แท้จริงแล้ว, ลูกศรของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกเห็นของเขาและพายุอันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่พัดลงเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้

สิ้นสุดไม่, เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้”²⁴

เช่นเดียวกับไฟร้อนแรงที่เปลี่ยนเหล็กเป็นเหล็กกล้า เมื่อเรายังคงซื้อสัตย์ระหว่างการทดลองศรัทธาอันแสนสาหัส *ของเรา* เราจะได้รับความเข้มแข็งและการขัดเกลาทางวิญญาณ

เอ็ดเดอวี่ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน อธิบายสิ่งที่ท่านเรียนรู้จากการทดลองส่วนตัวว่า “แม้จะทุกข์ทรมานในตอนนั้น แต่เมื่อมองย้อนกลับไป ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่ไม่ได้มีการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว การที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องหันไปขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าแทบทุกวันตลอดช่วงเวลาหลายปี สอนข้าพเจ้าอย่างแท้จริงถึงวิธีอดทนและการได้รับคำตอบ ตลอดจนสอนในวิธีที่ปฏิบัติได้จริงของการมีศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้รู้จักพระผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาบนสวรรค์ในวิธีและในระดับที่อาจจะไม่เกิดขึ้นด้วยวิธีอื่นหรืออาจใช้เวลามากกว่านั้นมาก... ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจ และเรียนรู้ที่จะเดินไปกับพระองค์ในแต่ละวัน”²⁵

เปโตรบรรยายประสบการณ์เหล่านี้ว่า “ล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำ”²⁶ โมโรโนเสริมว่าพยายามตามมาหลัง “การทดลองศรัทธาของท่าน”²⁷

ข้าพเจ้าเริ่มต้นด้วยเรื่องครอบครัวแมริออต สัปดาห์ที่แล้วและข้าพเจ้าไปร่วมพิธีกับพวกเขาที่หลุมศพของจอร์เจีย สิบปีผ่านไป ครอบครัวและเพื่อนพูดถึงความรักและความทรงจำที่พวกเขามีเกี่ยวกับจอร์เจีย มีลูกโป่งสวรรค์สีขาวเพื่อฉลองชีวิตของเธอ ท่ามกลางน้ำตา แม่ของจอร์เจียพูดถึงศรัทธาและความเข้าใจมากขึ้นที่เธอได้รับ และพ่อของจอร์เจียบอกข้าพเจ้าอย่างแผ่วเบาถึง “พยายาม” ที่สัญญาไว้ที่มาสู่เขา

ศรัทธามาพร้อมกับการทดลองศรัทธาอันนำไปสู่ศรัทธาที่เพิ่มขึ้น คำสัญญาอันปลอบโยนของพระเจ้าที่ทรงให้แก่ศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิทคือคำมั่นสัญญาเดียวกันที่พระองค์ทรงทำให้กับท่านทั้งหลายในการทดลองศรัทธา “จงยึดมั่น...อย่ากลัว...เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะทรงอยู่กับเจ้าตลอดกาลและตลอดไป”²⁸ ข้าพเจ้าแสดงพยายามอันศักดิ์สิทธิ์ของข้าพเจ้าถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู เซย์น เอ็ม. โบเวิน, “เพราะเรามีชีวิตอยู่ พวกท่านก็จะมีชีวิตอยู่ด้วย” และ แอน เอ็ม. ดิบบ์, “ฉันรู้ฉันรัก ฉันดำเนินชีวิตตาม” ในภาคเช้าวันเสาร์ของการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2012
2. ยอห์น 17:3
3. 1 เปโตร 1:7
4. ลูกา 22:31–32
5. 1 เปโตร 4:12; เน้นตัวเอน
6. แอลมา 1:25
7. เอเฟซัส 2:19
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20
9. ดู โมไซยาห์ 18:8
10. โรมัส เอส. มอนสัน, “ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์,” เลียโฮนา, พ.ย. 2011, 105.
11. ดู เอลรา แทพท์ เป็นสัน, “The Law of Chastity,” *New Era*, 4-7 ม.ค. 1988; “The Law of Chastity” Brigham Young University 1987-88 Speeches (1988), 1-5, speeches.byu.edu; ดู *Gospel Principles* (2009), 224–232 ด้วย.
12. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” เลียโฮนา, พ.ย. 2010, 165.
13. มัทธิว 5:28
14. ยอห์น 8:11
15. จดหมายโต้ตอบส่วนตัว, 2012.
16. จดหมายโต้ตอบส่วนตัว, 2012.
17. อิสยาห์ 55:8-9
18. ยอห์น 14:27
19. ดู ริชาร์ด เอ็น. ออสลิ่ง, “Challenging Mormonism’s Roots,” *Time*, 20 พ.ค. 1985 หน้า 44
20. ดู กอร์ดอน บี. ینگคีลีย์ “Lord, Increase Our Faith,” *Ensign*, พ.ย. 1987 หน้า 52
21. มอรมอน 9:31
22. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007) หน้า 561.
23. เอลรา แทพท์ เป็นสัน, “The Book of Mormon Is the Word of God,” *Tambuli*, พฤษภาคม 1988 หน้า 6; *Ensign*, พฤษภาคม 1975 หน้า 65.
24. ฮีลามัน 5:12
25. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “Give Us This Day Our Daily Bread,” (ไฟร์ไซด์ระบบการศึกษาของศาสนจักร, 9 ม.ค. 2011), lds.org/broadcasts.
26. 1 เปโตร 1:7; ดู 1 เปโตร 4:13 ด้วย
27. ฮีเธอร์ 12:6
28. หลักคำสอนและพันธสัญญา 122:9; ประธานจอร์จ ดีว. แคนนอน กล่าวว่า “ไม่ว่าการทดลองจะร้ายแรงขนาดไหน ความเศร้าโศกจะมาก ความทุกข์จะยิ่งใหญ่ [พระผู้เป็นเจ้า] จะทรงไม่ทอดทิ้งเรา พระองค์ไม่เคยทอดทิ้งและจะไม่มีวันทอดทิ้ง พระองค์ทรงทำเช่นนั้นไม่ได้ นั่นไม่ใช่คุณลักษณะของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระสัตถภาวะที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ทรงเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน วันนี้และพระองค์จะทรงเป็นเหมือนเดิมตลอดกาล เราได้พบว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง เราทำให้พระองค์กลายเป็นพระสหายของเราโดยการเชื่อฟังพระกิตติคุณของพระองค์ พระองค์จะทรงอยู่เคียงข้างเรา เราอาจต้องผ่านเข้าไปในเตาที่เปลวไฟ เราอาจลงไปนรก แต่เราจะไม่ถูกทำลายหรือแพ้ภัย เราจะหลุดพ้นจากการทดลองและความยากลำบากเหล่านี้เป็นคนที่ตั้งมั่นและสะอาดขึ้น หากเพียงแต่เราวางใจในพระผู้เป็นเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์” (“Remarks,” *Deseret Evening News*, Mar. 7, 1891, 4); ดู เฟฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “Come unto Me,” *Ensign*, Apr. 1998, 16–23. ด้วย

โดย **เค็ลเตอร์ ทัลลิน เอช. โอลสัน**

แห่งโคเวรัมมอัครสาวกสิบสอง

จงปกป้องเด็ก ๆ

ไม่ควรมีใครขัดขวางคำวิงวอนที่ให้เราช่วยกันเพิ่มความห่วงใยต่อสวัสดิภาพ และอนาคตลูกของเรา—อนุชนรุ่นหลัง

เราทุกคนสามารถจดจำความรู้สึกเมื่อเด็กร้องไห้และเข้ามาหาเราเพื่อขอความช่วยเหลือ พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักประทานความรู้สึกเหล่านั้นเพื่อกระตุ้นให้เราช่วยลูก ๆ ของพระองค์ โปรดนึกถึงความรู้สึกเหล่านั้นขณะที่ข้าพเจ้าพูดถึงความรับผิดชอบในการปกป้องและกระทำเพื่อความผาสุกของเด็ก ๆ

ข้าพเจ้าพูดจากมุมมองของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ รวมถึงแผนแห่งความรอดของพระองค์ นี่คือการเรียกของข้าพเจ้า ผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นที่มีความรับผิดชอบสำหรับขอบเขตการปกครองหนึ่ง เช่นวอร์ดหรือสเตค แต่อัครสาวกมีความรับผิดชอบในการเป็นพยานต่อทั้งโลก ในทุกประชาชาติ ทุกเชื้อชาติและศาสนา เด็กทุกคนคือบุตรธิดาของพระเจ้า

ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้พูดในแง่ของการเมืองหรือนโยบายสาธารณะ เช่นเดียวกับผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดถึงสวัสดิภาพของเด็กโดยไม่พูดถึงการเลือกที่ทำโดยประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐบาลและพนักงานองค์กรเอกชน เราทุกคนอยู่ภายใต้พระบัญชาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ให้เราไว้ใจและดูแลกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ดูแลผู้ที่อ่อนแอและปกป้องตนเองไม่ได้

เด็กมีความอ่อนแอมาก พวกเขามีพลังในการปกป้องหรือดูแลตนเองน้อยหรือแทบไม่

มีเลย และมีอิทธิพลน้อยมากในเรื่องที่สำคัญต่อความผาสุกของพวกเขา เด็กต้องการให้คนอื่นพูดแทนพวกเขา และพวกเขาต้องการผู้ตัดสินใจที่เห็นแก่ความผาสุกพวกเขาก่อน ความสนใจที่เห็นแก่ตัวของผู้ใหญ่

I.

เราสะท้อนใจที่มีเด็กหลายล้านคนทั่วโลกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากผู้ใหญ่ที่ชั่วร้าย และเห็นแก่ตัว

ในบางประเทศที่มีสงคราม เด็กถูกลักพาตัวเพื่อเป็นทหารในกองทัพฝ่ายตรงข้าม

รายงานของสหประชาชาติประมาณว่าเด็กสองล้านกว่าคนตกเป็นเหยื่อสื่อลามกและจากการเป็นโสเภณี¹

จากมุมมองของแผนแห่งความรอด ทารุณกรรมที่ร้ายแรงอย่างหนึ่งต่อเด็กคือการปฏิเสธไม่ให้เขาเกิด สิ่งนี้เป็นที่นิยมกันทั่วโลก อัตราการเกิดของประเทศที่สหรัฐต่ำที่สุดใน 25 ปี² และอัตราการเกิดในประเทศแถบยุโรปและเอเชียต่ำกว่าอัตราทดแทนเป็นเวลาหลายปี นี่ไม่ใช่เพียงปัญหาทางศาสนา เมื่ออนุชนรุ่นหลังจำนวนถดถอย วัฒนธรรมและกระทั่งประชาชาติจะถดถอยและหายไปเป็นที่สุด

สาเหตุหนึ่งที่มีอัตราการเกิดลดลงคือการทำแท้ง ประมาณการว่ามีการทำแท้ง 40 ล้านครั้งต่อปีทั่วโลก³ กฎหมายหลายแห่งอนุญาตหรือกระทั่งส่งเสริมการทำแท้ง แต่สำหรับเรา

แล้วนั่นคือความชั่วร้ายมหันต์ การกระทำทารุณกรรมอื่นๆ ต่อเด็กที่เกิดขึ้นระหว่างการตั้งครรภ์คือการทำอันตรายต่อทารกในครรภ์อันเป็นผลมาจากโภชนาการไม่เพียงพอหรือการใช้ยาเสพติดของมารดา

มีเรื่องตรงกันข้ามอันน่าเศร้าจากการที่มีเด็กจำนวนมากถูกกำจัดหรือถูกทำร้ายก่อนเกิด ขณะที่มิชชันนารีที่มีบุตรไม่ได้เป็นจำนวนมาก โหยหาและแสวงหาทารกมาอุปการะ

การทารุณกรรมเด็กหรือการไม่เอาใจใส่ดูแลหลังเด็กเกิดมาแล้วเป็นสิ่งที่เห็นได้ทั่วไป เด็กเกือบแปดล้านคนทั่วโลกเสียชีวิตก่อนห้าขวบ ส่วนใหญ่เกิดจากโรคที่ทั้งรักษาและป้องกันได้⁴ และองค์การอนามัยโลกรายงานว่าเด็กหนึ่งในสี่คนมีปัญหาด้านการเติบโต ทั้งทางร่างกายและจิตใจเพราะขาดโภชนาการที่ดี⁵ โดยที่พำนักอยู่ต่างประเทศและเดินทางไปต่างประเทศ เราผู้นำศาสนจักรเห็นสิ่งนี้บ่อยครั้ง ฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญรายงานว่าเด็กมีชีวิตอยู่ในสภาพที่ “เกินกว่าจินตนาการของเรา” มารดาในฟิลิปปินส์กล่าวว่า “บางครั้งเรามีเงินไม่พอซื้ออาหาร แต่ไม่เป็นไร เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ดิฉันสอนลูกเรื่องศรัทธา เราช่วยกันสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ และเด็ก ๆ เห็นพระเจ้าประทานพรให้เรา”⁶ ในแอฟริกาใต้ เจ้าหน้าที่พิทักษ์เด็กพบเด็กหญิงตัวน้อยเศร้าโศก โดดเดี่ยว ขณะค่อยๆ ตอบคำถามที่แสดงถึงความรัก เธอบอกว่าเธอไม่มีพ่อ ไม่มีแม่ ไม่มียาย—มีเพียงคุณตาที่ดูแลเธอ⁷ เรื่องน่าเศร้านี้เป็นเรื่องปกติในทวีปที่มีผู้ดูแลเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์

แม้กระทั่งในประเทศที่มั่งคั่ง เด็กเล็กและเยาวชนก็ถูกทำร้ายเพราะไม่ได้รับการเอาใจใส่ เด็กที่เติบโตมาในความยากจน มีสุขอนามัยที่ต่ำและโอกาสทางการศึกษาน้อย พวกเขาตกอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายทางร่างกายและทางวัฒนธรรม ทั้งจากการละเลยของพ่อแม่ เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์เล่าเมื่อไม่นานมานี้ถึงประสบการณ์

ของตำรวจแอลดีเอส ในการสอบสวนเขาพบเด็กเล็กๆ ห้าคนอยู่รวมกัน พยายามนอนบนพื้นที่สกปรกโดยไม่มีที่นอนในสภาพแวดล้อมที่แม่และคนอื่นๆ กำลังดื่มสุราและสังสรรค์กัน ที่อพาร์ทเมนต์ที่ไม่มีอาหารเพื่อบรรเทาความหิว หลังจากห่มผ้าให้เด็กนอนบนที่นอนชั่วคราว เจ้าหน้าที่ผู้เฝ้าคุกเข่าสวดอ้อนวอนขอความคุ้มครองให้เด็ก ขณะที่เขาเดินไปยังประตู เด็กคนหนึ่งอายุประมาณหกขวบ ตามเขาไป ค่ำมือเขา และวิงวอนว่า “คุณจะช่วยอุปการะผมได้ไหมครับ”⁸

เราจดจำคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดขณะที่พระองค์ทรงให้เด็กเล็กมายืนต่อหน้าผู้ติดตามพระองค์และตรัสว่า

“และถ้าใครจะยอมรับเด็กเล็กๆ อย่างนี้สักคนหนึ่ง ในนามของเรา คนนั้นก็จะยอมรับเราด้วย

“แต่ถ้าใครทำให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้คนหนึ่งที่วางใจในเราหลงผิดไป เขาหินโม้มกัอนใหญ่ผูกคอคนนั้นแล้วถ่วงเขาเสียที่ทะเลลึกก็จะดีกว่า” (มัทธิว 18:5-6)

เมื่อเรานึกถึงอันตรายที่มีต่อเด็ก ซึ่งเด็กพึงได้รับการปกป้องจากอันตรายเหล่านั้น เราควรรวมถึงการทารุณกรรมทางจิตใจด้วย บิดามารดา ผู้ปกครอง ครู หรือเพื่อนที่ถูกล่วงละเมิดหรือทำให้เด็กหรือเยาวชนชายหน้าสามารถสร้างความเสียหายเป็นการถาวรได้มากกว่าการทำอันตรายทางร่างกาย การทำให้เด็กหรือเยาวชนรู้สึกไร้คุณค่า ขาดความรักหรือไม่เป็นที่ต้องการสามารถทำให้เกิดความเสียหายที่รุนแรงและยาวนานต่อความผาสุกทางอารมณ์และพัฒนาการของพวกเขา⁹ เด็กที่มีปัญหาในเรื่องที่ไม่ปกติ รวมถึงการสนใจเพศเดียวกัน มีความอ่อนแอและต้องการความเข้าใจที่เปี่ยมด้วยความรัก—ไม่ใช่การขู่ขู่หรือการขู่ไล่¹⁰

ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า เราสามารถกลับใจ เปลี่ยนแปลง และให้ความรัก ความช่วยเหลือแก่เด็กมากขึ้น—ทั้งของเราเองและที่อยู่รอบเรา

II.

มีตัวอย่างสองสามตัวอย่างของเด็กที่ได้รับภัยอันตรายทางร่างกายหรือทางอารมณ์ ซึ่งสำคัญเท่าๆ กับผลที่เกิดจากสัมพันธภาพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ประธานโรมัสเอส. มอนสันได้พูดในสิ่งที่ท่านเรียกว่า “การกระทำอันน่ารังเกียจ” ในการกระทำทารุณกรรมเด็ก ที่พ่อแม่ได้ทำลายหรือทำให้ร่างกายและอารมณ์ของเด็กผิดแผกไป¹¹ ข้าพเจ้าเศร้าใจกับขณะที่ต้องศึกษาหลักฐานอันน่าตกใจของคดีที่ข้าพเจ้าดำเนินการเมื่ออยู่ในศาลสูงสุดยูทาห์

สิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความผาสุกของเด็กคือ บิดามารดาแต่งงานกันหรือไม่ ลักษณะและระยะเวลาของการแต่งงาน และที่ชัดเจนมากไปกว่านั้น วัฒนธรรมและความคาดหวังของการแต่งงานและการดูแลเด็กในสถานที่พวกเขาอาศัยอยู่ นักวิชาการด้านครอบครัวสองคนอธิบายว่า “ตลอดระยะเวลาของประวัติศาสตร์ การแต่งงานเป็นสถาบันอันดับแรกและแห่งเดียวในการให้กำเนิดและเลี้ยงดูบุตร เป็นที่ให้สายสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมโดยเชื่อมโยงบิดากับบุตรจากการผูกมัดบิดากับมารดา แต่ในสมัยปัจจุบันเด็กได้ถูกผลักออกไปมากขึ้นจากการเป็นศูนย์กลางของการเอาใจใส่”¹²

ศาสตราจารย์ทางกฎหมายของฮาร์วาร์ดอธิบายถึงกฎหมายปัจจุบันและเจตคติต่อการแต่งงานและการหย่าร้างว่า “เจตคติของชาว

อเมริกา [ในปัจจุบัน] เกี่ยวกับการแต่งงานดังที่เขียนไว้ในกฎหมายและนวนิยายโด่งดังส่วนใหญ่ เขียนไว้ว่า การแต่งงานคือสัมพันธภาพที่มีอยู่ส่วนใหญ่เพื่อแสดงถึงสัมฤทธิ์ผลของคู่สมรสแต่ละคู่ ถ้าการแต่งงานดำเนินไปได้ไม่ดี ไม่ใช่ความผิดของใคร และคู่สมรสคนใดก็สามารถยกเลิกได้ตามปรารถนา... แทบไม่มีการพูดถึงเด็กเลย ส่วนใหญ่เด็กจะเป็นตัวประกอบในฉากหลัง”

ผู้นำศาสนจักรสอนว่าการมอง “การแต่งงานเป็นเพียงการทำสัญญาอันเนื่องมาจากความพึงพอใจที่จะทำ... และเมื่อมีความยากลำบากเข้ามาครั้งแรกก็แยกกัน... เป็น การกระทำที่ชั่วร้ายสมควรแก่การสาปแช่งที่รุนแรง” โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ “เด็กต้องทนทุกข์”¹⁴ เด็กได้รับผลกระทบจากการหย่าร้าง การหย่าร้างมากกว่าครึ่งในไม่กี่ปีที่ผ่านมา เป็นคู่สมรสที่มีลูกเล็ก¹⁵

เด็กจำนวนมากควรจะได้รับพรจากการเลี้ยงดูของทั้งพ่อและแม่ ถ้าเพียงแต่พ่อแม่ของพวกเขาทำตามคำสอนที่ได้รับการดูแลใจในครอบครัวถ้อยแถลงต่อโลกที่ว่า “สามีและภรรยามีความรับผิดชอบสำคัญที่จะรักและดูแลกันรวมทั้งรักและดูแลบุตรธิดาของตน... บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูบุตรธิดาด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาปัจจัยสองความต้องการทางร่างกายและทางวิญญาณและสอนพวกเขาให้รักและ

รับใช้กัน”¹⁶ การสอนที่ทรงพลังคือแบบอย่างของบิดามารดา บิดามารดาที่หย่าร้างสอนบทเรียนในเชิงลบอย่างเลี่ยงไม่ได้

แน่นอนว่ามีบางกรณีที่การหย่าร้างจำเป็นเพื่อประโยชน์ของเด็ก แต่สถานการณ์เหล่านั้นเป็นข้อยกเว้นที่มีอยู่น้อยมาก¹⁷ ในชีวิตแต่งงานที่มีปัญหา บิดามารดาที่ได้เถียงกันควรคิดถึงลูกให้มาก ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า พวกเขาสามารถทำได้ เด็กต้องมีความเข้มแข็งเฉพาะตัวและทางอารมณ์ที่มาจาก การเลี้ยงดูโดยบิดามารดาสองคนที่ใช้ชีวิตแต่งงานและเป้าหมายเดียวกัน ในฐานะผู้ที่เติบโตมาจากการเลี้ยงดูของมารดาฝ่ายข้าพเจ้ารู้ด้วยตนเองว่าสิ่งนี้จะไม่ประสบความสำเร็จเสมอไป แต่นี่คือเรื่องที่อยู่ในอุดมคติซึ่งต้องแสวงหาเมื่อไรก็ตามที่อยู่ในวิสัยที่ทำได้

เด็กคือเหยื่อรายแรกของกฎหมายในปัจจุบันที่อนุญาตสิ่งที่เรียกว่า “การหย่าแบบไม่มีเหตุผล” จากมุมมองของเด็ก การหย่าร้างเป็นเรื่องง่ายเกินไป ข้อสรุปของการวิจัยทางสังคมเป็นเวลาหลายทศวรรษ นักวิชาการที่รอบคอบคนหนึ่งสรุปว่า “โครงสร้างครอบครัวที่จะให้ผลผลิตออกมาดีที่สุดต่อเด็ก โดยทั่วไปแล้วคือบิดามารดาผู้ให้กำเนิดทั้งสองคนยังคงแต่งงานกัน”¹⁸ นักเขียนของ *New York Times*

ให้ข้อสังเกตว่า “ความจริงที่น่าประหลาดใจคือแม้ขณะที่การแต่งงานตามจารีตประเพณีลดน้อยลงในสหรัฐ... แต่มีหลักฐานเพิ่มขึ้นถึงความสำคัญของสถาบันการแต่งงานต่อความผาสุกของเด็ก”¹⁹ ความเป็นจริงนี้ควรให้แนวทางสำคัญแก่บิดามารดาและผู้ที่จะเป็นบิดามารดาในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแต่งงานและการหย่าร้าง เราต้องการนักการเมือง ผู้วางนโยบาย และเจ้าหน้าที่รัฐบาลที่เอาใจใส่มากขึ้นในสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของเด็กซึ่งอาจขัดต่อผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวของผู้ลงคะแนนเสียงและผู้สนับสนุนสิ่งอันเป็นที่สนใจของผู้ใหญ่

เด็กเป็นเหยื่อจากการไม่มีการแต่งงานด้วย ข้อเท็จจริงบางอย่างเกี่ยวกับสวัสดิภาพของอนุชนรุ่นหลังของเราว่าวิตกกังวลมากขึ้นเมื่อรายงานล่าสุดนี้กล่าวว่าเด็กที่เกิดมา 41 เปอร์เซ็นต์ในสหรัฐเกิดจากสตรีที่ไม่ได้แต่งงาน²⁰ มารดาที่ไม่แต่งงานมีการทำแท้งที่หนักหนา และมีหลักฐานชัดเจนว่าลูกๆ ของพวกเขาเสียเปรียบอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่เลี้ยงดูโดยบิดามารดาที่แต่งงานกัน²¹

เด็กส่วนใหญ่ที่เกิดจากมารดาที่ไม่ได้แต่งงาน—58 เปอร์เซ็นต์—เกิดกับคู่ชายหญิงที่อยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน²² ไม่ว่าเราจะพูด

อะไรเกี่ยวกับการอยู่กันก่อนแต่งของคู่ชายหญิงเหล่านี้ การศึกษาแสดงให้เห็นว่าเมื่อเทียบกันแล้วลูกของพวกเขาทนทุกข์จากการเสียเปรียบเป็นอย่างมาก²³ สำหรับเด็กแล้วเสถียรภาพของการแต่งงานมีความสำคัญ

เราควรสนับสนุนข้อเสียเปรียบอย่างเดียวกันกับเด็กที่เลี้ยงดูจากคู่สมรสที่เป็นเพศเดียวกัน งานเขียนทางสังคมศาสตร์แสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งและเกี่ยวข้องทางการเมืองเกี่ยวกับผลกระทบระยะยาวของสิ่งนี้ต่อเด็กโดยตรง เพราะดังที่นักเขียน *New York Times* ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า “การแต่งงานกับเพศเดียวกันเป็นการทดลองทางสังคม เช่นเดียวกับการทดลองส่วนใหญ่ จะต้องใช้เวลาที่จะเข้าใจผลการทดลอง”²⁴

III.

ข้าพเจ้าพูดเพื่อเด็ก—เด็กทุกที่ บางคนอาจปฏิเสธตัวอย่างบางเรื่อง แต่ไม่ควรมีใครขัดขวางคำวิงวอนที่ให้เราร่วมกันเพิ่มความห่วงใยต่อสวัสดิภาพและอนาคตลูกของเรา—อนุชนรุ่นหลัง

เรากำลังพูดถึงบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า และด้วยความช่วยเหลือที่ทรงพลังของพระองค์ เราสามารถทำมากขึ้นเพื่อช่วยพวกเขา

ในคำวิงวอนนี้ข้าพเจ้าไม่ได้พูดกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแต่พูดกับทุกคนทุกศาสนาและผู้อื่นที่มีระบบค่านิยมที่ทำให้พวกเขาเห็นความต้องการของตนเองน้อยกว่าผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสวัสดิภาพของเด็ก²⁵

คนที่เคร่งศาสนาตระหนักถึงคำสอนของพระเจ้าช่วยให้รอดในพันธสัญญาใหม่ที่ว่าเด็กเล็กๆ ที่บริสุทธิ์คือแบบอย่างให้เราทำตามในเรื่องของความอ่อนน้อมถ่อมตนและความว่านอนสอนง่าย

“เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ถ้าพวกท่านไม่กลับใจและเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ก็จะไม่เข้าในแผ่นดินสวรรค์” (มัทธิว 18:3-4)

“เพราะฉะนั้น ถ้าใครถ่อมจิตใจลงเหมือนเด็กเล็กๆ คนนี้ คนนั้นจะเป็นใหญ่ที่สุดในแผ่นดินสวรรค์” (มัทธิว 18:3-4)

ในพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านถึงคำสอนของพระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ที่มีต่อชาวนีไฟว่าพวกเขาจะต้องกลับใจและรับบัพติศมา “และกลับเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ” ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะสืบทอดอาณาจักรของพระเจ้าเป็น

เจ้าไม่ได้ (3 นิไฟ 11:38; ดู โมโรไน 8:10 ด้วย) ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะอ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนเด็กเล็กๆ และเอื้อมือออกไปปกป้องเด็กเล็กๆ ของเรา เพราะพวกเขา คืออนาคตให้แก่เรา ให้ศาสนจักรของเรา และให้ประเทศชาติของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู UNICEF, *The State of the World's Children 2005: Childhood under Threat* (2004), 26.
2. ดู Haya El Nasser, “National Birthrate Lowest in 25 Years,” *USA Today*, July 26, 2012, A1.
3. ดู Gilda Sedgh, and others, “Induced Abortion: Incidence and Trends Worldwide from 1995 to 2008,” *The Lancet*, vol. 379, no. 9816 (Feb. 18, 2012), 625–32.
4. ดู UNICEF, “Young Child Survival and Development,” <http://www.unicef.org/childsurvival/index.html>.
5. ดู World Health Organization, *World Health Statistics 2012* (2012), 109, 118.
6. รายงานของฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ 13 ก.ย. 2012
7. รายงานของฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ
8. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “อิสเรล อิสเรล พระเป็น

- เจ้าเรียก” (การประชุมให้ข้อคิดทางวิญญาณระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว, 9 ก.ย. 2012) lds.org/broadcast; ดู อาร์. สก็อตต์ ลอยด์ “Zion Not Only Where, but How We Live, Says Elder Holland,” *Deseret News*, Sept. 10, 2012, B2 ด้วย.
9. ดู Kim Painter, “Parents Can Inflict Deep Emotional Harm,” *USA Today*, July 30, 2012, B8; Rachel Lowry, “Mental Abuse as Injurious as Other Forms of Child Abuse, Study Shows,” *Deseret News*, Aug. 5, 2012, A3
  10. ดู “End the Abuses,” *Deseret News*, June 12, 2012, A10.
  11. โรมัส เอส. มอนสัน, “เด็กเล็กๆ จะนำมันไป,” *เลียโฮนา*, มิถุนายน 2002, 2.
  12. W. Bradford Wilcox and Elizabeth Marquardt, eds., *The State of Our Unions: Marriage in America, 2011*, 82.
  13. Mary Ann Glendon, *Abortion and Divorce in Western Law: American Failures, European Challenges* (1987), 108.
  14. David O. McKay, “Structure of the Home Threatened by Irresponsibility and Divorce,” *Improvement Era*, June 1969, 5.
  15. ดู Diana B. Elliott and Tavia Simmons, “Marital Events of Americans: 2009,” *American Community Survey Reports*, Aug. 2011.
  16. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2010, 129.
  17. ดู ดัลลีน เอส. ไรต์, “การหย่าร้าง,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2007, 87.
  18. Charles Murray, *Coming Apart: The State of White America, 1960–2010* (2012), 158.
  19. Ross Douthat, “Gay Parents and the Marriage Debate,” *New York Times*, June 11, 2012, <http://douthat.blogs.nytimes.com/2012/06/11/gay-parents-and-the-marriage-debate/>.
  20. ดู Joyce A. Martin, and others., “Births: Final Data for 2010,” *National Vital Statistics Reports*, vol. 61, no. 1 (Aug. 2012), 10.
  21. ดู William J. Doherty, and others, *Why Marriage Matters: Twenty-One Conclusions from the Social Sciences* (2002); W. Bradford Wilcox, and others, *Why Marriage Matters: Thirty Conclusions from the Social Sciences*, 3rd ed. (2011).
  22. ดู Martin, et. al., “Births: Final Data for 2009.”
  23. ดู Wilcox, et al., *Why Marriage Matters*.
  24. Douthat, “Gay Parents and the Marriage Debate.” ผลการศึกษาอย่างละเอียดครั้งล่าสุดพบข้อเสียเปรียบอย่างมากถึงรายงานที่ได้จากคนหนุ่มสาวที่บิดามารดาเคยมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันก่อนลูกอายุ 18 ปี (ดู Mark Regnerus, “How Different Are the Adult Children of Parents Who Have Same-Sex Relationships? Findings from the New Family Structures Study,” *Social Science Research*, vol. 41 [2012], 752–70)
  25. วิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้คำมั่นเป็นพิเศษต่อการเป็นบิดามารดา โดยถือว่านี่คือเป้าหมายสำคัญที่สุดในชีวิต (ดู Pew Research Center’s Forum on Religion and Public Life, *Mormons in America: Certain in Their Beliefs, Uncertain of Their Place in Society*, Jan. 12, 2012, 10, 16, 51).

โดย เอ็ดเวิร์ด ที. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พี่น้องชายทั้งหลาย เรามีงานต้องทำ

เมื่อเป็นชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เรามีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคม ที่บ้าน และในศาสนจักร

พี่น้องชายทั้งหลาย มีคนพูดและเขียนไว้มากมายในช่วงไม่กี่ปีมานี้เกี่ยวกับความท้าทายของผู้ชายแต่ละวัย ยกตัวอย่างชื่อหนังสือบางเล่ม เช่น *Why There Are No Good Men Left (ผู้ชายดีๆ หายไปไหนหมด)*, *The Demise of Guys (มรณกรรมของผู้ชาย)*, *The End of Men (อวสานแห่งบุรุษ)*, *Why Boys Fail (เมื่อเด็กชายล้มเหลว)*, และ *Manning Up (โตเป็นผู้ชายเสียที)* น่าสนใจที่ส่วนใหญ่หนังสือเหล่านี้เขียนโดยสตรี ทุกเล่มมีใจความเดียวกันร้อยเรียงอยู่ในบทวิเคราะห์ นั่นคือ ปัจจุบันในหลายๆ สังคม ผู้ชายและเด็กชายได้รับสัญญาณหลายอย่างขัดแย้งและบั่นทอนเกี่ยวกับบทบาทและคุณค่าของตนในสังคม

ผู้เขียนหนังสือเรื่อง *Manning Up* บรรยายลักษณะไว้ดังนี้ “แทบจะเป็นกฎสากลของอารยประเทศไปแล้วว่าขณะที่เด็กผู้หญิงกลายเป็นสตรีเมื่อร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่ แต่เด็กผู้ชายต้องผ่านบททดสอบ โดยต้องแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญ สมรรถภาพทางร่างกาย หรือความเชี่ยวชาญทักษะจำเป็นต่างๆ เป้าหมายคือเพื่อพิสูจน์ความสามารถ

ในการเป็นผู้คุ้มครองสตรีและเด็ก นี่คือนโยบายขั้นต้นของผู้ชายในสังคมเสมอมา แต่ปัจจุบัน เนื่องด้วยสตรีก้าวล้ำในความเจริญด้านเศรษฐกิจ สามมีและบิดาผู้หาเลี้ยงจึงเป็นแค่ทางเลือก บุคลิกภาพซึ่งบ่งบอกคุณสมบัติของชายชาติที่จำเป็นต่อบทบาทดังกล่าว อาทิ ความองอาจ วิริยะ กล้าหาญ จงรักภักดี—จึงล้ำสมัยและแม้ถึงกับเป็นความลำบากใจเล็กน้อย”¹

ในความกระตือรือร้นที่จะส่งเสริมโอกาสให้สตรี ซึ่งเราปรารถนาให้ แต่ก็มีคนหนุ่มมีผู้ชายกับผลงานของพวกเขา ดูเหมือนคนเหล่านั้น จะคิดว่าชีวิตเป็นการแข่งขันระหว่างชายกับหญิง—ว่าใครต้องมีอำนาจเหนือกว่า และคราวนี้ก็เป็นตาของผู้หญิง บางคนแย้งว่างานอาชีพคือทุกอย่าง ส่วนการแต่งงานและลูกควรเป็นทางเลือกทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้ไฉนเราจึงต้องมีผู้ชายเล่า? ในภาพยนตร์ฮอลลีวูดหลายเรื่อง รวมถึงรายการทีวีและเคเบิล แม้กระทั่งในโฆษณาล้วนเสนอภาพลักษณ์ผู้ชายในแง่ไร้สมรรถภาพ ขาดวุฒิภาวะ หรือหมกมุ่นอยู่กับตนเอง วัฒนธรรมการเสื่อมประสิทธิภาพของผู้ชายเช่นนี้กำลังส่งผลร้าย

ตัวอย่างเช่นในสหรัฐอเมริกายานว่า “เวลานี้เด็กผู้หญิงล้ำหน้าเด็กผู้ชายในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ประถมศึกษาไปจนถึงอุดมศึกษา ตัวอย่างเช่น ก่อนที่จะถึงมัธยมปลายมีเด็กผู้ชายเพียง 20 เปอร์เซ็นต์เขียนหนังสือโคลงและ 24 เปอร์เซ็นต์อ่านหนังสือโคลง ขณะที่คะแนนแอดมิสชัน (SAT) ของเด็กหนุ่มในปี 2011 ตกต่ำที่สุดในรอบ 40 ปี จากข้อมูลศูนย์สถิติการศึกษาแห่งชาติ (NCES) เด็กผู้ชาย 30 เปอร์เซ็นต์มีแนวโน้มมากกว่าเด็กผู้หญิงที่จะเลิกเรียนมัธยมและวิทยาลัยกลางคัน...และคาดการณ์ว่าผู้หญิง 60 เปอร์เซ็นต์จะจบปริญญาตรี 63 เปอร์เซ็นต์จบปริญญาโท และ 54 เปอร์เซ็นต์จบปริญญาเอก ภายในปี 2016 นักศึกษาสองในสามของโปรแกรมเสริมศึกษาพิเศษเป็นผู้ชาย”³

ผู้ชายและเด็กหนุ่มบางคนใช้สัญญาณลบเหล่านั้นมาอ้างเพื่อเลี่ยงหน้าที่รับผิดชอบและไม่เคยโตเป็นผู้ใหญ่จริงๆ ในข้อสังเกตที่บ่อยครั้งมักจะทำตรงกับความจริง อาจารย์มหาวิทยาลัยคนหนึ่งกล่าวว่า “พวกผู้ชายจะเข้าชั้นเรียนโดยสวมหมวกเบสบอลกลับหลังพร้อมกับมีข้ออ้าง [ที่ฟังไม่ขึ้น] ว่า ‘โปรแกรมเวิร์ดกินงานผมเรียบ’ ขณะเดียวกันผู้หญิงก็จะตรวจตารางประจำวันและขอคำแนะนำเพื่อเรียนต่อด้านนิติศาสตร์”⁴ นักวิจารณ์ภาพยนตร์หญิงคนหนึ่งกล่าวคอนไปนเชิงถากถางว่า “สิ่งที่เราหวังฟังผู้ชายได้ถ้าเราโชคดีและเลือกจะมีคู่ครองก็คือ เขาจะเป็นแค่—คู่ครอง คนที่จะยืนอยู่ในที่ของตัวเอง ขณะเดียวกันก็เคารพจุดยืนในที่ของเขา”⁵

พี่น้องชายทั้งหลาย เราไม่ควรเป็นเช่นนั้นเมื่อเป็นชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เรามีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคม ที่บ้าน และในศาสนจักร แต่เราต้องเป็นลูกผู้ชายที่สตรีวางใจได้ เด็กวางใจได้ และพระเจ้าเป็นเจ้าวางพระทัยได้ ในศาสนจักรและอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในยุคสุดท้ายนี้ เราไม่อาจยอมให้เด็กชายและผู้ชายคนใดเป็นคนหลักลอย เราไม่อาจยอม

ให้ชายในวัยหนุ่มเป็นคนขาดวินัยและดำเนินชีวิตเพียงเพื่อความบันเทิงใจไปวันๆ เราไม่อาจยอมให้ชายหนุ่มผู้บรรลุนิติภาวะมีชีวิตอยู่อยู่กับที่ ไม่จริงจังกับการสร้างครอบครัวและกระทำคุณประโยชน์ในโลกอย่างแท้จริง เราไม่อาจยอมให้สามีและบิดาล้มเหลวที่จะเป็นผู้นำทางวิญญาณภายในบ้าน เราไม่อาจยอมให้ผู้ใช้ฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ตามระเบียบของพระบุตรพระเจ้า สูญเสียพลังไปกับสื่อลามกหรือใช้ชีวิตอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ต (น่าขันที่พวกเขาเป็น ของ โลกแต่ไม่อยู่ ใน โลก)

พี่น้องชายทั้งหลาย เราเริ่มงานต้องทำ เยาวชนคนหนุ่มทั้งหลาย ท่านต้องเรียนให้ดีแล้วศึกษาต่อให้สูงกว่ามัธยมปลาย บางท่านจะต้องการเรียนต่อมหาวิทยาลัยเพื่อประกอบอาชีพทางธุรกิจ เกษตรกรรม ราชการ หรือวิชาชีพอื่นๆ บางคนจะเก่งด้านศิลปะ ดนตรี หรือการสอน บางคนจะเลือกอาชีพทางการทหารหรือเรียนสาขาอาชีพจะตลอดหลายปี ข้าพเจ้าให้ช่างฝีมือหลายคนมาทำงานในโครงการและงานซ่อมแซมที่บ้าน

ข้าพเจ้าชื่นชมการทำงานหนักและทักษะของชายเหล่านี้ ไม่ว่าท่านจะเลือกในด้านใดสำคัญที่ต้องมีความชำนาญในด้านนั้น เพื่อจะได้ค่าจ้างครอบครัวและกระทำคุณประโยชน์ให้ชุมชนตลอดจนประเทศชาติของท่าน เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าดูวีดิทัศน์ที่บอกเรื่องราววันหนึ่งในชีวิตเด็กหนุ่มวัย 14 ปีที่อินเดียชื่ออามาร์ เขาตื่นแต่เช้าออกไปทำงานสองแห่งก่อนและหลังเลิกเรียน หกวันครึ่งต่อสัปดาห์ รายได้ของเขาจัดหาชีวิตความเป็นอยู่ส่วนใหญ่ให้ครอบครัว เขารีบขึ้นจักรยานเก่าๆ กลับบ้านเมื่อเสร็จงานแห่งที่สองหลังพลบค่ำ เขาเวลาสักหน่อยทำการบ้านก่อนที่ตัวลงที่นอนบนพื้นแทรกกระหว่างพี่น้องที่กำลังหลับอยู่ช่วงประมาณห้าทุ่ม ถึงแม้ข้าพเจ้าจะไม่เคยพบเขา แต่ก็รู้สึกภูมิใจที่เขาขยันขันแข็งและกล้าหาญ เขากำลังทำสุดความสามารถด้วยทรัพยากรและโอกาสที่จำกัดและเขาเป็นพรให้แก่ครอบครัว

ชายผู้บรรลุนิติภาวะทั้งหลาย—ทั้งที่เป็นบิดา ผู้ใหญ่โต ผู้นำ ผู้สอนประจำบ้าน—จงเป็นต้นแบบที่มีค่าควรและช่วยเด็กชาย

ผู้เป็นอนุชนรุ่นหลังให้เป็นลูกผู้ชาย สอนทักษะทางสังคมและทักษะอื่นๆ ให้พวกเขา ทั้งวิธีร่วมวงสนทนา วิธีสร้างความคุ้นเคยและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น วิธีผูกมิตรกับสตรีและเด็กสาว วิธีรับใช้ วิธีเป็นคนกระตือรือร้นและริ่รมรมกับนันทนาการ วิธีทำงานอดิเรกโดยไม่ติดงานอดิเรก วิธีแก้ไขข้อผิดพลาดและเลือกให้ดีขึ้น

ดังนั้น ทุกท่านที่ฟังข่าวสารนี้อยู่ไม่ว่าที่ใดก็ตาม ข้าพเจ้ากล่าวดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด” (โยชูวา 1:6) ยึดสู้และเตรียมตัวให้พร้อมที่สุดไม่ว่าสภาวะการณ์ท่านเป็นเช่นใด จงเตรียมตัวเป็นสามีและบิดาที่ดี เตรียมตัวเป็นพลเมืองดีและมีประสิทธิผล เตรียมตัวรับใช้พระเจ้า ผู้ที่ท่านดำรงฐานะปุโรหิตของพระองค์ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด พระบิดาบนสวรรค์ทรงใส่พระทัยท่าน ท่านไม่โดดเดี่ยว ท่านมีฐานะปุโรหิตและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

หลายแห่งอาจต้องการท่าน แต่แห่งสำคัญที่สุดคือโครัมฐานะปุโรหิตของท่าน เราต้อง

การโค้วรมที่ให้การบำรุงเลี้ยงทางวิญญาณแก่สมาชิกในวันอาทิตย์และโค้วรมที่รับใช้เราต้องการผู้นำโค้วรมที่มุ่งทำงานของพระเจ้าและมุ่งสนับสนุนสมาชิกโค้วรมกับครอบครัว

จนถึงถึงงานเผยแผ่ศาสนา ยิวชนชายทั้งหลาย ท่านเสียเวลาไม่ได้อีกต่อไป ท่านไม่อาจจอนกว่าอายุ 17 หรือ 18 จึงจะเริ่มเตรียมตัวอย่างจริงจัง โค้วรมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนสามารถช่วยสมาชิกในโค้วรมให้เข้าใจถึงคำปฏิญาณตลอดจนพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต และพร้อมรับการแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์ สามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจและเตรียมรับศาสนพิธีของพระวิหาร อีกทั้งช่วยให้พวกเขาพร้อมเป็นผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จ โค้วรมฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์สามารถช่วยบิดามารดาเตรียมผู้สอนศาสนาที่รู้จักพระคัมภีร์มอรมอนและจะลงสนามเผยแผ่โดยรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ในแต่ละวรรดและสาขา โค้วรมเหล่านี้จะทำให้เกิดความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่รับใช้ในเขตนั้น

งานที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอันเป็นหน้าที่หลักบนปาของฐานะปุโรหิตคือพระดำรัสเรียกร้องของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซึ่งประธานโรมัส เอส. มอนสันย้ำว่าให้ช่วยชีวิตผู้พลัดหลงไปจากพระกิตติคุณหรือผู้เอาใจออกห่างด้วยเหตุผลใดก็ตาม เราประสบความสำเร็จมาแล้วอย่างสวยงามในงานนี้ รวมถึงงานยอดเยี่ยมจากยิวชนชาย โค้วรมฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนในออร์ดีริโอแกรนด์ (สเปนิช) เมืองแอลบูเคอร์คี รัฐนิวเม็กซิโก หารือกันว่า จะนำใครกลับมาได้แล้วออกไปเยี่ยมคนเหล่านั้นด้วยกันเป็นกลุ่ม คนหนึ่งบอกว่า “เมื่อพวกเขาที่บ้าน ผมรู้สึกมีความสำคัญ” และอีกคนเผยว่า “ผมมีความสุขในใจเมื่อมีคนอยากให้ผมไปโบสถ์ ทำให้ผมอยากไปโบสถ์แล้วเวลานี้” เมื่อสมาชิกโค้วรมชวนให้ยิวชนชายคนหนึ่งกลับมา พวกเขาจะขอให้คนนั้นไปเยี่ยมด้วยกันครั้งต่อไป และเขาก็ไป พวกเขาไม่เพียงชวนยิวชนคนนั้นไปโบสถ์เท่านั้น

แต่ทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของโค้วรมโดยทันที งานฐานะปุโรหิตที่ทำหายและให้แรงกระตุ้นอีกงานหนึ่งคืองานเกี่ยวกับประวัติครอบครัวและพระวิหาร ขอให้อรรถหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดไม่ช้านี้ซึ่งจะต่อชื่อเรียกห้องและให้วิสัยทัศน์ที่สูงขึ้นเกี่ยวกับส่วนสำคัญยิ่งของงานนี้ที่เราต้องทำ

โค้วรมของเราสร้างความสัมพันธ์ที่สนับสนุนกันด้วยเช่นกัน ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์เคยกล่าวไว้ว่า “วันนั้นจะเป็นวันอัศจรรย์” พี่น้องชายของข้าพเจ้า—จะเป็นวันที่จุดประสงค์ทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสัมฤทธิ์ผล—เมื่อโค้วรมฐานะปุโรหิตของเรากลายเป็นสมอหลักแห่งความเข้มแข็งให้แก่ชายทุกคนในโค้วรม เมื่อชายเหล่านั้นแต่ละคนจะกล่าวได้อย่างถูกต้องว่า ‘ผมเป็นสมาชิกในโค้วรมฐานะปุโรหิตของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมพร้อมจะช่วยเหลือในความสำเร็จทุกเรื่อง เหมือนที่มั่นใจว่าพวกเขาพร้อมจะช่วยเหลือผมเช่นกัน... เมื่อทำงานด้วยกัน เราจะยืนโดยปราศจากความขัดแย้งและความกลัวต่อลมแห่งความทุกข์ยากที่พัดผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม หรือทางวิญญาณ’⁶

แม้ว่าเราจะพยายามอย่างสุดความสามารถ แต่สิ่งต่างๆ ก็ไม่ได้สำเร็จตามที่เราวางแผนไว้เสมอไป และ “ลมแห่งความทุกข์ยาก” อย่างหนึ่งที่อาจมาสู่ชีวิตมนุษย์ได้คือการว่างงาน จุลสารสวัสดิการของศาสนจักรในยุคแรกกล่าวว่า “คนตกงานน่ากังวลเป็นพิเศษต่อศาสนจักร เพราะเมื่อปราศจากอุปนิสัยของการทำงาน เขาย่อมอยู่ในช่วงทดสอบเช่นเดียวกับโยบ—เพื่อดูความเชื่อตรงของเขาจากวันยึดออกไปเป็นสัปดาห์เป็นเดือนเป็นปีแห่งความทุกข์ยาก ความเจ็บปวดหยั่งรากลึก... ศาสนจักรไม่อาจหวังช่วยใครได้ในวันอาทิตย์หากระหว่างสัปดาห์ศาสนจักรมองดูวิญญาณนั้นถูกตรึงกางเขนด้วยความชะล่าใจ”⁷

ในเดือนเมษายนปี 2009 อดีตที่ปรึกษาฝ่ายอภิศาสนา ริชาร์ด ซี. เอชลีย์ เล่า

เรื่องโค้วรมตัวอย่างที่ลงมือช่วยเพื่อนสมาชิกที่ตกงานว่า

“Phil's Auto (ฟิลส์ยานยนต์) ในเซ็นเตอร์วิลล์ ยูทาห์ คือพยานยืนยันสิ่งที่ผู้นำฐานะปุโรหิตและโค้วรมทำสำเร็จ ฟิลเป็นสมาชิกโค้วรมเอ็ลเดอร์และเป็นช่างฟิตที่อู่ซ่อมรถแห่งหนึ่ง นำเสียดาที่อู่ซ่อมรถแห่งนั้นประสบปัญหาเศรษฐกิจและต้องให้ฟลออกจากงานเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เขาเดือดร้อนมาก

“เมื่อทราบข่าวว่าฟิลตกงาน ลีออน โอลสัน อภิศาสนาของเขาและฝ่ายประธานโค้วรมเอ็ลเดอร์จึงสวดอ้อนวอนหาทางช่วยให้ฟิลกลับมาพึ่งตนเองได้อีกครั้ง ถึงอย่างไรเขาก็เป็นเพื่อนพี่น้องชายในโค้วรมและต้องการความช่วยเหลือ พวกเขาสรุปว่าฟิลมีทักษะในการดำเนินธุรกิจของตนเอง สมาชิกโค้วรมคนหนึ่งเสนอว่าเขามีโรงรถเก่าที่ใช้เป็นอู่ซ่อมรถได้ สมาชิกโค้วรมอีกคนหนึ่งจะช่วยรวบรวมเครื่องมือที่ต้องใช้ตั้งอู่ใหม่ อย่างน้อยเกือบทุกคนในโค้วรมก็ช่วยทำความสะอาดโรงรถเก่าๆ แห่งนั้น

“พวกเขาหารือกับฟิล จากนั้นก็เล่าแผนดังกล่าวให้สมาชิกในโค้วรมฟัง โรงรถสะอาด สะอาดแลดูใหม่ เครื่องมือพร้อมใช้ และทุกอย่างเป็นระเบียบ Phil's Auto คือความสำเร็จและในที่สุดก็ย้ายไปอยู่ในทำเลที่ดีกว่าและถาวรกว่า—ทั้งหมดนี้เพราะพี่น้องโค้วรมเสนอความช่วยเหลือยามวิกฤต”⁸

ดังที่ศาสดาพยากรณ์กล่าวยามาตลอดหลายปี แนนอนว่า “งานสำคัญที่สุดของพระเจ้าที่ท่านจะทำตลอดไปอยู่ภายในรั้วบ้านของท่านนั่นเอง”⁹ เรามีอะไรที่ต้องทำมากมายเพื่อเสริมสร้างชีวิตแต่งงานในสังคมที่ดูถูกความสำคัญและจุดประสงค์ของสิ่งนี้ เรามีอะไรที่ต้องทำมากมายเพื่อสอนบุตรธิดาของเรา “ให้สวดอ้อนวอน... และให้ดำเนินชีวิตอย่างเชื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า” (คพ. 68:28) ภารกิจของเราไม่มีอะไรน้อยกว่าการช่วยให้บุตรธิดาประสบความสำเร็จเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจหรือการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้าดังที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์มอ-

มอน (ดู โมไซยาห์ 5:1-12; แอลมา 26) เมื่อร่วมมือกับสมาชิกสภาคริสตจักร โครัมสามารถปฏิบัติสามารถเสริมสร้างบิดามารดาชีวิตแต่งงานได้ และโครัมสามารถให้พรฐานะปุโรหิตแก่ครอบครัวที่มีบิดามารดาตัวคนเดียว

ใช่แล้ว พี่น้องชายทั้งหลาย เรายังงานต้องทำ ขอขอบคุณสำหรับการเสียสละและสิ่งดีงามที่ท่านทำ จงทำต่อไปและพระเจ้าจะทรงช่วยท่าน บางครั้งท่านอาจไม่รู้แน่ชัดว่าต้องทำอะไรหรือพูดอะไร—แต่จงก้าวต่อไป ตั้งต้นกระทำ พระเจ้าทรงรับรองว่า “ประตูที่ให้ประสิทธิผลจะเปิดแก่ [ท่าน]” (คพ. 118:3) จงตั้งต้นพูด และพระองค์ทรงสัญญาว่า “เจ้าจะไม่ถูกทำให้จำนนต่อหน้าคน; เพราะจะให้มันแก่เจ้าในโมงนั้นนั่นเอง, แท้จริงแล้ว, ในชั่วขณะนั้นนั่นเอง, สิ่งที่เราจะกล่าว” (คพ. 100:5-6) จริงอยู่ที่เราเป็นคนธรรมดาที่ไม่ดีพร้อมในหลายๆ ด้าน แต่เรามีพระอาจารย์ที่ทรงดีพร้อม ผู้ทรงทำให้เกิดการชดเชยอันสมบูรณ์แบบ และเราทูลร้องขอพระคุณและฐานะปุโรหิตของพระองค์ เมื่อเรากลับใจและชำระล้างจิตวิญญาณของเรา เรามีสัญญาว่าเราจะได้รับการสอนและการประสาทพรด้วยอำนาจจากเบื้องบน

(ดู คพ. 43:16)

ศาสนจักรพร้อมทั้งโลกและสตรีต่างกำลังร้องหาถูกผู้ชาย ลูกผู้ชายที่กำลังพัฒนาความรู้ความสามารถพร้อมด้วยพรสวรรค์ ผู้เต็มใจทำงานและพร้อมเสียสละ ผู้จะช่วยให้คนอื่นได้รับความสุขและความรอด คนเหล่านั้นร้องว่า “ลูกขึ้นเถิด โอ บุรุษแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”¹⁰ พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเราทำสิ่งนี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เคย์ เอส. ไฮโมวิทซ์, *Manning Up: How the Rise of Women Has Turned Men into Boys* (2011), 16.
2. “เมื่อท่านถามคนหนุ่มสาวทุกวันนี่ว่าอะไรทำให้พวกเขาเป็นผู้ใหญ่ แทบไม่มีใครพูดถึงการแต่งงาน แต่มีแนวโน้มอย่างมากที่จะนึกถึงเรื่องเกี่ยวกับงาน—การสำเร็จการศึกษา อุดมคติทางการเงิน งานเต็มเวลา—เป็นสัญญาณบ่งบอกถึงความสำเร็จ การงาน อาชีพ ความเป็นอิสระไม่ขึ้นกับใคร ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นต้นกำเนิดอันดับแรกของอัตลักษณ์ในปัจจุบัน” (ไฮโมวิทซ์, *Manning Up*, 45) ความกดดันให้ผู้หญิงยอมรับเจตคติต่อต้านการแต่งงานรุนแรงเป็นพิเศษ ผู้เขียนบทความในนิตยสาร *Times of London* “ไม่มีใครเลยที่ครอบครัวหรือครูของฉันเคยพูดว่า ‘อ้อใช่ คุณอาจจะอยากเป็นแม่หรือภรรยาด้วยก็ได้’ พวกเขามุ่งมั่นอย่างยิ่งให้เราทำตามวิถีสมัยใหม่แห่งความเสมอภาค จนจุดมุ่งหมายในอดีตของสตรีหลายยุค

หลายสมัย—ที่จะแต่งงานและเลี้ยงดูครอบครัว—ถูกจูงใจให้ลอบออกไปจากวิสัยทัศน์ในอนาคตของเรา” (เอลเลนอร์ มิลล์, “Learning to Be Left on the Shelf,” *Sunday Times*, 18 เม.ย. 2010, www.thetimes.co.uk; ใน ไฮโมวิทซ์, *Manning Up*, 72) นักเขียนอีกคนหนึ่ง ในวัย 40 กว่าอ้างคำตอบต่อความที่เธอเขียนเกี่ยวกับความเสียดายที่ไม่ได้แต่งงาน “ฉันตกใจมากที่คุณต้องการผู้ชายมากขนาดนี้” “หญิงในศักดิ์ศรีของตัวเองหน่อยเถิด” “คุณดูภาวะพึ่งพาอาศัยลงมาในระดับต่ำมาก” และ “ถ้าลูกสาวฉันโตขึ้นมาแล้วต้องการผู้ชายมากเท่าครั้งของคุณ ฉันคงได้รู้ว่าตัวเองเลี้ยงลูกผิดมาตลอด” (ลอรี กอดดีย์เลียบ, *Marry Him: The Case for Settling for Mr. Good Enough* [2010], 55)

ชาวดีก็คิดคนส่วนใหญ่ รวมทั้งคนหนุ่มสาวที่มีการศึกษา ไม่เชื่อข่าวสารต่อต้านการแต่งงานหรือต่อต้านครอบครัว จากผลการศึกษาโดยนักเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียในสหรัฐอเมริกาปี 2008 สตรีผิวขาวที่จบวิทยาลัย 86 เปอร์เซ็นต์แต่งงานก่อนอายุ 40 เทียบกับ 88 เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่จบต่ำกว่าปริญญาตรี ปี ตัวเลขของชายผิวขาวที่จบวิทยาลัยใกล้เคียงกันคือ 84 เปอร์เซ็นต์แต่งงานก่อนอายุ 40 ในปี 2008 ความเชื่อที่ยอมรับกันโดยทั่วไปซึ่งไม่มีผลงานวิจัยสนับสนุน อาจเชื่อว่าการแต่งงานเป็นเรื่องเลวร้ายสำหรับผู้หญิง แต่สตรีผิวขาวที่จบวิทยาลัยดูจะไม่เชื่อเช่นนั้น พวกเธอมีแนวโน้มมากกว่ากลุ่มอื่นที่จะคิดว่า ‘คนที่แต่งงานแล้วมักจะมีความสุขมากกว่าคนไม่ได้แต่งงาน’ ... คนส่วนใหญ่—70 เปอร์เซ็นต์—ของนักศึกษาวิทยาลัยปีแรกคิดว่า การเลี้ยงดูครอบครัว ‘จำเป็นอย่างยิ่ง’ หรือ ‘สำคัญมาก’ ต่ออนาคตของพวกเขา” (ไฮโมวิทซ์, *Manning Up*, 173-74)

3. ฟิลลิป จี. ซิมบารีโล และนิคิตา ดันแคน, *The Demise of Guys: Why Boys Are Struggling and What We Can Do about It* (2012), e-book; ดูบทชื่อ “Behind the Headlines.”
4. บาร์บารา เดโฟ ไวท์เฮด, *Why There Are No Good Men Left: The Romantic Plight of the New Single Woman* (2003), 67.
5. อแมนดา ดิกสัน, “‘Hunger Games’ Main Character a Heroine for Our Day,” *Deseret News*, 2 เม.ย. 2012, www.deseretnews.com.
6. กอร์ดอน บี. ริงค์ลีย์, “Welfare Responsibilities of the Priesthood Quorums,” *Ensign*, พ.ย. 1977, 86.
7. *Helping Others to Help Themselves: The Story of the Mormon Church Welfare Program* (1945), 4.
8. ริชาร์ด ซี. เอชลีย์, “This Is Your Phone Call,” *Liahona* และ *Ensign*, พ.ค. 2009, 54.
9. คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาโรลด์ บี. ลี (2000), 134.
10. “Rise Up, O Men of God,” *Hymns*, บทเพลงที่ 323.

โดย อธิการเออร์รี่ อี. สตีเวนสัน

ฝ่ายอธิการควบคุม

จงองอาจในด้านความกล้าหาญ ด้านพลัง และความกระตือรือร้น

ทำตัวให้มีคุณสมบัติดังเช่นนักรบหนุ่ม 2,000 คนนั้น โดยองอาจในความกล้าหาญในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควร

ค็นนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นพรที่ได้พบในฐานอธิการกับเยาวชนชาย ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ที่มารวมกันจากทั่วโลกในการประชุมฐานะปุโรหิตสามัญครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอแบ่งปันเรื่องราวจากพระคัมภีร์มอรมอนที่อธิบายถึงสีลาแมนกับนักรบหนุ่ม 2,000 คนของเขา พระคัมภีร์นี้จะให้ความเข้าใจบุคลิกภาพของเยาวชนชายเหล่านั้นในสมัยโบราณ—และเป็นแรงบันดาลใจให้ท่านทั้งหลาย เยาวชนชายยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าขออ้างอิงพระคัมภีร์ข้อโปรด “และพวกเขาทั้งหมดเป็นคนหนุ่ม, และพวกเขาองอาจยิ่งในด้านความกล้าหาญ, และด้านพลังกำลัง และความกระตือรือร้นด้วย; แต่ดูเถิด, นี่ไม่ใช่ทั้งหมด—พวกเขาเป็นคนซื่อสัตย์สุจริตตลอดเวลา” ความกล้าหาญ พลังกำลัง ความกระตือรือร้น และความซื่อสัตย์สุจริต—เป็นคุณสมบัติที่น่าชมเชยอย่างยิ่ง!

ข้าพเจ้าขอมุ่งเน้นไปที่คุณสมบัติข้อแรก ที่อธิบายว่าพวกเขา “องอาจในด้านความกล้าหาญ” สำหรับข้าพเจ้าแล้ว สิ่งนี้อธิบายถึงความเด็ดเดี่ยวของคนหนุ่มเหล่านี้ที่จะทำใน

สิ่งถูกต้องอย่างกล้าหาญ หรือดังที่แอลมาอธิบายไว้ว่า “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง”² นักรบหนุ่ม 2,000 คนแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญของพวกเขา นับครั้งไม่ถ้วน พวกเขาแต่ละคนจะมีช่วงเวลาสำคัญในชีวิตที่เรียกร้องความกล้าหาญ จอห์นเพื่อนข้าพเจ้าเคยแบ่งปันช่วงเวลานั้นครั้งหนึ่งในชีวิตเขา

หลายปีมาแล้ว จอห์นได้รับการตอบรับให้เข้าเรียนมหาวิทยาลัยมีชื่อแห่งหนึ่งในประเทศญี่ปุ่น เขาเป็นส่วนหนึ่งของโครงการนักเรียนนานาชาติพร้อมกับนักเรียนชั้นหัวกะทิอีกหลายคนจากทั่วโลก บางคนเข้าเรียนเพื่อหวังว่าจะเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นในด้านวัฒนธรรมและภาษา บ้างก็มองว่าเป็นบันไดก้าวไปสู่อาชีพและการจ้างงานในญี่ปุ่น แต่ทุกคนต้องจากบ้านไปศึกษาต่างประเทศ

ไม่นานหลังจากจอห์นมาถึงที่นั่น มีการพูดกันทั่วไปในบรรดานักศึกษาต่างชาติถึงงานเลี้ยงที่จะจัดขึ้นบนดาดฟ้าของบ้านส่วนตัวหลังหนึ่ง เย็นวันนั้น จอห์นกับเพื่อนสองคนไปยังสถานที่ซึ่งโฆษณาไว้

เมื่อขึ้นลิฟต์ไปยังชั้นบนสุดของอาคาร จอห์นกับเพื่อนเดินไปตามทางเดินที่นำไปสู่ดาดฟ้าและร่วมพบปะสนทนากับคนอื่นๆ เมื่อเวลาผ่านไปบรรยากาศเริ่มเปลี่ยน เสียงดนตรีและแอลกอฮอล์เพิ่มระดับมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งทำให้จอห์นอึดอัด ทันใดนั้นก็มีบางคนพยายามรวมนักศึกษาให้เข้ามาล้อมวงและเจตนาจะแบ่งปันนุหรียัดใส่ถ้วยให้สูบ จอห์นแสดงสีหน้าไม่พอใจและรีบบอกเพื่อนสองคนว่าถึงเวลาต้องกลับแล้ว เพื่อนคนหนึ่งตอบเล่นๆ ว่า “จอห์น เรื่องนี้ง่ายมาก เราแค่ยืนอยู่ในวง เมื่อนุหรีเวียนมาถึงเรา เราก็ส่งต่อโดยไม่ต้องสูบ แบบนี้เราก็ไม่ต้องขายหน้าที่จะเดินออกไปต่อหน้าคนอื่น” สำหรับจอห์น เรื่องนี้ฟังดูง่ายแต่ไม่ถูกต้อง เขารู้ว่าเขาต้องประกาศเจตนาของเขาแล้วทำตามนั้น ช่วงขณะหนึ่งเขารวบรวมความกล้าและบอกเพื่อนว่าพวกเขาจะทำอะไรก็ได้ตามที่ต้องการ แต่เขาจะออกไป เพื่อนคนหนึ่งตัดสินใจจะอยู่ต่อและร่วมวงด้วย อีกคนหนึ่งตามจอห์นลงบันไดไปที่ลิฟต์อย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก ที่น่าประหลาดใจอย่างยิ่งคือ เมื่อประตูลิฟต์เปิดออก เจ้าหน้าที่ตำรวจชาวญี่ปุ่นก็รุดกันออกมา รีบขึ้นบันไดไปยังดาดฟ้า จอห์นกับเพื่อนรีบลงลิฟต์ไปชั้นล่างและออกจากอาคาร

เมื่อตำรวจขึ้นไปถึงบันไดชั้นบนสุด พวกนักศึกษารีบทิ้งยาเสพติดผิดกฎหมายลงไ้จากดาดฟ้าเพื่อจะไม่ถูกจับ อย่างไรก็ตามหลังจากเจ้าหน้าที่ตรวจค้นทางเดินจนทั่วแล้ว จึงสั่งให้นักศึกษาบนดาดฟ้าเข้าแถวและยื่นมือออกมาทั้งสองมือ เจ้าหน้าที่เดินไปตามแถวแล้วดมหัวแม่มือกับนิ้วชี้ของแต่ละคนอย่างละเอียดรอบคอบ คนที่เคยหยิบกัญชาไว้แม้ว่าจะไม่ได้สูบกก็ตามถือว่ามีความผิดและจะมีผลอย่างมหันต์ นักศึกษาที่อยู่บนดาดฟ้าเกือบทั้งหมดถูกไล่ออกจากมหาวิทยาลัยของตน เป็นไปได้อย่างมากที่ผู้มีความผิดทางอาญาจะถูกเนรเทศออกจากญี่ปุ่น ความฝันทางการศึกษา หลายปีที่

เตรียมความพร้อม และความเป็นไปได้ที่จะ
ได้งานทำในญี่ปุ่นต้องสูญเสียไปในเวลา
นั้น

ตอนนี้ ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่าเกิดอะไร
ขึ้นกับสหายทั้งสามคนนี้ เพื่อนคนที่อยู่บน
ดาดฟ้าถูกไล่ออกจากมหาวิทยาลัยในญี่ปุ่น
ซึ่งเขาเคยมุ่งมั่นอย่างหนักที่จะได้รับการ
ยอมรับและถูกส่งกลับบ้าน เพื่อนที่ออกจาก
งานเลี้ยงคืนนั้นพร้อมกับจอห์นเรียนจบ
ในญี่ปุ่นและกลับไปรับปริญญาจากมหา
วิทยาลัยชั้นนำอีกสองแห่งในสหรัฐ งานของ
เขาทำให้เขาต้องกลับไปเอเชียอีกซึ่งทำให้เขา
ได้ชื่นชมกับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในงาน
อาชีพ เขายังนึกขอบคุณวันนั้นสำหรับแบบ
อย่างอันกล้าหาญของจอห์น แต่สำหรับจอห์น
แล้ว ผลที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขามากมายเกิน
กว่าจะนับได้ ช่วงเวลาของเขาในญี่ปุ่นนั้น
นำเขาไปสู่ชีวิตสมรสที่มีความสุขและได้ให้
กำเนิดลูกชายสองคน เขาเป็นนักธุรกิจที่ประ
สบความสำเร็จมากและไม่นานมานี้เขาเป็น
ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยญี่ปุ่น ลองนึก
ดูว่าชีวิตเขาจะต่างไปอย่างไรถ้าเขาไม่กล้า
หาญพอจะออกจากงานเลี้ยงในค่ำคืนสำคัญ
วันนั้นที่ญี่ปุ่น³

เยาวชนชายทั้งหลาย ท่านจะมีช่วงเวลา

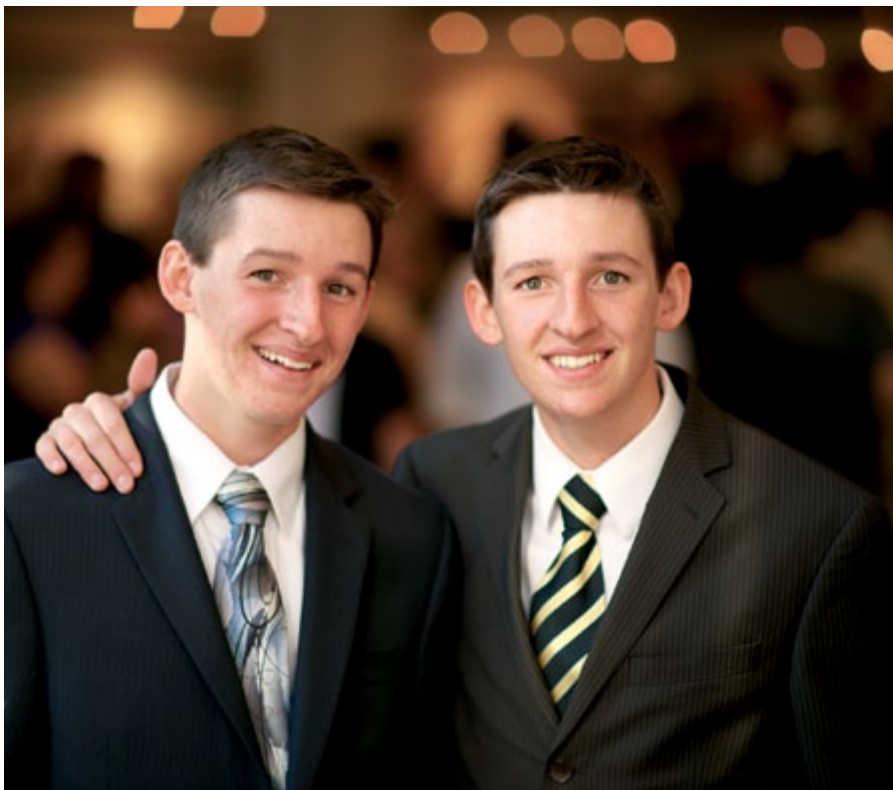
เหมือนกับจอห์น ซึ่งท่านจะต้องแสดงความ
กล้าหาญอันชอบธรรมของท่านขณะที่เพื่อน
รุ่นเดียวกันกับท่านกำลังเฝ้ามองท่านอยู่ ซึ่ง
ผลที่ตามมาอาจเป็นคำเยาะเย้ยหรือชายหน้า
นอกจากนี้ ในโลกของท่าน ท่านกำลังต่อ
สู้กับปฏิภักษ์ที่มาอย่างเงียบๆ สนามรบที่
ปรากฏในรูปแบบของจอภาพ เทคโนโลยีนำ
คุณประโยชน์มหาศาลมาให้ ขณะเดียวกัน
ก็นำการทำลายที่คนรุ่นก่อนหน้าท่านไม่เคย
เผชิญมาด้วย จากการสำรวจระดับชาติไม่
นานมานี้พบว่า แต่ละวันวัยรุ่นในปัจจุบันถูก
ล่อลวงในระดับที่น่าเป็นห่วงไม่เพียงแต่ใน
โรงเรียนเท่านั้น แต่ในอินเทอร์เน็ตด้วย จาก
การสำรวจพบว่าวัยรุ่นผู้ที่เห็นภาพการ์ตูนและ
การใช้ยาเสพติดในเครือข่ายสังคมออนไลน์
มีโอกาสที่จะดื่มหรือใช้ยาเสพติดมากถึงสาม
สี่เท่า ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
สำรวจนี้ อดีตรัฐมนตรีในรัฐบาลสหรัฐกล่าว
ว่า “การสำรวจนี้แสดงให้เห็นถึงแรงกดดัน
อันทรงพลังในรูปแบบใหม่จากกลุ่มอายุรุ่น
ราวคราวเดียวกัน นั่นคือ แรงกดดันของกลุ่ม
อายุดิจิทัล แรงกดดันของกลุ่มอายุดิจิทัล
เคลื่อนตัวล้าหน้าไปจากกลุ่มเพื่อนของเด็ก
และกลุ่มมิตรสหายของวัยรุ่นที่ออกไปเที่ยว
ด้วยกัน มันรุกกล้าเข้าไปในบ้านและในห้อง

นอนของเด็กโดยผ่านอินเทอร์เน็ต” การแสดง
ความกล้าหาญอย่างชอบธรรมมักจะทำได้
ง่ายตายเพียงแค่คลิกหรือไม่คลิกเท่านั้น ผู้
สอนศาสนาได้รับการสอนจาก *สิ่งสอนกิตติ
คุณของเรา* ว่า “สิ่งที่ท่านเลือกคิดและทำเมื่อ
อยู่คนเดียวและท่านเชื่อว่ามีไม่มีใครเห็นจะเป็น
เครื่องวัดคุณธรรมของท่าน”⁴ จงกล้าหาญ! จง
เข้มแข็ง! “จงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และ
ไม่หวั่นไหว”⁵

เยาวชนชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าสัญญาว่า
พระเจ้าจะประทานพลังแก่ท่าน “เพราะว่า
พระเจ้าไม่ได้ประทานใจที่ขลาดกลัวแก่เรา
แต่ประทานใจที่ประกอบด้วยฤทธานภาพ”⁶
พระองค์จะประทานรางวัลสำหรับความกล้า
หาญและพฤติกรรมอันชอบธรรมของท่าน—
พร้อมด้วยความสุขและปีติ ความกล้าหาญ
ดังกล่าวจะเป็นผลของศรัทธาที่ท่านมีต่อพระ
เยซูคริสต์และการซัดเซ่ของพระองค์ เป็นผล
จากการสวดอ้อนวอน และการเชื่อฟังพระ
บัญญัติของท่าน

ประธาน เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์กล่าวว่า
“เด็กชายเพียงคนเดียวในโรงเรียนสามารถ
เป็นอิทธิพลยิ่งใหญ่ในทางดี เด็กหนุ่มเพียง
คนเดียวในทีมฟุตบอลหรือในมหาวิทยาลัย
หรือในบรรดาเพื่อนร่วมงาน ที่ดำเนินชีวิตตาม
พระกิตติคุณ ให้เกียรติฐานะปุโรหิต และยืน
หยัดในความถูกต้อง สามารถทำความดีได้
นานปีการ บ่อยครั้งที่ท่านจะเผชิญกับการ
วิพากษ์วิจารณ์และการเหยียดหยันมากมายแม้
แต่กับคนที่เชื่อเหมือนท่าน แม้กับคนที่เคารพ
ท่านเมื่อทำสิ่งที่ถูกต้อง แต่พึงจำไว้ว่าพระเจ้า
ช่วยให้รอดพระองค์เองก็ถูกทรมาณ ถูกเยาะ
เย้ยถากถาง และในที่สุดก็ถูกตรึงกางเขน
เพราะพระองค์ไม่ทรงหวั่นไหวต่อข้อกล่าวหา
ท่านเคยถูกคิดบ้างไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้า
พระองค์ทรงอ่อนแอและตรัสว่า ‘โอ้ จะมีประ
โยชน์อะไร’ แล้วทรงละทิ้งพระพันธกิจของ
พระองค์ เราต้องการเป็นคนยอมแพ้ให้ใหม่
หรือว่าเราต้องการเป็นผู้รับใช้ที่อาจแม้ว่า
จะมีสิ่งตรงข้ามและความชั่วร้ายในโลก ขอ
ให้เรากล้าหาญที่จะยืนหยัดและนับอยู่ใน
บรรดาผู้ติดตามที่แน่วแน่และอุทิศตนต่อ
พระคริสต์”⁸

ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญท่านทำตัวให้มีคุณ
สมบัติดังเช่นนักรบหนุ่ม 2,000 คนนั้น โดย
องอาจในความกล้าหาญในฐานะผู้ดำรงฐานะ

ปุโรหิตที่มีค่าควร จงจำไว้ว่า ไม่ว่าท่านจะทำอะไร ไปที่ไหน และจะดูอะไร สิ่งนั้นจะกำหนดว่าท่านจะเป็นอะไร ท่านต้องการเป็นอะไร เป็นมัคนายกผู้มีความควร เป็นผู้สอนที่มีค่าควร ปุโรหิตผู้มีความควร จงตั้งเป้าหมายที่จะมีความควรเข้าพระวิหารในตอนเช้าและที่จะมีความควรเพื่อรับศาสนพิธีขึ้นต่อไปในช่วงอายุที่เหมาะสมและในที่สุดได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค นี่คือการเดินทางแห่งความชอบธรรมอันนำมาซึ่งความช่วยเหลือจากสวรรค์ พระเจ้าตรัสว่า“ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้ พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์”⁹

บิดามารดาผู้นำฐานะปุโรหิตและสิ่งสำคัญลำดับต้นๆ เจิงพยากรณ์ที่พบในจุลสาร หน้าต่อพระเจ้า และเพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน จะนำทางท่านในระหว่างนั้น

ไมนานมานี้ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ได้ให้คำแนะนำว่า

“การ (ตัดสินใจ) อย่างฉลาด จำเป็นต้องใช้ความกล้าหาญ—กล้าที่จะพูดคำว่าไม่ กล้าที่จะพูดคำว่าได้...”

“ข้าพเจ้าวิงวอนท่านให้ตัดสินใจอย่างแน่วแน่... ที่นี้ ณ เวลานี้ เราจะไม่หันเหออกจากเส้นทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายของเรา ชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาในสวรรค์ของเรา”¹⁰

ดังเช่นนักบวชหนุ่ม 2,000 คนตอบรับหมายเรียกจากผู้นำของพวกเขา ฮีลามัน และออกคำสั่งให้พวกเขาออกจากกล้าหาญ ท่านก็สามารถทำได้เช่นเดียวกันโดยทำตามศาสนาดพยากรณ์ผู้นำของท่าน ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

เด็กหนุ่มผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนของข้าพเจ้า เพื่อทิ้งท้ายคำพูด ข้าพเจ้าขอมอบประจักษ์พยานของข้าพเจ้าในพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์และถ้อยคำของโจเซฟ สมิธ “พี่น้องทั้งหลาย, เราจะไม่ก้าวต่อไปในอุดมการณ์อันสำคัญยิ่งเช่นนั้น

หรือ? จงก้าวไปข้างหน้าและอย่าถอยกลับ. ความกล้าหาญ, พี่น้องทั้งหลาย และก้าวต่อไป, ต่อไปถึงชัยชนะ!”¹¹ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แอลมา 53:20
2. โมไซยาห์ 18:9
3. เรื่องส่วนตัวที่เล่าให้ผู้เขียน
4. Joseph A. Califano, Jr., founder and chairman emeritus of the National Center on Addiction and Substance Abuse at Columbia University, in a press release regarding the research, casacolumbia.org.
5. *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา : แนวทางการรับใช้งานเมเยแม่ศาสนา* (2004), 129.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 87:8
7. 2 ทิโมธี 1:7
8. N. Eldon Tanner, “For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God,” *Ensign*, Nov. 1975, 74–75.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20
10. โรมัส เอส. มอนสัน, “สามอาร์ (R) ในการเลือก” *เสี้ยวไชนา* พ.ย. 2010, หน้า 86
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:22

โดย เอ็ดเดอร์แอนโทนี ดี. เพอร์กินส์

แห่งสวากเจ็ดสิบ

จงระวังเกี่ยวกับตนเอง

อยู่บนเส้นทางฐานะปุโรหิตโดยตอกหลักการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและเสริมสร้างครอบครัวของท่าน ... หลีกเลียงเรื่องน่าสลดใจโดยเอาใจใส่ป้าย “ระวัง” ทางวิญญาณที่พระเจ้าเป็นเจ้าของและศาสดาพยากรณ์วางไว้ระหว่างทาง

เมื่อสมัยเป็นวัยรุ่น ครอบครัวข้าพเจ้าจะขับรถข้ามเทือกเขาร็อกกีของอเมริกาเพื่อไปเยี่ยมคุณตาคุณยาย เส้นทางเริ่มต้นในทุ่งราบเต็มไปด้วยพุ่มไม้ ไต่ผ่านทางลาดชันปกคลุมด้วยป่าสน สูดหายใจเข้าไปในป่าแอสเพนและออกมาเจอทุ่งหญ้าบนยอดเขามองออกไปไกลสุดลูกหูลูกตา

แต่ถนนงามสายนี้ไม่ได้ปลอดภัยเลยเสียทีเดียว ถนนใหญ่ส่วนมากตัดผ่านไปตามไหล่เขาชัน เพื่อป้องกันผู้เดินทาง คนทำถนนจึงสร้างแนวรั้วและติดป้ายหลายแห่งเขียนว่า “ระวังหินถล่ม” เราถือว่าป้ายเตือนเหล่านี้มีเหตุผลพอสมควร หินก้อนเล็กก้อนใหญ่หล่นเกลื่อนตามแอ่งน้ำห่างจากถนนลงไปด้านล่าง บางครั้งเราจะเห็นซากรถยนต์เบื่องล่างหุบผาชัน อุทาหรณ์อันน่าสลดใจของนักขับที่ขาดความระมัดระวัง

คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต

พี่น้องชายทั้งหลาย แต่ละท่านเข้าสู่คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคิเซเดคแล้วหรือในอีกไม่นาน ในพันธสัญญานั้นเกี่ยวข้องกับเส้นทางอันสวยงามเริ่มต้นที่การรับฐานะปุโรหิตทั้งต่ำกว่าและเหนือกว่า รุดหน้าเมื่อเราขยายการเรียก และปีนขึ้นไปสู่ทัศนียภาพอันล้ำเลิศของพระเจ้าเป็นเจ้าของอยู่เสมอจนกว่าเราจะได้รับ “ทุกสิ่ง

พระบิดา [ทรง] มี”²

นักออกแบบผู้ชาญฉลาดของเส้นทางซีเลสเชียลนั้นสร้างป้ายเตือนให้เส้นทางของเรา คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตมีคำเตือนที่ยิ่งลึกจิตวิญญาณว่า “เราให้บัญญัติแก่เจ้าบัดนี้ที่จะระวังเกี่ยวกับตัวเจ้า”³

เหตุใดพระเจ้าจึงทรงบัญชาให้เราระวัง พระองค์ทรงทราบว่าคุณเป็นสัตว์ภาวะที่มีอยู่จริง⁴ เขาพยายามลากลจิตวิญญาณเราลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมอง⁵ พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบด้วยว่ามี “มนุษย์ปุถุชน”⁶ ผู้ “หลงผิดไป”⁷ แอบซุ่มอยู่ในตัวผู้ดำรงฐานะปุโรหิต ศาสดาพยากรณ์จึงเชื้อเชิญให้เรา “ปลดปล่อยมนุษย์เก่า”⁸ และ “สวมชีวิตของพระคริสต์”⁹ ผ่านศรัทธา การกลับใจ ศาสนพิธีแห่งความรอด และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณทุกวัน

หลีกเลียงเรื่องสลดใจ

ขณะไต่ขึ้นสู่เส้นทางฐานะปุโรหิต เด็กหรือผู้ใหญ่ทุกคนอาจถูกลากลไปถ้าไม่ระมัดระวัง ท่านเคยตกตะลึงและผิดหวังหรือไม่กับการตกของชายหนุ่มที่ตีเยี่ยม อดีตผู้สอนศาสนาจบใหม่ ผู้นำฐานะปุโรหิตที่ผู้คนนับถือ หรือสมาชิกครอบครัวอันเป็นที่รัก

เรื่องราวของดาวิดในพันธสัญญาเดิมเป็น

แบบอย่างอันน่าสลดใจของการมลาญอำนาจฐานะปุโรหิต ถึงแม้ว่าเขาจะเอาชนะโกลิอัทขณะอายุยังน้อยและดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมมาหลายทศวรรษ¹⁰ แต่กษัตริย์ศาสดาพยากรณ์ผู้นี้ก็ยังไม่อ่อนแอทางวิญญาณ ในช่วงวิกฤติเมื่อเขาเห็นบัทเชบากำลังอาบน้ำจากดาดฟ้าหลังคา ไม่มีมือศรัทษาศีลธรรมอยู่ใกล้ๆ คอยตะโกนว่า “ระวัง ดาวิด ท่านโง่ไปแล้ว!” ความที่เขาไม่ระวังเกี่ยวกับตนเอง¹¹ และไม่กระทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ¹² ทำให้เขาสูญเสียครอบครัวนิรันดร์¹³

พี่น้องชายทั้งหลาย นับประสาอะไรกับดาวิดผู้ยิ่งใหญ่ยังถูกดึงออกจากเส้นทางสู่ความสูงส่ง แล้วเราจะหลีกเลียงชะตากรรมเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า

แนวรั้วสองชั้นของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสส่วนตัวอันลึกซึ้งกับสัมพันธภาพแน่นแฟ้นในครอบครัวช่วยประคองเราบนเส้นทางสวรรค์

ซาตานรู้สิ่งนี้จึงเคลื่อนไหวที่บดขยี้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสและกะเทาะครอบครัวมาขวางเส้นทางฐานะปุโรหิตของเรา น่าขอบคุณที่พระเยซูคริสต์และศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ติดป้าย “ระวัง” เตือนไว้ตลอดทาง ทั้งยังเตือนเราอยู่เสมอให้ระวังความหยิ่งจองหองที่บดขยี้การเปลี่ยนใจเลื่อมใส¹⁴ และบาปที่กะเทาะครอบครัว เช่น ความโกรธ ความโลภ และตณหา

นานมาแล้วโมเสสแนะนำว่า “จงระวังตัวเกรงว่าพวกท่านจะลืม [พระเจ้า]”¹⁵ ในโลกอันเร่งรีบและอึดตัวด้วยสิ่งบันเทิงเริงรมย์ มนุษย์ยังคงรวดเร็วที่จะ “ลืมพระเจ้า ... ทำความชั่วซ้ำสามานย์, และถูกมารร้ายชักจูงไป”¹⁶

ตอกหลักการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและเสริมสร้างครอบครัว

เพื่อให้อยู่ในเส้นทางฐานะปุโรหิตอย่างปลอดภัยท่ามกลางหินถล่มอันเกิดจากการล่อลวง ข้าพเจ้าขอเตือนให้เรานึกถึงหลัก-

ธรรมพื้นฐานหกข้อที่ตอกลึกการเปลี่ยนใจ เลื่อมใสและเสริมสร้างครอบครัว

ข้อแรก การสวดอ้อนวอนมักจะเปิดประตู ให้สวรรค์ช่วยเรา “[เอา] ชนชาติาน”¹⁷ แต่ ละครั้งที่พระเยซูทรงเตือนให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิต “ระวัง, เพราะชาติานปรารถนาจะฝัง [ท่าน] ดังกลบ” พระองค์ทรงแนะนำว่าการ สวดอ้อนวอนเป็นปฏิบัติการขัดขวางการล่อ ลวง¹⁸ ประธานโธมัส เอส. มอนสันสอนว่า “หากเราคนใดระอไม่สดับฟังคำแนะนำให้ สวดอ้อนวอนตลอดเวลา ไม่มีเวลาใดดีไปกว่า เวลานี้อีกแล้วที่จะเริ่มทำ... มนุษย์ไม่มีวัน ยืนสูงกว่าตอนที่เขาคูกเข้า”¹⁹

สอง การศึกษาพระคัมภีร์สมัยโบราณและ ยุคปัจจุบันเชื่อมโยงเรากับพระผู้เป็นเจ้า พระ เจ้าทรงเตือนสมาชิกศาสนจักรให้ “ระวังว่า พวกเขาจะถือ [ศาสนาพยากรณ์] อย่างไร

เกลือกพวกเขาจะเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย, และถูกนำมาอยู่ภายใต้การกล่าวโทษโดยการ นี้, และสะกดและล้ม”²⁰ เพื่อหลีกเลี่ยงการ กล่าวโทษจริงจังเช่นนี้ เราควรอ่านพระคัมภีร์ อย่างขยันหมั่นเพียร รวมถึงนิตยสารและ เว็บไซต์ของศาสนจักรซึ่งจะช่วยให้เราได้รับ “คำแนะนำอย่างใกล้ชิดและเป็นส่วนตัวจาก ศาสดาพยากรณ์ที่ [พระเจ้า] ทรงเลือกไว้”²¹

สาม การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีอย่างมีค่า ควรเตรียมเราให้พร้อมรับ “พระวิญญาณศักดิ์ สิทธิ์เป็นผู้นำทาง [ของเรา]”²² เมื่อพระผู้ช่วย ให้รอดทรงเตือนว่า “จงระวังเกลือกเจ้าจะถูก หลอกถ้าเรา “แสวงหาของประทานที่ดีที่สุด อย่างตั้งใจจริง” จากพระวิญญาณ”²³ การรับ ส่วนศีลระลึกแต่ละสัปดาห์ทำให้สมาชิกคู่ ครว “มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับพวก

เขาตลอดเวลา”²⁴ เมื่อนมัสการในพระวิหาร เราจะ “ได้รับความสมบูรณ์แห่งพระวิญญาณ บริสุทธิ์”²⁵

สี่ การแสดงความรักด้วยใจจริงเป็นหัวใจของ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสส่วนตัวและสัมพันธ์ ภาพครอบครัว กษัตริย์เป็นจามีขึ้นี่แนะนำว่า “จงระวังเกลือกจะเกิดการขัดแย้งขึ้นใน บรรดาพวกท่าน”²⁶ อย่าลืมหาชาติานเป็น “บิดา แห่งความขัดแย้ง”²⁷ และพยายามทำให้สมา ชิกครอบครัว “ต่อสู้และทะเลาะกัน”²⁸ พี่น้อง ชายทั้งหลาย หากเรากระทำทารุณกรรมทาง อารมณ์ ทางวาจา หรือทางร่างกายต่อสมาชิก คนใดในครอบครัว หรือชมแห่งรังแกใครก็ตาม เราอย่ามสูญเสียอำนาจฐานะปุโรหิต²⁹ จงเลือก ควบคุมความโกรธ สมาชิกครอบครัวควรได้ ยินพรจากปากของเรา ไม่ใช่คำสาปแช่ง เรา ต้องเป็นอิทธิพลต่อผู้อื่นด้วยการชักชวน ความอดกลั้น ความสุภาพอ่อนน้อม ความ อ่อนโยน ความรักที่ไม่แสแสร้าง ความกรุณา และจิตกุศลเท่านั้น³⁰

ห้า การเชื่อฟังกฎส่วนสิบเป็นองค์ประกอบ สำคัญของศรัทธาและความเป็นหนึ่งเดียวใน ครอบครัว เพราะชาติานใช้ความโลภและการ แสวงหาทรัพย์สมบัติมาปิดครอบครัวออก จากถนนซีเลสเชียล พระเยซูจึงตรัสแนะนำ ให้ “ระวัง ... ความโลภ”³¹ ความโลภยับยั้ง ได้เมื่อเราวางแผนรายได้ จ่ายส่วนสิบอย่าง ซื่อสัตย์และจ่ายเงินบริจาคอดอาหารด้วยใจ เผื่อแผ่ ทำงบประมาณค่าใช้จ่ายจำเป็น หลีก เลี่ยงหนี้สินที่ไม่จำเป็น ออมเงินเพื่อความ จำเป็นในอนาคต และพึ่งพาตนเองทางโลก คำสัญญาที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เราคือ “พวกท่านจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และ ความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระ องค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงนี้ให้”³²

หก การดำเนินชีวิตตามกฎความบริสุทธิ์ ทางเพศอย่างเคร่งครัดทำให้เรามั่นใจที่จะยืน “ในการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า” โดยมี พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็น “เพื่อนที่ยั่งยืน”³³ ของเรา ชาติานใจเมตีความบริสุทธิ์และการ แต่งงานด้วยสิ่งลามกอนาจารมากมาย เมื่อ พระเจ้าทรงเตือนผู้ล่วงประเวณีให้ “ระวังและ กลับใจโดยเร็ว” ทรงขยายความจากความ ประพฤติล่วงประเวณีทางกายไปจนถึงความ คิดตั่นหราวาคะอันเป็นต้นเหตุ³⁴ ศาสดาพยา กรณ์และอัครสาวกยุคปัจจุบันกล่าวอย่าง

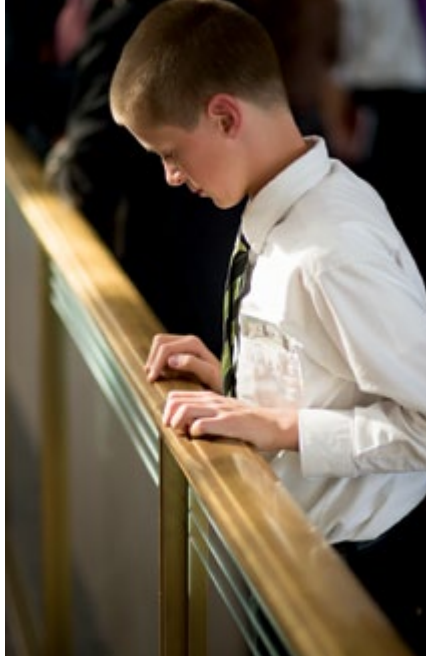
ชัดเจนบ่อยครั้งเกี่ยวกับภัยของสื่อลามก ประธาณกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์สอนว่า “[สื่อลามก] เป็นเหมือนพายุโหมกระหน่ำทำลายบุคคลและครอบครัว ทำความหายนะจนย่อยยับให้แก่สิ่งที่เคยสวยงามเป็นประโยชน์... ถึงเวลาแล้วที่ใครก็ตามซึ่งจมอยู่กับเรื่องนี้ต้องดึงตัวเองออกจากปลัก”³⁵ หากท่านถูกล่อลวงให้ฝ่าฝืนกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศในรูปแบบใดก็ตาม จงทำตามแบบอย่างของโยเซฟแห่งอียิปต์ที่ “หนีออกไปข้างนอก”³⁶

หลักธรรมพื้นฐานหกข้อนี้ช่วยให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตอยู่บนทางสวรรค์ได้อย่างปลอดภัยภายในแนวรั้วทางวิญญาณของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสส่วนตัวและสัมพันธ์ภาพครอบครัวเยาวชนคนหนุ่มทั้งหลาย การเชื่อฟังหลักธรรมเหล่านี้จะเตรียมท่านให้พร้อมสำหรับพันธสัญญาพระวิหาร การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา และการแต่งงานนิรันดร์ สามีและบิดาทั้งหลาย การดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านี้จะทำให้ท่านคู่ควรต่อการดูแลบ้านในความชอบธรรม รับใช้เป็นผู้เฝ้าทางวิญญาณของครอบครัว โดยมีภรรยาเป็นผู้ครองที่เท่าเทียมกัน³⁷ เส้นทางฐานะปุโรหิตเป็นการเดินทางที่เปี่ยมปิติ

อยู่ในเส้นทางฐานะปุโรหิต

เมื่อมองย้อนถึงประสบการณ์ในวัยเยาว์ ข้าพเจ้าจำได้ระหว่างข้ามเทือกเขาร็อกกี้ครั้งหนึ่ง พอผ่านป่า “ระวังหินถล่ม” คุณพ่อเห็นกรวดกับหินก้อนเล็กๆ เกือบอยู่บนไหล่ทางเบื้องหน้า ท่านรีบชะลอรถจนใกล้จุดขณะก้อนหินขนาดลูกบาสเกิดบอลตกลงมาใกล้ๆ เรา คุณพ่อขอให้หินหยุดกิ้งก่อนจะขับต่อไป การที่ท่านเฝ้าดูอยู่ตลอดและมีปฏิริยาทันทีที่รับรองความปลอดภัยให้ครอบครัวเราไปจนถึงจุดหมายปลายทาง

พี่น้องชายทั้งหลาย ซาตานหมายมั่น “จะทำลายจิตวิญญาณมนุษย์”³⁸ หากจิตวิญญาณท่านเบนออกไปทางริมผาทางวิญญาณ จงหยุดเดี๋ยวนี้ก่อนท่านจะตกลงไป และเลี้ยวกลับมานับถวายเป็นสิริ³⁹ หากท่านรู้สึกว่าการปฏิบัติทางหลายตกอยู่เบื้องล่างหุบผาชั้นแทนที่จะอยู่บนเส้นทางฐานะปุโรหิต เพราะท่านละเลยป่าายเตือนให้ “ระวัง” และทำบาป ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโดยผ่านการกลับใจที่แท้จริงและอำนาจการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงยกท่านขึ้นมา

และกลับคืนสู่ทางสวรรค์ของพระเจ้า⁴⁰

พระเยซูทรงสอนว่า “จงระวัง ... ความหนักซึ้งใจคด”⁴¹ หากท่านไม่มีค่าควรที่จะใช้ฐานะปุโรหิต โปรดพบกับอธิการของท่าน เขาจะช่วยให้ท่านกลับใจได้ จงกล้าหาญ ถึงแม้พระเจ้าช่วยให้รอดทรงยืนยันว่า “จงระวัง ... และละเว้นจากบาป”⁴² แต่ก็ทรงสัญญาด้วยว่า “เรา, พระเจ้า, ให้อภัยเจ้า ... จงไปตามทางของเจ้าและอย่าทำบาปอีกเลย”⁴³

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญชายและเด็กชายทั้งหลายให้อยู่บนเส้นทางฐานะปุโรหิตโดยตอกหลักการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและเสริมสร้างครอบครัวของท่าน การสวดอ้อนวอน พระคัมภีร์และศาสนพิธีตอกหลักการเปลี่ยนใจเลื่อมใสความรัก ส่วนสืบ และความบริสุทธิ์ทางเพศเสริมสร้างครอบครัว หลีกเลียงเรื่องน่าสลดใจโดยเอาใจใส่ป่าาย “ระวัง” ทางวิญญาณที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าและศาสดาพยากรณ์วางไว้ระหว่างทาง จงพยายามทำตามแบบอย่างอันดีพร้อมของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรง “ทนรับการล่อลวงแต่ไม่ทรงเอาพระทัยใส่สิ่งเหล่านั้น”⁴⁴

ข้าพเจ้าสัญญาว่าหากชายรักษาพันธสัญญาฐานะปุโรหิตที่จะ “ระวังเกี่ยวกับ [ตนเอง]”⁴⁵ เรากับครอบครัวย่อมมั่นใจได้ว่าจะเดินทางไปจนถึงจุดหมายอันสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียลได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33–44
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:43

4. ดู โจเซฟ สมิธ-ประวัติ 1:16; ดู โมเสส 1:12–22 ด้วย
5. ดู ฮีลามัน 5:12; ดู 2 นีไฟ 1:13; ฮีลามัน 7:16 ด้วย
6. โมไซยาห์ 3:19; ดู 1 โครินธ์ 2:14 ด้วย
7. “ขอพระพรเบื้องบนลงมา,” *เพลงสวด* (1948), บทเพลงที่ 22.
8. ดู โคลสี 3:8–10; ดู เอเฟซัส 4:22–24 ด้วย
9. กาลาเทีย 3:27; ดู โรม 13:14 ด้วย
10. ดู 1 ซามูเอล 13:14; 17:45–47
11. ดู 2 ซามูเอล 11:1–17
12. “ท่านจะไม่ทำข้อผิดพลาดใหญ่ๆ โดยไม่ได้รับการกระตุ้นเตือนล่วงหน้าจากพระวิญญาณ” (บอยด์ เค. แพคเกอร์, “คำแนะนำสำหรับเยาวชน,” *เสียดินนา*, พ.ศ. 2011, 21)
13. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:39; ดู คู่มือพระคัมภีร์, “ดาวิด” ด้วย
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 23:1; 25:14; 38:39; ดู เอลซา แทพท์ เบ็นสัน, “Beware of Pride,” *Ensign*, พ.ศ. 1989, 4–7 ด้วย
15. *เจดยธรรมบัญญัติ* 6:12; ดู *เจดยธรรมบัญญัติ* 8:11–19 ด้วย
16. *แอลมา* 46:8
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:5
18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:12–15; ดู ลูกา 22:31–32; *แอลมา* 37:15–17; 3 นีไฟ 18:18–19 ด้วย
19. โรมัส เอส. มอนสัน, “มหาพระองค์ในการสวดอ้อนวอนและศรัทธา,” *เสียดินนา*, มี.ค. 2009, 3.
20. หลักคำสอนและพันธสัญญา 90:5; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 41:1, 12 ด้วย
21. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “Faith: The Essence of True Religion,” *Ensign*, พ.ย. 1981, 5.
22. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:57
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:8; ดู เอเฟซัส 4:14; หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:14–16; โคลสี 2:8 ด้วย
24. โมไซยาห์ 4:3; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77; ดู 3 นีไฟ 18:1–11 ด้วย
25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:15
26. โมไซยาห์ 2:32
27. ดู 3 นีไฟ 11:29–30
28. โมไซยาห์ 4:14
29. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:36–37; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 63:61–63 ด้วย
30. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41–45
31. ลูกา 12:15; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:39 ด้วย
32. มัทธิว 6:33; ดู 3 นีไฟ 13:33 ด้วย
33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:45–46; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 67:11; โมเสส 1:11 ด้วย
34. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 63:14–16; ดู มัทธิว 5:27–28; 3 นีไฟ 12:27–30 ด้วย
35. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ความชั่วร้ายอันน่าสลดในหนทางของเรา,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2004, 74–82; ดู ดัลลิน เอช. อีคส์, “สื่อลามก,” *เสียดินนา*, พ.ศ. 2005, 108–112; เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ไม่มีที่แก่ศัตรูของจิตวิญญาณข้าพเจ้า,” *เสียดินนา*, พ.ศ. 2010, 54–57 ด้วย
36. *ปฐมกาล* 39:12
37. ดู คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 2.3.
38. หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:27; ดู 1 เปโตร 5:8 ด้วย
39. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 3:9–10; 1 โครินธ์ 10:12–13; 2 เปโตร 3:17
40. ดู *แอลมา* 13:27–29; หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:21
41. ลูกา 12:1; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:6–9 ด้วย
42. หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:2
43. หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:1, 7
44. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:22; ดู ฮีบรู 2:17–18; 4:14–16 ด้วย
45. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:43; ดู *เจดยธรรมบัญญัติ* 4:9; โมไซยาห์ 4:29–30 ด้วย

โดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อูคท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ปีติแห่งฐานะปุโรหิต

ขอให้เราน้อมรับและเข้าใจความอัศจรรย์และเอกสิทธิ์ของฐานะปุโรหิต
ขอให้เรารักและยอมรับความรับผิดชอบที่ร้องขอให้เราทำให้สำเร็จ

ปีติแห่งการบิน

หลายปีก่อนเพื่อนๆ กับต้นสายการบินและข้าพเจ้าตัดสินใจทำความฝันสมัยเด็กให้เป็นจริงโดยซ่อมแซมเครื่องบินโบราณลำหนึ่ง เราว่ากันซื้อเครื่องบิน Piper Cub ปี 1938 เก่าๆ และเริ่มทำงานเพื่อให้เครื่องบินกลับคืนสู่สภาพเดิม โครงการคือทำงานด้วยความรักงานนี้มีความหมายพิเศษเพราะข้าพเจ้าเรียนขับเครื่องบินด้วยเครื่องบินลำเล็กๆ กันเมื่อสมัยเป็นหนุ่ม

เครื่องบินลำนี้ประกอบขึ้นครั้งแรกเพียง 35 ปีหลังจากพี่น้องตระกูลไรท์ทำการบินที่โด่งดังครั้งแรก เพียงแค่นี้ก็ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกชรามาก

เครื่องยนต์ไม่มีปุ่มติดเครื่องด้วยไฟฟ้า ขณะที่ท่านกำลังติดเครื่องจากห้องนักบินต้องมีอีกคนอยู่บนพื้นจับใบพัดและใช้แรงหมุนจนกว่าเครื่องจะติด การติดเครื่องแต่ละครั้งเป็นช่วงเวลาแห่งความตื่นเต้นและความกล้าหาญ

เมื่อเครื่องบินขึ้นไปบนอากาศแล้ว เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ที่ Piper Cub ไม่ได้สร้างมาเพื่อให้บินได้เร็ว แท้จริงแล้ว เมื่อมีลมต้านมาแรงๆ ก็ดูเหมือนว่าเครื่องไม่ได้ขยับไปไหนเลย ข้าพเจ้าจำได้ว่าบินอยู่กับกูอิด ลูกชายวัยรุ่นของข้าพเจ้าอยู่บนเรือ Auto-bahn (ทางด่วน) ในเยอรมันและแน่นอนว่ารถด่านล่างวิ่งผ่านเราไปได้อย่างสบาย

แต่ข้าพเจ้ารักเครื่องบินลำเล็กนี้ เป็นวิธีเหมาะสมที่จะได้รับประสบการณ์อันน่าพิศวงและสง่างามของการบิน ท่านสามารถได้ยินรู้สึก ได้กลิ่น ลิ้มรส และเห็นว่าการบินเป็นอย่างไร พี่น้องตระกูลไรท์พูดด้วยถ้อยคำนี้ “[ไม่มี] สิ่งใดเทียบเท่าที่นักบินมีความสุขขณะบินอยู่บนอากาศด้วยปีกสีขาวอันยิ่งใหญ่”¹

ในทางกลับกัน เมื่อต้นปีนี้ข้าพเจ้ามีโอกาสบินในเครื่องบินรบ F-18 กับฝูงบินบลูแองเจิล (Blue Angels) ที่โด่งดังทั่วโลก คณะบินผาดโผนของกองทัพเรือสหรัฐฯ การบินครั้งนี้เหมือนกับบินอยู่เหนือและควบคุมไปกับถนนความทรงจำเพราะเมื่อ 50 ปีก่อนพอดี ก็อบตรังวันข้าพเจ้าจบการอบรมในฐานะนักบินรบของกองทัพอากาศ

แน่นอนว่า ประสบการณ์เครื่องบินรบ F-18 แตกต่างโดยสิ้นเชิงจากเครื่องบิน Piper Cub แสดงให้ข้าพเจ้าเห็นความงามของแรงเคลื่อนที่มากกว่าในการบิน เป็นเหมือนกับการประยุกต์กฎที่มีอยู่แล้วของอากาศพลศาสตร์ในรูปแบบที่ตีพร้อมมากขึ้น อย่างไรก็ตามการบินกับฝูงบินบลูแองเจิลเตือนข้าพเจ้าอย่างจับพลัดว่าการบินบนเครื่องบินรบเป็นเกมของคนหนุ่ม อีกครั้งที่อ้างอิงคำพูดของพี่น้องตระกูลไรท์ที่ว่า “เหนือสิ่งอื่นใดความรู้สึก [ของการบิน] คือสันติสุขที่สมบูรณ์แบบอย่างหนึ่ง ผสมกับความตื่นเต้นที่ทำให้เส้นประสาททุกเส้นตึงเครียดมากที่สุด”² นอกจากนี้การบินกับ

ฝูงบินบลูแองเจิลบอกถึงความหมายที่แตกต่างโดยสิ้นเชิงของการมี “เหล่าเทพ” ห้อมล้อมท่านและประคองท่านไว้

ถ้าท่านถามว่าระหว่างประสบการณ์บินสองครั้งนี้ ข้าพเจ้าชอบครั้งไหนมากกว่า ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะตอบท่านได้ พุดๆ ไปทั้งสองนี้แตกต่างกันมากโดยเห็นได้ชัด แต่ดูอีกทีก็เหมือนกันอย่างมาก

ในเครื่องบิน Piper Cub กับ F-18 ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความตื่นเต้น ความงาม และปีติแห่งการบิน ในทั้งสองเครื่องบินข้าพเจ้าเข้าใจที่กวีเขียนว่า “[ถลา] ออกจากแรงโน้มถ่วงที่รุนแรงของโลกและ [เริงระบำ] อยู่บนท้องฟ้าด้วยปีกสีเงินอันร่าเริง”

ฐานะปุโรหิตเหมือนกันทุกแห่งหน

ตอนนี้ ท่านอาจถามว่า ประสบการณ์บินที่แตกต่างโดยสิ้นเชิงทั้งสองนี้เกี่ยวข้องกับอะไรกับการประชุมของเราในวันนี้หรือกับฐานะปุโรหิตที่เราได้รับเอกสิทธิ์ หรือกับการรับใช้ของฐานะปุโรหิตที่เราทุกคนรักอย่างมาก

พี่น้องชาย เป็นความจริงไม่ใช่หรือที่ประสบการณ์ส่วนตัวของเราในการรับใช้ในฐานะปุโรหิตอาจแตกต่างกันทุกคน เราอาจพูดว่าบางท่านกำลังขับเครื่องบิน F-18 ขณะที่ท่านอื่นๆ ขับ Piper Cub บางท่านอาศัยอยู่ในวอร์ดและสเตตที่มีทุกตำแหน่งนับจากผู้ช่วยหัวหน้ากลุ่มมหาปุโรหิต ไปจนถึงเลขาโควรัมมัค-นายก เต็มไปด้วยผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่แข็งขัน ท่านมีสิทธิพิเศษที่มีส่วนร่วมในองค์การวอร์ดที่มีคนครบ

ท่านอื่นๆ อาศัยอยู่ในโลกบริเวณที่มีสมาชิกศาสนจักรและผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจำนวนน้อย ท่านอาจโดดเดี่ยวและหนักอึ้งไปด้วยภาระของความต้องการที่ต้องทำให้ลุล่วง สำหรับท่านอาจต้องมีส่วนร่วมส่วนตัวเพื่อติดเครื่องยนต์ของการรับใช้ฐานะปุโรหิต บางครั้งอาจดูเหมือนว่าสาขาหรือวอร์ดของท่านไม่รอดหน้าเสียเลย

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าความรับผิดชอบหรือ

สถานการณ์ของท่านจะเป็นอย่างไร ท่านกับข้าพเจ้ารู้ว่ามิปีติอันพิเศษที่มาจากการบินใช้ฐานะปุโรหิตที่อุทิศตน

ข้าพเจ้ารักการบินเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในเครื่อง Piper Cub หรือ F-18 หรือเครื่องอะไรก็ตาม ขณะที่อยู่ใน Piper Cub ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นเกี่ยวกับความเร็วที่น้อย ขณะที่อยู่ใน F-18 ข้าพเจ้าไม่ได้คร่ำครวญเมื่อความตึงเครียดของการซ้อมรบทางอากาศเผยให้เห็นถึงความจริงของอายุที่มากขึ้นของข้าพเจ้า

ใช่ มักจะมีสิ่งที่ไม่ดีพร้อมอยู่ในทุกสถานการณ์ ใช่ เป็นเรื่องง่ายที่จะหาเรื่องบ่นว่า

แต่พี่น้องชาย เราเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ตามระเบียบของพระบุตรของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ เราแต่ละคนได้รับการวางมือบนศีรษะและเราได้รับฐานะปุโรหิตของพระเจ้าเป็นเจ้าของ เราได้รับสิทธิอำนาจและความรับผิดชอบให้กระทำในพระนามของพระองค์ในฐานะผู้รับใช้ของพระองค์บนแผ่นดินโลก ไม่ว่าจะอยู่ในวอร์ขนาดใหญ่หรือสาขาเล็ก เราได้รับเรียกให้รับใช้ ให้พร และทำเพื่อความดีของทุกคนและทุกสิ่งที่เรารับผิดชอบดูแลตลอดเวลา มีสิ่งอื่นใดที่น่าเบื่อบานมากกว่านี้ไหม

ขอให้เราเข้าใจ ซาบซึ้ง และรู้สึกถึงปีติแห่งการบินใช้ฐานะปุโรหิต

ปีติแห่งฐานะปุโรหิต

ความรักในการบินมีอิทธิพลต่อแนวทางชีวิตของข้าพเจ้าตลอดชีวิต แต่ไม่ว่าประสบการณ์การเป็นนักบินของข้าพเจ้าจะมีชีวิตชีวาและเต็มไปด้วยความสุขเพียงไร ประสบการณ์ของข้าพเจ้าในฐานะสมาชิกของศาสนจักรนั้นล้ำลึก มีปีติสุขขล้นเหลือ และมีความลึกซึ้งมากกว่า ขณะที่ข้าพเจ้าคร่ำครวญอยู่กับการรับใช้ศาสนจักร ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพลังฤทธานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เช่นเดียวกับ พระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์

ขณะที่เป็นนักบิน ข้าพเจ้าสัมผัสท้องฟ้า ขณะที่สมาชิกศาสนจักร ข้าพเจ้ารู้สึกถึงอ้อมกอดของสวรรค์

ข้าพเจ้าคิดถึงการบินในห้องนักบินเป็นครั้งคราว แต่การบินที่เคียงบ่าเคียงไหล่กับพี่น้องในศาสนจักรชดเชยสิ่งนั้นได้ง่าย การที่สามารถรู้สึกถึงสันติสุขอันล้ำเลิศและปีติที่มาจากงานเป็นส่วนเล็กๆ ของงานและอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าไม่ต้องการคิดถึงอะไรอีกแล้วในโลกนี้

วันนี้เราารวมกันเป็นฐานะปุโรหิตกลุ่มใหญ่เป็นปีติอันศักดิ์สิทธิ์และสิทธิพิเศษที่จะรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ เราเฝ้าปากว่าจะทำอย่างดีที่สุดเพื่ออุดมการณ์อันสูงส่งของการ

ช่วยเหลือผู้อื่นและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เราารู้และเข้าใจว่าฐานะปุโรหิตเป็นอำนาจและสิทธิอำนาจนิรันดรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราสามารถท่องจำความหมายนี้ได้โดยง่าย อย่างไรก็ตาม เราเข้าใจจริงๆ ถึงความสำคัญของสิ่งที่เราพูดหรือไม่ ข้าพเจ้าขอพูดซ้ำว่าฐานะปุโรหิตเป็นอำนาจและสิทธิอำนาจนิรันดรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ขอให้นึกถึงสิ่งนี้ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงสร้างและปกครองฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกด้วยฐานะปุโรหิต

โดยผ่านอำนาจนี้ พระองค์ทรงไถ่และยกบุตรธิดาของพระองค์ ทำให้เกิด “ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดรของมนุษย์”⁴

ฐานะปุโรหิต เหมือนดังศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิธอธิบายไว้ คือ “ช่องทางที่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเริ่มเปิดเผยรัศมีภาพของพระองค์เมื่อทรงเริ่มสร้างโลกนี้ คือช่องทางที่พระองค์ยังคงเปิดเผยพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์จนมาถึงปัจจุบัน และคือช่องทางที่พระองค์จะทรงทำให้จุดมุ่งหมายของพระองค์เป็นที่รู้จนสิ้นสุดกาลเวลา”⁵

พระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งปวงทรงมอบสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตให้เรา—

สัปดาห์มรดกที่มีข้อบกพร่องและไม่ได้พร้อมดังที่นิยามไว้ พระองค์ประทานสิทธิอำนาจแก่เราให้กระทำในพระนามของพระองค์เพื่อความรอดของบุตรธิดาของพระองค์ โดยอำนาจอันยิ่งใหญ่นี้เราได้รับอนุญาตให้สั่งสอนพระกิตติคุณ ปฏิบัติศาสนพิธีเพื่อความรอด ช่วยสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก ให้พรและรับใช้ครอบครัวและเพื่อนมนุษย์ของเรา

มีให้ทุกคน

นี่คือฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ที่เราดำรงอยู่ ฐานะปุโรหิต หรือความรับผิดชอบใดๆ ที่อยู่ในนั้น ไม่สามารถซื้อขายหรือควบคุมได้ การใช้อำนาจฐานะปุโรหิตไม่สามารถใช้ตำแหน่ง ความมั่งคั่ง หรือการมีอิทธิพลมาจูงใจ โนมน้าว หรือบังคับได้ สิ่งนี้เป็นพลังอำนาจทางวิญญาณที่ปฏิบัติตามกฎแห่งสวรรค์ มีต้นกำเนิดมาจากพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ยิ่งใหญ่ของเราทั้งปวง อำนาจฐานะปุโรหิตจะควบคุมหรือกำกับดูแลได้ด้วยหลักธรรมแห่งความชอบธรรมเท่านั้น

พระคริสต์คือที่มาของสิทธิอำนาจและพลังฐานะปุโรหิตที่ถูกต้องทั้งปวงบนแผ่นดินโลก⁷ นี่คือนิยามของพระองค์ที่เราได้รับเอกสิทธิ์ให้มาช่วย “และไม่มีใครช่วยในเวลานี้ได้เว้นแต่เขาจะถ่อมตนและเปี่ยมด้วยความรัก, โดยมีศรัทธา, ความหวัง, และจิตกุศล, ความยับยั้งตนในทุกสิ่ง, ไม่ว่าจะไรก็ตามที่จะฝากฝังไว้ในความดูแลของเขา.”⁸

ซูบราล, บราซึล

เราจะไม่ทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว แต่เราแสวงหาที่จะรับใช้และยกผู้อื่นให้สูงขึ้น เราไม่ได้นำด้วยการบีบบังคับแต่โดย “การชักชวน... ความอดกลั้น... ความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง”⁹

ฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพมีให้แก่ชายที่มีค่าควรไม่ว่าเขาจะเป็นใคร—ไม่ว่ามาจากวงศ์ตระกูลใด ไม่ว่าจะยากจนเพียงไร หรือไม่ว่าจะอยู่ส่วนใดของโลกใกล้หรือไกล มีให้โดยไม่ต้องเสียเงินหรือค่าใช้จ่าย เพื่อเป็นการถอดความอิสยาห์ ศาสดาพยากรณ์โบราณ *ทุกคน* ที่กระหายน้ำสามารถมาที่แหล่งน้ำโดยไม่ต้องเสียเงินมาดื่ม¹⁰

เพราะการชดใช้อันเป็นนิรันดร์และหยิ่งลึกของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ ฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าสามารถมีให้ได้ถึงแม้ท่านจะทำผิดพลาดหรือไม่มีความดีในอดีต โดยผ่านกระบวนการชดเชกและทำความสะอาดทางวิญญาณของการกลับใจ ท่านสามารถ “ลุกขึ้นและฉายส่องออกไป”¹¹ เพราะความรักที่เปี่ยมด้วยการอภัยที่ไม่มีขอบเขตของพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ ท่านสามารถเยนหน้า กลายเป็นคนสะอาดและมีค่าควร พัฒนาตนเองให้เป็นบุตรชายที่ซอบธรรมและสูงส่งของพระผู้เป็นเจ้า—ผู้ที่ดำรงฐานะปุโรหิตที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดซึ่งมีค่าควรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ

ความอัศจรรย์และเอกลักษณ์ของฐานะปุโรหิต

ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจแทนผู้ที่ไม่ได้เข้าใจและชื่นชมความอัศจรรย์และเอกลักษณ์ของฐานะปุโรหิต พวกเขาเหมือนกับผู้โดยสารที่นั่งอยู่บนเครื่องบินที่ใช้เวลาบินเกี่ยวกับขนาดของถุงถั่วลิสงขณะที่พวกเขาทะยานอยู่บนอากาศ สูงเหนือก้อนเมฆ—เป็นสิ่งที่กษัตริย์ในสมัยโบราณจะยอมยกสมบัติทั้งหมดให้เพื่อได้ทำและมีประสบการณ์สักครั้ง

พี่น้องชาย เราได้รับพรที่จะเป็นผู้รับสิทธิอำนาจและพลังอำนาจฐานะปุโรหิตอันยิ่งใหญ่ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ขอให้เราเงยหน้าขึ้นและแลเห็น จดจำ และยอมรับโอกาสสำหรับสิ่งนั้นตามที่เป็น

โดยผ่านการรับใช้ของฐานะปุโรหิตที่ซอบธรรม เต็มไปด้วยความรัก และอุทิศตน เราจะมีความสามารถรู้ถึงกับความหมายที่แท้จริงของการเปิดเผย “เราจะไปเบื้องหน้าเจ้า, เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้”¹²

ขอให้เราน้อมรับและเข้าใจความอัศจรรย์และเอกลักษณ์ของฐานะปุโรหิต ขอให้เรารักและยอมรับความรับผิดชอบที่ร้องขอให้เราทำให้สำเร็จ—ความรับผิดชอบในบ้านและในหน่วยของศาสนจักรของเรา ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ขอให้เราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในความซอบธรรม การอุทิศตน และการรับใช้ฐานะปุโรหิต ขอให้เราพบสันติสุขของการรับใช้ฐานะปุโรหิต

เราสามารถทำสิ่งนี้ให้ดีที่สุดโดยการประยุกต์ใช้หลักธรรมแห่งความรู้ การเชื่อฟัง และศรัทธา

สิ่งแรก นี่หมายความว่าเราจะต้องรู้จักและซึมซับหลักคำสอนของฐานะปุโรหิตที่มีอยู่ในพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้รับการเปิดเผย เป็นสิ่งสำคัญต่อเราที่จะเข้าใจถึงพันธสัญญาและพระบัญญัติที่ฐานะปุโรหิตใช้¹³

ข้อต่อไป ขอให้เราฉลาดและทำตามความ

รู้ที่ได้รับอย่างต่อเนื่องและสมเกียรติ เมื่อเราเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้า ควบคุมความคิดและจิตใจ และปรับการกระทำของเราให้สอดคล้องกับแบบแผนของความชอบธรรมที่ศาสดาพยากรณ์สอนไว้ เราจะประสบกับสันติสุขแห่งการรับใช้ของฐานะปุโรหิต

ท้ายสุด ขอให้เรามีศรัทธาอันลึกซึ้งขึ้นในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ ขอให้เรารับพระนามของพระองค์และให้คำมั่นทุกวันว่าจะเดินอีกครั้งบนเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์ ขอให้งานของเราทำให้ศรัทธาของเราดีพร้อม¹⁴ โดยผ่านการเป็นสานุศิษย์เราจะได้รับการทำให้ดีพร้อมไปทีละขั้นโดยการรับใช้ครอบครัว เพื่อนมนุษย์ของเรา และพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อเรารับใช้ในฐานะปุโรหิตอย่างสุดซึ้งใจ พลัง ความนึกคิด และพลังกำลัง ขณะที่เราให้เกียรติฐานะปุโรหิต พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้เกียรติเรา และเราจะ “ยืนอย่างปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์ [พระองค์] ในวันสุดท้าย”¹⁵

ข้าพเจ้าขออวยพรให้เรามีตาเพื่อจะเห็นและจิตใจเพื่อจะรู้สึกถึงความอัศจรรย์และปิติแห่งฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่และทรงฤทธานุภาพของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. Wilbur Wright, in James Tobin, *To Conquer the Air: The Wright Brothers and the Great Race for Flight* (2003), 238.
2. Wright brothers, in Tobin, *To Conquer the Air*, 397
3. John Gillespie Magee Jr., “High Flight,” in Diane Ravitch, ed., *The American Reader: Words That Moved a Nation* (1990), 486.
4. โมเสส 1:39
5. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007) หน้า 116
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:36
7. คู่มือ 5:4-10; หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:3
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 12:8
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41
10. คู่มือสยาร์ 55:1
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:5
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88
13. คู่มือคำสอนและพันธสัญญา 84:33-44; 121:34-46
14. คู่มือ ยากอบ 2:22
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:2

วิดีโอไฮไลท์สั้นๆ
 สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปัน
 คลิปวิดีโอสั้นๆ (1-2 นาที)
 ของข่าวสารนี้

โดย ประธานสนธิสัญญา บี. อายริงก์
 ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

จงช่วยพวกเขาเล็งให้สูง

ด้วยการนำทางของท่าน ผู้ที่ท่านนำจะสามารถเห็น ต้องการ และเชื่อว่าพวกเขาสามารถบรรลุศักยภาพโดยสมบูรณ์สำหรับการรับใช้ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

บาพเจ้าขอบคุณสำหรับโอกาสนี้ได้ อยู่ในการประชุมฐานะปุโรหิตอันยอดเยี่ยมนี้ ได้ฟังคำสอนและประจักษ์พยานอันล้ำเลิศ ทำให้ข้าพเจ้าคิดถึงประสบการณ์ของตนเอง เกือบทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าสามารถทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเป็นเพราะผู้ที่รู้จักข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่อยู่ภายในข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้ามองไม่เห็น

สมัยเป็นคุณพ่อที่ลูกยังเล็กอยู่ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเพื่อให้ทราบว่าคุณๆ ของข้าพเจ้าจะเอื้อประโยชน์ได้บ้างในอาณาจักรของพระเจ้า สำหรับลูกชาย ข้าพเจ้าทราบว่าคุณๆ จะมีโอกาสของฐานะปุโรหิต สำหรับลูกสาว ข้าพเจ้าทราบว่าคุณๆ จะรับใช้โดยเป็นตัวแทนพระเจ้า ทุกคนจะทำงานของพระองค์ ข้าพเจ้าทราบว่าคุณๆ แต่ละคนแตกต่างกัน ดังนั้นพระเจ้าจะทรงมอบของประทานที่เจาะจงให้แก่แต่ละคนนำไปใช้ในการรับใช้ของพระองค์

ตอนนี้ข้าพเจ้าไม่สามารถบอกรายละเอียดแก่บิดาทุกคนและผู้เยาว์ทุกคนว่าสิ่งใดที่ดีที่สุดที่ท่านต้องทำ แต่ข้าพเจ้าสัญญาได้ว่าท่านจะเป็นพรแก่พวกเขาเพื่อช่วยให้พวกเขาระลึกถึงของประทานทางวิญญาณที่พวกเขาเกิดมาพร้อมกับสิ่งนั้น ทุกคนแตกต่างกันและเอื้อประโยชน์ได้แตกต่างกันไป ไม่มีใครถูกลิขิตมาให้ล้มเหลว ขณะที่ท่านแสวงหาการเปิดเผยเพื่อมองเห็นของประทานที่พระ

ผู้เป็นเจ้าทรงเห็นในผู้ที่ท่านนำในฐานะปุโรหิต—โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนวัยหนุ่ม—ท่านจะได้รับพรในการยกระดับสายตาของพวกเขาไปสู่การรับใช้ที่พวกเขาทำได้ ด้วยการนำทางของท่าน ผู้ที่ท่านนำจะสามารถเห็น ต้องการ และเชื่อว่าพวกเขาสามารถบรรลุศักยภาพโดยสมบูรณ์สำหรับการรับใช้ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

กับลูกๆ ของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนทุกขอการเปิดเผยเพื่อให้ทราบว่าข้าพเจ้าจะช่วยลูกแต่ละคนเตรียมเป็นการส่วนตัวอย่างไรเพื่อรับโอกาสเฉพาะด้านในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้า จากนั้นข้าพเจ้าพยายามช่วยพวกเขาให้มีเป้าหมาย ความหวัง และลงมือทำเพื่ออนาคตนี้ ข้าพเจ้าสลับแค้นไม่ให้ลูกชายแต่ละคนด้วยข้อความในพระคัมภีร์ที่อธิบายของประทานพิเศษของเขาและภาพที่แสดงถึงของประทานนั้น ได้ภาพและคำจารึก ข้าพเจ้าแกะสลักวันเดือนปีที่บัพติศมาและการแต่งตั้งสู่ตำแหน่งฐานะปุโรหิตของลูกชายแต่ละคน พร้อมกับทำเครื่องหมายส่วนสูงในวันที่มีเหตุการณ์สำคัญแต่ละอย่างเกิดขึ้น

ข้าพเจ้าจะอธิบายกระดานที่ข้าพเจ้าสลักให้ลูกชายแต่ละคนเพื่อช่วยให้พวกเขาเห็นถึงของประทานทางวิญญาณและสิ่งที่เขาอาจจะเอื้อประโยชน์ในงานของพระเจ้า ท่านสามารถได้รับการดูแลเช่นเดียวกับข้าพเจ้า ให้จำ

ของประทานเฉพาะด้านและโอกาสพิเศษสุด
ของเยาวชนแต่ละคนที่ท่านรักและนำ

เมื่อลูกชายคนโตเป็นมัคนายกและลูกเสื่อ
อินทรี ภาพนกออินทรีเข้ามาในความคิดขณะ
ข้าพเจ้านึกถึงเขาและอนาคตของเขา เขาอยู่
ในโอดาโฮใกล้กับเชิงเขาเซาท์เททัน ที่เราเดิน
ป่าด้วยกันและเฝ้ามองการร่อนสูงของนก
อินทรี ภาพในความคิดนั้นทำให้ข้าพเจ้านึก
ถึงถ้อยคำของอิสยาห์

“พระองค์ประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย
และผู้ไม่มีพลังนั้นพระองค์ทรงให้มีเรี่ยวแรง
มาก

“แม้คนหนุ่มๆ จะอ่อนเปลี้ยหรือเหน็ดเหนื่อย
และชายฉกรรจ์จะล้มลงทีเดียว

“แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระยาห์เวห์จะ
ได้รับกำลังใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือน
นกออินทรี เขาจะวิ่งและไม่อ่อนเปลี้ย เขาจะ
เดินและไม่เหน็ดเหนื่อย”¹

อันที่จริง กับลูกชายคนโตคนนั้น เราหยุด
เดินบริเวณไต้ยอดเขาเซาท์เททันเพราะลูก
ชายข้าพเจ้าเหนื่อย เขาอยากหยุด เขาพูดว่า
“ผมจะเสียใจไปตลอดไหมที่ไม่ได้ขึ้นไปถึงยอด
เขา คุณพ่อไปต่อเถอะ—ผมไม่อยากให้คุณ
พ่อผิดหวัง”

ข้าพเจ้าตอบว่า “พ่อจะไม่มีวันผิดหวัง และ
ลูกจะไม่มีวันเสียใจ เราจะจดจำไว้เสมอว่าเรา
มาป็นเขาที่นี้ด้วยกัน” เหนือสุดบนกระดาน
ของเขา ข้าพเจ้าสลับภาพนกออินทรีและคำ

จารึกว่า “บนปีกอินทรี”

หลายปีผ่านไป เมื่อลูกชายข้าพเจ้าเป็น
ผู้สอนศาสนา เขาร่อนสูงกว่าที่ข้าพเจ้าวาด
มโนภาพไว้ในความหวังอันสูงสุด ท่ามกลาง
การทำทนายในสนามเผยแผ่ บางสิ่งที่เขาเผชิญ
ดูราวกับจะเกินความสามารถ สำหรับเด็กชาย
ที่ท่านโอบอุ้ม เหมือนกับลูกชายข้าพเจ้า อาจ
เป็นว่าพระเจ้าทรงยกเขาสูงกว่าในการสั่งสอน
พระกิตติคุณด้วยภาษาที่ยากเกินจะคิดว่า
อยู่ในวิสัยที่ทำได้ ถ้าท่านจะทดสอบชายหนุ่ม
คนใดก็ตามในความรับผิดชอบฐานะปุโรหิต
ข้าพเจ้าสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงบอกท่าน
มากเท่าที่ท่านต้องการ เด็กหนุ่มอาจมีศรัทธา
ภาพเกินกว่าสิ่งที่พระเจ้าจะทรงเปิดเผยแก่
ท่าน จงช่วยเขาเล็งให้สูง

เด็กหนุ่มที่ท่านให้กำลังใจอาจดูฉลาดกล้ว
เกินกว่าจะเป็นผู้รับใช้ฐานะปุโรหิตที่ทรงพลัง
ลูกชายอีกคนหนึ่งของข้าพเจ้าสมัยยังเด็กเขิน
อายมากจนไม่ยอมเดินเข้าร้านและพูดกับ
พนักงาน เขากลับจนเกินไป ข้าพเจ้ากังวลใจ
ขณะสวดอ้อนวอนเรื่องอนาคตในฐานะปุโรหิต
ของเขา ข้าพเจ้านึกถึงเขาในสนามเผยแผ่—
ซึ่งดูเหมือนไม่มีความหวัง ซึ่งนำข้าพเจ้าไป
พบข้อพระคัมภีร์ในสุภาษิต “คนธรรมดาหนึ่ง
เมื่อไม่มีใครไล่ตาม แต่คนชอบธรรมกล้าหาญ
อย่างสิงห์หนุ่ม”²

ข้าพเจ้าจารึก “กล้าหาญอย่างสิงห์หนุ่ม”
บนกระดานของเขา ได้ภาพหัวสิงโตขนาด
ใหญ่คำราม ในงานเผยแผ่และอีกหลายปี
หลังจากนั้น เขาทำให้ความหวังที่จารึกไว้เป็น
จริง ลูกชายที่เคยเขินอายสั่งสอนพระกิตติ-
คุณด้วยความเชื่อมั่นมากและเผชิญอันตราย
ด้วยความกล้าหาญ หน้าที่รับผิดชอบของเขา
ขยายใหญ่ขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนพระเจ้า

สิ่งนั้นสามารถเกิดขึ้นกับชายหนุ่มที่ท่าน
กำลังนำ ท่านต้องสร้างศรัทธาของพวกเขาว่า
พระเจ้าจะทรงเปลี่ยนพวกเขาไปเป็นผู้รับใช้ที่
กล้าหาญกว่าเด็กหนุ่มผู้ฉลาดกล้วที่ท่านเห็น
อยู่เวลานี้

เราทราบดีว่าพระเจ้าทรงทำให้ผู้รับใช้ของ
พระองค์กล้าหาญ เด็กหนุ่มโจเซฟที่เห็นพระ
ผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์
พระเยซูคริสต์ ในป่าได้รับการเปลี่ยนแปลง
เป็นยักษ์ใหญ่ทางวิญญาณ พาร์ลีย์ พี. แพททท์
เห็นท่านศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธท่านนี้
ผู้คุมที่ชั่วร้ายซึ่งจับกุมคุมขังพวกเขา เอ็ลเดอร์
แพททท์บันทึกว่า

“แต่จู่ๆ ท่านก็ถูกพรวดขึ้นมาและพูดเสียง

ดังราวกับเสียงฟ้าร้อง หรือสิ่งโศกเศร้า แทนที่ข้าพเจ้าจำได้ท่านพูดดังนี้

“เจียบ เจ้าปีศาจจากขุมนรก ในพระนามของพระเยซูคริสต์ผมตำหนิพวกคุณ และสั่งให้พวกคุณเจียบ ผมจะไม่ทนฟังคำพูดพวกนี้น้ออีกแม้แต่นาทีเดียว หยุดพูด มิฉะนั้น ไม่คุณก็ผมต้องตายเดี๋ยวนี!”

เอ็ดเดอร์แพรทท์เขียนถึงประสพการณ์นั้น “ข้าพเจ้าเห็นเพียงท่าทางส่งน่าเกรงขาม ท่านถูกตีตรวนยืนอยู่ในยามเที่ยงคืน ในคุกของหมู่บ้านห่างไกลที่มีลึกลับ”³

พระเจ้าจะประทานโอกาสให้ผู้รับใช้ที่ชอบธรรมของพระองค์เป็นคนกล้าหาญอย่างสิงห์ เมื่อพวกเขาพูดในพระนามของพระองค์และเป็นพยานในฐานะปุโรหิตของพระองค์

ลูกชายอีกคน แม้สมัยเป็นเด็กก็อยู่ในแวดวงของเพื่อนหลายคนกลุ่มที่มักจะมาอยู่กับเขา เขาเป็นมิตรกับคนได้ง่าย เมื่อข้าพเจ้าสวดอธิษฐานและพยายามมองถึงอนาคตของการเอื้อประโยชน์ในอาณาจักรของพระเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาจะมีพลังดึงดูดคนให้เข้ามาอยู่รวมกันด้วยความรักความสามัคคี

สิ่งนั้นนำข้าพเจ้าไปสู่เรื่องราวในหลักคำสอนและพันธสัญญาที่อธิบายถึงความพยายามของเอ็ดเดอร์ฐานะปุโรหิตที่จะสร้างไซอันในมิสซูรีเพื่อสรรเสริญเหล่าเทพผู้เห็นความพยายามและการเอื้อประโยชน์ของพวกเขา ซึ่งต้องใช้ความเสียสละอย่างยิ่ง การเปิดเผยในหลักคำสอนและพันธสัญญา กล่าวว่า “กระนั้นก็ตาม, เจ้ายังได้รับพร, เพราะประจักษ์พยานซึ่งเจ้าแสดงได้รับการบันทึกไว้ในสวรรค์ เพื่อให้เหล่าเทพมองดู; และพวกเขาชื่นชมยินดีในตัวเจ้า, และบาปของเจ้าได้รับการให้อภัยแล้ว.”⁴

ด้านบ้นสุดของกระดานลูกชายคนนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่า “เหล่าเทพชื่นชมยินดีในตัวเจ้า”

ความสามารถอันดีเยี่ยมของลูกชายคนนี้ในการรวบรวมและมีอิทธิพลต่อผู้คนยังคงดำเนินต่อไปหลังจากเขาจบการศึกษา เขากับเพื่อนผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจัดกิจกรรมสวดที่ช่วยให้เยาวชนในเขตของเขามีสรีทธาอดทนและเอาชนะสถานการณ์ยากลำบาก เมื่อเขาสร้างสรีทธาในเยาวชนชายหญิงเหล่านี้ เขาช่วยสร้างด้านหน้าของไซอันในย่านกลางเมืองหลายแห่งของอเมริกา ในงานแกะสลัก ข้าพเจ้ามีภาพเหล่าเทพเปาโตร ซึ่งอาจจะไม่ใช่สิ่งที่พวกท่านทำจริงๆ แต่ก็ง่ายกว่าที่จะสลักแต่รมากกว่าตะโกน

เหล่าเทพชื่นชมยินดีขณะที่ผู้นำฐานะปุโรหิตทั่วโลกสร้างไซอันในวอร์ด สเทศ และคณะเผยแผ่ พวกเขาจะชื่นชมยินดีเยาวชนชายหญิงที่ช่วยสร้างไซอันไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดและไม่ว่าจะอยู่ในสภาพการณ์ใดก็ตาม ไซอันเป็นผลจากผู้คนที่ถูกพันเป็นหนึ่งเดียวโดยพันธสัญญาและความรัก ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านช่วยพาเยาวชนของท่านมาสมทบ

สำหรับลูกชายคนหนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับการกระตุ้นเตือนให้สลักดวงอาทิตย์—นั่นคือ ดวงอาทิตย์บนท้องฟ้า—และพระดาร์สจากคำสวดอธิษฐานของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์” เมื่อใกล้สิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสวดอธิษฐานพระบิดาดังนี้

“และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา

“ข้าพพระองค์ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ในโลก เพราะข้าพพระองค์ทำกิจที่พระองค์

ทรงให้ข้าพองค์ทำนั้นสำเร็จแล้ว”⁵

ลูกชายข้าพเจ้ารับใช้ฐานะปุโรหิตสามทวิปแต่ที่สำคัญที่สุดคือในบ้านและภายในครอบครัวเขา โดยสร้างชีวิตเขาให้ถูกรอบข้างสมาชิกครอบครัว เขาทำงานใกล้บ้านและมักจะกลับไปรับประทานอาหารกลางวันกับภรรยาและลูกที่ยังเล็กในตอนพักเที่ยง ครอบครัวเขาอยู่ใกล้ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์อวยริงก์ พวกเขาดูแลสนามหญ้าของเราวกับเป็นของตนเอง ลูกชายคนนี้ไม่เพียงดำเนินชีวิตคู่ควรแก่ชีวิตนิรันดร์เท่านั้น แต่มีชีวิตที่ร่ายล้อมชีวิตนิรันดร์ด้วยสมาชิกครอบครัวผู้สำนึกคุณที่เขารวมมาอยู่รอบข้างตนเอง

ชีวิตนิรันดร์คือการดำเนินชีวิตอย่างสม่ำเสมอ คี ในครอบครัว กับพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชีวิตนิรันดร์ได้มาโดยผ่านกฎแห่งฐานะปุโรหิตของพระเจ้าเป็นเจ้านั้น ซึ่งฟื้นฟูผ่านศาลาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ การยึดมั่นเป้าหมายนิรันดร์ดังกล่าวต่อหน้าเยาวชนที่ท่านนำเป็นของประทานอันยิ่งใหญ่เท่าที่ท่านจะให้พวกเขาได้ ท่านจะทำการนี้โดยการเป็นแบบอย่างเบื้องต้นในครอบครัวของท่าน คนที่ท่านนำอาจไม่มีครอบครัวในศาสนจักร แต่ข้าพเจ้าทำทนายท่านที่จะช่วยให้พวกเขาเข้าสู่ถึงและต้องการความรักของครอบครัวทั้งสองฝั่งของมา

กระดานวัดส่วนสูงที่ข้าพเจ้าอธิบายมาเป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้เยาวชนเห็นแวบหนึ่งของความยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงเห็นในพวกเขา อนาคตของพวกเขาและการรับใช้พิเศษที่สุดที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ให้ทำ พระองค์จะทรงช่วยให้ท่านเห็นวิธีทำเพื่อลูกของท่านและเยาวชนคนอื่นๆ ที่ท่านนำ แต่ขณะที่ท่านแสวงหาร่วมกับการสวดอธิษฐานที่จะเข้าใจอนาคตนี้ด้วยตนเอง และสื่อสารเรื่องดังกล่าวกับบุคคลในวัยเยาว์ ตัวต่อตัว ท่านจะทราบว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงรักบุตรธิดาแต่ละคนของพระองค์ในฐานะปัจเจกบุคคลและทรงเห็นของประทานอันยิ่งใหญ่และพิเศษสุดในพวกเขาแต่ละคน

ในฐานะบิดา ข้าพเจ้าสุขใจที่ได้เห็นอนาคตอันยิ่งใหญ่ในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับลูกสาวเช่นเดียวกับลูกชาย เมื่อข้าพเจ้าสวดอธิษฐานแสวงหาการนำทาง ข้าพเจ้ามองเห็นวิธีที่จะช่วยให้ลูกสาวตระหนักในความวางพระทัยที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงมีต่อพวกเขาในฐานะผู้รับใช้ที่สามารถสร้างอาณาจักรของพระองค์

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาลชั้นฎีกาของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ตุลาคม 2012

ฝ่ายประธานสูงสุด

เกอริย์ เอ. สโตรมอนท์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ดัลลีน เอช. ออက်ส์
ประธาน

ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์อร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

โคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง

บอยด์ เค. แพคเกอร์

แอนดรูว์ อี. เพตerson

รัสเซล เอ็ม. เนลสัน

ดัลลีน เอช. ออ์คส์

เอ็ม. รัสเซลล์ วิตต์

ริชาร์ด จี. สก็อตต์

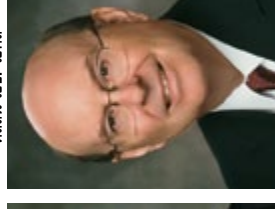
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เควิน อี. ออแมน

คอร์ทนีย์ แอล. ออลสัน

ท็อดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน

เนล แอล. แอนเดอร์สัน

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์สาวกเจ็ดสิบ

โรนัลด์ อี. ราสแบนด์

วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาลเวซ

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เคย์ เอ. จอห์นสัน

โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

ริชาร์ด จี. สก็อตต์

เคย์ เอ. จอห์นสัน

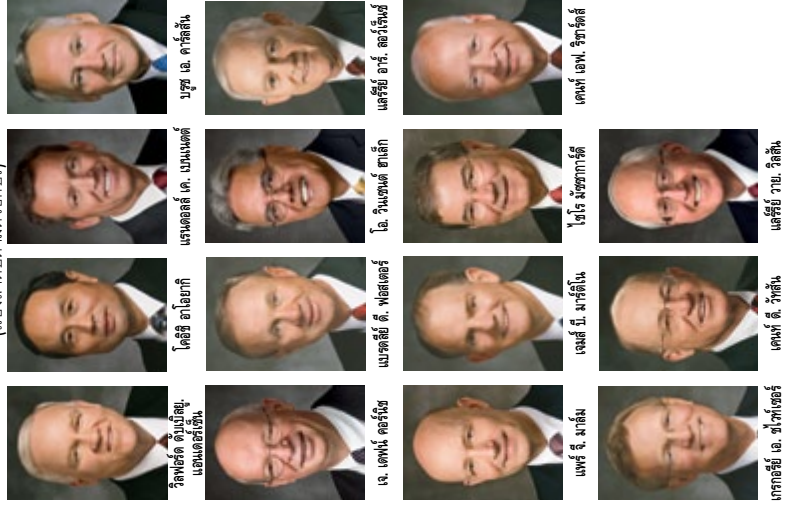
โคออร์ดิเนเตอร์แห่งสภาเจดีลีป

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

โคออร์ดิเนเตอร์แห่งสภาเจดีลีป

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

ฝ่ายบริหารควบคุม

ขอบคุณสำหรับสิ่งที่ประธานโรมัส เอส. มอนสัน เรียกว่า “การถ่ายทอดครอบครัววงกว้าง อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน” วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกจึงได้รับพรจากการประชุมใหญ่สามัญ ภาพถ่ายตามเข็มนาฬิกาจากด้านบนซ้ายได้แก่ สมาชิกและผู้สอนศาสนาในกิลีมาเน, โมซัมบิก; ทาลลินน์, เอสโตเนีย; วอร์ซอ, โปแลนด์; เม็กซิโกซิตี, เม็กซิโก; เอดินบะระ, สกอตแลนด์; ไทเป, ไต้หวัน; และกาโบโรเน, บอตสวานา

เมื่อลูกสาวข้าพเจ้ายังเด็ก ข้าพเจ้าเห็นว่าเราสามารถช่วยผู้อื่นให้รู้สึกถึงความรักของผู้ที่อยู่หลังม่าน ตลอดทั่วทุกมุม ข้าพเจ้าทราบว่าความรักนั้นมาจากการรับใช้และดลใจให้หวังถึงนิรันดรแห่งชีวิต

ดังนั้น เราจึงแกะสลักกระดานขนมปังที่เราวางแถวขนมปังทำเองและออกไปด้วยกันเพื่อแจกจ่ายหญิงม่าย พ่อม่าย และครอบครัว ข้อความที่ข้าพเจ้าแกะสลักบนกระดานขนมปังแต่ละชิ้นอ่านว่า "J'aime et J'espere" ภาษาฝรั่งเศสแปลว่า "ฉันรักและฉันหวัง" หลักฐานถึงของประทานทางวิญญาณที่พิเศษสุดปรากฏอยู่ไม่เฉพาะบนกระดานที่ข้าพเจ้าแกะสลัก แต่เห็นได้ชัดเจนขึ้นเมื่อเราแจกจ่ายกระดานเหล่านั้นให้ผู้ขัดสนซึ่งกำลังเจ็บปวดหรือสูญเสีย ยืนยันให้มั่นใจว่าความรักของพระเจ้าช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์สามารถสร้างความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง นี่คือนิรันดรแห่งชีวิตสำหรับลูกสาวข้าพเจ้า และสำหรับเราแต่ละคน

ตอนนี้ท่านอาจคิดว่า "บราเดอร์อาร์วิกก็คุณกำลังพูดว่าผมต้องเรียนแกะสลักหรือ" คำตอบคือไม่ ข้าพเจ้าเรียนรู้วิธีแกะสลักก็เพราะความช่วยเหลือของเอ็ดเวิร์ดบอยด์ เค. แพคเกอร์ ซึ่งเวลานั้นเป็นครูที่เลี้ยงผู้อ่อนโยนและมีพรสวรรค์ ทักษะเล็กๆ น้อยๆ ที่ข้าพเจ้าได้รับสามารถบ่งบอกคุณลักษณะแก่ของประทานอันยิ่งใหญ่ของท่านในฐานะช่างแกะสลักและความอดทนของท่านในฐานะครู มีเพียงสวรรค์เท่านั้นที่ให้คุณที่เลี้ยงเช่นประธานแพคเกอร์ได้ แต่มีหลายวิธีที่ท่านจะหล่อหลอมจิตใจลูกได้โดยไม่ต้องมีกระดานไม้แกะสลักหรือกระดานวัดส่วนสูงให้พวกเขา

ตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ๆ อี้อ่านช่วยให้การแบ่งปันข่าวสารแห่งศรัทธาละความหวังผ่านระยะทางที่ขวางกั้นเรา ท่านที่ทันใดและมีค่าใช้จ่ายน้อยนิดหรือไม่มีเลย ภรรยาข้าพเจ้าช่วยข้าพเจ้าทำสิ่งนี้ เราเริ่มจากคุยโทรศัพท์กับลูกหรือหลานของเราที่เราสามารถติดต่อได้ เราขอให้พวกเขาเล่าเรื่องราวความสำเร็จส่วนตัวและการรับใช้ที่พวกเขาทำ เราเชื่อเชิญให้พวกเขาส่งภาพกิจกรรมเหล่านั้นด้วย เราใช้ภาพเหล่านี้เพื่อเขียนคำอธิษฐานประกอบภาพสองสามย่อหน้า เราเขียนข้อความหนึ่งหรือสองข้อจากพระคัมภีร์มอรมอน บางทีนี่ก็พบกับมอรมอนอาจจะไม่ค่อยประทับใจนักกับคุณภาพทางวิญญาณของเนื้อหาที่เราเขียนหรือความสามารถอัน

จำกัดที่จำเป็นต่อการสร้างสรรค์สิ่งที่เราเรียกว่า "บันทึกครอบครัว: แผ่นจารึกชุดเล็ก" แต่ซิสเตอร์อาร์วิกกับข้าพเจ้าสุขใจกับความพยายามนี้ เรา รู้สึกถึงการดลใจระหว่างคัดเลือกข้อความพระคัมภีร์และประจักษ์พยานสั้นๆ ที่เราเขียน เราเห็นหลักฐานในชีวิตของพวกเขาถึงใจของพวกเขาที่หันมาหาเราและพระเจ้าช่วยให้รอดและเบื้องบน

มีวิธีอื่นที่จะเอื้อมือออกไปหา ท่านมีส่วนร่วมอยู่แล้วในหลายๆ ด้าน นิสัยของท่านเรื่องการสวดอ้อนวอนและการอ่านพระคัมภีร์เป็นครอบครัวจะสร้างความทรงจำอันยั่งยืนและการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจมากกว่าที่ท่านจะตระหนักในเวลานี้ กระทั่งกิจกรรมทางโลกแท้ๆ เช่นไปดูการแข่งขันกีฬาหรือชมภาพยนตร์ สามารถหล่อหลอมจิตใจเด็กได้ สิ่งสำคัญไม่ใช่กิจกรรมแต่เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นขณะที่ท่านทำสิ่งนั้น ข้าพเจ้าค้นพบการทดสอบที่ดีสำหรับการหากิจกรรมที่มีศักยภาพในการสร้างความแตกต่างครั้งสำคัญในชีวิตคนวัยหนุ่มสาว พวกเขาแนะนำกิจกรรมที่นอกเหนือความสนใจซึ่งพวกเขา รู้สึกว่าเป็นของประทานจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจากประสบการณ์ ข้าพเจ้าทราบว่ามันคือสิ่งที่เกิดขึ้นได้

สมัยที่ข้าพเจ้าเป็นมัคนายกวัย 12 ปีข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในนิวเจอร์ซีย์ 50 ไมล์ (80 กม) จากนิวยอร์ก ซิตี้ ข้าพเจ้าฝันจะเป็นนักเบสบอลที่ยิ่งใหญ่ คุณพ่อตกลงจะพาข้าพเจ้าไปดูการแข่งขันในสนามแยงกี้ก็อันเก่าแก่เป็นประวัติศาสตร์ในบรองซ์ ข้าพเจ้ายังจำได้ถึงการหวดไม้ของโจ ดิแมกจิโอ ที่ทำโฮมรันไปยังที่นั่งตรงกลางสนามโดยมีคุณพ่อนั่งอยู่ข้างๆ ข้าพเจ้า นั่นเป็นครั้งเดียวที่เราไปชมการแข่งขันเบสบอลสักครั้งด้วยกัน

แต่วันอื่นที่อยู่กับคุณพ่อหล่อหลอมชีวิตข้าพเจ้าไปตลอดกาล ท่านพาข้าพเจ้าออกจากนิวเจอร์ซีย์ไปที่บ้านของผู้ประสาทรที่ไว้รับแต่งตั้งในซอลท์เลคซิตี ข้าพเจ้าไม่เคยพบชายคนนั้นมาก่อน คุณพ่อทั้งข้าพเจ้าไว้ที่ประตูผู้ประสาทรพาข้าพเจ้าไปนั่ง วางมือบนศีรษะข้าพเจ้า และเปล่งเสียงให้พรในฐานะของประทานจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าซึ่งรวมถึงการประกาศความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของใจข้าพเจ้า

เขากล่าวว่าข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ที่คนทั้งหลายกล่าวว่า "คนที่สร้างสันติก็

เป็นสุข"⁶ ข้าพเจ้าแปลกใจมากที่คนแปลกหน้าโดยสิ้นเชิงสามารถรู้ใจข้าพเจ้าจนข้าพเจ้าลืมหองห้อยที่มีปฏิหาริย์เช่นนั้นเกิดขึ้นพรแห่งความเป็นจริงหล่อหลอมชีวิตข้าพเจ้าชีวิตแต่งงาน และการรับใช้ฐานะปุโรหิตของข้าพเจ้า

จากประสบการณ์นั้นและสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น ข้าพเจ้าสามารถเป็นพยานว่า "เพราะคนทั้งปวงมิได้มีของประทานทุกอย่างให้แก่พวกเขา; เพราะมีของประทานหลายอย่าง, และแก่มนุษย์ทุกคนมีของประทานให้ไว้โดยพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า."⁷

โดยที่พระเจ้าทรงเปิดเผยของประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงสามารถจดจำและเตรียมรับโอกาสในการใช้สิ่งนี้เป็นพรแก่คนที่ข้าพเจ้ารักและรับใช้

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงทราบของประทานของเรา ข้าพเจ้าทำทนายท่านและตนเองให้สวดอ้อนวอนเพื่อขอทราบของประทานที่เราได้รับให้รู้วิธีพัฒนาสิ่งเหล่านี้ และจดจำโอกาสในการรับใช้ผู้ที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ให้เราเหนือสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าท่านจะได้รับการดลใจที่จะช่วยผู้อื่นให้ค้นพบของประทานพิเศษของพวกเขาจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าในการรับใช้

ข้าพเจ้าสัญญาว่าถ้าท่านทูลขอ ท่านจะสุขใจในการช่วยและยกผู้อื่นไปสู่ศักยภาพอันเต็มเปี่ยมของพวกเขาในการรับใช้ผู้ที่พวกเขา นำและรัก ข้าพเจ้าเป็นพยานกับท่านว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ นี่คือนิรันดรแห่งชีวิตของพระเจ้าที่เราดำรงอยู่ และพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมเราด้วยของประทานพิเศษเพื่อรับใช้พระองค์เกินกว่าความหวังอันสูงสุดของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. อธิษฐาน 40:29-31
2. สุภาสิต 28:1
3. Autobiography of Parley P. Pratt, ed. Parley P. Pratt Jr. (1938), 211.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 62:3
5. ยอห์น 17:3-4
6. มัทธิว 5:9
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:11

วิดีโอไฮไลท์สั้น ๆ
สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปัน
คลิปวิดีโอสั้น ๆ (1-2 นาที)
ของข่าวสารนี้

โดย ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

มองผู้อื่นดังที่พวกเขาจะเป็น

เราต้องพัฒนาความสามารถที่จะไม่มองมนุษย์ดังที่พวกเขาเป็นแต่มองดังที่พวกเขาจะเป็น

พี่น้องชายที่รัก ปีละสองครั้งที่ศูนย์การประชุมใหญ่อันอลังการแห่งนี้ รองรับฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าจนเต็มสมรรถภาพเมื่อเรามาชุมนุมกัน เพื่อฟังข่าวสารจากการดลใจ มีวิญญาณอัศจรรย์แผ่ซ่านทั่วการประชุมฐานะปุโรหิตสามัญของศาสนจักร วิญญาณนี้กระจายจากศูนย์การประชุมใหญ่เข้าไปยังอาคารทุกหลังที่บุตรทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้ามารวมกัน เราสัมผัสได้จริงถึงวิญญาณนั้นในคำคัมนี้

หลายปีมาแล้ว ก่อนสร้างศูนย์การประชุมใหญ่ที่สวองามแห่งนี้ ผู้เยี่ยมชมนิทรรศการคนหนึ่งในซอลท์เลคซิตีเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญภาคหนึ่งในแทเบอร์นาเคิล เขาฟังข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ตั้งใจฟังคำสวดอ้อนวอน ได้ยินบทเพลงไพเราะจากคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล และอัศจรรย์ใจกับความงดงามอลังการของออร์แกนแทเบอร์นาเคิล พอจบการประชุมมีคนได้ยินเขาพูดว่า “ผมยอมสละทุกอย่างถ้าได้รู้ว่าสิ่งที่คุณพูดกล่าวในวันนี้เป็นความจริง” ใจความสำคัญของเขาคือ “ผมหวังจะมีประสิทธิภาพในพระกิตติคุณ”

ไม่มีสิ่งใดเลยในโลกนี้จะให้การปลอมโยนและความสุขมากไปกว่าประสิทธิภาพในความจริง แม้จะต่างระดับกันไป แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าชายทั้งหลายหรือเยาวชนชายที่นี้ใน

คำคัมนี้ล้วนมีประจักษ์พยานกันทุกคน หากท่านรู้สึกว่าคุณเองยังไม่มีประจักษ์พยานเล็กซึ่งตั้งปรารถนา ข้าพเจ้าขอแนะนำให้คุณพยายามมีประจักษ์พยานเช่นนั้น หากประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งลึกซึ้ง จงพากเพียรรักษาไว้ ช่างเป็นพรเพียงใดที่เรามีความรู้เกี่ยวกับความจริงนี้

พี่น้องชายทั้งหลาย ข่าวสารของข้าพเจ้าวันนี้คือ มีคนมากมายนับไม่ถ้วนที่เวลานี้มีประจักษ์พยานเพียงน้อยนิดหรือไม่มีเลย คนเหล่านี้จะได้รับและยอมได้รับประจักษ์พยานเช่นนั้นหากเราพยายามแบ่งปันประจักษ์พยานและช่วยพวกเขาเปลี่ยนแปลง ในบางกรณี เรา สามารถสร้างแรงกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ ก่อนอื่นข้าพเจ้าจะพูดถึงผู้เป็นสมาชิกแต่ไม่ยึดมั่นในพระกิตติคุณอย่างเต็มที่เวลานี้

หลายปีมาแล้ว ในการประชุมใหญ่ภาคที่เฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์ ข้าพเจ้าได้ยินข่าวสารอันทรงพลัง น่าจดจำ และสร้างแรงจูงใจในภาคที่มารดากับบุตรสาวประชุมกัน ข้าพเจ้ายังไม่ลืมข่าวสารดังกล่าวเกือบตลอด 40 ปีที่ผ่านมา นับแต่นั้น ในบรรดาความจริงหลายอย่างที่คุณพูดสนทนากัน เธอกล่าวว่าสตรีต้องมีคนบอกว่าเธอสวย ต้องมีคนบอกว่าเธอมีคุณค่า ต้องมีคนบอกว่าคัมคำที่ได้เธอมา

พี่น้องชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าทราบว่าคุณชายเหมือนผู้หญิงมากในเรื่องนี้ เราต้องมีคนบอกว่าเรามีค่า เรามีความสามารถ และเราคุ้มค่า เราต้องได้รับโอกาสให้รับใช้ สำหรับสมาชิกที่หลุดจากความแข็งแกร่งหรือยังรีรอแบ่งรับแบ่งสู้ เราสามารถสวดอ้อนวอนหาวิธีเอื้อมไปยั้งพวกเขา การขอให้รับใช้ในหน้าที่บางอย่างอาจเป็นสิ่งจูงใจอันจำเป็นต่อการกลับมาแข็งแกร่งเต็มที่ของพวกเขา แต่บางครั้งผู้นำที่ช่วยได้ในเรื่องนี้กลับล้มเหลวที่จะทำ เราต้องนึกอยู่เสมอว่าคนเราเปลี่ยนแปลงได้ พวกเขาถึงนิสัยไม่ได้ กลับใจจากการลวงลระเมิดได้ ดำรงฐานะปุโรหิตอย่างมีค่าควรได้ และรับใช้พระเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียรได้ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างสองสามเรื่อง

สมัยเป็นสมาชิกโคควรัมอัครสาวกสิบสองในช่วงแรก ข้าพเจ้ามีโอกาสไปการประชุมใหญ่สเตคในแอลเบอร์ตา ประเทศแคนาดา กับประธานเอ็น. เอลดอน แทนเนอร์ ที่ปรึกษาของประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ ระหว่างการประชุม ประธานสเตคอ่านรายชื่อพี่น้องชายสี่คนที่มีคุณสมบัติควรรับการแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์ ประธานแทนเนอร์รู้จักชายเหล่านี้เพราะเคยอาศัยอยู่ในเขตนั้น ประธานแทนเนอร์รู้จักและจำพวกเขาในสมัยก่อนได้ แต่ไม่ทราบว่าคุณพวกเขาพลิกผันชีวิตจนมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นเอ็ลเดอร์

ประธานสเตคอ่านชื่อชายคนแรกและขอให้เขายืนขึ้น ประธานแทนเนอร์กระซิบบอกข้าพเจ้าว่า “ดูเขาสี ผมไม่นึกเลยว่าเขาจะเปลี่ยนได้” ประธานสเตคอ่านชื่อชายคนที่สอง เขายืนขึ้น ประธานแทนเนอร์สะกิดข้าพเจ้าอีกและบอกถึงความประหลาดใจของท่าน ท่านทำเช่นนี้กับชายทั้งสี่คน

หลังจบการประชุม ประธานแทนเนอร์กับข้าพเจ้ามีโอกาสแสดงความยินดีกับพี่น้องชายสี่คนนี้ พวกเขาพิสูจนให้เห็นว่ามนุษย์เปลี่ยนแปลงได้

ระหว่างทศวรรษ 1940 และ 1950 ผู้คุมเรือนจำชาวอเมริกันคนหนึ่งชื่อคลินตัน ดัฟฟีย์ เป็นที่รู้จักดีในเรื่องช่วยฟื้นฟูสถานะชายในเรือนจำที่เขาดูแล ผู้วิจารณ์คนหนึ่งกล่าวว่า “คุณน่าจะรู้ว่าเสียยอมไม่ทิ้งลาย!”

ผู้คุมดัฟฟีย์ตอบว่า “คุณคงรู้ว่าผมไม่ได้ทำงานกับเสือ แต่ทำงานกับคน และคนเปลี่ยนแปลงทุกวัน”¹

หลายปีมาแล้วข้าพเจ้ามีโอกาสรับใช้เป็นที่ประธานคณะเผยแผ่แคนาดา เรามีสาขาหนึ่งที่มีฐานะปุโรหิตจำกัดมาก เรามักจะให้ผู้สอนศาสนาเป็นประธานดูแลสาขานั้น แต่ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกแรงกล้าว่าเราต้องให้สมาชิกสาขานั้นเป็นประธาน

เรามีสมาชิกผู้ใหญ่คนหนึ่งในสาขา เขาเป็นมัคนายกในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนแต่ไม่ได้เข้าร่วมหรือมีส่วนมากพอจะเลื่อนขั้นในฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการตัดสินใจให้เรียกเขาเป็นประธานสาขา และจะจดจำตลอดไปถึงวันที่ได้สัมผัสภษาณ์เขา ข้าพเจ้าบอกเขาว่าพระเจ้าทรงพอใจให้เรียกเขาเป็นประธานของสาขานี้ หลังจากเขาคัดค้านอย่างหนัก แต่

ภรรยาเขาสนับสนุนอย่างมาก เขาแจ้งว่าเขาจะรับใช้ ข้าพเจ้าจึงแต่งตั้งเขาเป็นปุโรหิต

นับเป็นการเถลิงศกใหม่สำหรับชายผู้นั้น ชีวิตเขาเข้าที่เข้าทางอย่างรวดเร็ว และเขารับรองกับข้าพเจ้าว่าจะดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติอย่างที่ได้รับการคาดหวัง ภายในไม่กี่เดือนเขาได้รับแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์ ในที่สุดเขาก็กับภรรยาและครอบครัวก็ไปเฝ้าที่พระวิหาร ลูกๆ ของพวกเขารับใช้งานเผยแผ่และแต่งงานในพระนิเวศน์ของพระเจ้า

บางครั้งการทำให้พี่น้องชายรู้สึกเป็นที่ต้องการและมีคุณค่าจะช่วยพวกเขาก้าวสู่การยึดถือคำมั่นสัญญาและการแข่งขันเต็มที่ เรื่องนี้เป็นจริงกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกวัย เป็นหน้าที่รับผิดชอบของเราที่ต้องให้โอกาสพวกเขาดำเนินชีวิตดังที่ควรเป็น เราสามารถช่วยพวกเขาเอาชนะข้อบกพร่อง เราต้องพัฒนาความสามารถที่จะไม่มองมนุษย์ดังที่พวกเขาเป็นแต่มองดังที่พวกเขาจะเป็นเมื่อได้รับประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของพระคริสต์

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยเข้าร่วมการประชุม

ในลีดวิลล์ โคโลราโด เมืองลีดวิลล์ตั้งอยู่ที่ระดับความสูง 10,000 ฟุต (3,000 ม.) ข้าพเจ้าจัดการประชุมครั้งนั้นได้เพราะระดับความสูงนั้น แต่ก็จำได้เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นด้วย มีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเพียงไม่กี่คนมาการประชุม เช่นเดียวกับสาขาในคณะเผยแผ่แคนาดา สาขาดังกล่าวควบคุมดูแลโดยผู้สอนศาสนาและเป็นเช่นนั้นตลอดมาก่อนหน้านี้

คำคืนนั้นเรามีการประชุมที่เบิกบานใจ แต่ขณะร้องเพลงปิด ข้าพเจ้าได้รับการตรัสใจว่าจะต้องมีประธานสาขาในท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมดูแล ข้าพเจ้าหันไปถามประธานคณะเผยแผ่ว่า “ไม่มีใครที่นี่เป็นประธานได้เลยหรือ—คนท้องถิ่นสักคน”

เขาตอบว่า “ผมไม่รู้จักสักคนที่เป็นได้” ระหว่างร้องเพลงนั้น ข้าพเจ้ามองสำรวจชายที่นั่งในสามแถวแรก ความสนใจของข้าพเจ้าดูจะมุ่งไปที่พี่น้องชายคนหนึ่ง จึงพูดกับประธานคณะเผยแผ่ว่า “คนนั้นจะรับใช้เป็นประธานสาขาได้ไหม”

เขาตอบว่า “ไม่ทราบสิครับ เขาอาจเป็นได้”

ข้าพเจ้าบอกว่า “ประธานครับ ผมจะพาเขาไปสัมภาษณ์ที่ห้องอื่น ขอให้คุณพูดหลังจากเพลงจบจนกว่าเราจะกลับมา”

เมื่อเราสองคนเดินกลับเข้ามาในห้องประธานคณะเผยแผ่จึงจับคำพูดประจักษ์พยาน ข้าพเจ้าเสนอชื่อให้พี่น้องชายคนนั้นเป็นประธานสาขาคนใหม่ นับจากวันนั้นเป็นต้นมา ลีตวิลล์ โคโลราโดจึงมีสมาชิกในห้องที่เป็นผู้นำหน่วยที่นั่น

พี่น้องชายทั้งหลาย หลักธรรมเดียวกันนี้ประยุกต์ใช้ได้กับผู้ที่ยังไม่เป็นสมาชิก เราควรพัฒนาความสามารถที่จะไม่มองมนุษย์ดังที่พวกเขาเป็น แต่มองดังที่พวกเขาจะเป็นเมื่อพวกเขาเป็นสมาชิกศาสนจักร เมื่อพวกเขา มีประจักษ์พยานในพระกิตติคุณ และเมื่อชีวิตพวกเขาสอดคล้องกับคำสอนของพระกิตติคุณ

ย้อนกลับไปในปี 1961 มีการประชุมใหญ่ทั่วโลกสำหรับประธานคณะเผยแผ่ โดยให้ประธานคณะเผยแผ่ทุกคนในศาสนจักรมาประชุมร่วมกันที่ซอลท์เลคซิตี ข้าพเจ้ามาซอลท์เลคซิตีจากคณะเผยแผ่ในโทรอนโต แคนาดา

ในการประชุมหนึ่ง เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์ ซึ่งเป็นผู้ช่วยโคออร์ดิเนตอร์สภาสองในเวลานั้น เพิ่งกลับจากการเป็นประธานดูแลคณะเผยแผ่ครั้งแรกในเกรตบริเตนและยุโรปตะวันตก ท่านเล่าถึงผู้สอนศาสนาคนหนึ่งซึ่งประสบความสำเร็จมากที่สุดในบรรดาทุกคนที่ท่านสัมภาษณ์มา ท่านเล่าว่าขณะสัมภาษณ์ผู้สอนศาสนาคนนั้น ท่านบอกเขาว่า “ผมคิดว่าทุกคนที่คุณให้บัพติศมาเข้ามาในศาสนจักรด้วยวิธีแนะนำรายชื่อ”

ชายหนุ่มตอบว่า “ไม่ครับ เราเจอพวกเขาจากการลงพื้นที่”

บราเดอร์แทนเนอร์ถามว่าเขาใช้วิธีแตกต่างไปอย่างไร—เหตุใดจึงประสบความสำเร็จมากมายขนาดนี้ต่างจากคนอื่น? ชายหนุ่มคนนั้นบอกว่าเขาตั้งใจจะบัพติศมาทุกคนที่เจอให้ได้ ท่านเล่าว่าถ้าเขาเคาะประตู

และเห็นชายสูบบุหรี่ แต่งตัวซอมซ่อ ดูไม่สนใจอะไร—โดยเฉพาะเรื่องศาสนา—ผู้สอนศาสนาคนนั้นจะนึกภาพว่าชายคนนั้นจะเป็นอย่างไรในอีกสัปดาห์หนึ่ง เขาจะนึกภาพชายคนนั้นโกนหนวดสะอาดสะอ้าน สวมเสื้อเชิ้ตสีขาว กางเกงสีขาว และผู้สอนศาสนาคนนั้นจะเห็นตนเองนำชายคนนั้นลงสู่น้ำบัพติศมา เขากล่าวว่า “เมื่อผมมองใครในลักษณะนั้น ผมจะสามารถแสดงประจักษ์พยานในแบบที่จะสัมผัสใจเขา”

เรามีหน้าที่ต้องมองมิตรสหาย คนที่เราคบหาสมาคม และเพื่อนบ้านของเราแบบนี้ และเรายังมีหน้าที่ต้องไม่เห็นแต่ละคนดังที่เขาเป็น แต่ดังที่พวกเขาจะเป็นได้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้ท่านนึกถึงพวกเขาในวิธีนี้

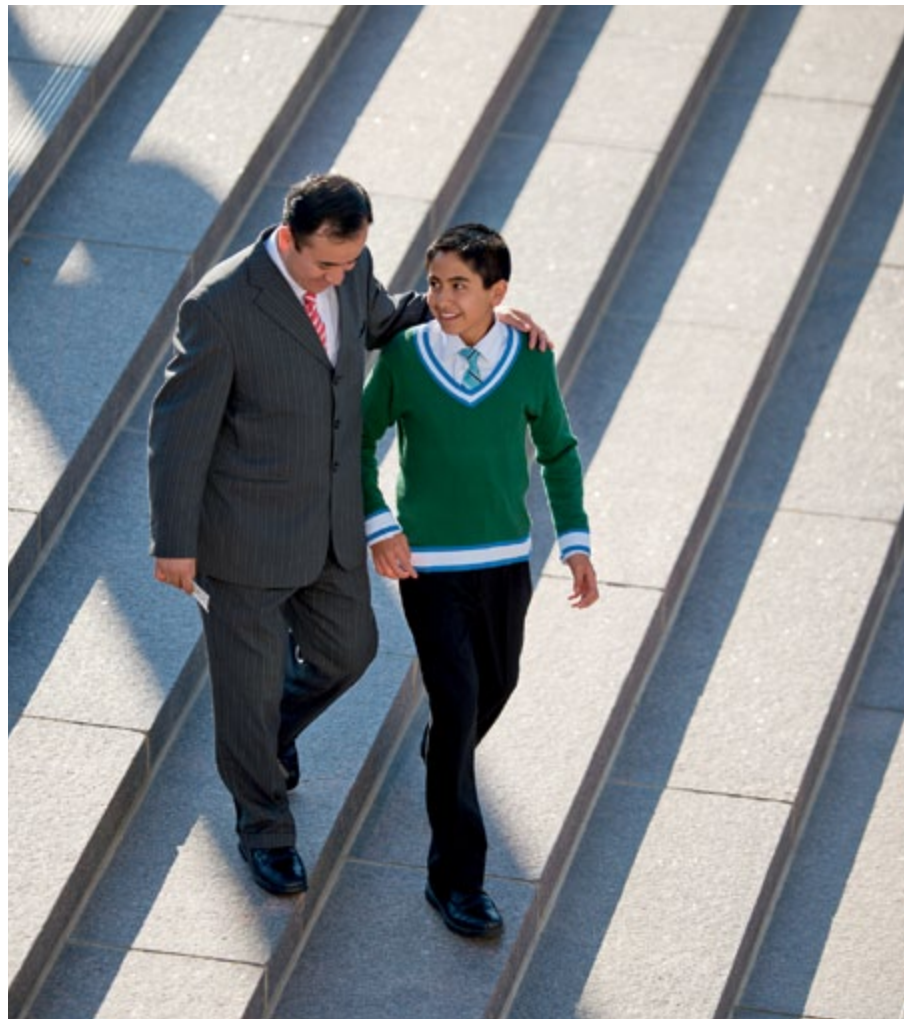
พี่น้องชายทั้งหลาย พระเจ้าทรงบอกเราบางสิ่งเกี่ยวกับความสำคัญของฐานะปุโรหิตที่เราดำรงอยู่ พระองค์ทรงบอกว่าเราได้รับ

สิ่งนี้พร้อมกับคำปฏิญาณและพันธสัญญา พระองค์ประทานคำแนะนำแก่เราว่าเราต้องซื่อสัตย์และแน่วแน่ต่อทุกสิ่งที่เราได้รับ และเรามีหน้าที่ต้องรักษาพันธสัญญานี้แม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่ จากนั้นทุกสิ่งที่พระบิดาทรงมีจะประทานแก่เรา²

ความกล้าหาญ คือคำที่เราต้องฟังและยึดถืออยู่ในใจ—กล้าหาญที่จะหันหลังให้การล่อลวง กล้าหาญที่จะเปล่งเสียงในประจักษ์พยานต่อทุกคนที่เราพบ ด้วยระลึกว่าทุกคนต้องมีโอกาสฟังข่าวสารนั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายที่คนส่วนใหญ่จะทำเช่นนี้ แต่เราสามารถเชื่อถ้อยคำที่เป่าโลกแล้วแก้ที่โมริ้วว่า

“เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานใจที่ขลาดกลัวแก่เรา แต่ประทานใจที่ประกอบด้วยฤทธานภาพ ความรัก และการบังคับตนเองแก่เรา

“เพราะฉะนั้นอย่าอับอายที่เป็นพยานของ

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”³

ในเดือนพฤษภาคมปี 1974 ข้าพเจ้าอยู่กับบราเดอร์จอห์น เอช. โกรเบิร์ตในหมู่เกาะตองกา เรามีกำหนดการเข้าเฝ้ากษัตริย์แห่งตองกา ซึ่งเป็นการพบอย่างเป็นทางการ การสนทนาคำเนินไปด้วยความน่ายินดีตามปกติ แต่ก่อนถวายบังคมลา จอห์น โกรเบิร์ตพูดบางอย่างผิดไปจากปกติว่า “พระองค์น่าจะทรงมาเป็นชาวมอรมอน รวมถึงข้าราชบริพารของพระองค์ด้วย แล้วปัญหาต่างๆของพระองค์กับของท่านเหล่านั้นจะแก้ไขได้มากทีเดียว”

กษัตริย์ทรงยิ้มพระสรวลกว้างพลาตงตรัสตอบว่า “จอห์น โกรเบิร์ต คุณอาจจะพูดถูกก็ได้”

ข้าพเจ้านึกถึงอัครสาวกเปาโลต่อหน้ากษัตริย์อากิริปเปา และนึกถึงคำตอบของพระองค์ต่อประจักษ์พยานของเปาโลที่ว่า “เจ้าจะชวนเราเป็นคริสเตียนในช่วงเวลาเพียงสั้นๆหรือ?”⁴ บราเดอร์โกรเบิร์ตมีความกล้าเช่นนั้นที่จะแสดงประจักษ์พยานต่อกษัตริย์

คำคืนนี้มีพวกเราหลายพันคนที่กำลังรับใช้พระเจ้าเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาของพระองค์ เมื่อตอบรับการเรียกแล้ว พวกเขาทั้งบ้าน ทั้งครอบครัว ทั้งเพื่อน ทั้งโรงเรียน และออกไปรับใช้ ผู้ที่ไม่เข้าใจถามว่า “ทำไมพวกเขาจึงตอบรับรวดเร็วและเต็มใจเสียสละขนาดนั้น”

ผู้สอนศาสนาของเราตอบได้ด้วยถ้อยคำของเปาโล ผู้สอนศาสนาชั้นเยี่ยมในสมัยโบราณว่า “เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าก็ไม่มีเหตุที่จะรอดได้ เพราะว่าข้าพเจ้าจำต้องทำ และถ้าไม่ประกาศ วิบัติจะเกิดกับข้าพเจ้า”⁵

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์มีถ้อยแถลงตรงประเด็นที่สุด หน้าที่รับผิดชอบซึ่งผูกมัดที่สุด คำแนะนำเด็ดขาดที่สุดอันเป็นพระบัญชาที่ประทานโดยพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์ขณะปรากฏพระองค์ในกาลิลีต่อสานุศิษย์สิบเอ็ดคน พระองค์ตรัสว่า

“สิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์ก็ดี ใน

แผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว

“เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

“และสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่เราสั่งพวกเขาไว้ และนี่แน่ะ เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค”⁶

พระบัญชาศักดิ์สิทธิ์นี้ผนวกกับคำสั่งวิญญาณอันรุ่งโรจน์เป็นคำเตือนใจของเราในวันนี้ดังที่เคยเป็นในความจริงเรื่องโรจน์แห่งเวลา งานเผยแผ่ศาสนาเป็นเอกลักษณ์ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เป็นเช่นนั้นตลอดมา และจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป ดังที่ท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธประกาศว่า “จากทั้งหมดที่กล่าวมา หน้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดคือสั่งสอนพระกิตติคุณ”⁷

ภายในช่วงเวลาสองปีสั้นๆ ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทุกคนที่กำลังรับใช้ในกองทัพของพระผู้เป็นเจ้าของจะสิ้นสุดการทำงานเต็มเวลา และกลับไปบ้านหาคนที่พวกเขารัก ผู้จะมาทดแทนพวกเขาอยู่ที่คืนนี้ในบรรดาผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนของศาสนจักร เยวชนชายทั้งหลาย ท่านพร้อมจะขานรับหรือไม่ ท่านเต็มใจทำงานหรือไม่ ท่านพร้อมจะรับใช้หรือไม่

ประธานจอห์น เทย์เลอร์สรุปข้อกำหนดไว้ว่า “ชายประเภทที่เราต้องการให้เป็นผู้ถือข่าวสารพระกิตติคุณนี้คือชายที่มีศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าของ ชายที่มีศรัทธาในศาสนาของตน ชายที่เคารพฐานะปุโรหิต... ชายที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าของ... ชายที่น่ายกย่อง ซื่อตรง มีคุณธรรม และสะอาดบริสุทธิ์”⁸

พี่น้องชายทั้งหลาย เราได้รับบัญชาให้แบ่งปันพระกิตติคุณของพระคริสต์ เมื่อเราดำเนินชีวิตสอดคล้องกับมาตรฐานของพระผู้เป็นเจ้าของ ผู้ที่อยู่ในอิทธิพลของเราจะไม่มีวันคร่ำครวญว่า “ฤดูก็ผ่านไป ฤดูแล้งก็สิ้นสุดแล้ว และเราทั้งหลายก็ไม่รอด”⁹

พระเมษบาลผู้ประเสริฐแห่งจิตวิญญาณทั้งหลาย ผู้สอนศาสนาผู้ทรงไถ่มนุษยชาติประทานคำรับรองศักดิ์สิทธิ์แก่เราว่า

“หากเป็นไปได้เราจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้, และนี่, แม้จิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปิตีของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!

“และบัดนี้, หากปิตีของเจ้าจะใหญ่หลวงด้วยจิตวิญญาณเดียวที่เจ้านำมาหาเราในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา, ปิตีของเจ้าจะใหญ่หลวงสักเพียงใดหากเจ้าจะนำจิตวิญญาณมากมายมาหาเรา!”¹⁰

ข้าพเจ้าประกาศคำพยานส่วนตัวถึงพระองค์ผู้ประทานพระคำรัสนี้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรพระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้ไถ่ของเรา และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เรามีความกล้าหาญที่จะยื่นมือแห่งการผูกมิตรออกไป มีความเย็นหยดที่จะพยายามแล้วพยายามอีก และมีความอ่อนน้อมถ่อมตนที่จะแสวงหากำหนดทางจากพระบิดาขณะทำให้คำบัญชาเกิดสัมฤทธิ์ผลในการแบ่งปันพระกิตติคุณ หน้าที่รับผิดชอบนี้ตกอยู่ที่เราพี่น้องชายทั้งหลาย ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ใน บิลล์ แซนด์ส, *The Seventh Step* (1967), 9.
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33-39
3. 2 ทิโมธี 1:7-8
4. กิจการ 26:28
5. 1 โครินธ์ 9:16
6. มัทธิว 28:18-20
7. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 356.
8. คำสอนของประธานศาสนจักร: จอห์น เทย์เลอร์ (2001), 73.
9. เยเรมีย์ 8:20
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:15-16

วิดีโอไฮไลท์สั้น ๆ สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปัน คลิปวิดีโอสั้น ๆ (1-2 นาที) ของข่าวสารนี้

โดย ประธานาธิบดี นี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

พลับพลาอยู่ที่ใดแล้ว?

*พลับพลาที่ดูเหมือนสกัดกันความช่วยเหลือจากเบื้องบนหาได้ปกปิด
พระผู้เป็นเจ้าไม่ แต่ปกปิดเราเป็นครั้งคราว พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยซ่อน
พระองค์ เราต่างหากที่ซ่อนตัวในบางครั้ง*

ในห้วงแห่งความปวดร้าวที่คุกคามเบอริต์ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธร้องออก
มาว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า, พระองค์
ประทับอยู่ที่ใดแล้ว? และพลับพลาซึ่งปกปิด
สถานที่ซ่อนของพระองค์อยู่ที่ใดแล้ว?”¹ ใน
ชั่วขณะของความปวดร้าว พวกเราหลายคน
รู้สึกว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ไกลจากเรา พลับ
พลาที่ดูเหมือนสกัดกันความช่วยเหลือจาก
เบื้องบนหาได้ปกปิดพระผู้เป็นเจ้าไม่ แต่ปก
ปิดเราเป็นครั้งคราว พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยซ่อน
พระองค์ เราต่างหากที่ซ่อนตัวในบางครั้ง
ปกปิดไว้ด้วยพลับพลาของแรงใจที่ดึงเรา
ออกห่างจากพระผู้เป็นเจ้าและทำให้พระองค์
ดูเหมือนห่างไกลจนเข้าไม่ถึงความปรารถนา
ของเรา ไม่ใช่ความรู้สึกว่า “ขอให้ไปทำตาม
พระทัยของพระองค์”² ที่ทำให้เกิดความ
รู้สึกว่าพลับพลาขวางกั้นพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งใช่
ว่าพระองค์ไม่ทรงเห็นหรือสื่อสารกับเราได้
แต่เราต่างหากที่ไม่ยอมฟังหรือไม่ยอมรับ
พระประสงค์และเวลาของพระองค์

ความรู้สึกแปลกแยกจากพระผู้เป็นเจ้า
จะลดลงเมื่อเราเป็นเหมือนเด็กมากขึ้นต่อ
เบื้องพระพักตร์พระองค์ อาจไม่ถนัดนักในโลก
ที่ความคิดเห็นของมนุษย์ทั่วไปส่งผลต่อแรง

จูงใจของเรา แต่สิ่งนั้นจะช่วยให้เราอมรับ
ความจริงที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้เรา
ทรงรู้จักเราดี และไม่เคยซ่อนจากบุตรธิดาที่
ชื่อสัตย์ของพระองค์

หลานสาววัยสามขวบของข้าพเจ้าแสดง
ให้เห็นพลังของความไร้เดียงสาและความ
นอบน้อมเพื่อเชื่อมโยงเรากับพระผู้เป็นเจ้า
เธอไปโอบกอดเข้าหาพระวิหารบริคมซิดดีใน
ยูทาห์กับครอบครัว ในห้องหนึ่งของอาคารที่
สวยงาม เธอมองไปรอบๆ และถามว่า “คุณ
แม่คะ พระเยซูอยู่ไหน” มารดาอธิบายว่าเธอ
จะไม่เห็นพระเยซูในพระวิหาร แต่จะรู้สึกถึง
อิทธิพลของพระองค์ในใจเธอ เธอซาพิจาณา
คำตอบของมารดาอย่างถี่ถ้วนและดูท่าทาง
พอใจ และพูดว่า “พระเยซูเสด็จไปช่วยคน
บางคน” เธอสรุป

ไม่มีพลับพลาปิดบังความเข้าใจของเอลิซา
หรือขัดขวางการมองเห็นความเป็นจริง พระ
ผู้เป็นเจ้าทรงใกล้ชิดเธอและเธอรู้สึกใกล้
ชิดพระองค์ เธอทราบที่พระวิหารเป็นพระ
นิเวศน์ของพระเจ้าแต่เข้าใจเช่นกันว่าพระ
เยซูคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์และทรงรัศมีภาพ
ทรงมีพระวรกายและทรงสามารถประทับ
ได้คราวละหนึ่งแห่ง³ หากไม่ทรงอยู่ในพระ
นิเวศน์ของพระองค์ เธอทราบที่พระองค์ต้อง

อยู่อีกที่หนึ่งและจากที่เธอทราบเกี่ยวกับพระ
ผู้ช่วยให้รอด เธอทราบว่าพระองค์จะทรงทำ
คุณประโยชน์ต่อบุตรธิดาของพระองค์ เห็น
ชัดว่าเธอหวังจะได้เห็นพระเยซู มิใช่เพื่อเป็น
ปาฏิหาริย์ยืนยันการดำรงอยู่ของพระองค์
แต่เพียงเพราะเธอรักพระองค์

พระวิญญาณทรงสามารถเผยความ
สบายใจที่เราทุกคนต้องมีและต้องการต่อ
ความคิดและจิตใจเหมือนเด็กของเธอ พระ
เยซูคริสต์ทรงพระชนม์ ทรงรู้จักเรา ทรงดูแล
เรา และทรงห่วงใยเรา ในชั่วขณะของความ
เจ็บปวด ความเหงา หรือความสับสน เราไม่
จำเป็นต้องเห็นพระเยซูคริสต์จึงจะรู้ว่าพระ
องค์ทรงทราบสภาพการณ์ของเราและพระ
พันธกิจของพระองค์คือประทานพร

ข้าพเจ้าทราบจากชีวิตข้าพเจ้าเองว่าประ
สพการณ์ของเอลิซาจะเป็นของเราได้ แม้
เราจะเลยวัยเด็กมานาน ในช่วงประกอบอาชีพ
ปีแรกๆ ข้าพเจ้ามุ่งมาทำงานเพื่อให้ได้
ตำแหน่งอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด
ข้าพเจ้าคิดว่าได้สร้างชีวิตที่ดีให้ตนเองและ
ครอบครัวแล้ว เราอยู่ใกล้บิดามารดาของ
ภรรยาในสภาพแวดล้อมที่สุขสบายมาก
ตามมาตรฐานของโลกนับว่าข้าพเจ้าประสบ
ความสำเร็จ แต่ศาสนจักรให้โอกาสข้าพเจ้า
ออกจากแคลิฟอร์เนียไปวิทยาลัยบริคส์ใน
เร็กซ์เบิร์ก ไอดาโฮ เป้าหมายอาชีพชั่วชีวิต
อาจจะเป็นพลับพลาแยกข้าพเจ้าจากพระ
บิดาที่รักผู้ทรงทราบดีกว่าข้าพเจ้าว่าอนาคต
ข้าพเจ้าจะเป็นเช่นไร แต่ข้าพเจ้าได้รับพรที่รู้
ว่าความสำเร็จใดที่มีในอาชีพและชีวิตครอบ
ครัวจนถึงจุดนั้นเป็นของประทานจากพระผู้
เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าสวดอ้อน
วอนเหมือนเด็กคนหนึ่งทูลถามว่าควรทำ
อย่างไร ข้าพเจ้าได้ยินเสียงเบาๆ ในใจว่า
“นั่นโรงเรียนของเรา” ไม่มีพลับพลาบังข้าพเจ้า
จากพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ายอมรับพระประ
สงค์ของพระองค์ด้วยศรัทธาและความนอบ
น้อม ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความห่วงใยและความ
ใกล้ชิดของพระองค์

หลายปีที่วิทยาลัยรีดส์ ซึ่งระหว่างนั้นข้าพเจ้าพยายามแสวงหาพระประสงค์และทำตามใฝ่ระวางไม่ให้ล้มเหลวปิดข้าพเจ้าหรือปิดบังบทบาทของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตข้าพเจ้า ขณะพยายามทำงานของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้สึกใกล้ชิดพระองค์และรู้สึกมั่นใจว่าพระองค์ทรงทราบสถานการณ์และห่วงใยความสุขของข้าพเจ้าอย่างยิ่ง แต่แรงจูงใจทางโลกเริ่มเสนอตัวเหมือนเคยเสนอตัวที่สแตนฟอร์ด อย่างหนึ่งคือการเสนองานที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ขณะข้าพเจ้ากำลังจะสิ้นสุดการเป็นอธิการบดีของวิทยาลัยรีดส์ปีที่ห้า ข้าพเจ้าพิจารณาข้อเสนอสวดอ้อนวอน แม้ถึงกับสนทนาเรื่องนี้กับฝ่ายประธานสูงสุด พวกเขาตอบด้วยความอบอุ่นและอารมณ์ขันเล็กน้อยแต่ไม่ออกคำสั่ง ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบิลล์ฟังข้าพเจ้าอธิบายข้อเสนอที่ข้าพเจ้าได้รับจากบริษัทใหญ่แห่งหนึ่งและกล่าวว่า “เฮลละ ฮัล ดูเหมือนนั่นเป็นโอกาสที่ยอดเยี่ยมสำหรับคุณ และถ้าเราต้องการคุณ เราคงรู้ว่าเราจะพบคุณที่ไหน” พวกเขาจะทราบว่าข้าพเจ้าได้ไปที่ไหน แต่ความปรารถนาจะประสบความสำเร็จในอาชีพอาจสร้าง

พลังผลักดันทำให้ข้าพเจ้าพบพระผู้เป็นเจ้าได้ยาก ทั้งยังยากขึ้นที่จะฟังและทำตามคำเชื้อเชิญของพระองค์

ภรรยาข้าพเจ้ารับรู้เรื่องนี้ เธอมีความรู้สึกแรงกล้าว่าเราต้องไม่ไปจากวิทยาลัยรีดส์ ข้าพเจ้าพูดว่า “นั่นเพียงพอแล้วสำหรับผม” แต่เธอยืนกรานอย่างฉลาดว่าข้าพเจ้าต้องได้รับการเปิดเผยส่วนตัว ข้าพเจ้าจึงสวดอ้อนวอนอีกครั้ง คราวนี้ข้าพเจ้าได้รับการนำทางในรูปของเสียงในความคิดว่า “เราจะ *ปล่อย* ให้เจ้าอยู่ที่วิทยาลัยรีดส์นานอีกหน่อย” ความทะเยอทะยานส่วนตัวอาจบดบังการมองเห็นความเป็นจริงและทำให้ข้าพเจ้ารับการเปิดเผยได้ยาก

สามสัปดาห์หลังจากได้รับพรด้วยการตัดสินใจปฏิเสธงานที่เสนอมาให้และอยู่ที่วิทยาลัยรีดส์ เซียนเททันที่อยู่ใกล้ๆ ก็แตก พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าจะมีคนจะแตกและผู้คนหลายร้อยคนจะต้องการความช่วยเหลือ พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้าแสวงหาคำแนะนำและได้รับอนุญาตจากพระองค์ให้อยู่ที่วิทยาลัยรีดส์ พระองค์ทรงทราบเหตุผลทั้งหมดว่าการรับใช้ของข้าพเจ้าจะยังมีค่าที่วิทยาลัยและใน

เร็กซ์เบิร์ก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยู่ที่นั่นเพื่อทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ในการสวดอ้อนวอนบ่อยครั้งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าทำสิ่งเหล่านั้นเพื่อช่วยคนที่ทรยศและชีวิตเสียหาย ข้าพเจ้าใช้เวลาหลายชั่วโมงทำงานกับคนอื่นๆ เพื่อกำจัดโคลนและน้ำออกจากบ้าน ความปรารถนาของข้าพเจ้าที่รับรู้และทำตามพระประสงค์ให้โอกาสข้าพเจ้าในการหยั่งลึกถึงจิตวิญญาณของตนเอง

เหตุการณ์นั้นเป็นอีกวิธีหนึ่งที่เราสามารถสร้างสิ่งกีดขวางการรู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าหรือรู้สึกถึงความรักที่ทรงมีต่อเรา นั่นคือ เราไม่สามารถตั้งต้นใช้ตารางเวลาของเรา ในเมื่อพระเจ้าทรงมีตารางเวลาของพระองค์ ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ารับใช้นานพอแล้วในเร็กซ์เบิร์กและเร่งรีบที่จะเปลี่ยนไปทำอย่างอื่น บางครั้ง การที่เราตั้งต้นทำตามตารางเวลาของเราเองสามารถบดบังพระประสงค์ของพระองค์ที่ทรงมีต่อเราได้

ในคูกลีเบอร์ตีศาสตร์พยากรณ์โจเซฟของให้พระเจ้าทรงลงโทษคนที่ขมเหงสมาธิศาสนจักรในมิสซูรี ท่านสวดอ้อนวอนขอการแก้แค้นที่แน่นอนฉบับไว แต่พระเจ้าตรัสตอบว่าใน “อีกไม่กี่ปีจากนี้”⁴ พระองค์จะทรงจัดการกับศัตรูเหล่านั้นของศาสนจักร ในข้อที่ 24 และ 25 ของหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 121 พระองค์ตรัสว่า

“ดูเถิด, ดวงตาของเราเห็นและรู้งานทั้งปวงของพวกเขา, และเราเก็บการพิพากษาอันฉบับพลันไว้ในฤดูกาลของมัน, ให้พวกเขาทุกคน;

“เพราะมีเวลากำหนดไว้ให้มนุษย์ทุกคน, ตามที่งานของเขาจะเป็น.”⁵

เรานำพลังพลากออกไปเมื่อเรารู้สึกและสวดอ้อนวอนว่า “ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” และ “ในเวลาของพระองค์” เวลาของพระองค์ควรจะเร็วพอสำหรับเรา เนื่องจากเรารู้ว่าพระองค์ทรงต้องการเฉพาะสิ่งที่ดีที่สุด

ลูกสะใภ้คนหนึ่งของข้าพเจ้าใช้เวลาหลายปีอยู่กับความรู้สึกที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงวางพลังพลากไว้เหนือเธอ เธอเป็นคุณแม่ลูกสามที่ยากมีลูกมากกว่านี้ หลังจากทั้งสองครั้ง คำสวดวิงวอนของเธอปวดร้าวมากขึ้น หลายปีผ่านไปเธอยังรู้สึกโกรธที่ไม่มีลูกอีก เมื่อลูกคนเล็กไปโรงเรียน ความว่างเปล่าของบ้านดูเหมือนจะทำให้เธอไม่สบายใจกับการ

ตัดสินใจเป็นมารดา—เธอไม่สบายใจเช่นกัน เมื่อนึกถึงคนรู้จักที่ตั้งครรภ์โดยไม่ได้วางแผน แม้ถึงกับไม่พึงประสงค์ เธอรู้สึกมุ่งมั่นและปวารณาตนเหมือนมารีย์ผู้ประกาศว่า “ข้าพเจ้าเป็นทาสขององค์พระผู้เป็นเจ้า”⁶ แม้จะพูดถ้อยคำเหล่านี้ในใจแต่เธอไม่ได้ยินคำตอบอะไรเลย

โดยหวังจะปลอบใจเธอ สามิฉิ่งชวนเธอเดินทางไปที่ทำธุระที่แคลิฟอร์เนียด้วยกัน ระหว่างที่เขาเข้าร่วมการประชุม เธอก็เดินไปตามชายหาดที่ว่างเปล่าสวยงาม ใจเธอแทบระเบิด เธอสวดอ้อนวอนออกเสียง เป็นครั้งแรกที่เธอไม่ทูลขอลูกอีกคนแต่ขอให้รู้พระประสงค์ “พระบิดาบนสวรรค์” เธอร้องทูล “ข้าพพระองค์จะสละเวลาทั้งหมดถวายแด่พระองค์ ขอทรงแสดงให้เห็นว่าข้าพระองค์จะใช้เวลาทั้งหมดนั้นอย่างไร” เธอแสดงความเต็มใจจะพาครอบครัวเธอไปทุกหนแห่งที่ทรงต้องการให้ไป คำสวดอ้อนวอนครั้งนั้นทำให้เกิดความรู้สึกสงบสุขอย่างคาดไม่ถึง ไม่ได้สนองความปรารถนาของใจเธอ แต่เป็นครั้งแรกในรอบหลายปีที่ทำให้ใจเธอสงบ

การสวดอ้อนวอนนำพลับพลาออกไปและเปิดหน้าต่างสวรรค์ ภายในสองสัปดาห์เธอจึงทราบว่ากำลังตั้งครรภ์ ลูกคนใหม่มาอยู่เพียงหนึ่งขวบเมื่อหมายเรียกทำงานเผยแผ่มาถึงลูกชายกับลูกสะใภ้ของข้าพเจ้า โดยสัญญาไว้ว่าจะทำทุกอย่างและไปทุกที่เธอจึงเลิกกลัวและพาลูกๆ ข้ามน้ำข้ามทะเล ในสนามเผยแผ่เธอคลอเคลียลูกอีกคนในวันย้ายผู้สอนศาสนา

การยอมตามความประสงค์ของสวรรค์ โดยคุณนี้ เฉกเช่นมารดาสาวผู้นี้ จำเป็นต่อการนำเอาพลับพลาทางวิญญาณที่บางครั้งเราวางเหนือศีรษะเราออกไป แต่นั่นไม่รับประกันว่าเราจะได้อ่านคำตอบการสวดอ้อนวอนทันที

ใจของอับราฮัมดูเหมือนจะอยู่ในความชอบธรรมมานานก่อนซารายตั้งครรภ์อิสอัค และก่อนพวกเขาได้รับแผ่นดินที่สัญญาไว้ สวรรค์มีจุดประสงค์อื่นให้ทำก่อน จุดประสงค์เหล่านั้นไม่เพียงสร้างศรัทธาของอับราฮัมและซารายเท่านั้นแต่สอนความจริงนิรันดร์ที่พวกเขาแบ่งปันกับคนอื่น ๆ ระหว่างการเดินทางยาวนานไปสู่แผ่นดินที่เตรียมไว้ให้พวกเขา ความล่าช้าของพระเจ้ามักจะดูเหมือนยาวนาน บางครั้งนานชั่วชีวิต แต่เป็นพรเสมอ

ความล่าช้าไม่ใช่เวลาของความเหงาหรือความเศร้าใจหรือความกระวนกระวายใจ

ถึงแม้เวลาของพระองค์ไม่ใช่เวลาของเราเสมอไป แต่เราแน่ใจได้ว่าพระเจ้าทรงรักษาสัญญา สำหรับท่านใดที่เวลานี้รู้สึกอึดอัดถึงพระองค์ได้ยาก ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าวันนั้นจะมาถึงเพื่อที่เราทุกคนจะเห็นพระองค์ตรงหน้า ไม่มีสิ่งใดบดบังพระองค์มิให้ทรงมองเห็นเราฉันใด ย่อมไม่มีสิ่งใดบดบังเรามีให้มองเห็นพระองค์ฉันนั้น เราทั้งหมดจะยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์ เช่นเดียวกับหลานสาวข้าพเจ้า เราต้องการเห็นพระเยซูคริสต์เวลานี้ แต่การกลับไปพบพระองค์ที่บัลลังก์พิพากษาจะน่าพึงใจมากกว่าถ้าก่อนอื่นเราทำสิ่งที่ทำให้เราคุ้นเคยกับพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงคุ้นเคยกับเรา ขณะที่เรารับใช้พระองค์ เราจะเป็นเหมือนพระองค์ และเรารู้สึกใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นเมื่อเรามาถึงวันนั้นที่ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนการมองเห็นของเรา

เราสามารถก้าวเข้าไปหาพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างต่อเนื่อง “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก” พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอน ต่อจากนั้นพระองค์ทรงบอกวิธีดังนี้

“เพราะว่าเมื่อเราหิว พวกท่านก็จัดหาให้เรากิน เากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้าพวกท่านก็ต้อนรับเรา

“เราเปลือยกายพวกท่านก็ให้เสื้อผ้าเรานุ่งห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็มาดูแลเรา เมื่อเราอยู่ในคุก พวกท่านก็มาเยี่ยมเรา

“เวลานั้นบรรดาคนชอบธรรมจะกราบทูลว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พวกข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิว และจัดให้เสวยหรือทรงกระหายน้ำ และจัดมาถวายนั้นตั้งแต่เมื่อไร?’

“ที่พวกข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้าและได้ต้อนรับไว้ หรือเปลือยพระกายและสวมฉลองพระองค์ให้ฉันตั้งแต่เมื่อไร?

“ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประจวบหรือทรงถูกจำคุก และมาเฝ้าพระองค์นั้นตั้งแต่เมื่อไร?

“แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า ‘เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งทีเล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย’”⁸

เมื่อเราทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำเพื่อบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงถือว่านั่นคือความเมตตาต่อพระองค์ เราจะรู้สึกใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นเมื่อเรารู้สึกถึงความรักและความเห็นชอบจากพระองค์ ในที่สุดเราจะเป็นอย่างเหมือนพระองค์ และจะนึกถึงวันพิพากษาด้วยความคาดหวังที่เป็นสุข

พลับพลาที่ดูเหมือนจะซ่อนท่านจากพระผู้เป็นเจ้าอาจจะเป็นความกลัวมนุษย์ ไม่ใช่ความปรารถนาจะรับใช้ผู้อื่น แรงจูงใจประการเดียวของพระผู้ช่วยให้รอดคือช่วยผู้คนหลายท่านเคยรู้สึกกลัวเหมือนข้าพเจ้า ไม่อยากเข้าใกล้คนที่ท่านเคยล่วงเกินหรือคนที่ทำร้ายท่าน แต่ข้าพเจ้าเคยเห็นพระเจ้าทรงทำให้ใจอ่อนลงมานักต่อนักแล้ว รวมทั้งใจข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าจึงทำทนายท่านให้ไปหา

ใครบางคนแทนพระเจ้า ให้แสดงความรักและการให้อภัย แม้ท่านจะกลัวก็ตาม ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าเมื่อท่านทำเช่นนี้ ท่านจะรู้สึกที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรักบุคคลนั้น และพระองค์ทรงรักท่าน สิ่งนี้จะดูเหมือนไม่ได้มาจากที่ไกลเลย สำหรับท่านการทำทายนี้น่าจะอยู่ในครอบครัว ในชุมชน หรืออาจจะทั่วทั้งประเทศ

แต่หากท่านออกไปแทนพระเจ้าเพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น พระองค์จะทรงเห็นและทรงตอบแทน หากท่านทำเช่นนี้บ่อยพอและนานพอ ท่านจะรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวท่านผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ท่านจะไม่เพียงรู้สึกใกล้ชิดกับพระองค์มากขึ้นเท่านั้น แต่จะรู้สึกมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าท่านกำลังเป็นเหมือนพระองค์ จากนั้นเมื่อท่านเห็นพระองค์ ซึ่งเราทุกคนจะเห็น สิ่งนี้จะบังเกิดกับท่านเหมือนที่บังเกิดกับโมโรไน เมื่อเขากล่าวว่า “และบัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวแก่ทุกคนว่า, ลาก่อน, ในไม่ช้าข้าพเจ้าจะไปพักผ่อนอยู่ในเมืองบรมสุขเกษมของพระเจ้า, จนกว่าวิญญานและร่างกายของข้าพเจ้าจะรวมกันอีก, และพระองค์จะทรงนำข้าพเจ้าออกมาอย่างมีชัยทางนภากาศ, เพื่อพบท่านหน้าบัลลังก์พิพากษาอันน่าพิงใจของพระเยซูคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่, พระผู้พิพากษานิรันดรของทั้งคนเป็นและคนตาย, เอเมน”⁹

หากเราใช้ด้วยศรัทธา ความนอบน้อม และความปรารถนาจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าบัลลังก์พิพากษาของพระเยซูคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่จะนำพิงใจ เราจะเห็นพระบิดาที่รักและพระบุตรของพระองค์เช่นที่ทรงเห็นเราเวลานี้—ด้วยความชัดเจนและด้วยความรักโดยสมบูรณ์ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:1
2. คู่มือ 6:10; ลูกา 11:2; 3 โยฮัน 13:10; อีเธอร์ 12:29; หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:44; โมเสส 4:2
3. คู่มือคำสอนและพันธสัญญา 130:22
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:15
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:24-25
6. ลูกา 1:38
7. มัทธิว 25:34
8. มัทธิว 25:35-40
9. โมโรไน 10:34

วิดีโอไฮไลท์สั้นๆ

สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปันคลิปวิดีโอสั้นๆ (1-2 นาที) ของข่าวสารนี้

โดยประธาน บอยด์ เค. แพคเกอร์

ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง

การชดใช้

ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาของเราไป ข่าวสารของเรามีเพียงหนึ่งเดียวคือศรัทธาและความหวังในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์

ปาฐาณของข้าพเจ้ามุ่งไปยังผู้ที่อยู่ท่ามกลางเราในทุกซัทธิมาน มีภาระหนักด้วยความรู้สึกผิด ความอ่อนแอ ความล้มเหลว ความโศกเศร้า และความสิ้นหวัง

ในปี 1971 ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ไปการประชุมใหญ่สแตคในเวสต์เทิร์นซามัว รวมทั้งตั้งสแตคใหม่ในเกาะอุโปลู หลังจากทำการสัมภาษณ์เสร็จเราเช่าเครื่องบินเล็กไปเกาะซาโวอีเพื่อจัดการประชุมใหญ่สแตคที่นั่น เครื่องบินลงจอดบนสนามหญ้าที่ฟ้าอาลาลา และจะบินกลับมารับเราไปส่งที่เกาะอุโปลูในบ่ายวันรุ่งขึ้น

วันที่เราจะบินกลับจากซาโวอีมีฝนตก เมื่อรู้ว่าเครื่องบินไม่สามารถลงจอดบนสนามที่เปียก เราจึงขับรถไปยังฝั่งตะวันตกของเกาะซึ่งมีรันเวย์ที่สร้างบนแนวปะการังแห้ง เราออกจนมืด แต่เครื่องบินก็ยังมาไม่ถึง ในที่สุดเราทราบข่าวจากวิทยุสื่อสารว่ามีพายุและเครื่องบินไม่สามารถบินขึ้นได้ เราส่งสัญญาณวิทยุตอบไปว่าเราจะเดินทางไปทางเรือ ต้องมีใครบางคนไปรับเราที่มูลิฟานูอา

ขณะที่เราออกจากท่าเรือซาโวอี กัปตันเรือที่ยาว 40 ฟุต (12 เมตร) ตามประธานคณะเผยแผ่ว่ามีไฟฉายใหม่ โชคดีที่เขามีและมอบให้กัปตัน เราเดินทาง 13 ไมล์ (21 กม.) ข้ามไปยังเกาะอุโปลูในทะเลที่เต็มไปด้วยคลื่นลมแรง ไม่มีใครสักคนเดียวรู้ว่าพายุไซร่อนขนาดใหญ่อกำลังขึ้นฝั่งและเรากำลัง

มุ่งหน้าไปหามัน

เราไปถึงท่าเรือที่มูลิฟานูอา มีร่องน้ำแคบๆ ที่เราต้องผ่านระหว่างหินโสโครก มีแสงไฟอยู่บนเนินเขาเหนือชายหาด และแสงไฟดวงที่สองอยู่ต่ำลงมาเป็นตัวกำหนดเส้นทางผ่านร่องน้ำนั้น เมื่อเรือแล่นไปโดยมีแสงไฟสองดวง ดวงหนึ่งอยู่เหนืออีกดวงหนึ่ง เรือจึงสามารถกำหนดเส้นทางได้อย่างถูกต้องและผ่านแนวหินอันตรายในเส้นทางนั้นได้

แต่ในคืนนั้นมีแสงไฟอยู่เพียงดวงเดียว เอ็ลเดอร์สองคนรอบพบเราอยู่บนฝั่ง แต่การข้ามทะเลในคืนนั้นใช้เวลานานกว่าปกติหลังจากรอดสัญญาจากเรือของเราเป็นเวลาหลายชั่วโมง เอ็ลเดอร์เริ่มเหนื่อยและหลับไป พวกเขาเปิดไฟดวงที่สอง แสงไฟระดับต่ำลงมา ผลก็คือเส้นทางผ่านแนวหินโสโครกเห็นไม่ชัดเจน

กัปตันบังคับเรือด้วยความสามารถโดยอาศัยแสงไฟเพียงดวงเดียวที่อยู่บนเนินสูงขึ้นไปบนฝั่ง ขณะที่ลูกเรือคนหนึ่งถือไฟฉายที่ยืมมาคอยส่องหาขีดหินด้านหน้าเรือ เราสามารถได้ยินเสียงคลื่นปะทะขีดหิน เมื่อเราเข้าใกล้พอที่จะเห็นหินเหล่านั้นจากไฟฉาย กัปตันก็ตระโกนสั่งให้หันหัวเรือและถอยกลับและพยายามอีกครั้งเพื่อหาเส้นทาง

หลังจากพยายามหลายครั้ง เขารู้ว่าเราไปไม่ได้ที่จะหาเส้นทางพบ ทั้งหมดที่เราทำได้คือพยายามไปยังท่าเรืออีกแห่งหนึ่งที่อาปีอา

ห่างไป 40 ไมล์ (64 กม.) เราทำอะไรไม่ได้เลยที่จะต่อสู้กับอำนาจอันบ้าคลั่งของพายุ

ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าอยู่ที่ไหนเพราะมืดมาก เราไม่ก้าวหน้าไปไหนเลยในชั่วโมงแรก แม้ว่าเครื่องยนต์จะทำงานเต็มกำลัง เรือถูกโยนขึ้นไปบนยอดคลื่นและหยุดชั่วขณะอย่าง

หมดสภาพขณะที่ใบพัดหมุนอยู่เหนือน้ำ แรงสั่นสะเทือนของใบพัดเกือบจะฉีกเรือเป็นชิ้นๆ ก่อนที่จะเลื่อนไถลลงไปอีกด้านหนึ่ง

เราอนอนเหยียดแขนขาเต็มที่อยู่ในห้องเก็บสินค้า มีข้อจับขอบฝาห้องด้านหนึ่งไว้แน่น และใช้หัวแม่เท้ายึดขอบฝาห้องอีกด้านหนึ่งไว้เพื่อไม่ให้หน้าซัดเราออกจากเรือ บราเดอร์มาร์ค ลิตเติลฟอร์ดจับไม่อยู่และถูกเหวี่ยงลงไปปะทะกับราวเหล็กชั้นล่าง ศีรษะแตก แต่ราวเหล็กก็ช่วยเขาไว้ไม่ให้ถูกซัดลงทะเล

แต่ในที่สุด เราก็เคลื่อนไปข้างหน้าได้และเกือบรุ่งสางเราก็ถูกดึงขึ้นฝั่งที่ท่าเรืออาปีอา

นูอา ข้าพเจ้าไม่ยอมให้พวกเขาบอกข้าพเจ้า แต่มันเป็นความจริงที่ว่าหากปราศจากแสงไฟในระดับต่ำนั้น เราทั้งหมดอาจจะตาย มีเพลงที่เก่ามากเพลงหนึ่งในหนังสือเพลงสวดของเราที่มีความหมายเป็นพิเศษต่อข้าพเจ้า

*แสงอันสดใสอันการุณย์ของพระบิดา
จากประกาศการอันนิรันดร์ของพระองค์
พระองค์ทรงดูแลเรา
ด้วยแสงตามชายฝั่ง
ขอให้แสงด้านล่างส่องสว่าง
ขอทรงส่งประกายฝ่าคลื่นลม
ให้แก่กลาสีผู้อ่อนโยนและเหน็ดเหนื่อย
ท่านจะได้รับการช่วยชีวิต ท่านจะรอด*

*ในคืนที่มีมืดมิดด้วยบาป
เสียงคำรามลั่นของคลื่นที่โหดร้าย
ดวงตาที่ร้อนรนเฝ้ามองหา
แสงไฟนั้นบนชายฝั่ง*

*จงดูแลและเกียจดวงน้อยนั้น พี่ที่รัก
กลาสีผู้นำสงสาร ถูกพายุใหญ่
กำลังหาทางกลับท่าเรือ
ซึ่งอาจหลงทางไปในความมืดมน¹*

วันนี้ข้าพเจ้าขอพูดถึงคนที่อาจหลงทาง

และกำลังมองหาแสงไฟดวงที่ต่ำกว่าเพื่อช่วยนำเขากลับบ้าน

เราเข้าใจตั้งแต่เริ่มต้นแล้วว่าในความ เป็นมรรตยนั้นเราไม่อาจดีพร้อมได้ ไม่ได้คาดหวังว่าเราจะดำเนินชีวิตโดยปราศจากการล่วงละเมิดกฎใดกฎหนึ่ง

“เพราะมนุษย์ปุถุชนเป็นศัตรูต่อพระผู้เป็นเจ้า. และเป็นมาแล้วนับแต่การตกของอาดัม, และจะเป็นไป, ตลอดกาลและตลอดไป, เว้นแต่เขาจะยอมต่อการชักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์, และทิ้งความเป็นมนุษย์ปุถุชนและกลับเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า”²

จากไข่มุกอันล้ำค่าเราเข้าใจว่า “สิ่งไม่สะอาดจะพำนัก [ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า] ไม่ได้”³ และดังนั้นจึงเตรียมทางไว้ให้ทุกคนผู้ทำบาปเพื่อกลับใจและกลับมีค่า

ในที่ประทับของพระบิดาในสวรรค์อีกครึ่งหนึ่ง พระผู้เป็นสื่อกลาง พระผู้ไถ่ทรงได้รับการเลือก พระองค์ผู้ดำรงพระชนม์ชีพดีพร้อมและไม่เคยกระทำบาป และทรงพลี “พระองค์เองเป็นเครื่องบูชาทดแทนบาป, เพื่อสนองตอบเจตนารมณ์ของกฎ, ให้คนทั้งปวงผู้มีใจซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด; และจะสนองตอบเจตนารมณ์ของกฎให้ใครอีกไม่ได้เลย”⁴

เกี่ยวกับความสำคัญของการชดใช้ เราเรียนรู้อันแรกแล้วว่า “เพราะสมควรที่จะมีการชดใช้: ... มิฉะนั้นมนุษย์ชาติทั้งปวงต้องพินาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้”⁵

หากท่านไม่เคยทำผิดพลาด ถ้าเช่นนั้นท่านก็ไม่ต้องการการชดใช้ หากท่านทำผิดพลาดและเราทุกคนทำ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือใหญ่ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านจะค้นหาว่าจะลบสิ่งนี้ออกได้อย่างไรเพื่อท่านจะไม่อยู่ในความผิดอีกต่อไป

“[พระเยซู] ทรงเป็นแสงสว่างและชีวิตของโลก”⁶ ขณะที่เรามุ่งเอาใจใส่คำสอนของพระองค์ เราจะได้รับคำแนะนำไปสู่ท่าเรือทางวิญญาณอย่างปลอดภัย

หลักแห่งความเชื่อข้อที่สามกล่าวว่า “เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษย์ชาติทั้งมวลจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ”⁷

ประธาน โจเซฟ เอฟ. สมิธสอนว่า “มนุษย์ไม่สามารถให้อภัยบาปของตนเอง พวกเขาไม่สามารถชำระล้างตนเองจากผลของบาปที่พวกเขาได้ก่อขึ้น มนุษย์หยุดทำบาปและทำสิ่งที่ถูกต้องต่อไปในอนาคตได้ เพียงแค่นี้ การกระทำของเขาจะเป็นที่ยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้าและมีค่าควรแก่การพิจารณา แต่ใครเล่าจะเป็นผู้แก้ไขความผิดที่ได้ทำไปแล้วต่อตนเองและต่อผู้อื่น ซึ่งความผิดนั้นดูเหมือนไม่น่าจะแก้ไขได้ด้วยตนเอง โดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ บาปที่สำนึกผิดแล้วจะถูกลบล้างให้หมดไป แม้บาปนั้นจะเหมือนสีแดงเข้ม ก็ขาวอย่างขนแกะ (ดู อิสยาห์ 1:18) นี่คือคำสัญญาที่ประทานให้ท่าน”⁸

เราไม่รู้แน่ชัดว่าพระเจ้าทรงทำการชดใช้ให้สำเร็จได้อย่างไร แต่เรารู้ว่าการทรมาณอย่างโหดร้ายโดยการตรึงกางเขนเป็นส่วนหนึ่งของความเจ็บปวดอันน่าพรันพรึงที่เริ่มต้นในเกทเสมนี—สถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งความทนทุกข์—และสิ้นสุดบนกลโกธา

ลูก้าบันทึกว่า:

“แล้วพระองค์เสด็จไปจากพวกเขาไกลเท่าระยะหินขว้าง และทรงคุกเข่าลงอธิษฐาน

“ว่า ข้าแต่พระบิดา ถ้าพระองค์พอพระทัยขอให้ถ้อยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์ แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์

“มีทูตองค์หนึ่งจากฟ้าสวรรค์มาปรากฏต่อพระองค์และช่วยชูกำลังพระองค์

“เมื่อพระองค์ทรงเป็นทุกข์ พระองค์ก็ยิ่งทรงอธิษฐานอย่างจริงจัง เหงื่อของพระองค์เป็นเหมือนโลหิตเม็ดใหญ่ไหลหยดลงถึงดิน”⁹

เท่าที่ข้าพเจ้าสามารถบอกได้ มีเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงอธิษฐานด้วยพระคำของพระองค์เองว่าทรงอดทนเพียงใดในสวนเกทเสมนี ในการเปิดเผยบันทึกไว้ว่า:

“เพราะดูเถิด, เรา, พระผู้เป็นเจ้า, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ;

“แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจ พวกเขาต้องทนทุกข์แม้ดังเรา;

“ซึ่งความทุกข์เวทมนตร์นี้ทำให้ตัวเรา, แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกขุมชน”¹⁰

ตลอดชีวิตของพวกท่าน อาจมีช่วงเวลาที่ท่านได้ไปในสถานที่ที่ท่านไม่ควรไปและทำในสิ่งที่ท่านไม่ควรทำ หากท่านจะหันเหออกจากบาป วันหนึ่งท่านจะรู้จักสันติสุขที่มาจาก การดำเนินในหนทางแห่งการกลับใจอย่างแท้จริง

ไม่ว่าการล่วงละเมิดนั้นจะเป็นอะไร และไม่ว่าการกระทำของเราจะทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดเพียงใด ความผิดนั้นจะถูกจัดออกไป สำหรับข้าพเจ้าแล้วข้อความที่ไพเราะที่สุดในพระคัมภีร์ทั้งหมดคือเมื่อพระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด, คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก.”¹¹

นั่นคือคำสัญญาของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และการชดใช้: เพื่อรับใครก็ตามที่มาหา ใครก็ตามที่จะมาเข้าร่วม และมอบประสบการณ์ให้พวกเขาเพื่อว่าเมื่อชีวิตสิ้นสุด เขาจะสามารถผ่านเข้าไปในนรก โดยการกลับใจจากบาปและถูกชำระให้สะอาดผ่านทางพระโลหิตของพระคริสต์¹²

นั่นคือสิ่งที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายกระทำกันทั่วโลก นั่นคือแสงสว่างที่เรามอบให้กับผู้ที่อยู่ในความมืดและหลงทาง ไม่ว่าที่ได้ก็ตามที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาของเราไป ข้าพเจ้าขอเรามีเพียงหนึ่งเดียวคือศรัทธาและความหวังในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์

ประธาน โจเซฟ ฟิลดิง สมิธ ได้ประพันธ์เนื้อเพลงสวด “หนทางไกลไปใหม่” ท่านเป็นสหยากรของข้าพเจ้า ซึ่งให้แรงกระตุ้นและคำสัญญาต่อผู้ที่แสวงหาเพื่อทำตามคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

หนทางไกลไปใหม่
หนทางขรุขระและสูงชัน
มีพงรกและพุ่มหนามตลอดทางใหม่
หนามแหลมคมทิ่มตำเท้าท่านใหม่
เมื่อท่านมุ่งหน้าไป
บนเขาสูงที่ร้อนระอุในวันนั้น

หัวใจของท่านเหนื่อยล้าและเศร้าโศกใหม่
จิตวิญญาณของท่านอ่อนแอใหม่
เมื่อต้องตรากตรำ
งานอันแสนหนักเหล่านั้น
ที่ท่านต้องแบกรับไว้
ไม่มีใครมาช่วยแบ่งเบาให้ใหม่

อย่าให้ใจท่านสิ้นหวัง
เมื่อการเดินทางเริ่มขึ้น
จะมีพระองค์หนึ่งที่เกี่ยวข้องหาท่าน
จงเงยหน้าอย่างชื่นชม
และจงพระหัตถ์ของพระองค์
พระองค์จะทรงนำท่านไปยังเขาสูงแห่งใหม่

แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์
ที่ความทุกข์ยากสิ้นสุด
และชีวิตท่านจะเป็นอิสระจากบาปทั้งปวง
ที่ไม่ต้องเข็ดน้ำตา
ที่ความโศกเศร้าจะหายไป
จงจงพระหัตถ์ไว้และเข้าไปกับพระองค์³

ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. "Brightly Beams Our Father's Mercy," *Hymns*, no. 335.
2. โมไซยาห์ 3:19
3. โมเสส 6:57
4. 2 นีไฟ 2:7
5. แอลมา 34:9
6. โมไซยาห์ 16:9
7. หลักแห่งความเชื่อข้อ 3
8. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998), หน้า 110
9. ลูกา 22:41-44
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16-18
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42
12. คูวิกรม 1:5
13. "Does the Journey Seem Long?" *Hymns*, no. 127.

โดย ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

สังเกตก่อน แล้วรับใช้

*ด้วยการฝึกฝน เราทุกคนเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้เมื่อเรารับใช้
บุตริคาของพระเจ้า*

หนึ่งในหลักฐานสำคัญที่ยืนยันว่าประธานโธมัส เอส. มอนสัน ศาสดาพยากรณ์ผู้เป็นที่รักของเราคือผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ คือหลักฐานที่ว่าท่านเรียนรู้ที่จะทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—รับใช้เพื่อนมนุษย์ทีละคน เราทุกคนที่เข้าสู่ผืนน้ำแห่งบัพติศมาได้ทำพันธสัญญาว่าจะทำอย่างเดียวกัน เราทำพันธสัญญาที่จะ “ระลึกถึง [พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด] ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์”¹ และพระองค์ตรัสว่า “บัญญัติของเราคือให้พวกท่านรักกันและกัน เหมือนอย่างที่เรารักท่าน”²

โปรดสังเกตว่าคำกล่าวจากประธานมอนสันต่อไปนี้สื่อถึงคำเชื่อเชิญเดียวกัน “มีผู้ต้องการความเอาใจใส่ กำลังใจ ความช่วยเหลือ การปลอบโยน ความเมตตา อยู่รายรอบเรา... เราคือพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกโดยมีพระบัญชาให้รับใช้และให้กำลังใจ บุตริคาของพระองค์ พระองค์ทรงพึงพาเราทุกคน”³

ท่านได้ยินหรือไม่—คำเชื่อเชิญให้รักกันสำหรับหลายท่านการรับใช้หรือช่วยเหลือผู้อื่นทีละคนตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ด้วยการฝึกฝน เราทุกคนเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้เมื่อเรารับใช้บุตริคาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพื่อช่วยเราให้

รักกันยิ่งขึ้น ดิฉันอยากแนะนำข้อความนี้ให้ฟังจำไว้ “จงสังเกตก่อน แล้วรับใช้”

เกือบ 40 ปีที่แล้ว ดิฉันและสามีไปพระวิหารในคืนวันศุกร์คืนแรกของเรา เราเพิ่งแต่งงานกันได้ไม่นานและดิฉันรู้สึกประหม่า เพราะนี่เป็นเพียงหนที่สองของดิฉันในฐานะคู่แต่งงานใหม่ ซิสเตอร์ที่นั่งข้างดิฉันคงสังเกตเห็น เธอโน้มตัวแล้วกระซิบว่า “ไม่ต้องกังวลนะคะดิฉันจะช่วยคุณเองค่ะ” ความกังวลของดิฉันคลายลง และดิฉันสามารถมีส่วนร่วมในพิธีเอ็นดาวเม้นท์ได้อย่างสบายใจ เธอสังเกตก่อน แล้วรับใช้

เราทุกคนได้รับการเชื่อเชิญให้ปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูและช่วยเหลือผู้อื่น คำเชื่อเชิญนี้ไม่ได้จำกัดอยู่แต่พี่น้องสตรี ขณะที่ดีฉันแบ่งปันแบบอย่างอันเรียบง่ายของเหล่าสมาชิกที่เรียนรู้ที่จะสังเกตก่อนแล้วรับใช้ให้ท่านฟัง โปรดสังเกตคำสอนของพระเยซูที่สมาชิกเหล่านี้เป็นตัวอย่งให้เรา

เด็กปฐมวัยอายุ 6 ขวบเล่าว่า “เมื่อคราวที่ผมได้รับเลือกให้เป็นผู้ช่วยของชั้นเรียน ผมสามารถเลือกเพื่อนหนึ่งคนให้มาทำงานกับผม ผมเลือก [เด็กชายคนหนึ่งซึ่งแกล้งผม] เพราะเด็กชายคนนั้นไม่เคยได้รับเลือกเลย ผมอยากทำให้เขารู้สึกดี”⁴

เด็กชายผู้นี้สังเกตเห็นอะไร เขาสังเกตเห็นว่าเด็กเกเรคนนี้ไม่เคยได้รับเลือก เด็กชายผู้นี้ทำอะไรเพื่อรับใช้ เขาเพียงเลือกเด็กคน

ดังกล่าวมาเป็นเพื่อนเขาในฐานะของผู้ช่วยของชั้นเรียน พระเยซูทรงสอนว่า “จงรักศรัทธาของท่านและจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ขมเหงพวกท่าน”⁵

ในวอร์ดแห่งหนึ่ง ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจำนวนหนึ่งสังเกตเห็นและเวลานี้กำลังรับใช้ในวิธีที่เป็นประโยชน์ ทุกสัปดาห์เยาวชนชายจะมาถึงอาคารประชุมแต่เช้าแล้วยืนข้างนอกอาคารท่ามกลางสายฝน หิมะ หรืออากาศที่ร้อนระอุเพื่อรอคอยการมาถึงของสมาชิกสูงวัยในวอร์ด พวกเขายกรถเข็นและอุปกรณ์ช่วยเดินลงจากรถ ให้แขนที่แข็งแรงเป็นที่ยึดเหนี่ยว และประคองสมาชิกสูงอายุมขามาทั้งหลายเข้าในอาคารอย่างใจเย็น เยาวชนชายเหล่านี้กำลังปฏิบัติหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง เมื่อพวกเขาสังเกตแล้วรับใช้พวกเขาเป็นแบบอย่างที่มีชีวิตของคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดที่ว่า “ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งทีเล็กน้อยที่สุดในห้องของเรา ก็เหมือนทำกับเราด้วย”⁶ เมื่อนำหลักสูตรใหม่ของเยาวชนไปปฏิบัติ เยาวชนชายเหล่านี้จะมองเห็นโอกาสในการรับใช้ในแบบที่เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย

หลายครั้งที่การสังเกตและรับใช้ต้องใช้ความพยายามมาก เยาวชนหญิงผู้ได้รับการดูแลที่ชื่อว่าอเล็กซานเดรีย สังเกตว่าแมดิสัน ลูกพี่ลูกน้องของเธอไม่สามารถทำความสะอาดก้นหน้าส่วนบุคคลได้ด้วยตนเองเพราะแมดิสันเป็นออทิสซึม อเล็กซานเดรียจึงรวบรวมเยาวชนหญิงในวอร์ด ปรีกษากับผู้นำของเธอแล้วตั้งใจจะช่วยทำส่วนที่แมดดีไม่อาจทำได้ด้วยตนเอง เยาวชนหญิงแต่ละคนแบ่งกันทำกิจกรรมและโครงการความก้ำวหน้าส่วนบุคคลแทนแมดดีให้สำเร็จลุล่วงเพื่อแมดดีจะได้รับเหรียญตราเป็นของตนเอง

เยาวชนหญิงเหล่านี้จะรุดหน้าเมื่อเข้าสู่บทบาทของการเป็นมารดาและความเป็นพี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์เพราะว่าพวกเขา กำลังเรียนรู้ที่จะสังเกตก่อนแล้วรับใช้ในวิธีที่แสดงถึงความมีจิตกุศล

ประธานมอนสันเตือนสติเราว่าจิตกุศล “ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์”⁸—หรืออีกนัยหนึ่งคือการสังเกตและรับใช้—“ประจักษ์ชัดเมื่อเรานึกถึงหญิงม่ายสูงอายุ ให้เธอมีหน้าที่ในวอร์ด” และ “เมื่อพี่น้องสตรีที่นั่งคนเดียวในสมาคมสงเคราะห์ได้รับการเชื้อ-

เชิญให้ ‘มา—นั่งกับเรา’⁹ หลักสำคัญที่นำไปประยุกต์ใช้อยู่ที่นี้คือ “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านต้องการให้พวกเขาปฏิบัติต่อท่าน”¹⁰ สามีช่างสังเกตคนหนึ่งรับใช้ในสองวิธีที่สำคัญ เขาเล่าว่า

“วันอาทิตย์วันหนึ่งผมกำลังช่วยภรรยาดูแลชั้นเรียนปฐมวัยของเธอที่มีแต่เด็กชนวัยเจ็ดขวบ ขณะช่วงเวลาของการแบ่งปันเริ่มขึ้น ผมสังเกตเห็นสมาชิกชั้นเรียนคนหนึ่งขดตัวอยู่บนเก้าอี้และเห็นชัดว่าเธอกำลังรู้สึกไม่ดี พระวิญญาณทรงกระซิบบอกเธอต้องการคนปลอบโยน ผมจึงนั่งลงข้างๆ เธอและถามเบาๆ ว่าเธอเป็นอะไร เธอไม่ตอบ... ผมจึงเริ่มร้องเพลงเบาๆ

“ปฐมวัยกำลังฝึกเพลงใหม่ และเมื่อเราร้องเพลง ‘หากฉันฟังด้วยใจ ฉันจะได้ยินเสียงพระผู้ช่วย’ ผมเริ่มรู้สึกถึงความสว่างและความอบอุ่นอย่างไม่น่าเชื่อทำให้จิตวิญญาณผมอึมเิบ... ผมได้รับประจักษ์พยานส่วนตัวถึงความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเธอ... และต่อผม... ผมเรียนรู้ว่าเราเป็นพระหัตถ์ของ [พระผู้ช่วยให้รอด] เมื่อเรารับใช้คนหนึ่ง”¹¹

ชายผู้เป็นเหมือนพระคริสต์คนนี้ไม่เพียงแต่สังเกตเห็นความจำเป็นในการช่วยภรรยา ดูแลชั้นเรียนที่มีแต่เด็กชนวัยเจ็ดขวบ เขายังรับใช้เป็นการส่วนตัวให้กับเด็กที่กำลังต้องการความช่วยเหลือ เขาทำตามพระผู้ช่วยให้รอด ผู้ตรัสว่า “งานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้ว เจ้าจงทำด้วย.”¹²

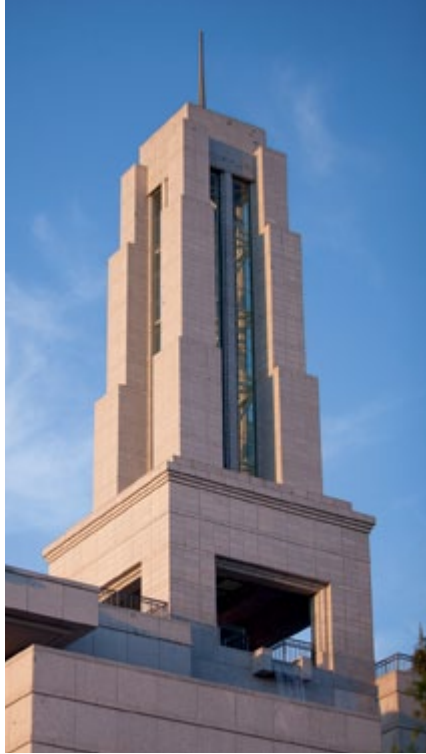
เมื่อไม่นานมานี้เหตุการณ์อุทกภัยเปิดโอกาสมากมายให้สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ได้สังเกตก่อน แล้วรับใช้ ชาย หญิง วัยรุ่น ตลอดจนเด็กๆ เห็นธุรกิจร้านค้าและอาคารบ้านเรือนพังพินาศ พวกเขาจึงวางทุกอย่างไว้เพื่อช่วยทำความสะอาดและซ่อมแซมสิ่งต่างๆ ที่ได้รับความเสียหาย บ้างก็สังเกตเห็นกองผ้ามากมายให้ช่วยซัก บ้างก็ช่วยทำความสะอาดภาพถ่าย เอกสารทางกฎหมาย จดหมาย รวมถึงเอกสารสำคัญอื่นๆ แล้วนำไปตากให้แห้งอย่างระมัดระวังเพื่อรักษาทุกอย่างเท่าที่จะรักษาไว้ได้ การสังเกตแล้วรับใช้ไม่ง่ายและตรงกับตารางเวลาของเราเสมอไป

มีสถานที่ใดที่ให้เราสังเกตแล้วรับใช้ได้ดีไปกว่าที่บ้าน ตัวอย่างหนึ่งจากชีวิตของเอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ บรรยายไว้ดังนี้ “คืนหนึ่งริชาร์ด ลูกชายตัวเล็กๆ ของเราที่เป็นโรคหัวใจตื่นขึ้นมาร้องไห้...ปกติภรรยาข้าพเจ้าจะลุกขึ้นไปดูแลลูกที่กำลังร้องไห้ แต่คราวนี้ข้าพเจ้าบอกเธอว่า ‘ผมจะดูแลเธอเอง’”

“เพราะโรคหัวใจ เมื่อเขาเริ่มร้องไห้ หัวใจเล็กๆ ของเขาจึงเต้นเร็วมาก เขาจะอาเจียนทำให้ผ้าปูที่นอนลอะ คืนนั้นข้าพเจ้าอุ้มเขาและพยายามปลอบให้หยุดร้องเพื่อให้หัวใจเต้นช้าลงขณะเปลี่ยนเสื้อผ้าและปูที่นอนให้ใหม่ ข้าพเจ้าอุ้มจนเขาหลับไป เวลานั้นข้าพเจ้าไม่ทราบเลยว่าอีกไม่กี่เดือนต่อมาเขาจะจากเราไป ข้าพเจ้าจะระลึกถึงอยู่เสมอที่ได้อุ้มเขากลางดึกคืนนั้น”¹³

พระเยซูตรัสว่า “ถ้ามีใครต้องการเป็นใหญ่ในพวกท่าน คนนั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติของท่าน”¹⁴

บางครั้งเราถูกล่อลวงให้รับใช้ในวิธีที่เราอยากรับใช้และไม่ใช้สิ่งที่กำลังเป็นที่ต้องการในเวลานั้น เมื่อเอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์สอน

หลักธรรมของการดำเนินชีวิตอย่างมัธยัสถ์ ท่านเล่าตัวอย่างของการซื้อของขวัญให้ภรรยา เธอถามเอลเดอร์เฮลล์ว่า “คุณจะซื้อ [สิ่ง] นี้เพื่อฉันหรือเพื่อตัวคุณเองคะ”¹⁵ หากเราหยุดแล้วถามคำถามเดียวกันกับตัวเอง เวลารับใช้ว่า “เรากำลังทำสิ่งนี้เพื่อพระผู้ช่วยให้รอดหรือเพื่อตัวเราเอง” การรับใช้ของเราที่เหมือนกับ การปฏิบัติพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอดจะเป็นไปได้มากขึ้น พระองค์ทรงถามและเราควรถามเช่นกันว่า “[ท่าน] ต้องการให้เราทำอะไรเพื่อท่าน”¹⁶

หลายสัปดาห์มาแล้ว ดิฉันรีบและเครียดกับสิ่งมากมายที่ต้องทำตามรายการ ดิฉันตั้งใจจะไปพระวิหารในวันนั้นแต่รู้สึกว่าคุณยุ่งเกินกว่าจะทำได้ ทันททีที่ความคิดที่ว่าคุณยุ่งเกินไปสำหรับการรับใช้ในพระวิหารนั้นเข้ามา ดิฉันนึกได้ว่าสิ่งใดคือสิ่งที่ดิฉันควรทำที่สุด ดิฉันจึงรีบออกจากที่ทำงานเพื่อเดินไปยังพระวิหารซอลท์เลค พร้อมกับสงสัยว่าจะนำเวลาที่เสียไปคืนมาอย่างไร ดิฉันซาบซึ้งใจที่พระผู้เป็นเจ้าทรงอดทนและทรงเมตตา และทรงสอนบทเรียนอันมีค่าแก่ดิฉันในวันนั้น

เมื่อดิฉันนั่งลงในห้องประกอบพิธีเอ็นดาวแมนท์ ซิสเตอร์วัยสาวโน้มตัวมาทางดิฉันแล้วกระซิบว่า “ดิฉันรู้สึกประหม่อมามากๆ ค่ะ นี่เป็นครั้งที่สองของดิฉันในพระวิหาร คุณจะกรุณาช่วยดิฉันได้ไหมคะ” หญิงสาวคนนั้นรู้ได้อย่างไรว่านั่นคือสิ่งที่ดิฉันต้องการได้ยิน

เธอไม่รู้ แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบ พระองค์ทรงสังเกตเห็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับดิฉัน ดิฉันควรรับใช้ พระองค์ทรงกระตุ้นซิสเตอร์ผู้นอบน้อมผู้นี้ให้รับใช้ดิฉันโดยการขอให้ดิฉันรับใช้เธอ ดิฉันยืนยันว่าดิฉันคือผู้ที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด

ดิฉันขอบคุณด้วยความซาบซึ้งใจอย่างยิ่งสำหรับผู้คนมากมายที่เป็นเหมือนพระคริสต์ที่รับใช้ครอบครัวเราตลอดหลายปีที่ผ่านมา ดิฉันขอบคุณสามีและครอบครัวอันเป็นที่รักของดิฉันจากใจจริง ที่รับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตนเองและรับใช้ด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่

ขอให้เราทุกคนพยายามสังเกตก่อน แล้วรับใช้ เมื่อเราทำเช่นนี้ เรากำลังรักษาพันธสัญญา แล้วการรับใช้ของเราดังเช่นการรับใช้ของประธานมอนสันจะเป็นหลักฐานถึงการเป็นสานุศิษย์ ดิฉันรู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ การซดใช้ของพระองค์ทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ ดิฉันรู้ว่าประธานมอนสันเป็นศาสดาพยากรณ์ในเวลานี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20: 77
2. ยอห์น 15: 12
3. โรมัส เอล. มอนสัน, “วันนี้ฉันทำอะไรให้ใครบ้าง,” *เลียไฮนา*, พ.ย. 2009, 104.
4. แคนยอน เอช., “A Good Choice,” *Friend*, ม.ค. 2012, 31.
5. มัทธิว 5: 44
6. มัทธิว 25: 40
7. ดู “For Madison,” lds.org/youth/video/for-madison.
8. โมโรโน 7: 47
9. โรมัส เอล. มอนสัน, “จิตทุกสไม่มีวันสูงลิ้น,” *เลียไฮนา*, พ.ย. 2010, 155; ดู *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 101 ด้วย.
- 10.3 นีไฟ 14: 12
11. อัล แวนลีลูเวน, “รับใช้คนๆ หนึ่ง,” *เลียไฮนา*, ส.ค. 2012, 19; ดู แซลลี เดอฟอร์ด, “ถ้าฉันพึงใจฉัน,” *โครงร่างสำหรับช่วงเวลาของการแบ่งปันปี 2011* หน้า 28 ด้วย.
- 12.3 นีไฟ 27: 21
13. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “พรนิรันดรของการแต่งงาน,” *เลียไฮนา*, พ.ค. 2011, 118.
14. มัทธิว 20: 26
15. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “การเป็นผู้เลี้ยงชีพที่มอการณีกาล: ทั้งทางโลกและทางวิญญาณ,” *เลียไฮนา*, พ.ค. 2009, 10.
16. มัทธิว 20: 32

โดย เอ็ดเวิร์ดวอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส

แห่งฝ่ายประธานโคเวรัมสาวกเจ็ดสิบ

เรียนรู้ด้วยใจเรา

วิธีหนึ่งที่จะมาหาพระคริสต์คือพยายามเรียนรู้ความจริงอันเป็นแก่นสารด้วยใจเรา

“มาหาเรา, เพื่อเจ้าจะสัมผัสและเห็น”¹ นี่เป็นพระบัญญัติที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานแก่ผู้ผู้อาศัยในทวีปอเมริกา พวกเขา รู้สึกได้ด้วยมือและเห็นด้วยตาของพวกเขาว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบัญญัติข้อนี้สำคัญต่อเราในปัจจุบันเหมือนกับที่สำคัญต่อพวกเขาในสมัยนั้น เมื่อเรามาหาพระคริสต์ เราจะสัมผัส และรู้แน่แท้ใจ²—มิใช่ด้วยมือและตาของเราแต่ด้วยสติและความนึกคิดของเราว่าพระเยซูคือพระคริสต์

วิธีหนึ่งที่จะมาหาพระคริสต์คือพยายามเรียนรู้ความจริงอันเป็นแก่นสารด้วยใจเรา เมื่อเราทำเช่นนั้น ความรู้สึกที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าจะให้ความรู้ที่เราไม่อาจได้รับด้วยวิธีอื่น อัครสาวกเปโตรรู้แน่แท้ใจว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงอธิบายว่าแหล่งความรู้ของเปโตรมีได้มาจาก “มนุษย์... แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์”³

ศาสดาพยากรณ์อับินาโดอธิบายบทบาทของความรู้สึกที่มาจากพระผู้เป็นเจ้ายังจิตใจเรา ท่านสอนว่าเราไม่สามารถเข้าใจพระคัมภีร์ได้ทั้งหมดเว้นแต่เราจะปรับใจสู่ความเข้าใจ⁴

ความจริงของเรื่องนี้กล่าวไว้อย่างน่าทึ่งในวรรณกรรมเยาวชนที่โด่งดังชื่อ *เจ้าชายน้อย*

โดยองตวน เดอ แซงเต็กซูเปรี ในเรื่องนี้ เจ้าชายน้อยเป็นเพื่อนกับสุนัขจิ้งจอก ก่อนจะจากกันสุนัขจิ้งจอกบอกความลับอย่างหนึ่งกับเจ้าชายน้อย มันพูดว่า “นี่อย่างไรจะความลับของฉัน... เราจะมองเห็นอะไรได้ลึกซึ้งแจ่มแจ้งก็ด้วยหัวใจเท่านั้น แก่นสารสำคัญมองด้วยตาเปล่าไม่เห็นหรอก”⁵

บราเดอร์โรมัส โคเอลโฮวัยแปดสิบแปดปี เป็นแบบอย่างที่ดีของผู้มองเห็นด้วยหัวใจถึงสิ่งอันเป็นแก่นสารต่างๆ ท่านเป็นสมาชิกสภาสูงที่ซอสต์ตันไปยซ์ซันด์ อูรุกวัย ก่อนเข้าร่วมศาสนจักร บราเดอร์โคเอลโฮประสบอุบัติเหตุขณะขี่รถจักรยานยนต์ของท่าน เมื่อท่านนอนอยู่บนถนนไม่สามารถลุกขึ้นยืนได้ ผู้สอนศาสนาสองคนช่วยพยุงท่านให้ลุกขึ้นและกลับบ้าน บราเดอร์โคเอลโฮกล่าวว่า ท่านรู้สึกถึงบางสิ่งบางอย่างที่พิเศษขณะผู้สอนศาสนามาช่วยท่าน ต่อมาความรู้สึกอันแรงกล้านั้นเกิดขึ้นอีกครั้งเมื่อผู้สอนศาสนาสอนท่าน ความรู้สึกที่แรงกล้าเหล่านั้นส่งผลให้ท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอนตั้งแต่นั้นจนจบในเวลาเพียงสองสามวัน ท่านรับบัพติศมาและรับใช้อย่างไม่เหน็ดเหนื่อยนับจากวันนั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้าจำได้ว่าท่านขี่รถจักรยานยนต์ของท่านขึ้นลงถนนในเมืองของเรา แม้ในความหนาวเย็นและท่ามกลางสายฝนฤดูหนาวเพื่อพาผู้อื่นมาที่โบสถ์เพื่อพวกเขาจะสามารถรู้สึก เห็น และรู้แน่แท้ใจเช่นกัน

ทุกวันนี้ มีข้อมูลมากมายอยู่รอบรอบจนเราอาจคิดว่าการท่องไปในเว็บเพจเป็นล้านๆ หน้าจะทำให้เรารู้ทุกอย่างที่ต้องรู้ เราสามารถหาข้อมูลที่ดีและไม่ได้จากอินเทอร์เน็ต แต่ข้อมูลเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ พระผู้เป็นเจ้าประทานแหล่งความรู้ที่สำคัญกว่า⁶ แม้ความรู้ที่ส่งตรงจากสวรรค์ พระบิดาบนสวรรค์ของเราสามารถประทานความรู้เช่นนั้นแก่เราเมื่อเราท่องเว็บซีเลสเชียลในใจและความนึกคิดของเรา ท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทกล่าวว่าท่านมี “หนังสือเก่าแก่ที่สุดในใจ (ท่าน) นั่นคือของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁷

เราเข้าถึงแหล่งความรู้ซีเลสเชียลนี้ได้เมื่อเราทำสิ่งต่างๆ เช่นอ่านพระคัมภีร์ สดับฟังศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต และสวดอ้อนวอน อีกทั้งเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะใช้เวลาที่จะนั่ง⁸ เพื่อรู้สึกถึงและทำตามการกระตุ้นเตือนจากซีเลสเชียล เมื่อเราทำสิ่งนี้เราจะ “รู้สึกและมองเห็น” สิ่งที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทันทีที่เราเริ่มมีประสบการณ์ในการท่องเว็บซีเลสเชียล เราจะสังเกตเห็นความจริง แม้ในขณะที่เราอ่านประวัติศาสตร์ทางโลกหรือหัวข้ออื่นๆ ผู้แสวงหาความจริงที่ซอสต์ตันจะรู้ความจริงของทุกเรื่องโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์⁹

ฉะนั้น คำเตือน คือ การเข้าถึงเว็บซีเลสเชียลจะกระทำได้อย่างขึ้นเมื่อมีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์และเต็มพระเจ้า นี้ไปบอกพี่ๆ ว่า พวกเขา “ไม่สามารถสัมผัสพระวจนะ [ของพระเจ้า] เพราะพวกเขา “ว่องไวในการทำความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ [และ] เชื้อองช้าในการระลึกถึงพระเจ้า”¹⁰ ความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ก็กีดกันความสามารถของเราที่จะมองเห็น รู้สึก และรักผู้อื่น ความว่องไวในการระลึกถึงพระเจ้าผ่านการสวดอ้อนวอน “จนสุดพลังของใจ”¹¹ และระลึกถึงประสบการณ์ทางวิญญาณของเราจะขยายความสามารถของเราในการมองเห็นและรู้สึกถึงสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับพระคริสต์ เวลานี้ข้าพเจ้ามีคำถามสำหรับท่านดังนี้

- ท่านจำได้หรือไม่ที่ท่านรู้สึกถึงสันติสุขเมื่อท่านร้องทูลพระบิดาในคำสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลังหลังจากประสบความยากลำบากมากมาย

บาร์เซโลนา สเปน

- ท่านจำได้หรือไม่ที่ท่านเปลี่ยนแปลงรายการที่วางแผนไว้แล้วเพื่อทำตามการกระตุ้นเตือนในใจท่าน

บรรดาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์มอรมอนบ่มเพาะความสามารถที่จะเข้าใจความรู้ที่สำคัญว่าจากการจดจำประสบการณ์สำคัญทางวิญญาณ แอลมาเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ลูกๆ โดยเตือนพวกเขาให้นึกถึงประสบการณ์การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่าน¹² ฮีลามันสอนนีไฟและลีไฮให้จดจำ—จดจำว่าบนิลาของพระคริสต์ที่พวกเขาต้องสร้างรากฐานของพวกเขา เพื่อมารจะไม่มีพลังเหนือพวกเขา¹³ เราต้องทำเช่นเดียวกัน ฟิงระลึกว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้เราารู้สึกและมีชีวิต ซึ่งให้ความหมายที่ลึกซึ้งต่อถ้อยคำของกษัตริย์เบนจามิน ผู้กล่าวว่า “และบัดนี้, โอ้มนุษย์, จงจำไว้, และอย่าพินาศเลย.”¹⁴

ความทรงจำอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดอย่างหนึ่งซึ่งข้าพเจ้ายึดมั่นในใจคือความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีเมื่อทราบว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคำของพระผู้เป็นเจ้า วันนั้นเองข้าพเจ้ารู้สึกและรู้แน่แก่ใจถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่อาจเรียนรู้ได้ด้วยวิธีอื่น ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเราสามารถพบปีติอันสุดจะพรรณนาได้ ความทรงจำเช่นนั้นเป็นเหตุผลที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณตลอดไปในชีวิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ข้าพเจ้าในยามยากลำบาก

ผู้ที่ได้รับความรู้ มิใช่จากเลือดเนื้อ แต่จากพระบิดาบนสวรรค์ของเราย่อมรู้แน่แก่ใจว่า

พระเยซูคือพระคริสต์ และนี่คือศาสนจักรของพระองค์ ความรู้เช่นนั้นเองที่ให้พลังในการทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นเพื่อมาหาพระคริสต์ด้วยเหตุนี้ เราจึงเชื่อเชิญให้ทุกจิตวิญญาณรับบัพติศมา กลับใจ และหันกลับมาหาพระองค์¹⁵

โดยการมาหาพระคริสต์ ทุกจิตวิญญาณสามารถมองเห็น รู้สึก และรู้แน่แก่ใจว่าพระคริสต์ทรงทนทุกข์และทรงชดใช้บาปของเราเพื่อเราจะมีชีวิตนิรันดร์ หากเรากลับใจ เราจะไม่ต้องทนทุกข์โดยไม่จำเป็น¹⁶ เนื่องด้วยพระองค์ จิตวิญญาณที่บาดเจ็บสามารถได้รับการเยียวยา และใจที่แตกสลายสามารถรักษาได้ ไม่มีมาระใดที่พระองค์จะทำให้เบาลงหรือขจัดออกไปไม่ได้ พระองค์ทรงทราบถึงความทุกข์พลภาพและความเจ็บป่วยของเรา ข้าพเจ้าสัญญาและเป็นพยานต่อท่านว่าเมื่อทุกประตูเหมือนจะปิดตาย เมื่อทุกอย่างดูเหมือนจะล้มเหลว พระองค์จะไม่ทรงทำให้ท่านผิดหวัง พระคริสต์จะทรงช่วยท่านและทรงเป็นทางออกไม่ว่าท่านจะต้องกระเสือกกระสนกับการเสพติด ความหดหู่เศร้าหมอง หรือสิ่งใดก็ตาม พระองค์ทรงทราบว่า “จะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ได้อย่างไร”¹⁷ ชีวิตคู่และครอบครัวที่กำลังกระเสือกกระสนไม่ว่าจะด้วยเหตุผล—ของปัญหาทางเศรษฐกิจ อิทธิพลของสื่อเลวร้าย หรือความผันผวนในครอบครัว—จะรู้สึกได้ถึงอิทธิพลความสงบจากสวรรค์ ช่างอบอุ่นใจที่จะ “รู้สึกและมองเห็น” ว่าพระองค์ทรงลุกขึ้นจากคนตาย

ด้วย “ปีกของพระองค์ที่รักษาหาย”¹⁸ เนื่องจากพระองค์เราจึงจะพบและสวมกอดบุคคลอันเป็นที่รักเหล่านั้นซึ่งตายจากเราไปแล้วอีกครั้ง แท้จริงแล้วการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระองค์จะได้รับผลตอบแทนด้วยการรักษาหายของเรา¹⁹

ข้าพเจ้ารู้แน่แก่ใจว่าสิ่งเหล่านี้จริง ด้วยเหตุผลนี้ ข้าพเจ้าจึงขอเป็นอีกหนึ่งเสียงร่วมกับผู้อยู่อาศัยในยุคแรกเริ่มของพื้นที่ทวีปอเมริกาที่ร้องว่า “โอ้ขึ้นมา! ขอพระนามของพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดทรงเจริญด้วยพระสิริเถิด!”²⁰ พระองค์ประทานความรอดแก่เรา ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าจอมโยธา พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 3 นีไฟ 18:25
2. 3 นีไฟ 11:15
3. คู มัททิว 16:16-17
4. คู โมไซยาห์ 12:27
5. อองตวน เดอ แซงเด็กูเปรี, *The Little Prince*, แปล. แคราสติน วูดส์ (1971), 87.
6. คู ฮีโรร 4:13
7. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), 141.
8. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:16
9. คู โมโรโน 10:3-5
10. 1 นีไฟ 17:45
11. โมโรโน 7:48
12. คู แอลมา 36:5-24; 38:6-9
13. คู ฮีลามัน 5:12
14. โมไซยาห์ 4:30
15. คู 3 นีไฟ 9:13
16. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:16
17. 2 นีไฟ 25:13; คู 3 นีไฟ 25:2 ด้วย
18. คู 2 นีไฟ 16:10; 3 นีไฟ 9:13
20. คู 3 นีไฟ 11:15-17

โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พระบัญญัติสำคัญข้อแรก

เราต้องมีชีวิตตั้งสถานศิษย์ผู้อุทิศตนเพื่อแสดงให้เห็นถึงความรัก
ที่เรามีต่อพระเจ้า

๖๖ ทบไม่มีคนกลุ่มใดในประวัติศาสตร์
ที่ข้าพเจ้าจะเห็นใจมากไปกว่าอัคร-
สาวกสิบเอ็ดท่านที่เหลื่ออยู่โดยจับ
พลันหลังการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าช่วยให้
รอดของโลก ข้าพเจ้าคิดว่าบางครั้งเราลืมว่า
พวกเขาอ่อนประสบการณ์เพียงไรและพึ่งพา
พระเยซูอย่างเต็มที่ด้วยความจำเป็นเช่นที่
เคยเป็นมา พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “เรา
อยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จัก
เราอีกหรือ?”¹

แต่แน่นอนว่า สำหรับพวกเขาแล้วพระ
องค์ไม่ได้ทรงอยู่กับพวกเขานานพอ สามปี
ไม่ได้นานพอที่จะเรียกทั้งโคเวรัมอัครสาวก
สิบสองจากผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่เพียงหยิบ
มือเดียว ฆจัดซื้อผิดพลาดจากวิถีอันเก่าแก่
สอนพวกเขาถึงความอัศจรรย์แห่งพระกิตติ-
คุณของพระเยซูคริสต์ แล้วจึงปล่อยให้พวกเขา
ดำเนินงานต่อไปจนถูกสังหารเช่นกัน
ช่างเป็นสภาพการณ์อันง่อนแง่นยิ่งนัก
สำหรับกลุ่มเอ็ดเดอร์ที่เพิ่งได้รับแต่งตั้ง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงที่ถูกทิ้งให้อยู่ตาม
ลำพัง ครั้งแล้วครั้งเล่าที่พระเยซูทรงพยายาม
บอกพวกเขาว่าพระองค์จะ ไม่ ทรงอยู่กับ
พวกเขาทางกาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจ หรือ
อาจจะไม่เข้าใจความคิดอันรวดเร็วนี้ มาระโก
เขียนว่า

“พระองค์ทรงกำลังสอนสาวกของพระองค์

ว่า บุตรมนุษย์จะถูกมอบไว้ในมือของคนทั้ง
หลาย และพวกเขาจะฆ่าท่านหลังจากถูก
ประหารแล้วสามวัน ท่านจะเป็นขึ้นมาใหม่

“แต่พวกเขาไม่เข้าใจถ้อยคำนี้ และไม่
กล้าทูลถามพระองค์”²

หลังจากมีเวลาเรียนรู้สั้นๆ และมีเวลา
เตรียมตัวไม่มากนัก สิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น
สิ่งที่ไม่น่าเชื่อเป็นจริง พระเจ้าและพระอา-
จารย์ของพวกเขา ที่ปรึกษาและกษัตริย์ของ
พวกเขาถูกตรึงกางเขน การปฏิบัติศาสนกิจ
ในความเป็นมรรตัยของพระองค์สิ้นสุดลง
ศาสนจักรเล็กๆ ที่พระองค์ทรงสถาปนาดู
เหมือนจะถูกขีดให้โดนประณามหยาม-
เหยียดและถูกลิขิตให้ต้องพินาศ อัครสาวก
ของพระองค์เห็นพระองค์ในสภาพที่ฟื้นคืน
พระชนม์แต่นั้นก็เพิ่มความสนทนทำให้พวกเขา
พวกเขาต้องสงสัยแน่นอนว่า “ตอนนี้เรา
จะทำอะไรดี” พวกเขาหันไปขอคำตอบจาก
เปโตร อัครสาวกอาวุโส

ข้าพเจ้าขออนุญาตอธิบายเรื่องนี้โดยใช้
ถ้อยคำบางอย่างที่ไม่ได้กล่าวไว้ในพระคัมภีร์
เพื่อให้เห็นภาพออกว่าพวกเขาพูดอะไรกัน
ในที่สุดเปโตรกล่าวกับพวกเขาดังนี้ “พี่น้อง
ชายทุกท่าน ช่วงเวลาอันรุ่งโรจน์ตลอดสามปี
มานี้ เมื่อไม่กี่เดือนก่อนใครเลยจะนึกว่าเรา
จะได้เห็นปาฏิหาริย์และขึ้นชมกับเหตุการณ์
ศักดิ์สิทธิ์ เราพูด สวดอ้อนวอน และทำงาน

กับพระบุตรที่แท้จริงของพระเจ้าเป็นเจ้า เรา
เดินกับพระองค์และรำให้กับพระองค์ ในคืน
ที่พระองค์สิ้นพระชนม์อย่างน่าสยดสยอง
ไม่มีใครร้องให้ด้วยความขมขื่นเท่าข้าพเจ้า
แต่เหตุการณ์นั้นจบลงแล้ว พระองค์ทรงทำ
งานสำเร็จและพระองค์ทรงลุกขึ้นจากอุโมงค์
ฝังศพ พระองค์ทรงทำความรอดของพระองค์
และของเราสำเร็จลุล่วง ที่ท่านถามว่า ‘ตอน
นี้เราจะทำอะไรดี’ ข้าพเจ้าไม่ทราบจะบอก
อะไรท่านมากไปกว่าให้ท่านกลับไปดำเนิน
ชีวิตเหมือนเดิม และขึ้นชมยินดี ข้าพเจ้าตั้ง
ใจจะ ‘ไปจับปลา’ และอย่างน้อยอัครสาวก
หกท่านจากสิบท่านที่เหลื่ออยู่กล่าวด้วยความ
เห็นชอบว่า “เราจะไปด้วย” ยอห์นซึ่ง
เป็นคนหนึ่งที่อยู่ตรงนั้น เขียนว่า “แล้วพวก
เขาก็ออกไปลงเรือ”³

แต่ อนิจจา พวกเขาจับปลาไม่ได้เลย คืน
แรกพวกเขากลับมาที่ชายฝั่ง พวกเขาจับปลา
ไม่ได้เลยแม้แต่ตัวเดียว พอรุ่งเช้า พวกเขา
พายหน้ากลับเข้าฝั่งอย่างสิ้นหวัง ตรงชายฝั่ง
นั่นเองพวกเขาเห็นร่างคนแต่ไกล ยืนร้อง
ถามพวกเขาว่า “ลูกเอ๋ย ยังไม่ได้ปลาหรือ?”
อัครสาวกที่กลับไปเป็นชาวประมงอีกครั้ง
ตอบด้วยความหม่นหมองว่า “ยัง” พวกเขา
บ่นพึมพำ และที่ทำให้ทุกอย่างแย่งลงไปกว่า
นั้น พวกเขาถูกเรียกว่า “ลูก”⁴

“จงทอดอวนลงทางด้านขวาเรือ แล้วจะ
‘ได้ปลาบ้าง’”⁵ คนแปลกหน้าร้องบอก—
และด้วยถ้อยคำเรียบง่ายนั้นพวกเขาเริ่มจำ
ได้ เมื่อสามปีก่อนหน้านั้นบรรดาชายเหล่านี้
ออกไปหาปลาในทะเลแห่งนี้ ในครั้งนั้นเช่น
กัน พวกเขา “ทอดอวนมาตลอดทั้งคืนแล้ว
ไม่ได้อะไรเลย”⁶ พระคัมภีร์กล่าว แต่ชายชาว
กาลิลีบนฝั่งร้องบอกให้พวกเขาหย่อนอวน
และพวกเขา “ก็จับปลาได้จำนวนมาก”⁷ พอ
ที่ทำให้อวนของพวกเขาปริ ปลาที่จับได้เต็ม
เรือสองลำนั้นหนักมากจนเรือเริ่มจม

บัดนี้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นอีกครั้ง “ลูก”
เหล่านี้ ดังที่เรียกพวกเขาได้ถูกต้อง ธิบียอน

อวลงไปและ “ได้ปลาจำนวนมาก จนลากอวขึ้นไม่ไหว” ยอห์นกล่าวเสียงดังว่า “เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า”⁹ และที่เหนือกราบเรือ เปโตรกระโจนลงน้ำอย่างไม่อาจควบคุมตนเองได้

หลังกลับมารวมกันใหม่อย่างมีความสุขกับพระเยซูผู้ฟื้นคืนพระชนม์ เปโตรแลกเปลี่ยนทัศนคติกับพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นจุดหักเหของการปฏิบัติศาสนกิจโดยทั่วไปของอัครสาวกและแน่นอนว่าสำหรับเปโตรนี่คือแรงบันดาลใจให้บรูซผู้เป็นศิลาสำคัญนี้ก้าวไปสู่ชีวิตอันสูงส่งของการเป็นผู้นำและการรับใช้อย่างทุ่มเท โดยทอดพระเนตรไปยังเรือลำน้อยที่เอียงอยู่ อวนที่หลุดลุ่ย และปลากองใหญ่ 153 ตัว พระเยซูตรัสกับอัครสาวกอาวโลว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเรามากกว่าพวกนี้หรือ?” เปโตร ทูลว่า “ใช่ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์รักพระองค์”¹⁰

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสตอบ แต่ยังไม่ทรงสบายใจอัครสาวกของพระองค์และตรัสอีกครั้งว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเราหรือ?” ด้วยความสับสนอย่างไม่ต้องสงสัยจากพระดำรัสถามย้ำเช่นนั้น ชาวประมงผู้ยิ่งใหญ่ตอบเป็นครั้งที่สองว่า “ใช่ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์รักพระองค์”¹¹

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสตอบสั้นๆ อีกครั้ง แต่ด้วยเจตจำนงจะทรงย้ำพระดำรัสอย่างไม่เกรงใจ พระองค์ตรัสถามเป็นครั้งที่สามว่า “ท่านรักเราหรือ” แน่แน่นอนว่าครั้งนี้เปโตรรู้สึกอึดอัดมาก บางทีใจเขาอาจจะยังจำได้ถึงเมื่อไม่กี่วันก่อนหน้าที่เขาถูกตั้งคำถามอีกอย่างหนึ่งถึงสามครั้งและเขาตอบได้ชัดเจนเท่าเทียมกัน—แต่ในทางตรงกันข้าม หรือบางทีเขาอาจจะเริ่มสงสัยว่าเข้าใจคำถามของพระอาจารย์ผิดไปหรือไม่ หรือบางทีเขาอาจจะถามใจตนเอง ค้นหาที่ยืนยันอย่างสูงจิตใจต่อคำตอบที่ให้อย่างรวดเร็วนั้น เกือบจะในทันที ไม่ว่าจะรู้สึกอย่างไร เปโตรกล่าวเป็นครั้งที่สามว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบ... ข้าพระองค์รักพระองค์”¹²

พระเยซูตรัสตอบ (และอีกครั้งที่ข้าพเจ้ายอมรับว่าเป็นรายละเอียดที่ไม่ได้อยู่ในพระคัมภีร์) บางทีอาจจะตรัสทำนองนี้ “เปโตรทำไมเจ้าจึงอยู่ที่นี้ ทำไมเราจึงกลับมาอยู่ที่

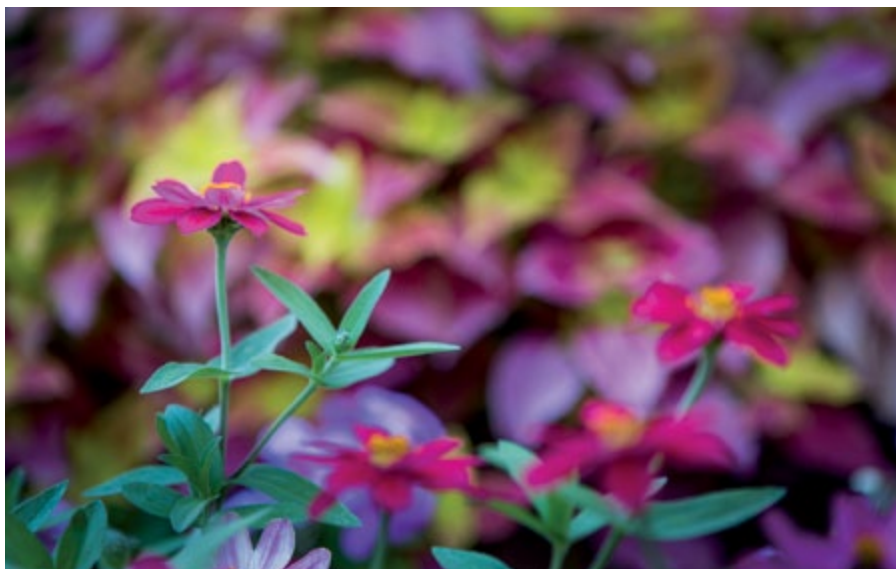
ชายฝั่งเดียวกันนี้ อวนเดียวกัน สนนหาถ้อยคำเดียวกันนี้ เห็นได้ชัดเจนว่าถ้าเราอยากได้ปลา เราหาปลาได้ เปโตร สิ่งที่เราต้องการคือสานุศิษย์—และเราต้องการพวกเขาตลอดกาล เราต้องการใครบางคนมาเลี้ยงดูและของเราและช่วยชีวิตลูกแกะของเรา เราต้องการใครบางคนมาสั่งสอนกิตติคุณของเรา และปกป้องศาสนาของเรา เราต้องการคนที่รักเรา รักเราอย่างแท้จริง และรักสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบหมายให้เราทำ ชาวสาวกของเราได้ขาดความหนักแน่น งานของเรามีช่างานชั่วคราว งานของเรามีใช้ความโชคร้าย ไม่ไร้ความหวัง ทั้งจะไม่เป็นกองถ้ำถ่านในประวัติศาสตร์ นี่คืองานของพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และงานนี้จะเปลี่ยนแปลงโลก เพราะเปโตรเอ๋ย เป็นครั้งที่สองและคาดว่าจะจะเป็นครั้งสุดท้าย เราขอให้เจ้าละทิ้งทุกอย่างนี้ ออกไปสอนและเป็นพยาน ทำงาน และรับใช้อย่างภักดี จนกว่าจะถึงวันที่พวกเขาจะทำกับเจ้าอย่างเดียวกับที่พวกเขาเคยทำกับเรา”

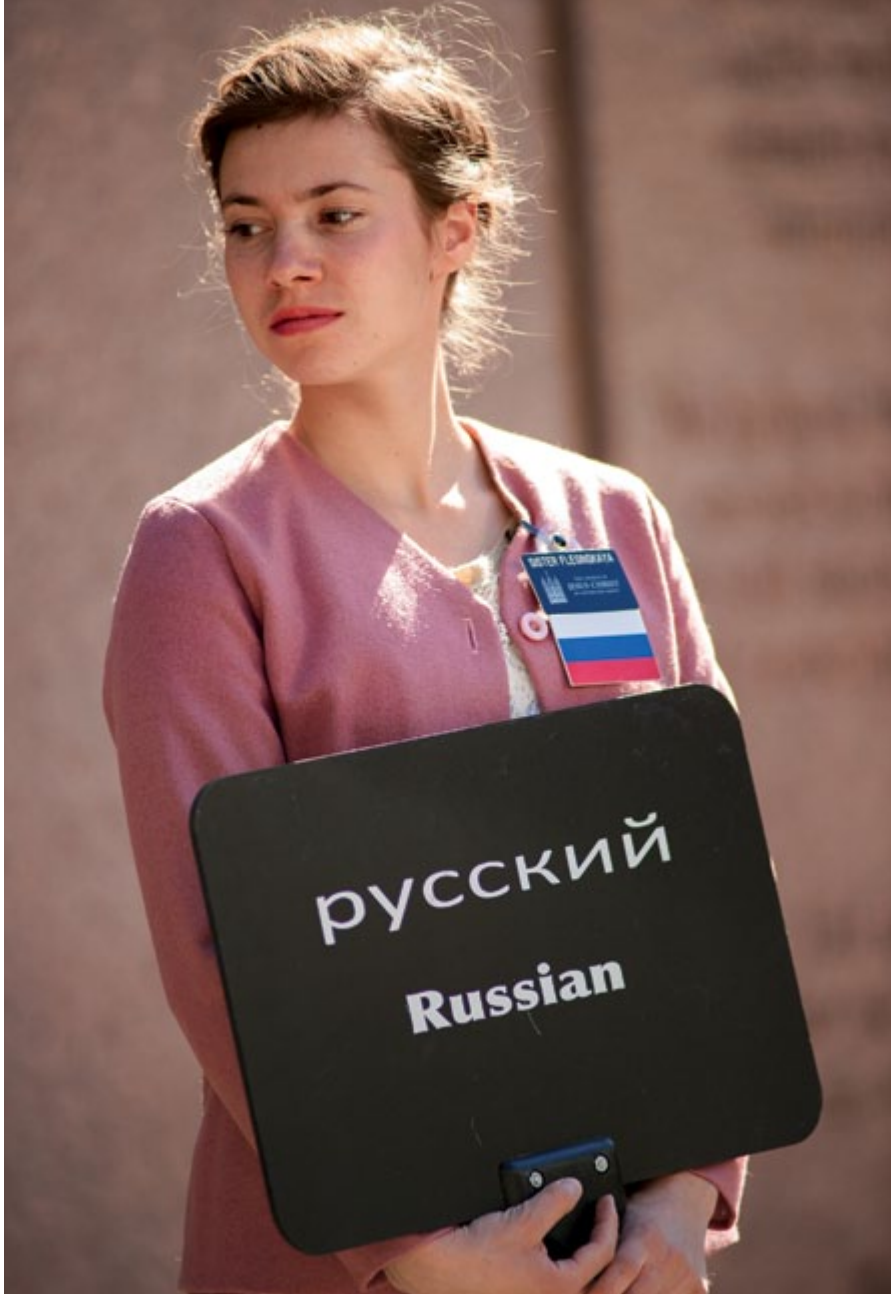
จากนั้นทรงหันไปหาอัครสาวกทุกคน พระองค์อาจมีพระดำรัสคล้ายดังนี้ “พวกเจ้า มูทะลุอย่างธรรมดาจารย์และฟาริสีหรือ? อย่างเฮโรดและปิลาตหรือ? เจ้าคิดอย่างคนทั้งหลายหรือว่าเจ้าจะสั่งหารงานนี้บ้าง? ด้วยการสั่งหารเรา เจ้าคิดอย่างคนทั้งหลายหรือว่ากางเขน ตะปู และอูโมงค์คือจุดสิ้นสุดของทุกอย่างและคนทั้งปวงจะรื่นเริงใจกลับไปเป็นเหมือนเดิมอย่างที่เจ้าเคยเป็นมาก่อน

ลูกเอ๋ย ชีวิตและความรักของเรามีได้สัมผัสใจเจ้าอย่างลึกซึ้งไปกว่านี้หรือหรือ”

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าประสบการณ์ของเราจะเป็นอย่างไรในวันพิพากษา แต่ข้าพเจ้าจะแปลกใจมากถ้าในการสนทนานั้นพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงถามเราอย่างเดียวกับที่พระคริสต์ตรัสถามเปโตร “เจ้ารักเราไหม” ข้าพเจ้าคิดว่าพระองค์ทรงอยากทราบว่าในความเป็นมนุษย์ของเรา ในความไม่เพียงพอ และบางครั้งในความเข้าใจเรื่องราวแบบเด็กๆ อย่างน้อยที่สุด เราเข้าใจพระบัญญัติ หนึ่งข้อ หรือไม่ พระบัญญัติข้อต้นที่สำคัญที่สุดในบรรดาพระบัญญัติทั้งปวง—“พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดกำลังของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน”¹³ และถ้าในช่วงขณะนั้นเราพูดได้อย่างตะกุกตะกักว่า “พระเจ้าพระองค์ทรงทราบข้าพระองค์รักพระองค์” จากนั้นพระองค์อาจจะทรงเตือนเราว่าคุณลักษณะอันสูงส่งที่สุดของความรักคือความจงรักภักดีอยู่เสมอ

“ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา”¹⁴ พระเยซูตรัส ดังนั้น เราจึงมีเพื่อนบ้านเพื่ออวยพร มีเด็กให้คุ้มครอง มีคนยากไร้ให้อุ้มชู และมีความจริงให้ปกป้องเรามีสิ่งผิดที่ต้องทำให้ถูกต้อง มีความจริงที่ต้องแบ่งปัน และมีความดีที่ต้องทำ สรุปก็คือเราต้องมีชีวิตตั้งสานุศิษย์ผู้อุทิศตนเพื่อแสดงให้เห็นถึงความรักที่เรามีต่อพระผู้เป็น

เจ้า เราไม่อาจเลิก และเราไม่อาจหันหลังกลับ หลังจากได้พบกับพระบุตรผู้ทรงพระชนม์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ไม่มีสิ่งใดจะเป็นเหมือนที่เคยเป็นมาก่อน การตรึงกางเขน การชดใช้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตชาวคริสต์ ไม่ใช่จุดสิ้นสุด เพราะความสัตย์จริงนี้และความเป็นจริงนี้ ที่ทำให้ชาวประมงแห่งกาลิลีจำนวนหยิบมือเดียวกลายเป็นอัครสาวกอีกครั้ง ผู้ที่ออกไปโดยไม่มี “ธรรมศาลาหรือดาบแม้แต่เล่มเดียว”¹⁵ ingsอนเป็นครั้งที่สองและออกไปหล่อหลอมประวัติศาสตร์ของโลกที่เราอาศัยอยู่ในปัจจุบัน

ข้าพเจ้าเป็นพยานจากกันบั้งของหัวใจ

ด้วยความมุ่งมั่นของจิตวิญญาณถึงทุกท่านที่ได้ยินเสียงของข้าพเจ้าว่า กุญแจแห่งอัครสาวกได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดินโลกและมีอยู่ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ถึงผู้ที่ยังไม่ได้มาสมทบกับเราในอุดมการณ์สุดท้ายอันสำคัญยิ่งของพระคริสต์ เรากล่าวว่า “โปรดมาเถิด” ถึงผู้ที่เคยอยู่กับเราแต่ได้ล้าถอยไป โดยเลือกปฏิบัติหลักธรรมบางอย่างของศาสนจักรแต่ละทั้งพรอันสมบูรณ์กว่าของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู ข้าพเจ้ากล่าวว่าข้าพเจ้าเกรงว่าท่านต้องเผชิญกับคำคืนที่ยาวนานหลายคืนพร้อมกับอวนที่วางเปล่า นี่คือการเรียกให้กลับมา แน่วแน่ รักพระเจ้าและเป็นเจ้า และยื่นมือช่วย

เหลือ ข้าพเจ้าเรียกอดีตผู้สอนศาสนาทุกท่านที่ชื่อสัตย์มั่นคง ผู้ที่เคยยืนในอ่างบัพติศมาและยกมือตั้งจากกล่าวว่า “โดยได้รับมอบหมายจากพระเยซูคริสต์”¹⁶ งานมอบหมายนั้นเพื่อเปลี่ยนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านไปตลอดกาล แต่แน่นอนว่านั่นก็ควรจะเปลี่ยนตัวท่านไปตลอดกาลเช่นกัน ถึงเยาวชนของศาสนจักรผู้จะเติบโตใหญ่ ไปทำงานเผยแผ่ไปพระวิหารและแต่งงาน เรากล่าวว่า “จงรักพระเจ้าเป็นเจ้าและจงรักชาติให้สะอาดจากโลหิตและบาปของคนรุ่นนี้ ท่านมีงานมหาศาลที่ต้องทำ ซึ่งเน้นอยู่ในข้อประกาศอันนำอัครอรรถของประธานโรมัส เอส. มอนสัน ในช่วงเช้าของเมื่อวานนี้ พระบิดาในสวรรค์ของท่านทรงคาดหวังความภักดีและความรักของท่านในช่วงชีวิตของท่านทุกช่วง”

ถึงทุกท่านที่ได้ยินเสียงข้าพเจ้า พระสุรเสียงของพระคริสต์ดังผ่านทุกยุคทุกสมัยตามเราแต่ละคนขณะที่ยังมีเวลาว่า “ท่านรักเราหรือ” และสำหรับเราทุกคนแล้วข้าพเจ้าตอบแทนเราทุกคนด้วยเกียรติยศและจิตวิญญาณว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์รักพระองค์” และโดยที่เรา “เอามือจับคันไถ”¹⁷ เราจะไม่มีวันเหลือवलหลังกลับไปจนกว่างานนี้จะเสร็จและความรักของพระเจ้าและเพื่อนบ้านของเราจะครองโลก ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 14:9
2. มาระโก 9:31-32
3. ยอห์น 21:3
4. ดู ยอห์น 21:5
5. ยอห์น 21:6
6. ลูกา 5:5
7. ลูกา 5:6
8. ยอห์น 21:6
9. ยอห์น 21:7
10. ยอห์น 21:15
11. ยอห์น 21:16
12. ยอห์น 21:17
13. ลูกา 10:27; ดู มัทธิว 22:37-38 ด้วย
14. ยอห์น 14:15
15. Frederick William Farrar, *The Life of Christ* (1994), 656, ดูเพิ่มเติมในบทที่ 62 สำหรับสภาพการณ์เลวร้ายของศาสนจักรที่เพิ่งจัดตั้งนี้
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:73
17. ลูกา 9:62

โดย ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

พิจารณาพร

พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบความต้องการของเราและจะทรงช่วยเรา
เมื่อเราทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์

พ็น้องที่รักทั้งหลาย การประชุมใหญ่
ครั้งนี้นับเป็นเวลา 49 ปีนับตั้งแต่
ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนเป็น
สมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองเมื่อวันที่ 4
ตุลาคม ค.ศ. 1963 สี่สิบเก้าปีถือว่ายาวนาน
แต่ในหลายๆ ด้านเวลาดูเหมือนสั้นมากตั้งแต่
ข้าพเจ้ายืนที่แท่นพูดในแทเบอร์นาเคิลและ
กล่าวคำปราศรัยการประชุมใหญ่ครั้งแรก

สิ่งต่างๆ มากมายเปลี่ยนไปตั้งแต่วันที่
4 ตุลาคม ปี 1963 เราอยู่ในยุคพิเศษสุดของ
ประวัติศาสตร์โลก เราได้รับพรมากมายเหลือ
เกิน แต่บางครั้งก็ยากที่จะไม่ท้อแท้เมื่อเห็น
ปัญหาและการโอนอ่อนผ่อนตามรอบข้าง
เรา ข้าพเจ้าพบว่าแทนที่จะคิดในแง่ลบ หาก
เราจะถอยมาหนึ่งก้าวและพิจารณาพรใน
ชีวิตเรา รวมถึงพรที่ดูเหมือนเล็กน้อยและถูก
มองข้ามในบางครั้ง เราจะพบความสุขมาก
ขึ้น

ขณะที่ข้าพเจ้านึกทบทวน 49 ปีที่ผ่านมา
ข้าพเจ้าได้ค้นพบบางอย่าง สิ่งหนึ่งคือประ-
สพการณ์นับไม่ถ้วนที่ข้าพเจ้ามีไม่ถือเป็นประ-
สพการณ์ที่พิเศษเหนือธรรมดาเลย อันที่จริง
ในเวลาที่เกิดขึ้น มักดูเหมือนไม่น่าสนใจและ
ธรรมดามาก แต่เมื่อนึกย้อนกลับไปประกอบ-
การณเหล่านั้นเพิ่มคุณค่าและเป็นพรแก่ชีวิต
—อย่างน้อยก็ชีวิตข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าขอ
แนะนำให้ท่านทำแบบฝึกหัดเดียวกันนี้—นั่น

คือ สำนวญชีวิตท่านและมองหาเฉพาะพรทั้ง
ใหญ่น้อยที่ท่านได้รับ

การทบทวนช่วงปีเหล่านี้เสริมน้ำหนักความ
รู้ของข้าพเจ้าตลอดมาว่าพระองค์ทรงไดยิน
และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา เราคุ้น
เคยกับความจริงที่พบใน 2 นีไฟในพระคัมภีร์
มอรมอน “มนุษย์เป็นอยู่, เพื่อพวกเขาจะมี
ปิติ”¹ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าปิติส่วนมากเกิด
ขึ้นเมื่อเราตระหนักว่าเราสามารถสื่อสารกับ
พระบิดาบนสวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอน พระ
องค์จะทรงไดยินและทรงตอบคำสวดอ้อน
วอนเหล่านั้น—อาจไม่ใช่ในวิธีและเวลาที่เรา
คาดหวัง แต่พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรู้จัก ทรง
รักเราอย่างสมบูรณ์และปรารถนาให้เรา
มีความสุข จะ ทรงตอบแน่นอน พระองค์ไม่
ทรงสัญญากับเราหรือหรือว่า “เจ้าจงอ่อน
น้อมถ่อมตน, และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ
เจ้าจะทรงจูงมือเจ้าไป, และให้คำตอบ
คำสวดอ้อนวอนของเจ้าแก่เจ้า”²

สำหรับเวลาที่เหลือไม่กี่นาทีต่อจากนี้
ข้าพเจ้าใคร่ขอแบ่งปันตัวอย่างเล็กน้อยของ
ประสบการณ์ที่เคยมีเมื่อพระองค์ทรงไดยิน
และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนซึ่งนำพามา
สู่ชีวิตข้าพเจ้าเช่นเดียวกับชีวิตผู้อื่น บันทึก
ประจำวันของข้าพเจ้าที่เขียนมาตลอดหลาย
ปีช่วยให้รายละเอียดบางอย่างซึ่งข้าพเจ้าคง
จะจำไม่ได้หากไม่มีบันทึกเหล่านี้

ต้นปี 1965 ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้
เข้าร่วมการประชุมใหญ่สเตคและจัดการ
ประชุมอื่นๆ ทั่วภาคเซาท์แปซิฟิก นี่เป็นครั้ง
แรกที่ข้าพเจ้าไปเยือนภูมิภาคนั้นของโลก
และเป็นเวลาที่ข้าพเจ้าไม่เคยลืม ส่วนใหญ่
เป็นเหตุการณ์ทางวิญญาณที่เกิดขึ้นในช่วง
งานมอบหมายนี้เมื่อข้าพเจ้าประชุมกับผู้นำ
สมาชิก และผู้สอนศาสนา

ในวันหยุดสุดสัปดาห์เสาร์อาทิตย์ที่ 20
และ 21 กุมภาพันธ์ เราอยู่ในบริสเบน ออส-
เตรเลีย เพื่อจัดการประชุมภาคปกติสำหรับ
สเตคบริสเบน ระหว่างการประชุมวันเสาร์มี
คนแนะนำข้าพเจ้าให้รู้จักประธานท้องถิ่นจาก
เขตใกล้เคียง ขณะจับมือทักทายเขา ข้าพเจ้า
มีความรู้สึกแรงกล้าว่าต้องพูดกับเขาและให้
คำแนะนำ ด้วยเหตุนี้จึงถามว่าเขาจะไปการ
ประชุมภาคเช้าวันอาทิตย์ในวันถัดไปกับ
ข้าพเจ้าเพื่อเราจะพูดคุยกันได้อีกหรือไม่

หลังจากภาควันอาทิตย์เรามีโอกาสพบปะ
สนทนากัน เราพูดถึงหน้าที่รับผิดชอบมาก
มายของเขาในฐานะประธานท้องถิ่น ขณะทำ
เช่นนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องให้คำแนะนำพิเศษ
เกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาและวิธีที่เข้ากับ
สมาชิกจะช่วยผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทำงาน
ในเขตนั้น ข้าพเจ้าทราบในภายหลังว่าชาย
ผู้นี้สวดอ้อนวอนขอการนำทางเกี่ยวกับเรื่อง
นี้มาตลอด การสนทนาของเราเป็นพยาน
พิเศษว่าพระองค์ทรงไดยินและทรงตอบคำ
สวดอ้อนวอนของเขา นี่เป็นการพบกันที่ดู
เหมือนไม่น่าสนใจแต่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระ
วิญญาณทรงนำทางและเหตุการณ์ดังกล่าว
ส่งผลในชีวิตและการบริหารงานของประธาน
ท้องถิ่นคนนั้น ในชีวิตสมาชิก และในความ
สำเร็จของผู้สอนศาสนาที่นั่น

พี่น้องทั้งหลาย จุดประสงค์ของพระเจ้า
บรรลุผลสำเร็จเสมอเมื่อเราเอาใจใส่การนำ
ทางของพระวิญญาณ ข้าพเจ้าเชื่อว่ายิ่งเรา
ทำตามการดลใจและความรู้สึกที่มาถึงเรา

มากเพียงใด พระเจ้าจะทรงฝากฝังให้เราทำ
ธุระของพระองค์มากเพียงนั้น

ข้าพเจ้าเรียนรู้สิ่งที่กล่าวไว้ในข่าวสารก่อน
หน้านี้ว่าอย่าผัดเวลาของการกระตุ่นเดือน
ครั้งหนึ่งเมื่อหลายปีมาแล้ว ข้าพเจ้ากำลัง
ว่ายน้ำอยู่ที่โรงยิมเดเซวิทซ์หลังเก้าในซอลท์-
เลคซิตีเมื่อรู้สึกถึงการตัดสินใจให้ไปโรงพยาบาล
มหาวิทยาลัยเพื่อเยี่ยมเพื่อนที่ติดคนหนึ่งซึ่งขา
ใช้การไม่ได้เนื่องจากเนื้อร้ายและการผ่าตัด
ที่ตามมา ข้าพเจ้าขึ้นจากสระทันที แต่งตัว

และไม่ไม่นานก็เดินทางไปหาชายที่ดีคนนี้

เมื่อมาถึงห้องของเขา ข้าพเจ้าพบห้อง
ว่างเปล่า พอสอบถามจึงทราบว่าข้าพเจ้าน่า
จะได้พบเขาที่สระว่ายน้ำของโรงพยาบาล
บริเวณที่ใช้ทำกายภาพบำบัด เป็นจริงตาม
นั้น เขานั่งเก้าอี้ขึ้นมาที่นั่นด้วยตนเองและ
อยู่ตรงนั้นตามลำพัง เขาอยู่ด้านไกลสุดของ
สระ ใกล้บริเวณน้ำลึก ข้าพเจ้าเรียกเขา และ
เขาหมุนเก้าอี้หันหน้ามาทักทายข้าพเจ้า เรา
สนทนากันอย่างออกรส ข้าพเจ้าตามเขากลับ

ไปที่ห้องผู้ช่วยเพื่อให้พรเขา

ข้าพเจ้าทราบจากเพื่อนในภายหลังว่าวัน
นั้นเขาหมดอาลัยและกำลังคิดจะปลิดชีวิต
ตนเอง เขาสวดอ้อนวอนขอให้คลายความ
ทุกข์แต่เริ่มรู้ว่าคำสวดอ้อนวอนไม่ได้รับคำ
ตอบ เขาไปที่สระว่ายน้ำโดยคิดว่านี่จะเป็น
วิธียุติความทุกข์เวทนาของตน—เขาเคลื่อน
เก้าอี้ขึ้นไปยังบริเวณน้ำลึกของสระ ข้าพเจ้า
มาทันช่วงเวลาความเป็นความตายพอดี มา
ตามสิ่งที่ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นการตัดสินใจจาก
เบื้องบน

เพื่อนข้าพเจ้ามีชีวิตต่อมาอีกหลายต่อ
หลายปี—หลายปีที่เต็มไปด้วยความสุขและ
ความสำนึกคุณ ข้าพเจ้ายินดีมากที่ได้เป็น
เครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าในวันวิกฤติ
นั้นที่สระว่ายน้ำ

อีกครั้งหนึ่ง เมื่อซิสเตอร์มอนด์กับข้าพ-
เจ้าขับรถกลับบ้านหลังจากไปเยี่ยมเพื่อนฯ
ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะเข้าไปในเมือง—ขับรถ
ไปอีกหลายไมล์—เพื่อเยี่ยมหญิงม่ายสูงอายุ
คนหนึ่งที่เคยอยู่ในวอร์ดเรา เธอชื่อเซลลา
โรมัส ตอนนั้นเธออาศัยอยู่ที่บ้านพักคนชรา
บ่ายวันนั้นเราพบว่าเธออ่อนแอมากแต่นอน
อย่างสงบอยู่บนเตียง

เซลลาตาบอดมานาน แต่เธอจำเสียงเรา
ได้ทันที เธอถามว่าข้าพเจ้าจะให้พรเธอได้
หรือไม่ โดยบอกอีกว่าเธอพร้อมจะตายถ้า
พระเจ้าทรงต้องการให้เธอกลับบ้าน มีวิญ-
ญาณแสนหวานและสงบในห้องนั้น เราทุก
คนรู้ว่าเธอเหลือเวลาในความเป็นมรรตัยไม่
มากนัก เซลลาจับมือข้าพเจ้าและพูดว่าเธอ
สวดอ้อนวอนอย่างจริงจังขอให้ข้าพเจ้ามา
พบเธอและให้พรเธอ ข้าพเจ้าบอกเธอว่าเรา
มาเพราะการตัดสินใจโดยตรงจากพระบิดาบน
สวรรค์ ข้าพเจ้าจูบเธอที่หน้าผาก ทราบดีว่า
อาจจะไม่ได้พบเธออีกในความเป็นมรรตัย
เป็นเช่นนั้นจริงๆ เพราะเธอสิ้นใจในวันรุ่งขึ้น

การที่ข้าพเจ้าสามารถให้การปลอบโยนและความสงบสุขแก่เซลล์ที่น่ารักของเรา นับเป็นพรต่อเธอและต่อข้าพเจ้า

โอกาสเป็นพรในชีวิตของอีกคนหนึ่งมักจะเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึง ในคืนวันเสาร์ที่หนาวจัดช่วงฤดูหนาวปี 1983-1984 ซิสเตอร์มอนสันกับข้าพเจ้าขับรถหลายไมล์ไปหุบเขาในมิสซูรี ยูทาห์ เรามีบ้านหลังหนึ่งที่นี่ในอุดมภูมิดินนวล 24 องศาฟาเรนไฮต์ (ลบ 31 องศาเซลเซียส) เราต้องการทำทุกอย่างที่บ้านหลังนั้นของเราให้เรียบร้อย เราตรวจบ้านและพบว่าเรียบร้อยดี เราจึงออกจากบ้านกลับไปชออล์เลคซิตี้ เราขึ้นทางหลวงไปได้ไม่กี่ไมล์รถก็ดับ เราทำอะไรไม่ได้เลยแทบไม่เคยมีครั้งใดที่ข้าพเจ้าจะหนาวเทียบเท่ากับคืนนั้น

เราเริ่มฝันใจเดินไปยังเมืองใกล้สุด รถหลายคันแล่นฉิวผ่านเราไป ในที่สุดรถคันหนึ่งก็จอด และชายหนุ่มคนหนึ่งเสนอความช่วยเหลือ สุดท้ายเราจึงพบว่าน้ำมันดีเซลในถังของเราเกาะตัวเพราะความเย็น ส่งผลให้เราขับรถไม่ได้ ชายหนุ่มใจดีคนนั้นขับรถพาเรากลับไปบ้านที่มิสซูรี ข้าพเจ้าพยายามตอบแทนความมีน้ำใจของเขา แต่เขาปฏิเสธอย่างสุภาพ เขาบอกว่าเขาเป็นลูกเสือและอยากบำเพ็ญประโยชน์ ข้าพเจ้าบอกชื่อตัวเอง และเขาแสดงความปลาบปลื้มยินดีที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือ โดยคิดว่าเขาน่าจะอยู่ในวัยผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าจึงถามว่ามีแผนจะรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ เขาบอกว่าเขายังไม่แน่ใจว่าอยากจะทำอะไร

ตอนเช้าวันจันทร์ถัดมาข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงชายหนุ่มคนนั้นและขอขอบคุณความมีน้ำใจของเขา ในจดหมายข้าพเจ้ากระตุ้นเขาให้รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา ข้าพเจ้าแนบจดหมายส่งไปพร้อมหนังสือเล่มหนึ่งที่ข้าพเจ้าเขียนและขีดเส้นใต้เน้นบทเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนา

ประมาณหนึ่งสัปดาห์ต่อมา คุณแม่ของชายหนุ่มคนนั้นโทรศัพท์มาบอกว่าลูกชายเธอ

เป็นคนหนุ่มที่ยอดเยี่ยมแต่เพราะอิทธิพลบางอย่างในชีวิตเขา ความปรารถนาที่อยากรับใช้งานเผยแผ่มานานจึงลดน้อยลง เธอบอกว่าเธอกับคุณพ่อของเขาอดอาหารและสวดอ้อนวอนขอให้ใจเขาเปลี่ยน พวกเขาใส่ชื่อลูกชายในรายชื่อสวดอ้อนวอนของพระวิหารโพรวู ยูทาห์ โดยหวังว่าจะมีวิธีบางอย่างทำให้ใจลูกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น มีความปรารถนาจะทำงานเผยแผ่และรับใช้พระเจ้าอย่างซื่อสัตย์เหมือนเดิม คุณแม่คนนั้นต้องการให้ข้าพเจ้าทราบว่าจะมองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเย็นวันนั้นเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนเพื่อลูกชาย ข้าพเจ้าพูดว่า “ผมเห็นด้วยกับคุณ”

หลายเดือนต่อมาและการที่ได้สื่อสารกับชายหนุ่มคนนั้นมากขึ้น ซิสเตอร์มอนสันกับข้าพเจ้าจึงยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ไปร่วมงานเลี้ยงอำลาผู้สอนศาสนาที่เขาเดินทางไปคณะเผยแผ่แคนาดา แวนคูเวอร์

เส้นทางที่มาบรรจบกันคืนนั้นในเดือนธันวาคมที่หนาวเย็นเป็นความบังเอิญหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่เชื่อเลยแม้แต่น้อย ข้าพเจ้าเชื่อว่าการพบกันของเราเป็นการตอบคำสวดอ้อนวอนที่จริงใจของบิดามารดาที่สวดอ้อนวอนเพื่อลูกชายที่พวกเขาห่วงใย

อนึ่ง พี่น้องทั้งหลาย พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบความต้องการของเราและจะทรงช่วยเราเมื่อเราทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีความกังวลใดของเราเล็กน้อยเกินไปหรือไม่สำคัญ พระเจ้าทรงอยู่ในรายละเอียดของชีวิตเรา

ข้าพเจ้าขอสรุปโดยเล่าประสบการณ์เมื่อเร็วๆ นี้ซึ่งมีผลต่อผู้คนหลายร้อยคน เรื่องนี้เกิดขึ้นที่งานฉลองทางวัฒนธรรมของพระวิหารแคนซัสซิตี้เมื่อห้าเดือนก่อน เช่นเดียวกับเหตุการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในชีวิตเราเวลานั้นดูเหมือนจะเป็นอีกครั้งที่ทุกอย่างราบรื่น อย่างไรก็ตาม เมื่อทราบถึงสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานฉลองทางวัฒนธรรม

ในคืนก่อนอุทิศพระวิหาร ข้าพเจ้าจึงตระหนักว่าการแสดงคืนนั้นไม่ธรรมดา แต่น่าทึ่งมากทีเดียว

เช่นเดียวกับงานฉลองทางวัฒนธรรมทั้งหมดที่จัดพร้อมการอุทิศพระวิหาร เยาวชนในเขตพระวิหารแคนซัสซิตี้ มีสิทธิ์ได้ฝึกซ้อมการแสดงแยกกันเป็นกลุ่มๆ ในเขตของตน แผนคือพวกเขาทั้งหมดจะพบกันเช้าวันเสาร์ในศูนย์เทศบาลขนาดใหญ่ที่เช่าไว้สำหรับการแสดงเพื่อจะได้รู้ว่าจะเข้าไปเมื่อใดและตรงไหน จุดที่ต้องยืน ช่องว่างระหว่างพวกเขา กับคนที่อยู่ถัดไปควรใกล้เคียงเพียงไร จะออกจากเวทีอย่างไร และอื่นๆ—รายละเอียดมากมายที่พวกเขาจะต้องจับจุดให้ได้ในวันนั้นเช่นเดียวกับผู้ประกอบฉากต่างๆ เพื่อให้การแสดงจริงมีความประณีตเรียบร้อยและเป็นมืออาชีพ

ปัญหาใหญ่อย่างเดียวในวันนั้นคือ การแสดงทั้งหมดต้องใช้ภาพเสียงที่บันทึกไว้ล่วงหน้าซึ่งจะฉายบนหน้าจอขนาดใหญ่ที่เรียกว่า Jumbotron ภาพเสียงที่บันทึกไว้สำคัญมากต่อการแสดงทั้งหมด เพราะส่วนที่เป็นภาพโทรทัศน์ไม่เพียงผูกโยงทั้งหมดเข้าด้วยกันเท่านั้นแต่จะแนะนำการแสดงอันดับต่อไปด้วย ส่วนที่เป็นวิดีโอจะให้ภาพรวมของการแสดงทั้งหมด แต่ Jumbotron ใช้การไม่ได้

ช่างเทคนิคต่างก็ถูกลูกจอกช่วยกันแก้ไขปัญหานั้นที่เยาวชนหลายร้อยคนต้องรอ ทำให้เสียเวลาฝึกซ้อมไปมาก สถานการณ์เริ่มส่อเค้าว่าสุดวิสัย

ซูซาน คูเปอร์ ผู้เขียนและผู้อำนวยความสะดวกงานฉลองอธิบายในเวลาต่อมาว่า “ขณะที่เราเปลี่ยนจากแผน ก เป็น ข ถึง ฮ เรารู้ว่าใช้ไม่ได้... เมื่อเรามองดูกำหนดการ เรารู้ว่าเราทำไม่ได้แต่เรารู้ว่าเรามีกองกำลังใหญ่ที่สุดกองหนึ่งอยู่ชั้นล่าง—นั่นคือเยาวชน 3,000 คน เราต้องลงไปบอก [พวกเขา] ว่าเกิดอะไรขึ้นและใช้ศรัทธาของพวกเขา”³

เห็น เยาวชนฉวยวิญญาณแห่งพลังอันโชติ-
ช่วงซึ่งทุกคนที่นั่นรู้สึกได้ ดูเหมือนพวกเขา
จะรู้ว่าต้องเข้าตรงไหน ยืนตรงไหน และจะ
สลับกับการแสดงอื่นๆ รายรอบพวกเขาอย่าง
ไร เมื่อข้าพเจ้าทราบว่าการฝึกซ้อมของพวกเขา
เขาถูกร่นเวลาและมีหลายชุดที่ไม่ได้ซ้อม
ด้วยกันทั้งกลุ่ม ข้าพเจ้าจึงประหลาดใจ คง
ไม่มีใครทราบสิ่งที่เกิดขึ้น พระเจ้าทรงชดเชย
ส่วนที่ขาดหายไป

ข้าพเจ้าไม่เคยหยุดพิศวงกับการที่พระเจ้า
ทรงสามารถผลักดันและดูแลทุกส่วนใน
อาณาจักรของพระองค์ ทั้งยังมีเวลาให้การ
ดลใจเกี่ยวกับบุคคลหนึ่ง—หรืองานฉลองทาง
วัฒนธรรมครั้งหนึ่ง หรือ Jumbotron จอ
หนึ่ง ข้อเท็จจริงคือพระองค์ทรงทำได้และ
พระองค์ทรงทำ นั่นคือประจักษ์พยานสำหรับ
ข้าพเจ้า

พี่น้องทั้งหลาย พระเจ้าทรงอยู่ในชีวิตเรา
ทุกคน พระองค์ทรงรักเรา ทรงต้องการประ-
ทานพรเรา ทรงต้องการให้เราแสวงหาความ
ช่วยเหลือจากพระองค์ ขณะพระองค์ทรงนำ
ทางและดูแลเรา ขณะทรงได้ยินและตอบคำ
สวดอ้อนวอนของเรา เราจะพบความสุขที่นี่
และเดี๋ยวนี้ที่พระองค์ปรารถนาจะประทาน
แก่เรา ขอให้เราตระหนักถึงพรของพระองค์
ในชีวิตเรา ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา
เอเมน ■

อ้างอิง

1. 2 โยฮ 2:25
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 112:10
3. ซูซาน คูเปอร์ใน Maurine Proctor, "Nothing's Too Hard for the Lord: The Kansas City Cultural Celebration," *Meridian Magazine*, May 9, 2012, ldsmag.com
4. Proctor, *Meridian Magazine*, May 9, 2012.

วิดีโอไฮไลท์สั้น ๆ
สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปัน
คลิปวิดีโอสั้น ๆ (1-2 นาที)
ของข่าวสารนี้

เพียงหนึ่งชั่วโมงก่อนผู้ชมจะเริ่มเข้ามาใน
ศูนย์ เยาวชน 3,000 คนคุกเข่าบนพื้นและ
สวดอ้อนวอนด้วยกัน พวกเขาสวดอ้อนวอน
ขอให้คนที่แก้ไข Jumbotron ได้รับการดลใจ
ให้ทราบว่าต้องซ้อมอย่างไร พวกเขาทูลขอ
พระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงชดเชยสิ่งที่พวกเขา
ไม่อาจทำเองได้เนื่องด้วยเวลาไม่พอ

คนหนึ่งที่เคยเขียนเรื่องนี้หลังจากนั้นกล่าวว่า
“นั่นเป็นการสวดอ้อนวอนที่เยาวชนจะไม่มี

วันลืม ไม่ใช่เพราะพื้นแข็ง แต่เพราะพระวิญ-
ญาณทำให้กระดูกของพวกเขาหลอมละลาย”⁴

ไม่นานช่างเทคนิคคนหนึ่งก็มาบอกพวก
เขาว่าพบปัญหาและแก้ไขได้แล้ว เขาถือว่า
โชคเข้าข้าง แต่เยาวชนทุกคนทราบดีว่านั่น

เมื่อเราเข้าไปในศูนย์เทศบาลคืนนั้น เรา
ไม่ทราบเลยว่าวันนั้นมีปัญหา เงามาทราบ
เรื่องนี้ภายหลัง แต่สิ่งที่เราเห็นคือการแสดง
อันสวยงามไร้ที่ติ—ดีที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคย

โดยเฮลเกอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
แห่งโคอรัมอัครสาวกสิบสอง

การเป็นชาวคริสต์เหมือน พระคริสต์มากขึ้น

นี่เป็นการเรียกของพระคริสต์ที่ให้แก่ชาวคริสต์ทุกคนในวันนี้ “จงเลี้ยงดูลูก
แกะของเราเถิด... จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด”

การเป็นชาวคริสต์หมายความว่าอย่างไร?

ชาวคริสต์มีศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแท้จริง พระบิดาของพระองค์ทรงส่งพระองค์มาทนมทุกขเพื่อบาปของเราในการกระทำอันสูงส่งด้วยความรักที่เราทราบว่าเป็นการขาดใช้

ชาวคริสต์เชื่อว่าโดยผ่านพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เราสามารถกลับใจ ให้ผู้อื่น รักษาพระบัญญัติและได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก

คำว่า *ชาวคริสต์* บ่งชี้ว่าเรายอมรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับตน เราทำเช่นนี้โดยการรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือจากผู้ดำรงอำนาจฐานะปุโรหิตของพระองค์

ชาวคริสต์ทราบว่าจะตลอดทุกยุคทุกสมัย ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา พระเยซูองค์เดียวกันนี้ พร้อมด้วยพระบิดาบนสวรรค์ ทรงปรากฏต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทในปี 1820 และทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณตลอดจนการจัด

ตั้งศาสนจักรเดิมของพระองค์

โดยผ่านพระคัมภีร์และการเป็นพยานของโจเซฟ สมิท เราทราบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูกที่สมบูรณ์แบบและทรงรัศมีภาพ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดในเนื้อหนังของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระอติรูปที่เป็นวิญญาณ งานของพระองค์คือเป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตร พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์เป็นพระสัตรีภาวะที่แตกต่างแยกกันสามพระองค์แต่ทรงเป็นหนึ่งเดียวกันในจุดประสงค์

ด้วยหลักการเหล่านี้เป็นพื้นฐานของศรัทธาเรา จะมีข้อสงสัยหรือข้อโต้แย้งได้อีกหรือว่าเราที่เป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายล้วนเป็นชาวคริสต์ กระนั้นสำหรับชาวคริสต์ทุกคนคำถามทั่วไปยังคงเป็นว่า เราเป็นชาวคริสต์ประเภทไหน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เรากำลังทำอย่างไรในการมุ่งติดตามพระคริสต์

ขอให้ท่านร่วมพิจารณากับข้าพเจ้าถึงประสบการณ์ของศาสนิกชนชาวคริสต์สองคน

“ขณะที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ตามชายทะเลกาลิลี ก็ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องชาวประมงสองคน คือซีโมนที่เรียกว่าเปโตร กับอันดรูว์น้องชายของเขากำลังทอดแหอยู่ใน

ทะเลสาบ

“พระองค์ตรัสกับเขาทั้งสองว่า จงตามเรา มา และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา “เขาจึงละทิ้งแหตามพระองค์ไปทันที”¹

ท่านที่เป็นชาวคริสต์ในปัจจุบัน เรามีโอกาสที่จะทำโดยทันที โดยจับปลันและเด็ดเดี่ยว เจกเช่นเปโตรและอันดรูว์ว่า“พวกเขาก็ละแหตามพระองค์ไปทันที”² เราได้รับเรียกให้ละแหของเราเช่นกัน ให้ปฏิเสธความเคยชินทางโลกจารีต และประเพณี เราได้รับเรียกให้ละทิ้งบาปของเราเช่นกัน “พระองค์ [พระเยซู] จึงทรงเรียกฝูงชนกับพวกสาวกให้เข้ามา แล้วตรัสกับพวกเขาว่า ถ้าใครต้องการจะตามเรามาให้คนนั้นปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบก และตามเรา”³ การปฏิเสธตนจากพฤติกรรมที่ไม่เป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราเป็นจุดเริ่มต้นของการกลับใจ อันนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในใจจนเรา “ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก”⁴

การเปลี่ยนแปลงนี้ที่เรียกว่าการเปลี่ยนใจ เลื่อมใส เกิดขึ้นได้โดยทางพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น พระเยซูทรงสัญญาว่า “หากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา... และพระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่มอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขาอ่อนน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่ย่อมแอกกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา”⁵ เมื่อเราดีขึ้นในพระคริสต์ ธรรมชาติวิสัยที่แท้จริงของเราเปลี่ยนและเราไม่ต้องการกลับไปเป็นเหมือนเดิมอีกต่อไป

แม้ดังนั้น ชาวคริสต์ผู้เชื่อสัตย์จะได้รับพรโดยการประสบกับความยากลำบากและความผิดหวังเสมอ เมื่อความท้าทายเพื่อขัดเกลาเกิดขึ้น เราอาจถูกล่อลวงให้กลับไปเป็นเหมือนเดิม หลังจากการตรึงกางเขนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงปรากฏต่อสตรีและบอกพวกเธอว่าบรรดาพี่น้องชายจะพบพระองค์ในกาลิลี เมื่อเปโตร อัครสาวกอาวุโสกลับไป ที่กาลิลี ท่านก็กลับไปหาสิ่งที่ท่านรู้จัก—ไปหาสิ่งที่ท่านรู้สึกว่าจะทำได้สบายใจ “ข้าจะไปจับปลา”⁶ ท่านอธิบายนและพาสานุศิษย์หลายคนไปกับท่าน

ในความเป็นจริง เปโตรและคนอื่นๆ หาปลาทั้งคืนแต่จับไม่ได้เลยแม้แต่ตัวเดียว เช้าวันรุ่งขึ้นพระเยซูเสด็จมาปรากฏที่ชายฝั่งและร้องเรียกพวกเขาให้ข้ามน้ำมา “จงทอดอวน [ของเจ้า] ลงไปด้านขวาเถิด” บรรดาสาธุศิษย์ในเรือทำตามคำแนะนำของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และพบในทันใดว่าอวนของพวกเขาเต็มจนล้น ออกมาอย่างน่าอัศจรรย์ ยอห์นจำพระสุร-

เสียงของพระเจ้าช่วยให้รอดได้ เปโตรกระโจนลงน้ำโดยฉับพลันและว่ายเข้าฝั่ง⁷

สำหรับชาวคริสต์ที่ทวนคืนสู่วิถีที่ซื่อสัตย์น้อยลงเช่นเดิม จงนึกถึงแบบอย่างที่ยอดเยี่ยของเปโตร อัยารอซ้า มาฟังและจำพระสุรเสียงเรียกของพระเจ้าอาจารย์ให้ได้ จากนั้นกลับมามหาพระองค์ทันทีและรับพรอันล้ำเหลือของพระองค์อีกครั้ง

เมื่อเหล่าพี่น้องชายกลับขึ้นฝั่ง พวกเขาพบงานเลี้ยงที่มีปลากับขนมปัง “มารับประทานอาหารกันเถิด”⁸ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสเชื้อเชิญขณะพระองค์ทรงเลี้ยงอาหารพวกเขา พระองค์ตรัสถามเปโตรสามครั้งว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเราหรือ” เมื่อเปโตรทูลตอบถึงความรักที่เขามีต่อพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงวิงวอนเขา “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเราเถิด”⁹

นี่เป็นการเรียกของพระเจ้าที่ให้แก่วาคริสต์ทุกคนในวันนี้ “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเราเถิด... จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” —จงแบ่งปันพระกิตติคุณของเราให้ทุกคนไม่ว่าเขาวิวยหรือสูงวัย จงหนุนใจ ให้พร ปลอดภัย กระตุ้นและเสริมสร้างพวกเขา โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่คิดและเชื่อต่างจากเรา เราเลี้ยงดูลูกแกะของพระองค์ในบ้านของเราโดยวิถีที่เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ รักษาพระบัญญัติ สวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์และทำตามแบบ

อย่างของพระองค์ในการแสดงความรัก เราเลี้ยงดูแกะของพระองค์ในศาสนจักรเมื่อเรารับใช้ในโครัมมูนานะปุโรหิตและองค์การช่วยต่างๆ และเราเลี้ยงดูแกะของพระองค์ทั่วโลกโดยเป็นเพื่อนบ้านชาวคริสต์ที่ดี ปฏิบัติธรรมะที่บริสุทธิ์ไว้มลินในการไปเยี่ยมและรับใช้หญิงม่าย เด็กกำพร้า คนยากจน และคนขัดสนทั้งปวง

สำหรับหลายคน การเรียกให้เป็นชาวคริสต์ดูเหมือนเป็นสิ่งที่เรียกร้องจากเรามาก แม้จนเกินไป แต่เราไม่ต้องกลัวหรือรู้สึกที่ไม่คู่ควร พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงทำให้เรามีคุณสมบัติคู่ควรกับงานของพระองค์ “จงตามเรามา” พระองค์ตรัส “เราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา”¹⁰ เมื่อเราติดตามพระองค์ พระองค์ประทานพรเราด้วยของประทาน พรสวรรค์ และความเข้มแข็งเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เราเติบโตโดยทำเกินกว่าสิ่งที่เราทำได้มัน รวมทั้งทำสิ่งที่เราไม่เคยคิดมาก่อนว่าเป็นไปได้ นี่อาจหมายถึงการแบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อนบ้าน การช่วยชีวิตคนที่หลงผิดทางวิญญาณ การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา การทำงานในพระวิหาร การเลี้ยงดูลูกที่พิการ การรับบุตรผู้สูญเสียผู้สูญเสีย การรับใช้คูครองที่เจ็บป่วย การทนต่อความเข้าใจผิด

หรือการทนทุกข์ ทั้งหมดนี้หมายถึงการเตรียมตัวเราเองเพื่อรับการเรียกของพระองค์โดยกล่าวว่า “ข้าจะไปที่พระองค์บัญชา ข้าจะพูดสิ่งพระองค์บัญชา ข้าจะทำสิ่งพระองค์บัญชา ข้าจะเป็นสิ่งพระองค์บัญชา”¹¹

เราติดตามพระเจ้าคริสต์เพื่อเป็นคนดีที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราเป็น ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงเรียกเราให้ติดตามพระองค์ต่อไป หากท่านเพิ่งเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นชาวคริสต์ที่มุ่งมั่นของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหรือหากท่านไม่ได้เข้าร่วมศาสนจักรอย่างเต็มที่และต้องการติดตามพระองค์อีก —จงอย่ากลัว! บรรดาศาสนิกชนคนแรกๆ ของพระเจ้าล้วนเป็นสมาชิกใหม่ของศาสนจักร เพิ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระกิตติคุณของพระองค์ พระเยซูทรงสอนแต่คนอย่างอดทน พระองค์ทรงช่วยพวกเขาทำหน้าที่รับผิดชอบให้มีสัมฤทธิ์ผล พระองค์ทรงเรียกพวกเขาว่าเป็นสหายนของพระองค์และพลีพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อพวกเขาและพระองค์ก็ทรงทำอย่างเดียวกันนั้นเพื่อท่านและข้าพเจ้าแล้ว

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโดยผ่านพระคุณและความรักอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ เราจะ เป็นชาวคริสต์เหมือนพระคริสต์มากขึ้น จงพิจารณาคุณสมบัติเหมือนพระคริสต์ดีดังต่อ

ไปนี้ เราก็กำลังทำอะไรบ้างเพื่อเสริมสร้างคุณ-สมบัติเหล่านี้ในตัวเรา

ความรักเหมือนพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอด ทรงเห็นคุณค่าของทุกคน ทรงมีพระเมตตา กรุณาต่อคนทั้งปวง พระองค์ทรงละแกะเก้า สิบเก้าตัวไปเที่ยวหาตัวที่หลงไป¹² เพราะ สำหรับพระองค์ “ถึงผมของพวก [เรา] ก็ทรง นับไว้แล้วทุกเส้น”¹³

ศรัทธาเหมือนพระคริสต์ แม้จะมีการล่อ-ลวง ความยากลำบาก และการข่มเหง แต่ พระผู้ช่วยให้รอดทรงวางพระทัยพระบิดาบน สวรรค์ของเราและทรงเลือกที่จะเชื่อสัตย์และ เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

การเสียสละเหมือนพระคริสต์ ตลอดพระ-ชนม์ชีพของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงละ-เวลาของพระองค์ พลังงานของพระองค์ และ-สุดท้าย โดยผ่านการชดใช้ ทรงสละพระองค์-เองเพื่อบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าจะ-ฟื้นคืนชีวิตและมีโอกาสได้รับชีวิตนิรันดร์เป็น-มรดก

ความห่วงใยเหมือนพระคริสต์ ดังเช่นชาว-สะมาเรียใจดี พระผู้ช่วยให้รอดทรงเอื้อมมือ-ออกไปช่วยชีวิต รัก และบำรุงเลี้ยงผู้คนรอบข้าง-พระองค์ตลอดเวลา ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะมา-จากวัฒนธรรม ความเชื่อ หรือสภาพการณ์-ใดก็ตาม

การรับใช้เหมือนพระคริสต์ ไม่ว่าจะเป็-นการตักน้ำขึ้นจากบ่อ ทำอาหารด้วยปลา หรือ-ล้างเท้าเป็อนุ่น พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้วัน-เวลาของพระองค์ไปกับการรับใช้ผู้อื่น—ช่วย-คนที่เหน็ดเหนื่อยและเสริมสร้างคนอ่อนแอ

ความอดทนเหมือนพระคริสต์ ในความ-โศกเศร้าและความทุกข์ของพระองค์เอง พระ-ผู้ช่วยให้รอดทรงอดทนรอคอยพระบิดาของ-พระองค์ ด้วยความอดทนที่ทรงมีต่อเรา พระ-องค์ทรงรอให้เราตระหนักว่าสิ่งใดถูกต้องและ-กลับบ้านไปหาพระองค์

สันติสุขเหมือนพระคริสต์ ตลอดการปฏิบัติ-ศาสนกิจของพระองค์ พระองค์ทรงกระตุ้น-ความเข้าใจและส่งเสริมสันติสุข โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งในบรรดาสาธุศิษย์ของพระองค์ พระ-องค์ทรงสอนว่าชาวคริสต์จะไม่ขัดแย้งกับชาว-คริสต์อื่นๆ ไม่ว่าความแตกต่างของพวกเขา-คืออะไร

การให้อภัยเหมือนพระคริสต์ พระองค์ทรง-สอนให้เราอวยพรคนที่สาปแช่งเรา ทรงแสดง-ให้เราเห็นวิธีทำเช่นนั้นโดยการสวดอ้อนวอน-ให้คนที่ตรึงกางเขนพระองค์ได้รับการให้อภัย

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเหมือนพระคริสต์ เช่นเดียวกับแบปติสและอัครทูต หลายคนตระ-หนักในความจริงของพระกิตติคุณทันทีที่พวกเขา-ได้ยิน พวกเขาเปลี่ยนใจเลื่อมใสทันที กับ-คนอื่นๆ อาจใช้เวลานานกว่า ในการเปิดเผย-ที่ประทานแก่โจเซฟ สมิธ พระผู้ช่วยให้รอด-ทรงสอนว่า “สิ่งซึ่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าเป็น-ความสว่าง; และคนที่รับความสว่าง, และ-ดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป, รับความ-สว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่ง-ขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์”¹⁴วันที่สมบูรณ์แห่ง-การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเรา พระเยซูคริสต์-ทรงเป็น “แสงสว่างและพระผู้ไถ่ของโลก; พระ-วิญญาณแห่งความจริง”¹⁵

อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่เหมือนพระคริสต์ ตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์ พระผู้ช่วยให้-รอดมิได้ทรงหยุดทำตามพระประสงค์ของ-พระบิดาแต่ทรงดำเนินต่อไปในความชอบธรรม-พระคุณความดี พระเมตตา และความจริง-ตราบจนสิ้นพระชนม์ชีพมรตัยของพระองค์

สิ่งเหล่านี้เป็นคุณลักษณะของคนที่ได้ยิน-และเอาใจใส่พระสุรเสียงของพระผู้ช่วยให้รอด-ในฐานะพยานพิเศษของพระองค์บนแผ่นดิน-โลก ข้าพเจ้ามอบประกาศนียบัตรแบบชาว-คริสต์ว่าพระองค์ทรงกำลังเรียกท่านวันนี้ “จง-ตามเรามา”¹⁶ มาเดินตามทางที่นำไปสู่ความ-สุขนิรันดร์ ปิติ และชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักร-ของพระบิดาบนสวรรค์ ในพระนามของพระ-เยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของ-เรา เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 4:18-20
2. มาระโก 1:18
3. มาระโก 8:34
4. โมไซยาห์ 5:2
5. สิบเอ็ด 12:27; เน้นตัวเอน
6. ยอห์น 21:3
7. ดู ยอห์น 21:3-8
8. ยอห์น 21:12
9. ดู ยอห์น 21:15-17
10. มัทธิว 4:19; เน้นตัวเอน
11. ดู “ข้าจะไปหาพระองค์บัญชา,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 136.
12. คู่มัทธิว 18:12-14
13. ลูกา 12:7
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:24
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:9
16. ลูกา 18:22

โดย เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์

แห่งโคเวรัมมอัครสาวกสิบสอง

ปีติจากการไถ่คนตาย

“ท่านจะปลุกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน,
และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา。”

พระเจ้าทรงเปิดเผยหลักธรรมอันสูงส่งแก่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เกี่ยวกับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์แห่งบัพติศมา แสงสว่างนั้นเกิดขึ้นเมื่อโบสถ์คริสต์อื่น ๆ สอนว่าความตายเป็นจุดหมายปลายทางของจิตวิญญาณอย่างไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ชั่ววันรันดร์ พวกเขาสอนว่าผู้รับบัพติศมาจะได้รับรางวัลเป็นปีติหาที่สุดมิได้ขณะที่ผู้อื่นจะเผชิญกับความทรามานรันดร์ปราศจากความหวังของการไถ่

การเปิดเผยของพระเจ้าที่ว่าโดยผ่านสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตอันถูกต้อง บัพติศมาสามารถกระทำแทนคนตายเพื่อรักษาความยุติธรรมในพระวอนะของพระองค์ที่ว่า “ถ้าใครไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คนนั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”¹ บัพติศมาแทนผู้วายชนม์สามารถเตรียมศาสนพิธีที่สำคัญยิ่งนี้ด้วยความเมตตาให้แก่ผู้วายชนม์ทุกคนที่มีค่าควรและไม่ได้รับบัพติศมาเมื่อยังมีชีวิต

หลักธรรมอันล้ำเลิศนี้เป็นพยานอีกอย่างหนึ่งในคุณลักษณะทั้งหมดของการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงทำให้ความรอดบังเกิดแก่จิตวิญญาณที่กลับใจทุกคน การชดใช้ของพระองค์มีชัยชนะเหนือความตาย และพระองค์ทรงอนุญาตให้ผู้วายชนม์ที่มีค่าควรได้รับศาสนพิธีแห่งความรอด

ทั้งหมดโดยมีผู้กระทำแทน

ในสาส์นที่เขียนไว้ยาวนานกว่า 150 ปีที่ผ่านมา โจเซฟ สมิธกล่าวว่า “วิสุทธิชนมีสิทธิพิเศษของการรับบัพติศมา... แทนญาติผู้ล่วงลับของพวกเขา... ผู้ได้รับพระกิตติคุณในวิญญาณ ผ่าน... คนเหล่านั้นที่ได้รับมอบหมายให้สั่งสอนพวกเขา”² ต่อมาท่านเสริมว่า “วิสุทธิชนเหล่านั้นที่ไม่รับบัพติศมาในนามของญาติผู้ล่วงลับทำให้ความรอดของตนเองตกอยู่ในอันตราย”³

ศาสดาพยากรณ์เอลีฮาร์มออบุกูญแจของการทำงานแทนผู้วายชนม์ให้โจเซฟ สมิธในพระวิหารเคิร์ทแลนด์⁴ เพื่อให้มีสัมฤทธิ์ผลในคำสัญญาของพระเจ้าที่ว่า “ท่านจะปลุกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา。”⁵

โดยผ่านการเปิดเผยเพิ่มเติมแก่โจเซฟ สมิธและศาสดาพยากรณ์ในลำดับต่อมา มีความเข้าใจและข้อกำหนดสำหรับงานพระวิหารตลอดจนงานประวัตินครอัครวิที่สนับสนุนงานนี้ ศาสดาพยากรณ์ทุกคนนับจากโจเซฟ สมิธได้เน้นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการจัดเตรียมศาสนพิธีทั้งหมดให้ตนเองและบรรพชนผู้ล่วงลับ

งานพระวิหารและงานประวัตินครอัครวิเป็นงานเดียวที่แบ่งออกเป็นสองส่วน ทั้งสองเชื่อมโยงกันเหมือนกับศาสนพิธีบัพติศมา

กับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ สมาชิกบางคนอาจไม่สามารถทำงานทั้งสองอย่างเนื่องจากปัญหาสุขภาพหรือระยะทางไปพระวิหาร

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์สอนว่า

“เราต้องทำศาสนพิธีพระวิหารของฐานะปุโรหิตที่จำเป็นต่อความสูงส่งของเราให้สำเร็จ จากนั้นเราต้องทำงานที่จำเป็นให้แก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสได้รับพระกิตติคุณในชีวิตนี้ การทำงานแทนผู้อื่นสำเร็จได้ในสองขั้นตอนคือ หนึ่ง โดยการค้นคว้าประวัติครอบครัวเพื่อยืนยันวงศ์ตระกูลของเรา และสอง โดยการประกอบศาสนพิธีพระวิหารเพื่อให้ผู้วายชนม์มีโอกาสเดียวกันกับผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่

“กระนั้นก็มีสมาชิกศาสนจักรหลายคนที่มีข้อจำกัดในการไปพระวิหาร พวกเขาทำสุดความสามารถ พวกเขาดำเนินการค้นคว้าประวัติครอบครัวและให้ผู้อื่นทำศาสนพิธีพระวิหารแทน ในทางกลับกัน สมาชิกบางคนมีส่วนร่วมในงานพระวิหารแต่ไม่ได้ดำเนินการค้นคว้าประวัติครอบครัวให้แก่เชื้อสายของตนเอง ถึงแม้พวกเขาจะประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์ในการช่วยเหลือผู้อื่น แต่พวกเขาสูญเสียพรจากการไม่แสวงหาบรรพชนผู้ล่วงลับของตนเองตามพระคำรัสแนะนำผ่านศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย...

“ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าผู้ที่มีส่วนร่วมในการค้นคว้าประวัติครอบครัวและจากนั้นประกอบศาสนพิธีพระวิหารแทนรายชื่อที่พวกเขาพบ จะรู้ถึงปีติที่เพิ่มขึ้นของการได้รับพรทั้งสองส่วน”⁶

พระบิดาในสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราแต่ละคนได้รับพรทั้งสองส่วนจากงานของการเป็นตัวแทนอันสำคัญยิ่งนี้ พระองค์ทรงนำผู้อื่นแสดงให้เห็นคุณสมบัติที่เราพึงมี จึงขึ้นอยู่กับท่านและข้าพเจ้าที่จะอ้างสิทธิ์ในพรเหล่านั้น

งานใดก็ตามที่ท่านทำในพระวิหารเป็นการใช้เวลาที่ดี แต่การได้รับศาสนพิธีโดย

เป็นตัวแทนให้บรรพชนของท่านเองจะทำให้เวลาในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์มากขึ้นและได้รับพรที่ยิ่งใหญ่กว่า ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศว่า “พันธะรับผิดชอบสำคัญที่สุดของเราคือค้นหาและระบุรายชื่อบรรพชนของเราเอง”⁷

เยาวชนทั้งหลาย ท่านต้องการวิธีที่กำจัดอิทธิพลของปฏิภักษ์ในชีวิตท่านไหม จงจดจ่ออยู่กับการค้นหาหาบรรพชน เตรียมรายชื่อพวกเขาเพื่อรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีอยู่ในพระวิหาร จากนั้นไปพระวิหารเพื่อยื่นเป็นตัวแทนให้พวกเขาในการรับศาสนพิธีปฏิบัติสมาและของประทานแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ เมื่อท่านเติบโตใหญ่ ท่านจะสามารถมีส่วนร่วมในการรับศาสนพิธีอื่นๆ เช่นกัน ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่าจะมีความคุ้มค่าของใดดีไปกว่านี้ที่จะทำให้ท่านพ้นจากอิทธิพลของปฏิภักษ์ในชีวิตท่านได้

ในคณะเผยแผ่รอสตอฟ-นา-โดนู รัสเซีย เยาวชนได้รับเชิญให้ทำดัชนี 2,000 ชื่อ และจากนั้นเตรียมอย่างน้อยหนึ่งชื่อจากครอบครัวของตนเองเพื่อรับศาสนพิธีพระวิหาร ผู้ที่ทำเป้าหมายนี้สำเร็จได้รับเชิญให้เดินทางไกลไปพระวิหารเคียฟ ยูเครนแห่งใหม่ เยาวชนชายคนหนึ่งเล่าประสบการณ์ของเขาว่า “ผมใช้เวลาเล่นเกมคอมพิวเตอร์นานมาก เมื่อผมเริ่มทำดัชนี ผมไม่มีเวลาเล่นเกม ในตอนแรกผมคิดว่า ‘ไม่นะ จะเป็นไปได้ยังไง’ เมื่อโครงการสิ้นสุด ผมไม่สนใจเกม...งานสืบลำดับเชื้อสายเป็นสิ่งที่เราทำได้ที่นี่บนแผ่นดินโลก และจะยังคงอยู่ในสวรรค์”

วิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์หลายคนทำงานค้นหาเชื้อสายครอบครัวของพวกเขาและใช้ตัวเลือกจัดเก็บรายชื่อของ FamilySearch เพื่อให้สมาชิกครอบครัวเขาเองเป็นตัวแทนในการทำศาสนพิธี เจตนาของการเก็บรายชื่อคือช่วยให้เวลาที่เพียงพอแก่บุคคลประกอบศาสนพิธีแทนบรรพชนและเชื้อสายของเครือญาติ ปัจจุบันมี 12 ล้านรายชื่อและมีหลายล้านศาสนพิธีสำรวจไว้ มีรายชื่อมากมายเก็บสำรวจไว้หลายปี บรรพชนที่หาพบต้องกระวนกระวายใจอย่างไม่ต้องสงสัยและตื่น

ตื่นเมื่อรายชื่อของพวกเขาได้รับอนุญาตให้ประกอบศาสนพิธี อย่างไรก็ตาม พวกเขาอาจไม่มีความสุขมากนักเมื่อต้องรอต่อไปเพื่อประกอบศาสนพิธี

ข้าพเจ้าสนับสนุนพวกเขาที่มีรายชื่อสำรวจไว้เป็นจำนวนมากเพื่อแบ่งปัน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกในเครือญาติของครอบครัวหรือวอร์ดและสเตคสามารถช่วยท่านทำงานนั้นให้สำเร็จ ท่านสามารถทำได้โดยการแจกจ่ายบัตรรายชื่อพระวิหารให้แก่สมาชิกวอร์ดและสเตคที่เต็มใจช่วยหรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์ FamilySearch ส่งรายชื่อไปพระวิหารโดยตรง วิธีหลังนี้เป็นสิ่งที่ซิดนีย์ เบลวินส์ จากแคลิฟอร์เนียไวโอมิง ทำมาหลายปี

ซิสเตอร์เบลวินส์ปฏิบัติสมาสมัยเป็นวัยรุ่นและเป็นสมาชิกคนเดียวในครอบครัวที่เข้าร่วมศาสนจักร เธอทำงานสืบลำดับเชื้อสายเสร็จสมบูรณ์เป็นจำนวนมาก แต่มีรายชื่ออีกมากมายที่เธอกับญาติจะทำให้เสร็จ ผลก็คือซิสเตอร์เบลวินส์ส่งรายชื่อไปพระวิหาร ซึ่งเธอเล่าว่า มักจะทำเสร็จภายในไม่กี่สัปดาห์

โดยปกติทำที่พระวิหารหนึ่งในสองแห่งซึ่งอยู่ใกล้บ้านเธอที่สุด เธอกล่าวว่าเธอชอบนึกว่าเพื่อนๆ กับเพื่อนบ้านในวอร์ดและสเตคของเธอเองอาจเป็นคนที่ช่วยทำงานให้บรรพชนของเธอสำเร็จ เธอชื่นชมสิ่งที่พวกเขาทำ

เจนนี ภรรยาที่รักของข้าพเจ้าชอบทำงานค้นหาประวัติครอบครัว เมื่อลูกเธอยังเล็กเธอมักจะสลับกันดูแลลูกกับเพื่อนของเธอเพื่อเธอจะได้มีเวลาสองสามชั่วโมงทุกสองสามสัปดาห์ทำงานค้นหาเชื้อสายของครอบครัวเรา หลังจากลูกคนเล็กออกจากบ้าน เธอเขียนในสมุดบันทึกว่า “ฉันเพิ่งตัดสินใจ และอยากยื่นไหว้ร้องด้วยความดีใจห้องนอนเก่าของแม่ก็กลายเป็นห้องทำงานสืบลำดับเชื้อสายของฉัน มีเครื่องมือพร้อมจัดเก็บบันทึกและทำงาน ชีวิตฉันตอนนี้จะจดจ่ออยู่ที่งานค้นหาครอบครัวซึ่งสำคัญมากและการส่งรายชื่อไปพระวิหาร ฉันตื่นตื่นมากและกระตือรือร้นที่จะทำต่อไป”⁸

บันทึกอีกแห่งอ่านว่า “ปาฏิหาริย์...นั้นเกิดขึ้นกับฉันอีกครั้งในสำนักงานประวัติ

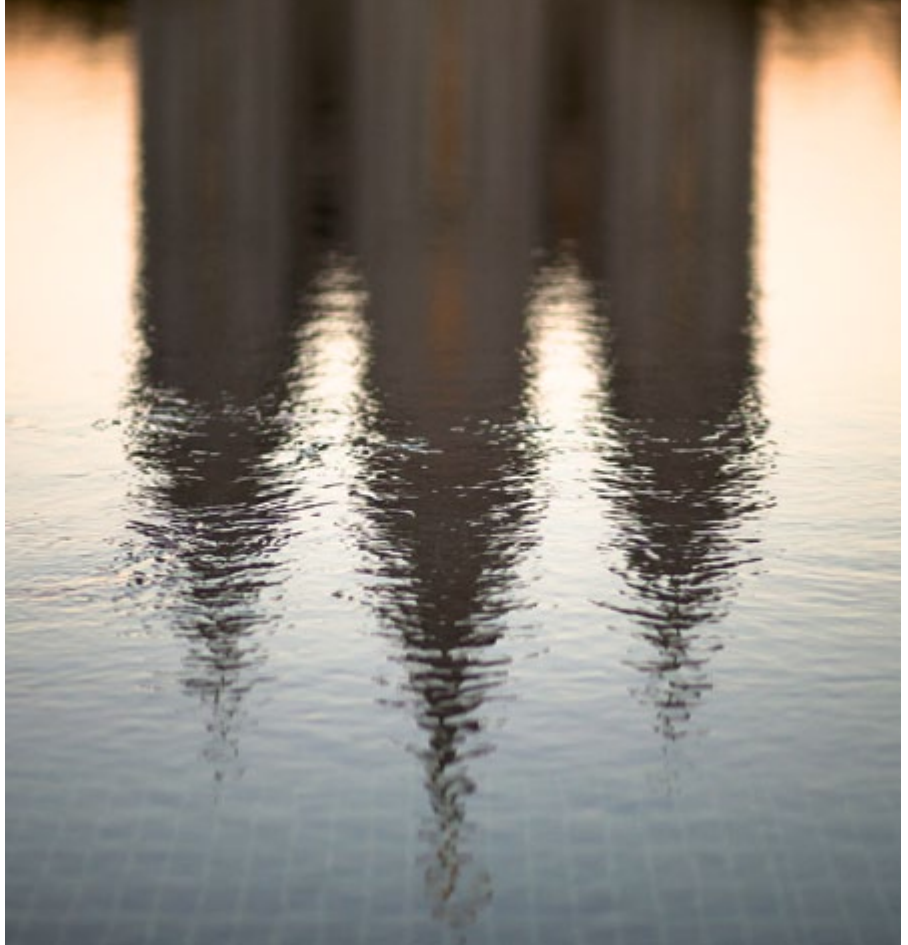

ครอบครัวของเมล โอลเซ็นที่ให้เอกสารแผนภูมิการสืบลำดับเชื้อสายบรรพชนของฉันทั้งหมดซึ่งนำมาจากบันทึกล่าสุดในคอมพิวเตอร์ของ Ancestral File ที่ส่งไปยังสมาคมการสืบลำดับเชื้อสาย รายชื่อส่วนใหญ่มาจากบันทึกโปรแกรมสี่ชั่วอายุคนที่ศาสนจักรขอให้ทำเมื่อหลายปีก่อน ฉันรู้สึกตื่นตันใจด้วยความคิดที่ว่าม้งานจำนวนมากรออยู่เบื้องหน้าในการรวบรวมบันทึกการค้นคว้าบรรพชนทั้งหมดจากองค์การครอบครัวแล้วนำไปเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์เพื่อนำไปแจกจ่ายทางคอมพิวเตอร์เป็นครั้งแรกของ Ancestral File รายชื่อทั้งหมดจัดพิมพ์ด้วยเลเซอร์ จัดเรียงไว้อย่างสวยงามเป็นระเบียบบนโต๊ะตรงหน้าฉัน ฉันตื่นเต้นมากและตื่นตันใจจนนั่งงั้นด้วยความพิศวงและเริ่มร้องไห้เพราะมีความสุขมาก... สำหรับคนที่ทำงานค้นคว้าอย่างพากเพียรมาเกือบสามสิบปี บันทึกเหล่านี้ในรูปแบบคอมพิวเตอร์เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นจริงๆ เมื่อนึกถึงคนหลายล้านคนที่ตอนนี้อาจยังไม่านจะใช้คอมพิวเตอร์จัดเก็บสำมะโนประชากรหลายชุดและเก็บในดิสก์การค้นคว้าส่วนตัว... ฉันตื่นเต้นมาก นี่คืองานของพระเจ้าอย่างแท้จริงและพระองค์ทรงกำกับดูแลงานนี้⁹

ข้าพเจ้าเห็นผลงานอันสูงส่งนี้มากพอที่จะทราบว่าคุณแม่ที่เอลิยาห์ฟื้นฟูให้แกโจเซฟ สมิธช่วยให้เราผูกพันและเชื่อมโยงเราแต่ละคนไว้กับบรรพชนของเราผู้ที่รอคอยความช่วยเหลือจากเรา โดยผ่านความพยายามของเราในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ที่นี้บนแผ่นดินโลกโดยใช้สิทธิอำนาจที่ได้รับมอบหมายมาจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด บรรพชนของเราได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดที่จะช่วยให้พวกเขาชื่นชมกับความสุขนิรันดร์

ในอดีต โดยที่ได้รับแรงจูงใจจากความเชื่อมั่นอันลึกซึ้งในความศักดิ์สิทธิ์ของงานนี้บุคคลจะเผชิญหน้าอย่างกล้าหาญกับการทำทนายที่ดูเหมือนกำลังพยายามเก็บเกี่ยวอัญพิชในเนบราสก้าเพียงลำพัง เวลานี้มี

หลายคนระดมกำลังกันมาช่วยงาน การร่วมแรงร่วมใจจะทำให้เราสามารถทำงานและจะทำงานที่กำหนดไว้วันนี้จนสำเร็จ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าวิญญาณของเอลิยาห์กำลังสัมผัสใจบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์จำนวนมากทั่วโลก ทำให้การทำงานแทนผู้วายชนม์ที่วิเศษกว่าที่เคยเป็นมา

แล้วท่านทั้งหลายเล่า ท่านเคยสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับงานบรรพชนของท่านเองหรือไม่ ขอให้วางภาระจากเรื่องที่ไม่เป็นแก่นสารสำคัญในชีวิต ตัดสินใจทำบางอย่างที่จะมีผลลัพท์นิรันดร์ บางที่ท่านอาจได้รับการกระตุ้นเตือนให้มองหาบรรพชนแต่รู้สึกว่าคุณไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติครอบครัว ท่านเห็นไหมว่าท่านไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ทั้งหมดนี้เริ่มต้นด้วยความรักและความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะช่วยคนเหล่านั้นซึ่งอยู่หลังม่านและไม่อาจช่วยตนเองได้ จงมองไปรอบๆ มีบางคนในพื้นที่ของท่านที่สามารถช่วยให้ท่านประสบความสำเร็จ

งานนี้เป็นงานทางวิญญาณ เป็นความเพียรพยายามอันมหาศาลที่จะประสานงาน

ทั้งสองฝั่งของม่าน ซึ่งมีความช่วยเหลือให้ทั้งสองทาง ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดในโลกท่านสามารถมีส่วนร่วมอย่างทรงพลังโดยการสวดอ้อนวอน ศรัทธา ความมุ่งมั่น ความขยันหมั่นเพียร และการเสียสละในบางครั้ง จงเริ่มตั้งแต่นี้ ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าพระเจ้าจะทรงช่วยท่านให้พบทาง งานนี้จะทำให้ท่านรู้สึกอัศจรรย์ใจ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 3:5
2. *History of the Church*, 4:231.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 471-472
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:13-16
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 2:2; เน้นตัวเอน
6. Howard W. Hunter, "A Temple-Motivated People," *Liahona*, May 1995, 5-6; *Ensign*, Feb. 1995, 4-5.
7. จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 29 ก.พ. 2012; เน้นตัวเอน
8. Jeanene Watkins Scott, personal journal, Apr. 1988.
9. Jeanene Watkins Scott, personal journal, Sept. 23, 1989.

โดย รัสเซลล์ ที. ออสกูธอร์พ
ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

จงเข้าใกล้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ขึ้นอีกก้าว

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสคือเป้าหมายของการเรียนรู้และสอนพระกิตติคุณ
ทั้งหมด การเปลี่ยนใจเลื่อมใสไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดครั้งเดียวจบ
แต่เป็นการแสวงหาตลอดชีวิตที่จะเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดยิ่งขึ้น

ภา
ครู้อันที่ผ่านมา บทความสั้นๆ ที่
ข้าพเจ้าเขียนลงในนิตยสาร *เลียวไฮ-*
นา และ *Ensign* บุตรชายข้าพเจ้า
เขียนอีเมลมาหาผมใจความว่า “พ่อครับ พ่อ
ช่วยบอกเราบ้างเวลาที่บทความของพ่อกำลัง
จะตีพิมพ์” ข้าพเจ้าตอบว่า “พ่อเพียงอยากร
รู้ว่าลูกอ่านนิตยสารศาสนจักรหรือไม่เท่านั้น
เอง” เขาเขียนกลับมาว่าบุตรสาววัยสิบขวบ
ของเขา “ผ่านการทดสอบนี้⁴ เธอหยิบนิตย-
สาร *Ensign* จากตู้ไปรษณีย์ กลับเข้ามาอ่าน
ในบ้าน จากนั้นเธอก็มาที่ห้องของเราแล้วเอา
บทความของพ่อให้เราดู”

หลานสาวข้าพเจ้าอ่านนิตยสาร *Ensign*
เพราะเธอต้องการเรียนรู้ เธอเป็นผู้กระทำ
โดยใช้สิทธิ์เสรีของเธอ เมื่อเร็วๆ นี้ฝ่ายประ-
ธานสูงสุดได้อนุมัติแหล่งเรียนรู้ใหม่สำหรับ
เยาวชนที่จะตอบสนองความต้องการที่อยู่ใน
ตัวของเยาวชนให้เรียนรู้ ดำเนินชีวิตตาม
และแบ่งปันพระกิตติคุณ แหล่งเรียนรู้ใหม่
เหล่านี้มีออนไลน์ให้ทบทวนแล้วในเวลานี้
ในเดือนมกราคมเราจะเริ่มใช้ในชั้นเรียน
(เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ใหม่สำหรับ
เยาวชนได้ที่ lds.org/youth/learn)

เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอน สิทธิ์เสรี

ของผู้เรียนสำคัญอย่างยิ่ง พระองค์ไม่เพียง
แต่ทรงแสดงให้เราเห็นว่าควรสอนอะไร แต่
ควรสอนอย่างไรด้วย พระองค์ทรงเน้นที่ความ
ต้องการของผู้เรียน พระองค์ทรงช่วยให้แต่ละ
คนค้นพบความจริงให้กับตนเอง¹ พระองค์
ทรงฟังคำถามของพวกเขาเสมอ²

แหล่งเรียนรู้ใหม่เหล่านี้จะช่วยให้พวกเรา
ทั้งหมดเรียนรู้และสอนในวิถีของพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดภายในบ้านและชั้นเรียนของเรา³ เมื่อ
เราทำสิ่งนี้ เรากำลังตอบสนองคำเชื้อเชิญ
ของพระองค์ที่ว่า “จงตามเรามา”⁴ ดังที่เอลเดอร์
โรเบิร์ต ดี. เฮลล์สตันไว้อย่างดี ขณะที่แหล่ง
เรียนรู้ใหม่เหล่านี้อยู่ในช่วงของการจัดทำ
ข้าพเจ้าเห็นผู้นำและครูในองค์การช่วยและ
เซมินารีปรึกษาหารือร่วมกันกับบิดามารดา
เพื่อพวกเขาจะสามารถตอบสนองความต้องการ
การของผู้เรียน ข้าพเจ้าเห็นเยาวชนหญิงใน
ชั้นเรียนของเขา และเห็นเยาวชนชายในชั้น
เรียนโครัมมัธฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน และเห็น
เยาวชนในโรงเรียนวันอาทิตย์เรียนรู้ที่จะใช้
สิทธิ์เสรีของตนและกระทำด้วยตนเอง

ครูโรงเรียนวันอาทิตย์สำหรับเยาวชนคน
หนึ่งสงสัยว่าจะช่วยให้เยาวชนชายสองคนที่
เป็นโรคออทิซึมกระทำด้วยตนเองได้อย่างไร

เมื่อครูเชื้อเชิญให้สมาชิกในชั้นเรียนแบ่งปัน
สิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ เธอกังวลว่าเยาวชนชาย
สองคนนี้อาจปฏิเสธคำเชื้อเชิญของเธอ แต่
พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้น นักเรียนคนหนึ่งยืน
ขึ้นเพื่อสอนเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้เรียนรู้แล้ว
จากนั้นก็เชิญเพื่อนร่วมห้องที่เป็นโรคออทิ
ซึมให้ช่วยเขา เมื่อคนแรกเริ่มพูดตะกุกตะกัก
เพื่อนร่วมห้องอยู่กับเขาแล้วกระซิบข้างๆ หู
เพื่อเขาจะรู้สึกว่าเขาทำได้ พวกเขาทั้งสองคน
เป็นผู้สอนในวันนั้น พวกเขาสอนใน สิ่ง ที่
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอน และพวกเขาสอน
ใน วิธี ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนอีกด้วย
เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอน พระองค์ทรง
ทำด้วยความรักที่มีต่อคนที่พระองค์ทรงกำลัง
สอน เจกเช่นที่เพื่อนร่วมห้องคนนี้ทำให้เพื่อน
ของเขา⁵

เมื่อเราเรียนรู้และสอนพระวจนะของพระ
องค์ในวิถีของพระองค์ เราตอบรับคำเชื้อเชิญ
ของพระองค์ที่ว่า “จงตามเรามา” เราตาม
พระองค์ทีละก้าว และทุกย่างก้าวเราเข้าใกล้
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น เราเปลี่ยนแปลง
พระเจ้าทรงรู้ว่าการเติบโตทางวิญญาณไม่
ได้เกิดขึ้นทั้งหมดในครั้งเดียว แต่เกิดขึ้นทีละ
น้อย ทุกครั้งที่เราตอบรับคำเชื้อเชิญของพระ
องค์และเลือกที่จะทำตามพระองค์ เรากำลัง
ก้าวหน้าอยู่บนเส้นทางสู่การเปลี่ยนใจเลื่อม
ใสที่สมบูรณ์

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสคือเป้าหมายของ
การเรียนรู้และสอนพระกิตติคุณทั้งหมด การ
เปลี่ยนใจเลื่อมใสไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดครั้ง
เดียวจบ แต่เป็นการแสวงหาตลอดชีวิตที่จะ
เป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดยิ่งขึ้น เอลเดอร์
วิลสัน เอช. โอลด์สตันเอนว่า “ผู้” ไม่เพียงพอ
“การ ‘เปลี่ยนใจเลื่อมใส’... เรียกร้องให้เรา
ทำ และเป็น”⁶ ดังนั้นการเรียนรู้เพื่อให้เกิด
การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นกระบวนการต่อ
เนื่องของการรู้ การทำ และการเป็น เช่นเดียว
กัน การสอนเพื่อการเปลี่ยนใจเลื่อมใสต้อง
อาศัยหลักคำสอนสำคัญ การเชื้อเชิญให้น่า
ไปปฏิบัติ และพระที่สัญญาไว้⁷ เมื่อเราสอน
หลักคำสอนที่แท้จริง เราช่วยให้ผู้ศึกษา
เมื่อเขาเชื้อเชิญให้ผู้อื่นนำไปปฏิบัติ เราช่วย
ให้พวกเขาทำหรือดำเนินชีวิตตามหลักคำ
สอน และเมื่อพรทั้งหลายที่พระเจ้าทรงสัญญา
ไว้มาถึง เราเปลี่ยนไป ดังเช่นเอลมา เราเป็น
คนใหม่ได้⁸

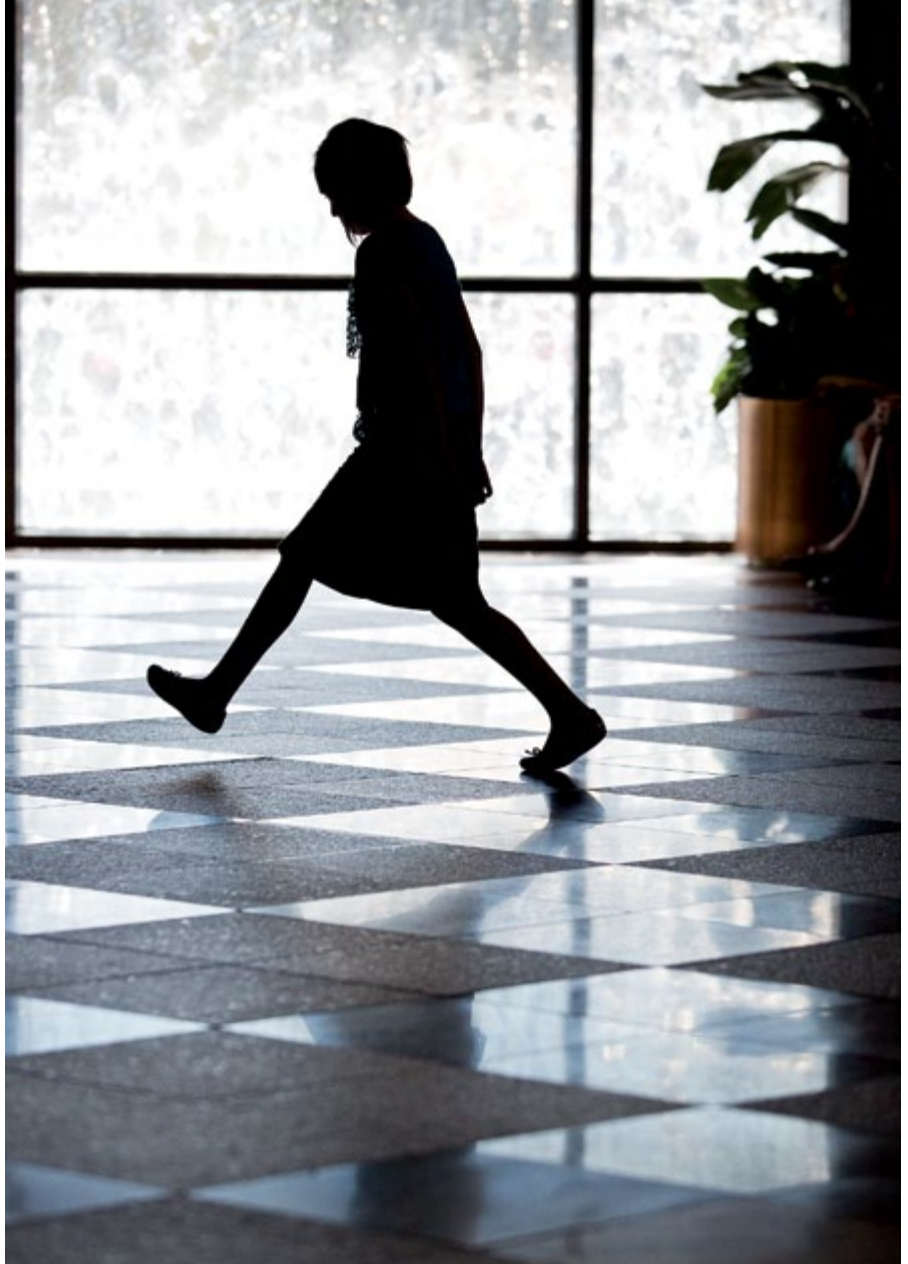
แหล่งเรียนรู้ใหม่สำหรับเยาวชนต่างมี
เป้าหมายหลักเดียวกัน : เพื่อช่วยให้เยาวชน

เปลี่ยนใจเลื่อมใสในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้าเห็นเยาวชนชายคนหนึ่งในห้องเรียนวันอาทิตย์ของเยาวชน ค้นพบความจริงให้กับตนเอง เมื่อข้าพเจ้าสังเกตเห็นเขามีปัญหาในการโยนการชดใช้เข้า กับชีวิตของเขา ข้าพเจ้าถามเขาว่าเคยรู้สึกถึงการให้อภัยหรือไม่ เขาตอบว่า: “เคยครับ เหมือนครั้งหนึ่งที่ผมทำมุกของคนๆ หนึ่ง หักขณะเล่นฟุตบอล ผมรู้สึกแย่ ผมอยากรู้ว่าผมต้องทำอะไรถึงจะรู้สึกดีขึ้น ผมจึงไปที่บ้านของเขาแล้วขอให้เขาอภัยให้ผม แต่ผมรู้ว่าผมต้องทำมากกว่านั้น ผมจึงสวดอ้อนวอน แล้วจากนั้นผมรู้สึกว่าพระบิดาบนสวรรค์ ทรงให้อภัยผม นี่คือการหมายของการชดใช้ ในความคิดของผม”

เมื่อเขาแบ่งปันประสบการณ์นี้ในห้องเรียนในวันนั้น เขาอ่านจาก ยอห์น 3:16—“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์” —และจากนั้นเป็นพยานถึงพลังของการชดใช้ หลักคำสอนนี้ไม่ใช่คำสอนที่เป็นนามธรรมสำหรับเยาวชนชายคนนี้อีกต่อไป แต่กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เขาเพราะเขาถามคำถามตัวเอง และจากนั้นเขาจึงใช้สิทธิ์เสรีของเขาที่จะกระทำ⁹

เยาวชนชายคนนี้ก็กำลังเปลี่ยนใจเลื่อมใสมากขึ้น และเพื่อนร่วมห้องก็เช่นกัน พวกเขาเน้นที่หลักคำสอนสำคัญโดยศึกษาพระคัมภีร์ พวกเขาโยนพระคำศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นเข้ากับชีวิตจริงแล้วเป็นพยานถึงพรที่มาถึง พวกเขาอันเป็นผลจากการดำเนินชีวิตตามหลักธรรม เมื่อเราสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราเน้นที่พระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ในยุคปัจจุบัน เราอาศัยพระคำศักดิ์สิทธิ์ในการช่วยเสริมสร้างศรัทธาให้เข้มแข็ง สร้างประจักษ์พยาน และช่วยให้ทุกคนเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง แหล่งเรียนรู้ใหม่สำหรับเยาวชนจะช่วยทุกท่านที่ใช้แหล่งเรียนรู้ที่เข้าใจและดำเนินชีวิตตามพระวจนะของพระเจ้า

ขณะที่สอนสมาชิกในคอสมตาริกา ข้าพเจ้าชูหนังสือ *“ไม่มีทางเลือกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน”* แล้วถามว่า “มีที่งานในที่นี้มีคู่มือเล่มนี้” เกือบทุกคนยกมือ ด้วยรอยยิ้มข้าพเจ้ากล่าวต่อว่า “ข้าพเจ้าคาดว่าท่านอ่านคู่มือเล่มนี้ทุกวันด้วย” ข้าพเจ้าประหลาดใจเมื่อซิสเตอร์ที่นั่งอยู่แถวหน้ายกมือ บ่งบอกว่าเธออ่านคู่มือเล่มนี้ทุกวัน ข้าพเจ้าขอให้เธอออกมายืนข้างหน้าแล้วอธิบาย เธอกล่าวว่า

“ดิฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกเช้า จากนั้นดิฉันจะอ่านสักเรื่องหนึ่งจาก *ไม่มีทางเลือกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* เพื่อดิฉันจะสอนลูกๆ ด้วยวิธีที่ดีที่สุดถึงสิ่งที่ดิฉันเพิ่งเรียนรู้”

เธอต้องการเรียนรู้และสอนพระวจนะของพระองค์ในวิธีของพระองค์ เธอจึงศึกษาพระวจนะในพระคัมภีร์แล้วศึกษาวิธีสอนพระวจนะเพื่อที่ลูกๆ ของเธอจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างสมบูรณ์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าแบบแผนของการเรียนรู้และสอนพระกิตติคุณไม่ได้เกิดขึ้นทั้งหมดในครั้งเดียว เธอตัดสินใจทำบางสิ่ง และยิ่งเธอทำสิ่งที่เธอรู้ว่าเธอควรทำมากเท่าใด พระเจ้ายิ่งทรงเพิ่มพลังให้เธอเดินในทางของพระองค์มากขึ้นเท่านั้น

บางครั้งเส้นทางสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอาจยาวนานและยากลำบาก พี่ชายของข้าพเจ้าเป็นสมาชิกแข็งขันน้อยเป็นเวลา 50 ปี

จนกระทั่งเขาอายุ 60 กว่าปีเขาจึงเริ่มตอบรับคำเชื้อเชิญของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้กลับมา มีหลายคนที่ยุติเหวี่ยงระหว่างนั้น ผู้สอนประจำบ้านคนหนึ่งส่งไปสการ์ดิให้เขาทุกเดือนเป็นเวลา 22 ปี แต่พี่ชายข้าพเจ้าต้องเป็นผู้ตัดสินใจว่าอยากจะทำอย่างไร เขาต้องใช้สิทธิ์เสรี เขาต้องเริ่มก้าวแรก—และก้าวต่อไปอีก และต่อไปอีก เวลานี้เขาและภรรยาได้รับการผนึกเข้าด้วยกันและเขากำลังรับใช้ในฝ่ายอภิศการ

เมื่อเร็วๆ นี้เราให้เขาชมวิดีโอที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยผู้นำและครูใช้แหล่งเรียนรู้ใหม่ หลังจากชมวิดีโอแล้ว พี่ชายเอนพิงเก้าอี้แล้วกล่าวด้วยน้ำเสียงค่อนข้างสิ้นเชิงว่า “บางที หากว่ามีวิดีโอในสมัยที่ผมยังเด็ก ผมอาจจะไม่ตกไปก็ได้”

เฮเธอร์ส, กรีซ

หลายสัปดาห์มาแล้วข้าพเจ้าพบชายหนุ่มผู้หนึ่งที่กำลังประสบปัญหา ข้าพเจ้าถามเขาว่าเป็นสมาชิกของศาสนจักรหรือไม่ เขาตอบข้าพเจ้าว่าเขาเคยไม่เชื่อเรื่องพระเจ้า แต่ก่อนหน้านี้เขามีโอกาสรู้จักคุ้นเคยกับศาสนจักรเมื่อข้าพเจ้าบอกเขาเกี่ยวกับการเรียกของข้าพเจ้าในโรงเรียนวันอาทิตย์ และว่าข้าพเจ้าจะเป็นผู้พูดในการประชุมใหญ่ เขากล่าวว่า “นี่ ถ้าคุณเป็นผู้พูด ผมจะดูภาคนี้” ข้าพเจ้าหวังว่าเขากำลังดูอยู่ ข้าพเจ้ารู้ว่าหากเขาดูอยู่ เขาได้เรียนรู้หลายสิ่ง ศูนย์การประชุมใหญ่แห่งนี้เป็นสถานที่พิเศษของการเรียนรู้และการสอนเพื่อการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

เมื่อเราดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่ถูกละเลยโดยคนที่เราสนับสนุนในฐานะศาสตราจารย์ ผู้หยิ่งรู้ และผู้เปิดเผย เราเรียนรู้ในวิถีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด¹⁰ เราเข้าไปใกล้พระองค์

ขึ้นอีกก้าว เมื่อการประชุมใหญ่มาถึงช่วงสุดท้าย ข้าพเจ้าเชื่อเชิญทุกท่านที่ได้ยินเสียงข้าพเจ้าให้ก้าวออกไป เจกเซนซาวนี่ไฟในสมัยโบราณ เราสามารถกลับ “บ้าน และไตร่ตรองถึงสิ่งต่างๆ...[ถูก] กล่าวไว้ และถามพระเจ้าในพระนาม [พระคริสต์] เพื่อ [เรา] จะเข้าใจ”¹¹

เราปรารถนาให้หนุ่มสาวทุกคนเข้าใจ เราปรารถนาให้พวกเขาเรียนรู้ สอน และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ทุกวัน นี่คือนิสัยที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ ไม่ว่าท่านจะเป็นเด็ก เยาวชน หรือเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านมาและตามรอยพระบาทของพระองค์ ทุกย่างก้าวของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าจะทรงเพิ่มความเข้มแข็งให้เรา จะทรงช่วยเราตลอดเส้นทาง ดังนั้น เมื่อ

มีอุปสรรคเกิดขึ้น เราจะก้าวต่อไป เมื่อความสงสัยเข้ามา เราจะก้าวต่อไป เราจะไม่มีวันหันกลับ เราจะไม่มีวันตกไป

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกให้เรามาหาพระองค์ที่ทรงทำในอดีต เราสามารถตอบรับคำเชื่อเชิญของพระองค์ได้ เราสามารถเรียนรู้ สอน และดำเนินชีวิตตามพระวจนะของพระองค์ในวิถีของพระองค์โดยการเข้าไปใกล้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดขึ้นอีกก้าว เมื่อเราทำดังนี้ เราจะเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู ยอห์น 3:1-7 ในข้อความนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสตอบคำถามที่นิโคเดมัสทูลถาม พระองค์ทรงสอนถึงสิ่งที่นิโคเดมัสจำเป็นต้องรู้มากที่สุด พระองค์ทรงอนุญาตให้นิโคเดมัสใช้สิทธิ์เสรีในการเรียนรู้ พระองค์ทรงช่วยให้นิโคเดมัสค้นพบคำตอบด้วยตัวเอง
2. ดู ยอห์น 3:4; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:18
3. ดู “Teaching the Gospel in the Savior’s Way,” [lds.org/youth/learn/guidebook/teaching](https://www.lds.org/youth/learn/guidebook/teaching).
4. ดู ลูกา 18:18-22
5. ดู 1 ยอห์น 4:19
6. คลีลิน เอช. ไรต์ “การทำทนายเพื่อที่จะเป็น,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2001, 47; *Ensign*, พ.ย. 2000, 33. “การเป็นพยานคือ รู้ และ ประกาศ พระกิตติคุณทำทนายให้เรา ‘เปลี่ยนใจเลื่อมใส’ ซึ่งเรียกร้องให้เรา ทำ และเป็น หากเราพึ่งพาความรู้และประจักษ์พยานในพระกิตติคุณแต่เพียงอย่างเดียว เราก็อยู่ในสภาพเดียวกับอัครสาวกที่เป็นสุขทว่ายังไม่สมบูรณ์คนนั้นผู้ที่พระเยซูทรงทำทนายให้ ‘เปลี่ยนใจเลื่อมใส’ เราต่างก็รู้จักคนที่มีประจักษ์พยานเข้มแข็ง แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามนั้นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนใจเลื่อมใส”
7. ดู อับราฮัม 2:11.
8. ดู โมไซยาห์ 27:24-26; 2 โครินธ์ 5:17.
9. ดู เดวิด เอ. เบดนาร์, “จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง,” *เลียวไฮนา* และ *Ensign*, พ.ค. 2010, 50. “ท่านกับข้าพเจ้ากำลังช่วยให้เด็กของเราเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเองซึ่งกระทำและแสวงหาการเรียนรู้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาอยู่หรือไม่ หรือว่าเราฝึกพวกเขาไว้รอรับแต่การสอนและเป็นผู้ถูกกระทำ ในฐานะบิดามารดา เรากำลังให้สิ่งที่เปรียบเสมือนปลาทางวิญญาณแก่เด็กไว้รับประทานหรือไม่ หรือเราคอยช่วยพวกเขาอยู่เสมอให้เป็นผู้กระทำ เรียนรู้ด้วยตนเอง ยืนหยัดอย่างแน่วแน่และไม่หวั่นไหว เรากำลังช่วยเด็กทำงานอย่างทุ่มเทในการขอ หา และเคาะอยู่หรือไม่”
10. ดู เนเน็น บี. นวนชวันเดอร์, “ศาสนาคือผู้พยากรณ์ ผู้เปิดเผยที่มีชีวิต,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2001, 58-60; *Ensign*, พ.ย. 2000, 40-42.
11. 3 นีไฟ 17:3

โดย เฮลเตอร์มาร์คัส บี. แนบ
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ด้วยศรัทธาพระองค์จะทรง ทำให้ทุกสิ่งสมบูรณ์

*ศรัทธาจะช่วยเราเป็นเส้นทางพระกิตติคุณได้อย่างปลอดภัย เอาชนะ
การทำทายเป็นมรรตัยทุกอย่าง และกลับไปยังที่ประทับ
อันเรืองรองของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา*

ไม่นานนี้ พวกเราหลายคนในตระกูล
แนบเดินขึ้นไปยังยอดเขาอว์ยานาปิทซุ
ยอดเขาที่อยู่ติดกับเมืองร้างชาวอินคา
โบราณของมาซูปิกซุในเทือกเขาของเปรู
เป็นการปีนเขาที่สูงชันมากและเร่งรีบพร้อม
ด้วยทัศนียภาพอันน่าตื่นตาตื่นใจ น่าเศร้าที่
นักปีนเขาบางคนเสียชีวิตโดยการตกไปจาก
ทางแคบและลาดชันนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงโศก-
นาฏกรรมดังกล่าว จึงมีสายเคเบิลที่แข็งแรง
ซึ่งยึดกับก้อนศิลาที่แข็งแรงตลอดเส้นทาง
ของภูเขาอว์ยานาปิทซุ เราจับสายเคเบิลเหล่านี้นั้นไว้ขณะที่เราปีนเขาและสายเคเบิลช่วยให้
เรามาถึงยอดเขาได้อย่างปลอดภัย ซึ่งที่นั่น
มีทัศนียภาพแสนวิจิตรตระการตา!

เช่นเดียวกับเส้นทางบนภูเขาอว์ยานาปิทซุ
เส้นทางมรรตัยของเราเป็นดังการปีนเขาที่
ยากลำบากและสูงชัน ซึ่งต้องการความช่วยเหลือ
จากพระบิดาบนสวรรค์เพื่อไปถึงจุด
หมายได้อย่างปลอดภัย ด้วยเหตุนี้ พระองค์
จึงทรงสถาปนาหลักธรรมและศาสนพิธีแห่ง
พระกิตติคุณเพื่อนำเรามาหาพระผู้ช่วยให้
รอดและอำนาจการช่วยให้รอดของพระองค์¹
หลักธรรมเบื้องต้นของหลักธรรมเหล่านั้นคือ
ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์² ที่เป็นเหมือน
สายเคเบิลบนภูเขาอว์ยานาปิทซุ หากแข็งแรง

และยึดกับ “ศิลาของพระผู้ไถ่” ไว้อย่างมั่นคง³ ศรัทธาจะช่วยเราเป็นเส้นทางพระกิตติคุณ
ได้อย่างปลอดภัย เอาชนะการทำทายเป็นมรรตัย
ทุกอย่าง⁴ และกลับไปยังที่
ประทับอันเรืองรองของพระบิดาบนสวรรค์
ของเรา ด้วยศรัทธาพระองค์จะทรงทำให้ทุก
สิ่งสมบูรณ์⁵

ศรัทธาเป็นทั้งหลักธรรมแห่งการปฏิบัติ
และพลังอำนาจ⁶ “ไม่ใช่การมีความรู้อันสม-
บูรณ์ของสิ่งต่างๆ; ฉะนั้นหาก [เรา] มีศรัทธา
[เรา] ย่อมหวังในสิ่งที่ไม่เห็น, ซึ่งจริง”⁷ ศรัทธา
เป็นความมั่นใจ⁸ ถึงพระวิญญูญาณอันได้มา
จากการเรียนรู้ของเราที่นำเราไปสู่การกระทำ⁹
เพื่อทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้
รอดและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ร่วม
กับการสวดอ้อนวอน แม้จะอยู่ในช่วงเวลา
แห่งการเสียสละและความยากลำบากก็ตาม¹⁰
ศรัทธานำพลังของพระเจ้ามาสู่เรา ซึ่งจะแสดง
ให้ประจักษ์—ท่ามกลางสิ่งต่างๆ—โดยหวัง
ในสิ่งดีงามที่จะมาถึง¹¹ สิ่งอัศจรรย์ยืนยันถึง
ศรัทธา¹² และการปกป้องรักษาจากสวรรค์ทั้ง
ทางวิญญูญาณและทางร่างกาย¹³

ชีวิตของแอน โรว์ลีย์ สตรีรุ่นบุกเบิกใน
ช่วงเวลาเริ่มแรกของศาสนจักร แสดงให้เห็น
ว่าการใช้ศรัทธาเป็นผลดีต่อชีวิตของเธออย่าง

ไร ชิสเตอร์โรว์ลีย์ หญิงม่ายจากประเทศ
อังกฤษใช้ศรัทธาของเธอเพื่อตอบรับการ
เรียกจากศาสดาพยากรณ์เพื่อไปรวมกันที่
ไซอัน เธอคือสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มรถลาก
วิลลี่ที่เผชิญกับการพายุหิมะ ตลอดเส้นทาง
ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี 1856 พวกเขา
ถึงจุดหนึ่งของการเดินทาง สถานที่ซึ่งลูกๆ
ทั้งเจ็ดคนของเธอประสบกับความหิวโหย
เธอกล่าวว่า “ดิฉันเจ็บปวดที่เห็นลูกๆ ต้อง
อดอยาก... ความมืดกำลังมาเยือนและไม่มี
อาหารสำหรับมือเย็นเลย ดิฉันจึงทูลขอความ
ช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าเหมือนดังที่เคย
ทำ ดิฉันคุกเข่าลง จำได้ว่ามีขนมปังกรอบ
อยู่สองชิ้นที่... เหลือจากการเดินทางข้ามน้ำ
ข้ามทะเลมา ขึ้นไม่ใหญ่นัก และแข็งมาก
จนหักไม่ได้ แน่ใจว่า คงไม่พอเลี้ยงคน 8
คน แต่ขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัวก็ไม่พอ
เลี้ยงคน 5,000 คนเช่นกัน แต่ว่าโดยผ่าน
ปาฏิหาริย์ พระเยซูทรงทำได้ ดังนั้น ด้วย
ความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีสิ่งหนึ่ง
สิ่งใดที่พระองค์ทรงทำไม่ได้ ดิฉันหาขนมปัง
กรอบนั้นพบแล้วใส่ลงไปในหม้อปรุงอาหาร
เทน้ำลงไปและทูลขอพรจากพระผู้เป็นเจ้า
จากนั้น ดิฉันปิดฝาหม้อและวางไว้บนกองไฟ
เมื่อแง้มฝาหม้อออกในเวลาต่อมา ก็พบว่า
มีอาหารอยู่เต็มหม้อ ดิฉันคุกเข่าพร้อมกับครอบครัว
และขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับ
พระคุณความดีของพระองค์ ค่ะนั่น ครอบครัว
ของดิฉันมีอาหารรับประทานอย่างเพียงพอ”¹⁴

แอน โรว์ลีย์ ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ
ด้วยการเสียสละส่วนตัวอันใหญ่หลวง เธอ
ต้องการความช่วยเหลือ และทูลขอในการ
สวดอ้อนวอน เพราะศรัทธาของเธอ เธอจึง
เปี่ยมไปด้วยความหวังและได้รับอาหารให้
แก่ครอบครัวอย่างน่าอัศจรรย์ พระเจ้าประ-
ทานพรเธอด้วยความสามารถสำคัญชั่วชีวิต
ที่พระเจ้า “อดทนด้วยศรัทธาจนกว่าชีวิตจะหาไม่”¹⁵
แม้อนาคตจะไม่แน่นอนแต่เธอไม่เคยเรียกหรือ
ให้รู้ว่าเธอจะเลี้ยงดูลูกๆ ของเธอในวันต่อมา
อย่างไร แต่เธอกลับรอดคอยพระเจ้าอย่างอด-
ทน¹⁶ และมุ่งหน้าด้วยความหวัง—เหมือนดัง
เพลงสวดอันไพเราะกล่าว่าไว้ว่า

*แสงอันเมตตาโปรดนำยามความมืดเยือน
โปรดทรงนำข้า!
คืนนี้มีมืดมน ตัวข้าห่างจากบ้านเรือน
โปรดทรงนำข้า!*

ชี้ทางเดินไป ข้าไม่ขอให้ไฉยล
ทางไกลยี่ดยาว—ขอเพียงก้าวเดียวก็พอ¹⁷

เราสามารถแสดงศรัทธาในพระเจ้าได้เช่นกัน โดยเชื่อและวางใจว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระมหากษัตริย์คุณอันหาที่สุดมิได้¹⁸ จะประทานพรแก่เราโดยผ่านพลังอำนาจอันน่าพิศวงของพระองค์ซึ่งเหมาะสมกับสภาวะการณของเราตามตารางเวลาของพระองค์ เมื่อเราทำดังนี้ เราจะเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าประจักษ์ชัดในชีวิตของเรา

พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ถือ “โลแห่งศรัทธา” ซึ่งด้วยสิ่งนั้นเจ้าจะสามารถดับลูกศรเพลิงทั้งหมด ของคนชั่วร้าย¹⁹ ซาตานจะใช้สิ่งต่อไปนี้ อาทิ ความสงสัย ความกลัว หรือบาปเพื่อล่อลวงให้เราสูญเสียศรัทธาและการปกป้อง ขอให้เราไตร่ตรองโดยตั้งเจตจำนงที่จะทำทุกอย่างเหล่านี้ที่มีต่อศรัทธาตามลำดับ เพื่อเราจะตระหนักและไม่เอาใจใส่ต่อการล่อลวงของฝ่ายปฏิปักษ์ได้²⁰

ประการแรก ความไม่เชื่อในพระเจ้าหรือพระกิตติคุณของพระองค์จะทำให้เราต่อต้านพระวิญญาณของพระเจ้า²¹ คำตอบของพระเจ้าในเรื่องความสงสัยนั้นเรียบง่ายดังที่กษัตริย์เป็นจามินประกาศว่า “จงเชื่อใน

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่, และว่าพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงมีปรีชาญาณทั้งหมด, และเดชานุภาพทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จงเชื่อว่ามนุษย์ไม่เข้าใจทุกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเข้าพระทัยได้.”²²

หากเพราะความไม่เชื่อหรือความสงสัยแล้วท่านพบว่าศรัทธาของท่านนั้นโอนเอนไปมา จำไว้ว่า แม้แต่อัครสาวกสมัยโบราณยังต้องวิงวอนพระเจ้าโปรดให้ “ความเชื่อของพวกข้าพระองค์เพิ่มมากยิ่งขึ้น”²³ จงจำไว้ว่า ศรัทธาและเหตุผลเป็นของคู่กัน ลองพิจารณาคำเปรียบเทียบดังต่อไปนี้ ศรัทธาและเหตุผลเปรียบเสมือนปีกทั้งสองข้างของเครื่องบิน ทั้งสองข้างมีความสำคัญในการบิน หากเหตุผลจากมุมมองของท่านดูเหมือนจะขัดแย้งกับศรัทธา จงหยุดเสียและจำไว้ว่ามุมมองของเราที่มีข้อจำกัดมากมายเมื่อเทียบกับมุมมองของพระเจ้า²⁴ จงอย่าละทิ้งศรัทธาอันไม่ต่างกับการถอดปีกเครื่องบินในระหว่างการบิน แต่จงบำรุงเลี้ยงอนุภาคหนึ่งแห่งศรัทธา และให้ความหวังเป็นดังลมเรือแก็กจิตวิญญาณของท่าน—และเหตุผลของท่าน²⁵ นั้น

คือสาเหตุที่เราได้รับพระบัญชาให้ “แสวงหาการเรียนรู้... โดยการศึกษา และโดย ศรัทธาด้วย”²⁶ จำไว้ว่า ศรัทธามาก่อนและทำให้เกิดปาฏิหาริย์ซึ่งเกินกว่าประสบการณ์ของเราจะบรรยายได้ เช่น การทำให้หม้อเต็มไปด้วยอาหารจากขนมปังกรอบสองชิ้นเล็กๆ หรือเพียงการอดทนในศรัทธาแม้อดูเหมือนว่าจะเป็นไปได้²⁷

ประการที่สอง ความกลัวทำให้ศรัทธาเขาและทำให้ศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้อัครสาวกเปโตรมองไปที่พระเจ้าในคืนที่พายุโหมกระหน่ำและเดินไปบนน้ำ—จนกระทั่งท่านละลายตาของท่านไป “เห็นลมพัดแรง [และ] ก็กลัว” —และจากนั้นจมลงไป ในทะเลที่มีพายุกระหน่ำ²⁸ เขาอาจเดินต่อไปได้หากเขาไม่กลัว! แทนที่เราจะเอาแต่จดจ่อและกลัวลมพายุและคลื่นทะเลที่บ้าคลั่งในชีวิตของเรา พระเจ้าทรงเชื้อเชิญเราว่า “จงดูที่เราในความนึกคิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย, อย่ากลัว”²⁹

ประการที่สาม บาปถอดถอนการดำรงอยู่ของพระวิญญาณในชีวิตของเรา และโดยปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะสูญเสียความเข้มแข็งในการยึดมั่นและการใช้ศรัทธา เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่จะใช้ศรัทธาของเราเพื่อ “ไม่แต่ต้องของชั่ว, หรือสิ่งไม่สะอาด”³⁰ และ “ขยันหมั่นเพียรในการรักษาบัญญัติทั้งปวง, เกลือก ... ศรัทธาของ [ท่าน] ล้มเหลว, และศัตรูของ [ท่าน] มีชัยเหนือ [ท่าน]”³¹ หากบาปทำให้ชีวิตของท่านต่างพร้อยข้าพเจ้าเชื้อเชิญให้ท่านใช้ “ศรัทธาสู่การกลับใจ”³² และโดยผ่านการชดใช้ พระผู้ช่วยให้อัครสาวกจะทรงรักษาและชำระชีวิตของท่านให้บริสุทธิ์

พี่น้องทั้งหลาย พระเจ้าจะทรงทำให้คำสัญญาของพระองค์สัมฤทธิ์และบังเกิดผลกับเราตามศรัทธาของเราเพื่อเอาชนะการทำลายทุกรูปแบบ³³ พระองค์ทรงทำเช่นนี้เพื่อแอน โรวีย์ และได้ทรงทำมาแล้วเพื่อผู้คนของพระองค์ในทุกประชาชาติและในทุกยุคทุกสมัย เพราะพระองค์ทรงเป็น “พระเจ้าแห่งปาฏิหาริย์” และ “หาได้เปลี่ยนแปลงไม่” พระองค์จะประทานพรในทำนองเดียวกันนี้แก่เราแต่ละคนด้วยความหวัง การปกป้องรักษา และพลัง ตามศรัทธาของเราที่มีในพระองค์³⁴ ศรัทธาอันมั่นคงในพระเจ้าพระเยซูคริสต์จะ—เป็นดังสายเคเบิลบนเส้นทางแห่งอวิญนาปิโก—ยึดเหนี่ยวท่านกับคนที่

ท่านรักให้ตั้งมั่นบน “ศิลาแห่งพระผู้ไถ่”³⁵ และเดชาภาพอันหาที่เปรียบมิได้ในการช่วยให้อรอดของพระองค์

ประธานาธิบดี เอ. เอส. มอนสันกล่าวว่า “อนาคตสดใสเท่าศรัทธาของท่าน”³⁶ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงอันประเสริฐและเปี่ยมด้วยความหวังนั้นและขอเชื้อเชิญเราแต่ละคนให้มุ่งหน้าอย่างไม่หวั่นไหวด้วยศรัทธาในพระเจ้า “และไม่สงสัย”³⁷ ข้าพเจ้าทราบว่าคุณช่วยให้อรอดทรงพระชนม์ ทรงเป็น “พระผู้ทรงลิขิตและพระผู้ทรงประสิทธิ์ศรัทธา [ของเรา]”³⁸ และทรงเป็น “ผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์”³⁹ ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19-21
2. ดู หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 4
3. ฮีบรามัน 5:12
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:53
5. ดู ฮีโรร์ 12:3
6. ดู Lectures on Faith (1985), 3; ดู เจคอบ 4:6; ฮีโรร์ 12:7-22; ฮีบรู 11:4-40 ด้วย
7. แอลมา 32:21
8. ดู งานแปลของโจเซฟ สมิธ, ฮีบรู 11:1 (ใน Hebrew 11:1, เซิงอรอด b)
9. ดู 2 นีไฟ 25:23; แอลมา 34:15-17; ฮีโรร์ 12:6; ยากอบ 2:17-26 ด้วย
10. ดู ฮีโรร์ 12:4-6; Lectures on Faith, 69.
11. ดู โมโรไน 7:40-42
12. ดู คู่มือพระคัมภีร์ “ศรัทธา”; ดู มอรมอน 9:8-21; โมโรไน 7:33-37 ด้วย
13. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:17; แอลมา 57:19-27; 58:10-13
14. แอน ไวรลีย์ ใน แอนดรูว์ ดี. โอลเซ่น *The Price We Paid: The Extraordinary Story of the Willie and Martin Handcart Pioneers* (2006), 113.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:25
16. ดู อิชยาห์ 40:31
17. “แสงอันเมตตาโปรดนำ” เพลงสวด, บทเพลงที่ 42
18. ดู เจคอบ 4:10; มอรมอน 9:9
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:17; เน้นตัวเอน
20. ดู 1 นีไฟ 8:33-34; แอลมา 37:33; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:22
21. ดู แอลมา 32:28
22. โมไซยาห์ 4:9
23. ลูกา 17:5
24. ดู โมไซยาห์ 4:9-10; สุภาสิต 27:5-7; อิชยาห์ 55:8-9
25. ดู ฮีโรร์ 12:4
26. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:118; เน้นตัวเอน
27. ดู โมโรไน 7:33-38; ฮีโรร์ 12:19
28. ดู มัทธีว 14:25-31
29. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:36
30. โมโรไน 10:30
31. หลักคำสอนและพันธสัญญา 136:42
32. ดู แอลมา 34:15-17; ดู ฮีโรร์ 12:3 ด้วย
33. ดู ฮีโรร์ 12:29; แอลมา 7:27
34. ดู มอรมอน 9:18-21; ดู โมโรไน 7:33-38; แอลมา 37:16-17 ด้วย
35. ฮีบรามัน 5:12
36. โรเบิร์ต เอ. มอนสัน, “สง่ารุ่งเรืองเกิด,” *เสียดินแดน*, พฤษภาคม 2009, หน้า 92
37. ดู ยากอบ 1:6-8
38. โมโรไน 6:4; ดู ฮีบรู 12:2
39. ฮีบรู 11:6; ดู ฮีโรร์ 12:41 ด้วย

โดย **เอนัลเดอร์แอนดรูว์ แอล. จอห์นสัน**
แห่งสวากเจ็ดสิบ

การเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริง

เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์และรับใช้เพื่อนมนุษย์ของเรา เราจะเป็สานุศิษย์ที่ดีขึ้นของพระเยซูคริสต์

พวกเราที่เข้าสู่ผืนน้ำแห่งบัพติศมา และรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำพันธสัญญาว่า เราเต็มใจรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับเรา หรืออีกนัยหนึ่ง เราประกาศตัวเป็นสานุศิษย์ของพระเจ้า เราต่อพันธสัญญาดังกล่าวในแต่ละสัปดาห์เมื่อเราจับส่วนศีลระลึก และเราแสดงให้เห็นถึงการเป็นสานุศิษย์นั้นด้วยการดำเนินชีวิตของเรา การเป็นสานุศิษย์เช่นนี้ได้รับการแสดงให้เห็นอย่างประทับใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ในเม็กซิโก

ในช่วงเวลานั้นเป็นฤดูใบไม้ผลิอันสวยงามสำหรับชุมชนที่ปลูกไม้ผลในภาคเหนือของเม็กซิโก ไม้ผลกำลังผลิดอกบานสะพรั่ง และมีการคาดหวังไว้สูงสำหรับผลผลิตมากมาย มีการวางแผนไว้เรียบร้อยในการนำเงินไปชำระเงินกู้ เปลี่ยนอุปกรณ์ที่จำเป็นและฟื้นฟูสวนผลไม้ ตลอดจนใช้ในเรื่องส่วนตัวต่างๆ เช่น ค่าเล่าเรียนสำหรับสมาชิกในครอบครัว มีการวางแผนแม้กระทั่งสำหรับวันหยุดพักผ่อนต่างๆ ของครอบครัว การมองโลกในแง่ดีมีอยู่ทั่วไป แต่แล้วบ่ายวันจันทร์วันหนึ่งในช่วงปลายเดือนมีนาคมได้มีพายุฤดูหนาวพัดเข้ามา หิมะเริ่มตก ซึ่งตกจนถึงประมาณตีสาม เมื่อเมฆเคลื่อนตัวออกไป อุณหภูมิก็ลดลงอย่างรวดเร็ว ตลอดทั้งคืนจนถึงช่วงเช้าตรู่ได้มีความพยายามในทุกรูปแบบที่จะ

รักษาปกป้องพืชผลแม้จะเป็นส่วนน้อยก็ตาม แต่ก็มิได้เกิดประโยชน์ขึ้นเลย อากาศเย็นเกินไป และพืชผลทั้งหมดก็กลายเป็นน้ำแข็ง จะไม่มีผลผลิตให้เก็บเกี่ยวและนำไปขายป็นีเช้าวันอังคารตะวันออกแสงพร้อมๆ กับความสูญเสียที่เจ็บปวดและสิ้นหวังสำหรับแผนอันสวยงาม ความหวัง และความฝันทุกอย่างที่วางไว้ก่อนหน้านี

ข้าพเจ้าได้รับอีเมลเกี่ยวกับเช้าวันอังคารที่เลวร้ายนั้นจากแซนดรา แสทซ์ ภรรยาของจอห์น แสทซ์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานพระวิหารโคโลเนียฮิวเวซ ชิวกวา เม็กซิโกในเวลานั้น ข้าพเจ้ายกข้อความบางส่วนของอีเมลฉบับนั้นซึ่งกล่าวไว้ดังนี้ “จอห์นตื่นแต่เช้าประมาณ 6.30 น. และเดินทางไปพระวิหารเพื่อดูว่าเราควรยกเลิกการประชุมภาคเช้าหรือไม่ เขากลับมาและบอกว่าที่จอดรถและถนนไม่มีหิมะแล้ว เราจึงตัดสินใจไปร่วมการประชุม เราคิดว่าอาจมีเจ้าหน้าที่พระวิหารบางคนที่ไม่มีเรือกสวนมา และเราจะให้เจ้าหน้าที่ทั้งหมดเข้าร่วมการประชุม... ช่วงเป็นแรงบันดาลใจอย่างมากมายที่เห็นผู้คนเข้ามาคนแล้วคนเล่า พวกเขาอยู่ที่นั่นหลังจากที่ไม่ได้นอนทั้งคืน และสันนิษฐานว่าพืชผลของพวกเขาเสียหายหมด ... ดิฉันมองดูพวกเขาขณะที่เรามีการประชุมเตรียมความพร้อม ซึ่งพวกเขาลืมตาแทบจะไม่ไหว แต่แทนที่จะคิดว่าพวกเขามีข้ออ้างใดๆ ที่จะไม่ต้องมา พวกเขา

กลับมาร่วมการประชุม และมีผู้เข้าร่วมการประชุมถึง 38 คน (ตลอดการประชุม)! เป็นเข้าแห่งการยกระดับจิตวิญญาณสำหรับเรา และเราขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับคนดีที่ทำหน้าที่ของพวกเขาไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ดิฉันรู้สึกถึงวิญญาณพิเศษอยู่ที่นั่นในเช้านี้ ดิฉันแน่ใจว่าพระองค์พอพระทัยที่ทรงทราบว่าเรารักพระนิเวศน์ของพระองค์และรู้สึกว่ามันเป็นสถานที่ที่ดีที่จะอยู่ในเช้าอันแสนยากลำบากเช่นนี้”

เรื่องราวไม่ได้จบเพียงเท่านั้นแต่ยังคงดำเนินต่อไป

คนส่วนใหญ่ที่สูญเสียพืชผลของพวกเขา มีที่ดินเหลืออยู่ในการปลูกพืชอื่นๆ ทดแทนสำหรับฤดูกาลนั้น เช่นพริกหรือถั่ว อย่างน้อยพืชผลเหล่านี้ก็สามารถทำให้มีเงินหมุนเวียนเพียงพอที่จะอยู่รอดจนถึงฤดูผลผลิตในปีต่อไป อย่างไรก็ตามมีบราเดอร์ที่ดีคนหนึ่งพร้อมกับครอบครัวใหม่ที่ไม่มีที่ดินเหลือต้องขาดรายได้ในปีนั้นโดยสิ้นเชิง คนอื่นๆ ในชุมชนที่เห็นสถานการณ์อันเลวร้ายของบราเดอร์ท่านนี้ต่างตัดสินใจและใช้เงินส่วนตัวจัดหาที่ดินให้ผืนหนึ่ง ใช้อุปกรณ์ของพวกเขาเองเพื่อเตรียมดิน และจัดหาต้นพริกให้เขาปลูก

ข้าพเจ้ารู้จักชายเหล่านั้นที่ข้าพเจ้าเพิ่งกล่าวถึง เนื่องจากข้าพเจ้ารู้จักพวกเขา ข้าพเจ้าจึงไม่แปลกใจกับสิ่งที่พวกเขาทำ แต่ผู้ที่

ไม่รู้จักรักพวกเขาอาจจะถามคำถามสองข้อและเริ่มต้นทั้งสองคำถามด้วยคำว่า *ทำไม* จึงมาพระวิหารเพื่อทำหน้าที่และรับใช้หลังจากที่ไม่ได้นอนทั้งคืนและรู้ว่าพวกเขาสูญเสียรายได้ส่วนใหญ่ตลอดทั้งปี ทำไมพวกเขาจึงใช้ทรัพยากรที่หายากและมีค่ามากในการช่วยผู้ที่ขัดสนอย่างหนัก ทั้งๆ ที่พวกเขาเองกำลังตกอยู่ในภาวะความยากลำบากทางการเงินอันเลวร้ายในขณะนั้นเช่นกัน

หากท่านเข้าใจความหมายของการเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ ท่านก็จะทราบคำตอบของคำถามสองข้อนี้

การทำพันธสัญญาที่จะเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการตลอดชีวิต และหนทางก็ไม่ง่ายเสมอไป ขณะที่เรากลับใจจากบาปของเราและมุ่งมั่นทำในสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำและรับใช้เพื่อนมนุษย์เหมือนดังที่พระองค์ทรงกระทำ เราย่อมจะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น การมาเป็นเหมือนพระองค์และการเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์คือเป้าหมายและจุดประสงค์อันสูงสุด—และที่สำคัญที่สุดเป็นนิยามของการเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริง

พระผู้ช่วยให้รอดทรงถามเหล่าสานุศิษย์ของพระองค์ขณะที่ทรงเยือนทวีปอเมริกา “ฉะนั้น, เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า?” จากนั้น ทรงตอบคำถามของพระองค์เอง พระองค์ตรัสว่า “ตามจริงแล้วเรากล่าวกับเจ้า, แม้ดัง

ที่เราเป็น” (3 นีไฟ 27:27)

การเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดนั้นมิใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะในโลกที่เราอาศัยอยู่ที่นี่ เราเผชิญกับอุปสรรคและความยากลำบากต่างๆ แทบทุกวันในชีวิตของเรา มีเหตุผลสำหรับสิ่งเหล่านี้ และนั่นคือจุดประสงค์หลักอย่างหนึ่งของความเป็นมรรตัย ดังที่เราอ่านในอัคราษัม 3:25 “และพวกเราจะพิสูจน์พวกเขาโดยวิธีนี้, เพื่อดูว่าพวกเขาจะทำการสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่”

การทดสอบและการทดลองต่างๆ เหล่านี้แตกต่างกันไปตามรูปแบบและความเข้มข้น แต่ไม่มีผู้ใดที่จะออกจากชีวิตมรรตัยโดยไม่ผ่านสิ่งเหล่านี้ ส่วนใหญ่เราวาดภาพการทดลองต่างๆ ในรูปแบบของการสูญเสียพืชผลหรืองานอาชีพ ความตายของบุคคลที่เรารัก ความเจ็บป่วย ความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ หรืออารมณ์ ความยากจน หรือการสูญเสียเพื่อน อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จที่ดูเหมือนจะเป็นจุดมุ่งหมายอันค้ำค้ำก็สามารถนำความอันตรายแห่งความจ้องมองเข้าสู่ตัวเองอย่างช่วยไม่ได้ ซึ่งเวลานั้นเราแสวงหาเกียรติจากมนุษย์มากกว่าการยอมรับจากสวรรค์ นี่อาจรวมถึงชื่อเสียงทางโลก การยอมรับจากสาธารณชน การมีทักษะพิเศษทางสรีระพรสวรรค์ทางศิลปะหรือกีฬา ความสำเร็จ และความร่ำรวย สำหรับการทดลองอย่างหลัง พวกเราบางคนอาจมีความรู้สึกคล้ายคลึงกับสิ่งที่เทพเยอกล่าวไว้ในเรื่อง *Fiddler on the Roof* (นุชบาหาคู่) ซึ่งกล่าวว่าหากความร่ำรวยเป็นคำสาปแช่ง “ก็ขอให้ [พระผู้เป็นเจ้า] ทรงลงทัณฑ์ข้าด้วยสิ่งนั้น และขอให้ข้าไม่มีวันกลับสู่สภาพเดิม”¹

แต่รูปแบบของการทดลองอย่างหลังอาจน่ากลัวกว่า อันตรายกว่า และเอาชนะยากกว่ารูปแบบก่อนหน้า ความเป็นสานุศิษย์ของเราจะได้รับการพัฒนาและพิสูจน์มิใช่จากรูปแบบของการทดลองที่เราเผชิญ แต่จากความอดทนของเรา ดังที่ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก็ได้สอนเราว่า “ดังนั้นการทดสอบที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตคือเพื่อจะดูว่าเราจะตั้งใจฟังและปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

แม้จะอยู่ท่ามกลางมรสุมชีวิตหรือไม่ การทดสอบนั้นไม่ได้ทดสอบความอดทนต่อมรสุม แต่ทดสอบว่าเราจะเลือกสิ่งใดที่ต้องขณะเกิดความโกรธได้หรือไม่ และเรื่องราวๆ ในชีวิตคือการไม่ผ่านการทดสอบ และการไม่มีค่าสมที่จะกลับไปบ้านของเราบนสวรรค์คืออย่างสมศักดิ์ศรี (“การเตรียมพร้อมทางวิญญาณ: เริ่มต้นแต่เนิ่นๆ และมุ่งมั่น” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2005, หน้า 45)

ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เป็นคุณปู่คุณตาของหลาน 23 คน พวกเขาไม่เคยหยุดทำให้ข้าพเจ้าอัศจรรย์ใจด้วยความเข้าใจความจริงนิรันดร์ของพวกเขา แม้ในช่วงวัยต้นๆ และวัยเยาว์ก็ตาม ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเตรียมคำปราศรัยนี้ ข้าพเจ้าขอให้หลานแต่ละคนส่งคำจำกัดความสั้นๆ มาให้ข้าพเจ้าว่าสำหรับพวกเขาการเป็นสานุศิษย์หรือผู้ติดตามของพระเยซูคริสต์หมายความว่าอย่างไร ข้าพเจ้าได้รับคำตอบดีๆ จากหลานทุกคน แต่ต้องการเล่าคำตอบจากเป็นจามินหลานวัยแปดขวบที่เขียนมาว่า “การเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์หมายถึงการเป็นแบบอย่าง หมายถึงการเป็นผู้สอนศาสนาและการเตรียมตัวเป็นผู้สอนศาสนา หมายถึงการรับใช้ผู้อื่น หมายถึงการอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอน หมายถึงการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ หมายถึงการฟังการกระตุนเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และหมายถึงการไปโบสถ์และไปพระวิหาร”

ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับเป็นจามิน การเป็นสานุศิษย์คือการลงมือทำและการที่เราเป็นเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์และรับใช้เพื่อนมนุษย์ของเรา เราจะเป็นสานุศิษย์ที่ดีขึ้นของพระเยซูคริสต์ การเชื่อฟังและการยอมรับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้านำมาซึ่งการเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์พร้อมด้วยพรแห่งสันติสุข ปิติสุข และความปลอดภัย ซึ่งมาพร้อมกับสมาชิกองค์ที่สามของพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ พรเหล่านี้ไม่สามารถมาโดยวิธีอื่น ในที่สุดแล้วการยอมรับพระประสงค์ทุกอย่างของพระองค์จะช่วยให้เราเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ข้าพเจ้ากล่าวอีกครั้ง การเป็นแขกเช่นพระองค์

และเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์เป็นเป้าหมายและจุดประสงค์ขั้นสูงสุด—และที่สำคัญที่สุดเป็นนิยามของความเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริง

การเป็นสานุศิษย์คือสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นปฏิบัติในพระวิหารโคโลเนียลแอตแลนต้า และในบริเวณใกล้เคียงเมื่อพี่น้องชายหญิงในศาสนจักรยืนย่นอีกครั้งถึงคำมั่นสัญญาของพวกเขาต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อกันแม้จะมีความยากลำบากแสนสาหัสเพียงใด

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ รับใช้ผู้อื่น และยอมให้ความประสงค์ของเราเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ เราจะกลายเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระองค์อย่างแน่นอน ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู โจเซฟ สแตน, เจอร์รี่ บ็อก, เซลดอน ฮาร์นิก, (19) Fiddler on the Roof(20) (1964), 61.

โดย เอ็ดเวิร์ดคอน อาร์. คลาร์ก

แห่งสวากเจ็ดสิบ

พรศีลระลึก

เราจะได้รับพรเมื่อเราสำนึกในพระกรุณาธิคุณสำหรับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เมื่อต่อพันธสัญญาบัญญัติมา เมื่อรู้สึกถึงการให้อภัย และเมื่อได้รับการคลไจจากพระวิญญานบริสุทธิ์

ข้าพเจ้าเติบโตในเร็กซ์เบิร์ก ไอดาโฮ ที่ซึ่งข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลและการสอนจากครอบครัวที่ยอดเยี่ยม จากเพื่อนครู และผู้นำ มีประสบการณ์พิเศษในชีวิตเราทุกคนซึ่งส่งผลต่อจิตวิญญาณและเปลี่ยนชีวิตเราไปตลอดกาล ประสบการณ์หนึ่งเคยเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าในช่วงวัยรุ่น ประสบการณ์นี้เปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าแข่งขันในศาสนจักรตลอดมาและก้าวหน้าจนถึงฐานะบรูไรทิดแห่งอาโรน เมื่อข้าพเจ้าเป็นวัยรุ่น บราเดอร์เจคอบ ครูข้าพเจ้าขอให้เขียนในแผ่นกระดาษว่าข้าพเจ้าคิดถึงอะไรในช่วงศีลระลึก ข้าพเจ้าหยิบแผ่นกระดาษมาเริ่มเขียน สิ่งแรกที่อยู่ในรายการคือเกมบาสเก็ตบอลที่เราชนะเมื่อคืนก่อนตามด้วยการออกเดทที่ต่อจากเกมนั้นมีสิ่งอื่นในรายการต่อไปเรื่อยๆ รายการท้ายๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้เด่นชัดคือพระนามของพระเยซูคริสต์

ทุกวันอาทิตย์เราเขียนลงในแผ่นกระดาษสำหรับเด็กหนุ่มผู้ดำรงฐานะบรูไรทิดแห่งอาโรนคนหนึ่ง ศีลระลึกและการประชุมศีลระลึกในตอนนั้นก็กลับมีความหมายทางวิญญาณที่ใหม่และกว้างขึ้น ข้าพเจ้าตั้งตารอวันอาทิตย์และโอกาสรับส่วนศีลระลึก เมื่อความเข้าใจการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดกำลังเริ่มเปลี่ยนข้าพเจ้า ทุกวันอาทิตย์จบ-

จนวันนี้ เมื่อข้าพเจ้ารับส่วนศีลระลึก ข้าพเจ้าจะเห็นแผ่นกระดาษของข้าพเจ้าและทบทวนรายการในนั้น ทุกวันนี้ สิ่งแรกที่อยู่ในรายการเสมอ เหนือสิ่งอื่นใด คือพระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติ

ในพันธสัญญาใหม่เราอ่านถึงช่วงเวลาทีพระผู้ช่วยให้รอดและอัครสาวกของพระองค์พบกันในห้องชั้นบนเพื่อฉลองเทศกาลปัสกา

“พระองค์ทรงหยิบขนมปัง เมื่อขอบพระคุณแล้วก็ทรงหักส่งให้พวกเขา ตรัสว่า ‘นี่เป็นกายของเรา [ซึ่ง]ให้ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา’

“เมื่อรับประทานแล้วจึงทรงหยิบถ้วยและทรงทำเหมือนกันตรัสว่า ‘ถ้วยนี้ที่เทออกเพื่อท่านทั้งหลาย เป็นพันธสัญญาใหม่’ โดยโลหิตของเรา”¹

พระเยซูคริสต์ทรงจัดตั้งศาสนพิธีศีลระลึกระหว่างการเสด็จเยือนชาวนีไฟเช่นกัน² ข้าพเจ้าทราบถึงความสำคัญของการกระทำเหล่านี้ทั้งสองครั้ง

ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์กล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องเน้นถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ว่าเป็นการประชุมที่สำคัญที่สุดในศาสนจักรและนั่นคือการประชุมศีลระลึก”³ หากเราเตรียมรับศีลระลึกอย่างถูกต้อง เราจะสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตเรา ข้าพเจ้าประสงค์จะแนะนำหลักการห้าข้อที่จะเป็นพรแก่ชีวิตเราได้เมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร

1. สำนึกในพระกรุณาธิคุณต่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

หลักการข้อแรกคือมีความสำนึกในพระกรุณาธิคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์ในช่วงศีลระลึกสำหรับการชดใช้ของพระบุตรพระองค์ เรื่องราวต่อไปนี้บอกเล่าเกี่ยวกับการส่งผ่านศีลระลึก

“ศีลระลึกไม่ได้มีความหมายมากนักสำหรับข้าพเจ้าจนกระทั่งวันอาทิตย์ที่ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นมัคนายก บ่ายวันนั้นข้าพเจ้าส่งผ่านศีลระลึกเป็นครั้งแรก ก่อนเริ่มการประชุม มัคนายกคนหนึ่งเตือนข้าพเจ้าว่า ‘ให้คอยดูบราเดอร์ซิมิตท์นะ คุณอาจต้องปลุกเขา’ ในที่สุดก็ถึงเวลาที่ข้าพเจ้าต้องมีส่วนในการส่งผ่านศีลระลึก ข้าพเจ้าจัดการส่งแหกแถวแรกได้ดีทีเดียว เด็กและผู้ใหญ่รับส่วนขนมปังโดยไม่มีปัญหาหรือคิดอะไรที่สังเกตเห็นได้ ต่อมาข้าพเจ้าไปถึงแถวที่เจ็ด แถวที่บราเดอร์ซิมิตท์มักจะนั่งอยู่เสมอ แต่ข้าพเจ้าประหลาดใจ แทนที่จะหลับเขากลับตื่นอยู่แตกต่างจากคนอื่นที่ข้าพเจ้าส่งมาแล้ว เขารับขนมปังด้วยท่าทีที่ดูเหมือนครุ่นคิดและคารวะอย่างมาก

“สองสามนาที่ถัดมาข้าพเจ้ากลับไปแถวที่เจ็ดพร้อมกับน้ำ ครั่งนี้เพื่อนข้าพเจ้าพูดกับบราเดอร์ซิมิตท์หนึ่งกัมศีระชะและดวงตาโตแบบชาวเยอรมันของเขาหลับอยู่ ดูเหมือนจะหลับลึก ข้าพเจ้าจะพูดหรือทำอะไรดี ข้าพเจ้ามองไปที่หน้าผากเขาครุ่นหนึ่ง มีรอยกร้านยับย่นด้วยวัยและการตรากตรำงานหนัก เขาเข้าร่วมศาสนจักรสมัยเป็นวัยรุ่น เคยประสบกับการขมเหงมากมายในเมืองเล็กๆ ที่เยอรมนี ข้าพเจ้าเคยได้ยินเรื่องราวเหล่านั้นหลายครั้งในการประชุมศีลระลึก ข้าพเจ้าตัดสินใจสะกดไหล่เขาเบาๆ โดยหวังว่าจะปลุกเขาให้ตื่น ขณะกำลังจะทำเช่นนั้น เขาค่อยๆ เงยหน้าขึ้น มีน้ำตาไหลอาบแก้ม และเมื่อข้าพเจ้ามองเข้าไปในดวงตาเขา ข้าพเจ้าเห็นความรักและปิติ เขาค่อยๆ เอื้อมมือมารับน้ำ ถึงแม้ข้าพเจ้าเพิ่งอายุ 12 ปีในเวลานั้น แต่ข้าพเจ้ายังจำได้ชัดเจนถึงความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีเมื่อมองดูชายสูงวัยผู้ตรากตรำงานหนักรับส่วนศีลระลึก ข้าพเจ้ารู้อย่างไม่สงสัยเลยว่าเขารู้สึกบางอย่างเกี่ยวกับศีลระลึกแบบที่ไม่เคย

รู้สึก ข้าพเจ้าจึงตั้งใจตั้งแต่นั้นว่าข้าพเจ้าต้องการรู้สึกอย่างเดียวกันกับความรู้สึกเหล่านั้น”⁴

บราเดอร์ซิมิตที่สื่อสารกับสวรรค์ และสวรรค์สื่อสารกับเขา

II. พึงระลึกว่าเรากำลังต่อต้านพันธสัญญาบัพติศมา

หลักธรรมข้อที่สองคือระลึกว่าเรากำลังต่อต้านพันธสัญญาบัพติศมาเมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึก คำสัญญาบางข้อที่เราทำและบันทึกไว้ในพระคัมภีร์มีดังนี้

“เข้ามาสู่ออกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ... และเรียกขานว่าเป็นผู้คนของพระองค์... แยกภาระของกันและกัน... โศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้า... และยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”⁵

“ออกมาด้วยใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด... และเต็มใจรับพระนามของพระเยซูคริสต์, โดยมุ่งมั่นรับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่”⁶ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา⁷

คำสวดศีลระลึกเป็นเครื่องเตือนใจถึงพันธสัญญาเหล่านี้ เมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกเราตอคำมั่นสัญญาในการดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาดังกล่าว ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นสิ่งสมควรที่จะท่องจำคำสวดศีลระลึกในความคิดและในใจเรา นี่จะช่วยให้เราจดจ่อกับการต่อต้านพันธสัญญาบัพติศมาของเรา ไม่ว่าเราจะบัพติศมาเมื่ออายุแปดขวบหรือแปดสิบปี

ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะไม่ลืมวันนั้นและพันธสัญญาที่เราทำ

III. ระหว่างศีลระลึกเราจะรู้สึกถึงการให้อภัยบาปของเรา

สาม ระหว่างศีลระลึกเราจะรู้สึกถึงการให้อภัยบาปของเรา หากเราใช้เวลาก่อนการประชุมศีลระลึกกลับใจจากบาปของเรา เรา จะออกจากการประชุมศีลระลึกด้วยความรู้สึกสะอาดและบริสุทธิ์ ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์กล่าวว่า “ศีลระลึกเป็นการต่อกระบวนการของการให้อภัย ทุกวันอาทิตย์เมื่อส่งผ่านศีลระลึก นั่นเป็นพิธีต่อกระบวนการของการให้อภัย... ทุกวันอาทิตย์ท่านชำระตนเองให้สะอาด ทั้งนี้เพื่อว่า เมื่อเวลามาถึง เมื่อท่านสิ้นชีวิต วิญญาณของท่านจะสะอาด”⁸ การรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร จะช่วยให้เรารู้สึกเหมือนผู้คนของกษัตริย์เป็นเจ้านินที่ “เปี่ยมด้วยปีติ, โดยที่ได้รับการปลดบาปของพวกเขา, และโดยที่มีความสงบบนในภรรวม”⁹

IV. เราจะได้รับกำลังใจในการแก้ปัญหาของเรา

หลักธรรมที่สี่คือเราจะได้รับการคล้อยใจในการแก้ปัญหาของเราระหว่างการประชุมศีลระลึก เมื่อข้าพเจ้าเป็นประธานคณะเผยแผ่ในโบลิเวีย ข้าพเจ้ากับแมรี่ แอนน์ ภรรยา

ได้รับพรให้เข้าร่วมการประชุมอบรมประธานคณะเผยแผ่กับประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ในการประชุมนั้นท่านสอนว่ามีวิธีสำคัญสามวิธีในการเตรียมรับประโยชน์จากการประชุม เราควรมาพร้อมกับปัญหาของเรา อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนเด็กที่พร้อมเรียนรู้ และมีความปรารถนาจะช่วยบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เมื่อเรามาที่การประชุมศีลระลึกด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน เราได้รับพรให้รู้สึกถึงวิธีแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันของเรา เราต้องมาด้วยความพร้อม เต็มใจที่จะรับฟัง และไม่เสียสมาธิ เราอ่านในพระคัมภีร์ว่า “แต่, ดุเถิด, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเจ้าต้อง *ศึกษาไตร่ตรอง* ในความคิดของเจ้า; จากนั้นเจ้าต้อง *ถามเราว่ามันถูกต้องหรือไม่*, และหากมันถูกต้องเราจะทำให้ *ทรงอกของเจ้าเผาใหม่* อยู่ภายในเจ้า; ฉะนั้น, เจ้าจะรู้สึกว่ามันถูกต้อง”¹⁰ เราจะทราบได้ว่าเราควรทำอะไรเพื่อแก้ปัญหาของเรา

V. การรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรจะช่วยให้เราเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

หลักธรรมที่ห้า การรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร จะช่วยให้คุณเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อจัดตั้งศีลระลึกระหว่างการเสด็จเยือนชาวนีไฟ พระเยซูตรัสว่า “คนที่กิน

ขนมปังนี้กินร่างกายเราเพื่อจิตวิญญาณเขา; และคนที่ดื่มเหล้าองุ่นนี้ดื่มโลหิตเราเพื่อจิตวิญญาณเขา; และจิตวิญญาณเขาจะไม่หิวหรือกระหาย, แต่จะอิ่ม”¹¹ พวกเขาได้รับคำสั่งสัญญาว่าหากพวกเขาหิวและกระหายความชอบธรรม พวกเขาจะเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คำสวดศีลระลึกสัญญาเช่นกันว่าหากเราดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาของเรา เราจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา¹²

เอ็ดเดอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ด กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นพยานว่ามีพระวิญญาณประทับอยู่ในการปฏิบัติศีลระลึกที่จะให้ความอบอุ่นแก่จิตวิญญาณจากศีลระลึกจืดทำให้ท่านจะรู้สึกถึงบาดแผลทางวิญญาณที่กำลังได้รับการรักษาและภาวะที่กำลังถูกยกออกไป การปลอบโยนและความสุขมาสู่จิตวิญญาณที่มีค่าควรและปรารถนาจะรับสวนอาหารทางวิญญาณนี้อย่างแท้จริง”¹³

เราจะได้รับพรเมื่อเราสำนึกในพระกรุณาธิคุณสำหรับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เมื่อต่อพันธสัญญาบัพติศมา เมื่อรู้สึกถึงการให้อภัย และเมื่อได้รับการคลายจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะเราได้รับศีลระลึกทุกสัปดาห์ การประชุมศีลระลึกจะยอดเยี่ยมเสมอหากศีลระลึกเป็นศูนย์กลางของการนมัสการของเรา ข้าพเจ้าแสดงความสำนึกในพระกรุณาธิคุณสำหรับการชดใช้พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูคา 22:19-20; เน้นตัวเอน
2. คู่มือ 3 นีไฟ 18
3. เดวิด โอ. แมคเคย์, ใน Conference Report ต.ค. 1929 หน้า 11.
4. คู่มือนักเรียนพระคัมภีร์มอรมอน, (Church Educational System manual, 1979), 417.
5. โมไซยาห์ 18:8-9
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77
8. บอยด์ เค. แพคเกอร์, *Mine Errand from the Lord* (2008), หน้า 196.
9. โมไซยาห์ 4:3; เน้นตัวเอน
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:8, เน้นตัวเอน
11. 3 นีไฟ 20:8
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77
13. เมลวิน เจ. บัลลาร์ด, ใน *โบรอัน เอส. อิงค์ลีย์, Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949) หน้า 149.

โดย **เอ็ดเดอร์เควิต เอ. เบตনার**
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

เปลี่ยนใจเลื่อมใส มาสู่พระเจ้า

*การรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงเป็นส่วนสำคัญยิ่งของประจักษ์พยาน
ความแน่วแน่ต่อพระกิตติคุณอยู่เสมอเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการเปลี่ยนใจ
เลื่อมใส*

ปาวสารของข้าพเจ้ามุ่งเน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่าง การได้รับประจักษ์พยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์และการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระองค์และพระกิตติคุณของพระองค์ โดยทั่วไปเราพูดถึงประจักษ์พยานและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสแยกกันคนละหัวข้อ แต่เราจะได้มุมมองล้ำค่าและความเชื่อมั่นทางวิญญาณมากขึ้นเมื่อพิจารณาเรื่องสำคัญสองเรื่องนี้ด้วยกัน

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนและจรรโลงใจเราทุกคน

แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?

เราจะเรียนรู้ได้มากมายเกี่ยวกับประจักษ์พยานและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสจากการปฏิบัติศาสนกิจของอัครสาวกเปโตร

เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในเขตเมืองซีซารียาฟีลิปปี พระองค์ตรัสถามคำถามลองใจสานุศิษย์ว่า “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?” เปโตรตอบอย่างตรงไปตรงมาว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า ‘ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะมนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผยให้ทราบ’” (มัทธิว 16:15-17)

ดังที่เห็นได้จากคำตอบของเปโตรและคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด ประจักษ์พยานคือความรู้เรื่องความจริงทางวิญญาณที่ได้จากการเปิดเผย ประจักษ์พยานเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าของและมีให้บุตรธิดาทุกคนของพระองค์ ผู้แสวงหาความจริงด้วยความสุจริตใจจะได้รับประจักษ์พยานเมื่อใช้ “อนุภาคหนึ่งของศรัทธา” ในพระเยซูคริสต์ อันเป็นปัจจัยที่จะ “ทดลอง” (แอลมา 32:27) และ “ลองอานูภาพแห่งพระวอนนะ” (แอลมา 31:5) ที่จะยอมตน “ต่อการชักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์” (โมไซยาห์ 3:19) และตื่นขึ้นมาหาพระผู้เป็นเจ้าของ (ดู แอลมา 5:7) ประจักษ์พยานทำให้มีความรับผิดชอบส่วนตัวเพิ่มขึ้นและเป็นบ่อเกิดของความตั้งใจ ความเชื่อมั่น และปีติ

การแสวงหาและได้มาซึ่งประจักษ์พยานถึงความจริงทางวิญญาณต้องถาม แสวงหา และเคาะ (ดู มัทธิว 7:7; 3 นีไฟ 14:7) ด้วยใจจริง ด้วยเจตนาแท้จริง และศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอด (ดู โมโรไน 10:4) องค์ประกอบสำคัญของประจักษ์พยานคือการรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์และทรงรักเรา พระเยซูคริสต์คือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา และความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณได้รับการฟื้นฟูมายังแผ่นดินโลกในยุคสุดท้ายนี้

เมื่อท่านหันกลับแล้ว

เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนศาสนาศิษย์ที่พระกระยาหารมื้อสุดท้าย พระองค์ตรัสกับเปโตรว่า

“ซีโมน ซีโมนเอ๋ย นี่แน่ะ ซาตานขอพวกท่าน ... เพื่อจะผัดร่อนเหมือนผัดข้าวสาลี

“แต่เราอธิษฐานเผื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด และเมื่อท่านหันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:31-32)

น่าสนใจว่าอัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้เคยพูดคุยและเดินเคียงข้างพระอาจารย์ เคยเห็นสิ่งอัศจรรย์มากมาย และมีประจักษ์พยานเข้มแข็งถึงความเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าช่วยให้รอดมาแล้ว แต่แม้เปโตรก็ยังต้องรับคำแนะนำเพิ่มเติมจากพระเจ้าเกี่ยวกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและอำนาจการชำระให้บริสุทธิ์จากพระวิญญาณบริสุทธิ์และพันธะรับผิดชอบที่ต้องรับใช้อย่างซื่อสัตย์

แก่นสารแห่งพระกิตติคุณของพระเจ้าคริสต์ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงถาวรครั้งใหญ่ในธรรมชาติวิสัยของเราซึ่งเกิดขึ้นได้โดยผ่านการขัดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงก่อเกิดการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ จิตใจ และชีวิตให้ยอมรับและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ดู กิจการ 3:19; 3 นีไฟ 9:20) รวมถึงปณิธานอันตั้งมั่นที่จะเป็นศาสนาศิษย์ของพระเจ้า

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นการเสริม

รากฐานของประจักษ์พยานตลอดจนทำให้หยั่งรากลึกและขยายใหญ่ขึ้น เป็นผลของการเปิดเผยจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกับการกลับใจ การเชื่อฟัง และความขยันหมั่นเพียรของแต่ละคน ผู้แสวงหาความจริงด้วยใจจริงจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสเมื่อประสบการณ์เปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในใจและการเกิดใหม่ทางวิญญาณจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (ดู แอลมา 5:12-14) เมื่อเราให้เกียรติศาสนพิธีและพันธสัญญาแห่งความรอดตลอดจนความสูงส่ง (ดู คพ. 20:25) “มุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระเจ้าคริสต์” (2 นีไฟ 31:20) และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ (ดู คพ. 14:7) เราจะเป็นคนที่สร้างใหม่ในพระเจ้าคริสต์ (ดู 2 โครินธ์ 5:17) การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นเครื่องบูชาที่เราถวายตน ถวายความรัก และความจงรักภักดี แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของด้วยความสำนึกคุณต่อขอประทานแห่งประจักษ์พยาน

แบบอย่างในพระคัมภีร์มอรมอนเรื่องการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

พระคัมภีร์มอรมอนเต็มไปด้วยเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่สร้างแรงบันดาลใจ ออเมลโค ลูกหลานของเจคอบประกาศว่า “ข้าพเจ้าอยากให้ท่านมาหาพระเจ้าคริสต์, ผู้ทรงเป็นพระเจ้าบริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, และรับส่วนความรอดของพระองค์, และพระพลานุภาพแห่งการไถ่ของพระองค์. แท้จริงแล้ว, จงมาหาพระองค์, และถวายทั้งจิตวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์” (ออมไน 1:26)

การรู้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระเจ้าคือพระคริสต์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น แต่การมาหาพระองค์ด้วยความตั้งใจจริงและถวายทั้งจิตวิญญาณเป็นเครื่องบูชาต้องมีมากกว่าการรู้เพียงอย่างเดียว การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเรียกร่องสุดใจ สุดพลัง สุดความนึกคิด และสุดพลังกำลังของเรา (ดู คพ. 4:2)

ผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามินตอบสนองต่อคำสอนของท่านโดยร้องว่า “แท้จริงแล้ว, เราเชื่อถ้อยคำทั้งหมดที่ท่านกล่าวแก่เรา; และ, เรารู้ถึงความแน่นอนและความจริงของมันด้วย, เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์, ซึ่งทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในเรา, หรือในใจเรา, จนเราไม่มีใจที่จะทำชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด” (โมไซยาห์ 5:2) การยอมรับถ้อยคำที่กล่าวไว้ การได้รับประจักษ์พยานถึงความสัตย์จริงของถ้อยคำนั้น และการใช้ศรัทธาในพระเจ้าคริสต์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในใจและปณิธานอันมั่นคงที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

พระคัมภีร์อธิบายถึงชาวเลมันที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสในหนังสือฮัลามันว่ากำลัง “อยู่ในทางแห่งหน้าที่ของตน, และพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, และพวกเขายึดมั่นต่อการศึกษาพระบัญญัติของพระองค์ และกฎเกณฑ์ของพระองค์ และการพิพากษาของพระองค์ ...

“...และพวกเขากำลังชวนชวยด้วยความขยันหมั่นเพียรอันไม่รู้เหน็ดเหนื่อยเพื่อจะนำ

พี่น้องที่เหลืออยู่ของพวกเขาไปสู่ความรู้เรื่องความจริง” (ฮีบรามัน 15:5-6)

ดังที่บอกไว้ในแบบอย่างเหล่านี้ อุบัติสยหลักที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสกำลังมีการเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในใจ มีใจที่จะทำความดีโดยตลอด มุ่งอยู่ในทางแห่งหน้าที่ ดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบต่อพระพักตร์พระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ รักษาพระบัญญัติ และรับใช้ด้วยความขยันหมั่นเพียรอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย นั่นย่อมเป็นที่แน่ชัดว่าจิตวิญญาณที่ชื่อสัตย์เหล่านี้จงรักภักดีอย่างลึกซึ้งต่อพระเจ้าและคำสอนของพระองค์

กลับเปลี่ยนใจเลื่อมใส

สำหรับเราส่วนใหญ่ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสมักจะเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ไม่ได้เกิดขึ้นครั้งเดียวจากประสบการณ์อันทรงพลังหรือนาทีหนึ่งครั้ง แต่บรรทัดมาเติมบรรทัด และกฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์ ทีละน้อยจนแทบไม่สังเกตเห็นที่แรงจูงใจ ความคิด คำพูด และการกระทำของเราจะค่อยๆ สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้าเรียกร้องทั้งความบากบั่นและความอดทน

แซมมิวเอลชาวเลมมันระบอบองค์ประกอบพื้นฐานห้าประการในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า ได้แก่ (1) เชื่อในคำสอนและคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ที่ตั้งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ (2) ใช้ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ (3) กลัปลใจ (4) ประสบการเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในใจ และ (5) เป็นคน “มั่นคงและแน่วแน่ในความเชื่อ” (ดู ฮีบรามัน 15:7-8) นี่คือนโยบายที่นำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส

ประจักษ์พยานและการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

ประจักษ์พยานคือจุดเริ่มต้นและสิ่งจำเป็นต่อการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างต่อเนื่อง ประจักษ์พยานคือจุดกำเนิดวิถีมีใช่จุดหมายปลายทางสุดท้าย ประจักษ์พยานที่เข้มแข็งเป็นรากฐานของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

ประจักษ์พยานเพียงอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอจะปกป้องเราจากพายุแห่งความมืดมนและความชั่วร้ายในยุคสุดท้ายที่เราอาศัยอยู่ ประจักษ์พยานสำคัญและจำเป็นแต่ไม่เพียงพอจะให้พลังและการปกป้องทางวิญญาณที่เราต้องได้รับ สมาชิกศาสนจักรบางคนที่มีประจักษ์พยานเคยสั่นคลอนและ

ตกไป ความรู้ทางวิญญาณและการให้คำมั่นสัญญาของพวกเขาไม่เทียบเท่าการทำทนายที่พวกเขาเผชิญ

บทเรียนสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประจักษ์พยานกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสเห็นได้จากการทำงานเผยแผ่ศาสนาของบรรดาบุตรของโมไซยาห์

“มากเท่าที่พวกท่านนำมาเข้าถึงความรู้เรื่องความจริง, โดยผ่านการสั่งสอนของแอมันกับพี่น้องท่าน, ตามวิญญาณแห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์, และเดชาภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ทำปาฏิหาริย์ในคนเหล่านั้น—แท้จริงแล้ว, ... ดังที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ฉันใด, ชาวเลมมันมากเท่าที่เชื่อในคำสั่งสอนของพวกท่าน, และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า, จะไม่เคยตกเลยฉันนั้น.

“เพราะพวกเขา กลับกลายเป็นคนชอบธรรม; พวกเขาวางอาวุธแห่งการกบฏของตนแล้ว, คือพวกเขาไม่ต่อสู้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอีกต่อไป. ...

“บัดนี้, คนเหล่านี้คือคนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า” (แอลมา 23:6-8)

องค์ประกอบสำคัญสองประการที่อธิบายไว้ในข้อเหล่านี้ คือ (1) *ความรู้เรื่องความจริง*

ซึ่งอาจตีความได้ว่าเป็นประจักษ์พยาน และ (2) เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ การเชื่อมโยงอันทรงพลังของประจักษ์พยานกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าจึงทำให้เกิดความมั่นคงแน่นอนและให้การปกป้องทางวิญญาณ

พวกเขาไม่เคยตกและ “วางอาวุธแห่งการกบฏของตนแล้ว, คือพวกเขาไม่ต่อสู้พระเจ้าเป็นเจ้าอีกต่อไป” การวาง “อาวุธแห่งการกบฏ” ที่เรายึดมั่นเช่นความเห็นแก่ตัว ความหยิ่งจองหอง และความไม่เชื่อฟัง เรียกร้องมากกว่าการเชื่อและรู้เพียงอย่างเดียว ความเชื่อมั่น ความอ่อนน้อมถ่อมตน การกลับใจ และความว่างายเกิดขึ้นก่อนการทิ้งอาวุธแห่งการกบฏของเรา ท่านกับข้าพเจ้ายังคงครอบครองอาวุธแห่งการกบฏที่กีดกันเราจากการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้าอยู่หรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น เราต้องกลับใจเดี๋ยวนี้

โปรดทราบว่าคุณเลมันไม่ได้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาผู้สอนศาสนาที่สอนพวกเขาหรือโปรแกรมอันยอดเยี่ยมของศาสนจักร พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาบุคลิกภาพของผู้นำหรือเพื่อสานต่อมรดกทางวัฒนธรรมหรือประเพณีบรรพบุรุษ แต่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า—มาหาพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและมาหาความเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและหลักคำสอนของพระองค์—และพวกเขาไม่เคยตกเลย

ประจักษ์พยานคือความรู้เรื่องความจริงทางวิญญาณที่ได้จากอำนาจพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างต่อเนื่องคือความภักดีแน่วแน่ต่อความจริงที่เปิดเผยมาสู่เรา—ด้วยความเต็มใจและเพื่อเหตุผล

ที่ขอบรรรม การรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงเป็นส่วนสำคัญยิ่งของประจักษ์พยานความแน่วแน่ต่อพระกิตติคุณอยู่เสมอเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส เราพึงทราบว่าคุณกิตติคุณเป็นความจริงและแน่วแน่ต่อพระกิตติคุณนั้น

ประจักษ์พยาน การเปลี่ยนใจเลื่อมใส และอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน

ต่อไปนี้เป็นข้อเท็จจริงอีกแบบหนึ่งที่นำไปได้เกี่ยวกับอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนเพื่อเน้นความสัมพันธ์ระหว่างประจักษ์พยานกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใส หญิงพรหมจารีสิบคน หัวคนมีปัญญากับอีกห้าคนโง่เขลาถือตะเกียงออกไปพบเจ้าบ่าว โปรดนึกถึงตะเกียงของหญิงพรหมจารีว่าเป็นตะเกียงแห่งประจักษ์พยาน หญิงพรหมจารีโง่ถือตะเกียงแห่งประจักษ์พยานแต่ไม่มีน้ำมัน ลองนึกว่าน้ำมันนั้นเป็นน้ำมันแห่งการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

“คนที่ไม่มีปัญญานั้นเอาน้ำมัน [แห่งการเปลี่ยนใจเลื่อมใส] ใสขวดไปกับตะเกียง [แห่งประจักษ์พยาน] ของตนด้วย

“เมื่อเจ้าบ่าวมาช้า ก็พากันง่วงเหงาและหลับไป

“เมื่อถึงเวลาเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องว่า ‘เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด’

“หญิงพรหมจารีทั้งหมดนั้นก็ลุกขึ้นตักตะเกียง [แห่งประจักษ์พยาน] ของตน

“บรรดาคนโง่ก็พูดกับพวกที่มีปัญญาว่า ‘ขอแบ่งน้ำมัน [แม้ว่าน้ำมันแห่งการเปลี่ยนใจเลื่อมใส] ของพวกท่านบ้าง เพราะตะเกียง [แห่งประจักษ์พยาน] ของเรา [ริบหรี่] จวนจะดับอยู่แล้ว’

“พวกที่มีปัญญาจึงตอบว่า ‘น่ากลัวน้ำมันจะไม่พอสำหรับเราและพวกท่าน จงไปหาคน

ขาย แล้วซื้อสำหรับตัวเองจะดีกว่า” (มัทธิว 25:4-9)

หญิงพรหมจารีมีปัญญาห้าคนนั้นเห็นแก่ตัวและไม่เต็มใจแบ่งปัน หรือพวกเขากำลังชี้ให้เห็นอย่างถูกต้องแล้วว่าน้ำมันแห่งการเปลี่ยนใจเลื่อมใสหยิบยืมกันไม่ได้ ความเข้มแข็งทางวิญญาณจากการเชื่อฟังพระบัญญัติอยู่เสมอจะหยิบยืมให้ผู้อื่นได้หรือไม่ ความรู้ที่ได้รับโดยหมั่นศึกษาและไตร่ตรองพระคัมภีร์จะถ่ายทอดไปยังผู้ขาดแคลนได้หรือไม่ สันติสุขที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทำผู้ซื่อสัตย์ได้จากพระกิตติคุณจะส่งต่อไปยังผู้ประสพความทุกข์ยากหรือความท้อแท้ใหญ่หลวงได้หรือไม่ คำตอบชัดเจนให้แก่คำถามเหล่านี้คือไม่

ดังที่หญิงพรหมจารีมีปัญญาเน้นไว้อย่างถูกต้องว่า เราแต่ละคนต้อง “ซื้อสำหรับตัวเอง” สตรีผู้ได้รับการดลใจเหล่านี้มิได้พูดถึงการดำเนินการทางธุรกิจ หากแต่เน้นถึงหน้าที่รับผิดชอบส่วนบุคคลในการรักษาตะเกียงแห่งประจักษ์พยานให้ลุกไหม้อยู่เสมอและจัดหาน้ำมันแห่งการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสำรองไว้ให้เพียงพอ น้ำมันอันมีค่านี้ได้มาที่ละหยด—“บรรทัดมาเติมบรรทัด [และ] กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์” (2 เนไฟ 28:30) ด้วยความอดทนไม่ย่อท้อ “ไม่มีวิถีลัดให้ทำ ไม่มี การเตรียมกะทันหันวินาทีสุดท้ายให้อยู่ในวิสัยที่ทำได้

“ดังนั้น, จงซื้อสัตย์, สวดอ้อนวอนเสมอ, ขลิบได้ตะเกียงของเจ้าและให้ลูกโซติช่วง, และมีน้ำมันอยู่กับเจ้า, เพื่อเจ้าจะพร้อมในการมาของเจ้าบ่าว” (คพ. 33:17)

ประจักษ์พยาน

ข้าพเจ้าสัญญาว่าเมื่อเราเข้าสู่ความรู้เรื่องความจริงและเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า เราจะยังมั่นคงแน่นอนและไม่วันตกลเลย เราจะริบวางอาวุธแห่งการกบฏของเรา เราจะได้รับพรให้มีความสว่างเจิดจ้าจากตะเกียงแห่งประจักษ์พยานของเราและมีน้ำมันแห่งการเปลี่ยนใจเลื่อมใสสำรองไว้้อย่างเพียงพอ และเมื่อเราแต่ละคนเปลี่ยนใจเลื่อมใสโดยสมบูรณ์มากขึ้น เราจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวของเรา มิตรสหายของเรา และคนที่เราคบหาสมาคมด้วย ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงเหล่านี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

ขอพระเจ้าอยู่ด้วย จนเจอกันอีก

เมื่อเรานำข่าวสารของสองวันที่ผ่านมาเข้ามาในใจเราและในชีวิตเรา
เราจะได้รับพร

พ็น้องที่รักทั้งหลาย เรามาถึงช่วงท้าย
ของการประชุมใหญ่สามัญที่สร้าง
แรงบันดาลใจอีกครั้ง ข้าพเจ้าได้รับ
อาหารและการหนุนใจทางวิญญาณ ข้าพเจ้า
ทราบว่าท่านรู้สึกถึงวิญญาณพิเศษของการ
ประชุมครั้งนี้เช่นกัน

เราขอขอบคุณด้วยใจจริงต่อทุกท่านที่มี
ส่วนร่วมในทุกๆ ด้าน ความจริงของพระกิตติ-
คุณได้รับการสอนและเน้นย้ำอย่างดีเลิศ
เมื่อเรานำข่าวสารของสองวันที่ผ่านมาเข้า
มาในใจเราและในชีวิตเรา เราจะได้รับพร

เช่นเดียวกับทุกครั้ง การประชุมใหญ่ครั้งนี้
จะตีพิมพ์ในนิตยสาร *Ensign* และ *เลียวไฮนา*
ฉบับต่อไป ขอให้ท่านอ่านคำปราศรัยอีกครั้ง
และไตร่ตรองข่าวสารในนั้น ข้าพเจ้าพบใน
ชีวิตตนเองว่าข้าพเจ้าได้รับประโยชน์จาก
โอวาทที่ได้รับการดูแลเหล่านี้นั้นมากกว่าเดิม
เมื่อศึกษาให้ลึกซึ้งมากขึ้น

เรามีการถ่ายทอดการประชุมใหญ่ครอบ-
คลุมกว้างขวางอย่างไม่เคยมีมาก่อน ข้าม
ทวีปและมหาสมุทรไปถึงผู้คนทุกหนแห่ง แม้
เราจะอยู่ไกลจากพวกท่านส่วนใหญ่ แต่เรา
รู้สึกถึงความมุ่งมั่นของท่าน เราขอส่งความ
รักความชื่นชมไปถึงท่านทั้งหลาย

ถึงผู้ได้รับการปลด ผน การประชุมใหญ่

ครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่าง
สุดซึ่งแทนพวกเราทุกคนสำหรับการทุ่มเท
รับใช้มานานหลายปีของพวกท่าน คนนับ
ไม่ถ้วนได้รับพรจากการที่ท่านกระทำคุณ
ประโยชน์เพื่องานของพระเจ้า

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเพิ่งฉลองวันเกิดปี
ที่ 85 ได้ไม่นาน ข้าพเจ้าสำนึกในพระกรุณา-
ธิคุณสำหรับแต่ละปีที่พระเจ้าประทานให้
ขณะที่ใคร่ครวญประสบการณ์ชีวิต ข้าพ-
เจ้าขอบพระทัยพระองค์สำหรับพระพรมาก
มาย ตามที่กล่าวไว้ในข่าวสารของข้าพเจ้า
เข้าวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณพระหัตถ์ของพระองค์
ทรงชี้้นำการทำงานของข้าพเจ้าขณะพยายาม
รับใช้พระองค์และรับใช้ทุกท่านอย่างจริงจัง

ตำแหน่งประธานศาสนจักรเป็นตำแหน่ง
ที่เรียกร้องมาก ข้าพเจ้าขอบคุณอย่างยิ่ง
สำหรับที่ปรึกษาผู้ซื่อสัตย์ทั้งสองท่าน ผู้รับใช้
เคียงข้างข้าพเจ้าและเต็มใจเสมอทั้งยัง
สามารถช่วยได้อย่างดีเยี่ยมในงานที่มาถึง
ฝ่ายประธานสูงสุด ข้าพเจ้าขอบคุณเช่นกัน
ต่อบรูซผู้สูงส่งซึ่งประกอบเป็นควอร์รัมอัคร-
สาวกสิบสอง พวกท่านทำงานไม่หยุดหย่อน
ในอุดมการณ์ของพระอาจารย์ พร้อมกับ
สมาชิกควอร์รัมสาวกเจ็ดสิบที่ให้ความช่วย
เหลือพวกท่านด้วยการดูแล

ข้าพเจ้าประสงค์จะยกย่องท่านเช่นกัน
พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่
ใดทั่วโลก สำหรับทั้งหมดที่ท่านทำในวอร์ด
และสาขาของท่าน สเตคและท้องถิ่นของ
ท่าน ขณะที่ท่านเต็มใจทำการเรียกจนสำเร็จ
ลุล่วงเมื่อขอให้ทำ ท่านกำลังช่วยสร้างอาณาจักร
ของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก

ขอให้เรารู้สึกดีใจและขอบคุณ
ในยามยาก ขอจงอย่าวิพากษ์วิจารณ์และ
ตัดสิน แต่จงอดทนอดกลั้น โดยประพฤติตาม
แบบอย่างความกรุณาธิคุณของพระผู้ช่วยให้
รอดเสมอ ในงานนี้ ขอให้เรารู้สึกดีใจรับใช้กัน
ขอให้เราสวดอ้อนวอนขอการดูแลเพื่อให้รู้

ถึงความต้องการของคนรอบข้าง จากนั้นขอ
ให้เราออกไปให้ความช่วยเหลือ

เราจึงเริ่มเรียงเบิกบานขณะดำเนินชีวิต แม้
เราจะอยู่ในยุคที่มีอันตรายเพิ่มขึ้นทุกวัน
แต่พระเจ้าทรงรักทรงห่วงใยเรา พระองค์ทรง
อยู่ฝ่ายเราเสมอเมื่อเราทำสิ่งถูกต้อง พระ
องค์จะทรงช่วยเราในยามต้องการ ความยาก
ลำบากเข้ามาในชีวิตเรา ปัญหาที่เราไม่คาด
คิดและเราจะไม่มีวันเลิก เราทุกคนหนีไม่
พ้น จุดประสงค์ของความเป็นมรรตัยคือเรียน
รู้และเติบโตเพื่อจะเป็นเหมือนพระบิดามาก
ขึ้น ในยามยากลำบากนี้เองที่เราจักจะเรียน
รู้มากที่สุดถึงแม้บทเรียนอาจจะเจ็บปวด แต่
ชีวิตเราจะเปี่ยมปิติได้เช่นกันเมื่อเราทำตาม
คำสอนในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

พระเจ้าทรงเตือนว่า “จงมีใจกล้าเถิด เพราะ
ว่าเราชนะโลกแล้ว”¹ ความรู้ที่ควรนำความ
สุขมาให้เรามากมายเพียงใด พระองค์ทรง
พระชนม์เพื่อเราและสิ้นพระชนม์เพื่อเรา
พระองค์ทรงจ่ายราคาค่าบาปของเรา ขอให้
เราประพฤติตามแบบอย่างของพระองค์ ขอ
ให้เราแสดงความกตัญญูต่อพระองค์โดยยอม
รับการเสียดสละของพระองค์และดำเนินชีวิต
เพื่อเราจะมีคุณสมบัติคู่ควรแก่การกลับไป
อยู่กับพระองค์ในวันหน้า

ตามที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในการประชุมใหญ่
ครั้งก่อน ข้าพเจ้าขอขอบคุณสำหรับการสวด
อ้อนวอนเพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องการ ข้าพ
เจ้ารู้สึกได้ เราในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่
ระลึกถึงท่านทุกคนและสวดอ้อนวอนขอให้
พรอันประเสริฐสุดของพระบิดาบนสวรรค์
สถิตกับท่าน

บัดนี้ พี่น้องที่รักทั้งหลาย เราจะปิดการ
ประชุมเป็นเวลาหกเดือน ขอพระเจ้าอยู่ด้วย
จนเจอกันอีก ณ เวลานั้น ในพระนามของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ แม้พระเยซู
คริสต์พระเจ้า เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 16:33

วิดีโอไฮไลต์สั้นๆ
สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปัน
คลิปวิดีโอสั้นๆ (1-2 นาที)
ของข่าวสารนี้

โดย **ลินดา เค. เบอร์ตัน**
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ศรัทธาในการชดใช้ ของพระเยซูคริสต์ จารึกไว้ในใจเราแล้วหรือ

การทำ การรักษา และชื่นชมยินดีในพันธสัญญาของเราจะเป็นหลักฐาน
ว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์จารึกไว้ในใจเราอย่างแท้จริง

พีน้องที่รัก ท่านอยู่ในความนึกคิดและ
ใจของดิฉันมาตลอดหลายเดือน
ขณะดิฉันไตร่ตรองถึงหน้าที่รับผิดชอบ
ขออันท้าทายนี้ แม้ดิฉันจะรู้สึกไม่คู่ควรกับ
ความรับผิดชอบที่ได้รับ แต่ดิฉันทราบว่าการ
เรียกมาจากพระเจ้าผ่านศาสดาพยากรณ์ที่
พระองค์ทรงเลือก และนั่นก็เพียงพอแล้ว พระ
คัมภีร์สอนว่า “ไม่ว่าโดยเสียง [ของพระเจ้า]
หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลาย [ของพระ
องค์] ก็เหมือนกัน”¹

ของประทานล้ำค่าอย่างหนึ่งที่มาจากการ
เรียกนี้คือความมั่นใจว่าพระบิดาบนสวรรค์
ทรงรักอิถิตทุกคนของพระองค์ ดิฉันสัมผัสถึงความ
รักที่พระองค์ทรงมีต่อเราแต่ละคน

เช่นเดียวกับท่าน ดิฉันรักพระคัมภีร์! ใน
หนังสือเยเรมีย์ เราพบข้อพระคัมภีร์ที่มีค่ายิ่ง
ต่อใจดิฉัน เยเรมีย์มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาและ
สถานที่ที่ยากลำบาก แต่พระเจ้าทรงให้ท่าน
เห็นล่วงหน้าถึง “ช่วงเวลาแห่งความหวังขณะ
รวมอิสราเอลในยุคสุดท้าย”²—ในวันเวลา
ของเรา เยเรมีย์พยากรณ์ว่า

“ภายหลังสมัยนั้น [พระเจ้า] ตรัสดังนี้
แหละ เราจะบรรจุธรรมบัญญัติไว้ในเขาทั้ง
หลาย และเราจะ จารึกมันไว้ในดวงใจของ
เขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขา
จะเป็นประชากรของเรา ...

“...เขาทุกคนจะรู้จักเรา ตั้งแต่คนเล็ก
น้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด [พระเจ้า] ตรัส
ดังนี้แหละ เพราะเราจะให้อภัยความผิดบาป
ของเขา และจะไม่จดจำบาปของเขาอีกต่อ
ไป”³

เราคือผู้ที่เยเรมีย์เห็น เราทูลเชิญพระ
เจ้าให้จารึกธรรมบัญญัติหรือหลักคำสอนไว้
ในใจเราแล้วหรือ เราเชื่อใหม่ว่าการให้อภัย
มีอยู่โดยผ่านการชดใช้ดังที่เยเรมีย์อ้างอิงถึง
การประยุกต์ใช้กับเราเป็นส่วนตัว

ไม่กี่ปีที่ผ่านมา เอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์ เล่าความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับ
ศรัทธาที่ยังรากลึกของผู้บุกเบิกที่รวดเร็วไปยัง
หุบเขาซอลท์เลค แม้หลังจากความตายที่เกิด
ขึ้นกับลูกๆ ของพวกเขา ท่านเล่าว่า “พวก
เขาไม่ได้ทำเช่นนั้นเพราะโปรแกรม พวกเขา

ไม่ได้ทำเพราะเป็นกิจกรรมสังคม พวกเขาทำเพราะศรัทธาในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อยู่ในจิตวิญญาณและอยู่ในไขกระดูกของพวกเขา”

ท่านกล่าวด้วยความรู้สึกอ่อนโยน

“นั่นเป็นหนทางเดียวที่มีมารดาเหล่านั้นจะสามารถฝัง [ลูกน้อยของพวกเขา] ในกล่องขนมปังและมุ่งหน้าต่อไป พลางกล่าวว่า ‘แผ่นดินที่สัญญาไว้อยู่ตรงไหนสักแห่ง เราจะไปให้ถึงหุบเขา’

“พวกเขากล่าวอย่างนั้นได้เพราะพันธสัญญา หลักคำสอน ศรัทธา การเปิดเผย และพระวิญญาณ”

ท่านสรุปด้วยถ้อยคำชวนคิดว่า “ถ้าเรารักษาสິงนั้นไว้ในครอบครัวเราและในศาสนจักร บางทีสิ่งอื่นๆ อีกมากมายจะเริ่มดูแลตนเอง บางทีสิ่งอื่นๆ อีกมากมายที่ไม่ค่อยจำเป็นคงจะร่วงหล่นไปจากเกวียน มีคนเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่ารถลากเหล่านั้นบรรทุกของได้ไม่มาก เขกเช่นบรรทุกของที่เราต้องเลือกว่าจะนำอะไรไป บางทีศตวรรษที่ 21 อาจจะมีผลิตภัณฑ์ให้ตัดสินใจว่า ‘เราจะบรรทุกอะไรบนรถลากคันนี้’ นั่นคือแก่นสารของจิตวิญญาณเรา นั่นคือปัจจัยสำคัญในไขกระดูกของเรา” หรือพูดในอีกแง่มุมหนึ่ง นั่นคือสิ่งที่ *จารีกรไว้ในใจเรา!*

ในฐานะฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ชุดใหม่ เราแสวงหาพระผู้เป็นเจ้าของจริงจังเพื่อให้ทราบว่าคุณค่าสิ่งสำคัญเช่นไรที่พระองค์จะทรงให้เราเข้าไปได้ในรถลากของสมาคมสงเคราะห์เพื่องานของพระองค์จะก้าวไปข้างหน้า เราารู้สึกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงประ-

สงค์ให้เราช่วยเหล่าธิดาที่รักของพระองค์ให้เข้าใจหลักคำสอนของการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นอันดับแรก เมื่อเราทำเช่นนั้น เราทราบที่ศรัทธาของเราจะเพิ่มพูน เช่นเดียวกับความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม สอง เมื่อเราพิจารณาถึงความจำเป็นอย่างยิ่งของการเสริมสร้างครอบครัวและบ้าน เราารู้สึกได้ว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้เราหนุนใจเหล่าธิดาที่รักของพระองค์ให้ยินดียึดมั่นพันธสัญญาของพวกเธอ เมื่อเรารักษาพันธสัญญา เท่ากับเราเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว สุดท้าย เรารู้สึกว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้เราทำงานเป็นหนึ่งเดียวกันกับองค์การช่วยอื่นๆ และกับผู้นำฐานะบุโรหิตของเรา มุ่งมั่นแสวงหาและช่วยเหลือผู้ขัดสนให้ก้าวหน้าไปตามเส้นทาง นี่คือการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าว่าเราแต่ละคนจะเปิดใจยอมให้พระเจ้าทรงจารีกรหลักคำสอนแห่งการชดใช้ พันธสัญญาและความเป็นหนึ่งเดียวในใจเรา

เราคาดหวังได้อย่างไรว่าจะเสริมสร้างครอบครัวหรือช่วยผู้อื่น เว้นแต่เราจะจารีกรศรัทธาที่หยั่งลึกและมั่นคงในพระเยซูคริสต์และการชดใช้อันไร้ขอบเขตของพระองค์ในใจเราเองก่อน คำคืบนี้ ดิฉันอยากแบ่งปันหลักธรรมสามประการของการชดใช้ที่หากได้จารีกรไว้ในใจเราแล้วจะทำให้ศรัทธาที่เรามีต่อพระเยซูคริสต์เพิ่มพูน ดิฉันหวังว่าความเข้าใจหลักธรรมเหล่านี้จะเป็นพรแก่เราแต่ละคน ไม่ว่าเราจะเป็นสมาชิกใหม่หรือเป็นสมาชิกมาตลอดชีวิต

หลักธรรมที่ 1: “ความอยุติธรรมทั้งหลายในชีวิตจะได้รับการแก้ไขโดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”⁵

เรา พร้อมกับท่าน กล่าวคำพยานถึงการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ประจักษ์พยานของเรา เช่นเดียวกับของท่าน จารีกรไว้ในใจเราขณะเผชิญกับปฏิกิริยาและการทำพ่ายหลากหลายรูปแบบที่ก่อความตึงเครียดแก่จิตวิญญาณ หากปราศจากความเข้าใจแผนแห่งความสุขอันสมบูรณ์แบบของพระบิดาบนสวรรค์และการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งเป็นศูนย์กลางของแผนนั้น การทำพ่ายเหล่านี้อาจดูไม่ยุติธรรม เราต่างมีส่วนในการทดลองของชีวิตร่วมกัน แต่ในใจที่เปี่ยมศรัทธาจารีกรว่า “ความอยุติธรรมทั้งหลายในชีวิตจะได้รับการแก้ไขโดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”

เหตุใดพระเจ้าทรงยอมให้ความทุกข์และความยากลำบากเข้ามาในชีวิตเรา กล่าวง่าย ๆ ว่าเป็นส่วนหนึ่งของแผนเพื่อการเติบโตและความก้าวหน้าของเรา เรา “ให้ร้องด้วยความสิ้นบาน”⁶ เมื่อรู้ว่าเราจะมีโอกาสมายังแผ่นดินโลกเพื่อรับประสบการณ์ของความเป็นมรรตัย เอ็ดเวิร์ดดีลลิน เอช. โอลด์ สอนว่า “การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่จำเป็นของเรามักเกิดขึ้นได้ง่ายขณะที่ทุกข์ทรมานและยากลำบากมากกว่าขณะที่สะดวกสบายและสงบสุข”⁷

แบบอย่างของพี่น้องสตรีผู้บุกเบิกที่ชื่อ-สัตย์คนหนึ่งแสดงให้เห็นความจริงนี้ แมรีอีลัวส์ วอลท์เกอร์ แต่งงานเมื่ออายุ 17 ปี กับจอห์น ที. มอริส ในเซนต์ลูอีส มิสซูรี ทั้งสองข้ามทุ่งราบกับวิสุทธิชนในปี 1853 เข้าสู่หุบเขาซอลท์เลคไม่นานหลังจากวันครบรอบแต่งงานครั้งแรกของพวกเขา ในการเดินทางทั้งสองประสบความขาดแคลนเช่นเดียวกับวิสุทธิชนคนอื่นๆ แต่ความทุกข์และความยากลำบากไม่ได้สิ้นสุดเมื่อพวกเขามาถึงหุบเขาซอลท์เลค ในปีถัดมา แมรีซึ่งเวลานั้นอายุ 19 ปี เขียนว่า “ลูกชายเราเกิดมา... คำว่าวันหนึ่งเมื่อเขามีอายุสองหรือสามเดือน... มีบางสิ่งกระซิบกับดิฉัน ‘เจ้าจะสูญเสียเด็กน้อยคนนั้น’”

ช่วงฤดูหนาว สุขภาพของทารกน้อยไม่สู้ดีนัก “เราทำทุกอย่างที่ทำได้... แต่ลูกมีอาการทรุดลงเรื่อยๆ... ในวันที่สองของเดือน

กุมภาพันธุ์ลูกน้อยก็สิ้นใจ... และดิฉันดื่ม
ถ้วยอันขมขื่นของการพลัดพรากจากเลือด
เนื้อเชื้อไขของตนเอง” แต่การทดลองของเธอ
ยังไม่หมด สามี่ของแมรี่ป่วยหนักเช่นกัน
สามี่สัปดาห์หลังการสูญเสียลูกน้อย สามี่เธอ
ก็เสียชีวิต

แมรี่เขียนว่า “ดิฉัน ขณะยังเป็นวัยรุ่น
สูญเสียสามี่และลูกคนเดียวของดิฉันภายใน
ช่วงเวลาเพียง 20 วันในดินแดนต่างถิ่น ห่าง
ไกลจากญาติพี่น้องหลายร้อยไมล์พร้อมด้วย
ขุนเขาแห่งความยากลำบากอยู่เบื้องหน้า
... ดิฉันหวังว่าตนเองก็อาจตายไปสมทบกับ
ผู้เป็นที่รักของดิฉัน”

แมรี่บรรยายต่อไปว่า “เย็นวันอาทิตย์
วันหนึ่งดิฉันกำลังเดินเล่นกับเพื่อน... ดิฉัน
คิดถึง [สามี่] ผู้จากไป และความเหงาจับ
จิต ขณะร้องไห้อย่างขมขื่น มีสิ่งที่เกิดขึ้นราว
กับภาพนิมิตในใจ ดิฉันเห็นเนินเขาสูงชันของ
ชีวิตที่ดิฉันควรต้องปีนขึ้นไปและรู้สึกถึงความ
เป็นจริงของมโนภาพกับอำนาจมหาศาล
ความหดหู่อันลึกลับครอบงำดิฉัน เพราะศัตรู
รู้ว่าเราจะโจมตีเธอเมื่อไร แต่ [พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
พระเยซูคริสต์] ทรงมีพระพยานภาพที่จะช่วย
ให้รอด โดยผ่าน... ความช่วยเหลือของ
พระบิดา ดิฉันจึงสามารถต่อสู้กับแรงกดดัน
ทุกอย่างที่ดาหน้ากันเข้ามาหาดิฉันในเวลา
นี้”⁸

แมรี่ในวัยเพียง 19 ปีเรียนรู้ว่าการชดใช้
ทำให้เราบรรเทาได้ว่าความอยุติธรรม
ทั้งหลายในชีวิตนี้จะได้รับการแก้ไข—แม้
โทมัสสอยยที่สุด

หลักการที่ 2: มีเตชานูภาพในการชดใช้ ที่ทำให้เราสามารถเอาชนะความเป็นมนุษย์ ปดุษณและกลับเป็นสาวุศษย์ที่แท้จริงของ พระเยซูคริสต์

มีหนทางที่ช่วยให้เราพบว่าเราได้เรียนรู้
หลักคำสอนหรือหลักธรรมของพระกิตติคุณ
นั่นคือเวลาที่เราสามารถสอนหลักคำสอน
หรือหลักธรรมในวิธีที่เด็กสามารถเข้าใจได้
แหล่งช่วยล้ำค่าที่จะสอนเด็กให้เข้าใจการ
ชดใช้คือสื่อการสอนที่พบในบทเรียนปฐมวัย
บางทีสิ่งนี้จะช่วยเราได้ขณะที่เราสอนลูก
หลานของเราเอง หรือเพื่อนๆ ต่างศาสนาผู้
ปรารถนาจะเข้าใจหลักคำสอนที่สำคัญยิ่งนี้

“[สตรีคนหนึ่ง] เดินไปตามถนนและตก
หลุมลึกซึ่ง [เธอ] ปีนขึ้นมาเองไม่ได้ ไม่ว่า

[เธอ] จะทำอะไร [เธอ] ก็ไม่สามารถขึ้น
มาได้ด้วย [ตนเอง] [สตรีคนนี้] จึงร้องเรียก
ให้คนช่วยและดีใจมากเมื่อมีคนใจดีผ่านมา
ได้ยื่นเสียง [เธอ] เรียกและหย่อนบันไดลง
ไปในหลุมนั้น ทำให้ [เธอ] ปีนบันไดขึ้นมา
ได้อย่างปลอดภัย

“เราเป็นเหมือน [สตรี] คนนี้ที่ตกหลุม การ
ทำบาปก็เหมือนกับการตกหลุม เราไม่สามารถ
หลุดพ้นมาได้ด้วยตัวเราเอง ดังเช่นคนเมตตา
ที่ผ่านมาได้ยื่นเสียงร้องให้ช่วย [ของสตรี] คน
นี้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งพระบุตรองค์
เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์มาจัดหาวิธีช่วย
ให้เราหลุดพ้น การชดใช้ของพระเยซูคริสต์
เปรียบได้กับการหย่อนบันไดลงไปในหลุม

เป็นวิธีช่วยให้เราปีนขึ้นมาได้”¹⁰ แต่พระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดทรงทำมากกว่าการหย่อนบันได พระ
องค์เสด็จ “ลงมาในหลุมและช่วยให้เราวิธี
ใช้บันไดปีนขึ้นมา”¹¹ “เช่นเดียวกับ [สตรี] ใน
หลุมที่ต้องปีนบันได เราต้องกลับใจจากบาป
ของเราและเชื่อฟังหลักธรรมพระกิตติคุณ
ตลอดจนศาสนพิธีต่างๆ เพื่อปีนขึ้นจากหลุม
และให้การชดใช้ทำงานในชีวิตเรา ด้วยเหตุ
นี้ หลังจากทำทุกอย่างที่เราสามารถทำได้
การชดใช้จะช่วยให้เราคืนค่าควรแก่การกลับ
ไปยังที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์”¹²

เมื่อไม่นานมานี้ ดิฉันมีโอกาสพบผู้บุกเบิก
ยุคปัจจุบัน ธิดาผู้เป็นที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
และผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ของศาสนจักร

ในประเทศชิลี เธอเป็นคุณแม่ตัวคนเดียวของลูกชายวัยเยาว์สองคน โดยผ่านอำนาจแห่งการชดใช้ เธอสามารถวางอดีตของเธอไว้เบื้องหลังและกำลังมุ่งมั่นในการเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ เมื่อดิฉันนึกถึงเธอ ดิฉันนึกถึงหลักธรรมที่เอลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์สอน “สิ่งหนึ่งที่ต้องรู้คือพระเยซูคริสต์เสด็จมาแผ่นดินโลกเพื่อ *สิ้นพระชนม์* แทนเรา—นี่คือพื้นฐานและรากฐานแห่งหลักคำสอนของพระคริสต์ แต่เราต้องสำนึกคุณเช่นกันว่าพระเจ้าทรงปรารถนาจะ *มีชีวิต* ในเราโดยผ่านการชดใช้ของพระองค์และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์—ไม่เพียงเพื่อนำเราเท่านั้นแต่เพื่อให้อำนาจเราด้วย”¹³

ขณะที่ดิฉันกับสตรีชาวชิลีผู้นี้สนทนากันถึงวิถีดำรงอยู่บนเส้นทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ เธอรับปากดิฉันอย่างกระตือรือร้นว่าเธอตัดสินใจดำเนินต่อไปในเส้นทางนี้ ชีวิตของเธอส่วนใหญ่อยู่นอกทาง และเธอประกาศว่าไม่มีอะไร “ข้างนอกนั้น” ที่เธออยากได้กลับคืนมาในชีวิตเธออีก พระเดชานุภาพแห่งการชดใช้ที่อยู่ภายในตัวเธอ จารึกไว้ในใจเธอ

อำนาจนั้นไม่เพียงช่วยให้เราสามารถปีนขึ้นจากหลุม แต่ยังช่วยให้เรามีพลังดำเนินต่อไปในทางคืบและคืบและคืบซึ่งนำกลับไปอยู่ที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

หลักธรรมที่ 3: การชดใช้เป็นหลักฐานแสดงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์ที่ได้บังเกิดที่สุด

เป็นการดีที่เราจะไตร่ตรองถึงข้อคิดสะกิดใจจากเฮลเดอร์ไอคส์ “ลองคิดว่านี่ต้องทำให้พระบิดาบนสวรรค์เสียพระทัยเพียงใดที่จะทรงส่งพระบุตรมาแทนทุกข์ทรมานเกินกว่าจะเข้าใจได้เพื่อบาปของเรา นั่นคือหลักฐานสำคัญที่สุดของความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเราแต่ละคน”¹⁴

การกระทำอันสูงส่งที่สุดเนื่องจากความรักนั้นพึงส่งมาให้เราแต่ละคนคุกเข่าลงสวดอ้อนวอนอย่างนอบน้อมเพื่อขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรามากพอที่จะทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ และพระบุตรผู้ทรงดีพร้อมมาแทนทุกข์เพื่อบาปของเรา เพื่อใจที่ปวดร้าวของเรา และทุกสิ่งที่คุณเหมือนอยู่ดิ้นรนในชีวิตส่วนตัวเราเอง

ยังจำสตรีที่ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟกล่าวถึงเมื่อเร็วๆ นี้ได้หรือไม่ ท่านเล่าว่า “สตรีคนหนึ่งผ่านการทดลองและความโศกเศร้าเป็นเวลานานหลายปีกล่าวพร้อมน้ำตาว่า ‘ดิฉันตระหนักว่าดิฉันเป็นเหมือนธบัตรดอลลาร์ใบละ 20 เก้าๆ—ยับเยิน ฉีกขาด สกปรก ถูกย่ำยี และมีตำหนิ แต่ดิฉันยังคงเป็นธนบัตร 20 ดอลลาร์อยู่ ดิฉันมีค่า

บางอย่าง ถึงแม้จะดูเหมือนไม่มีค่ามากนัก และแม้ว่าจะยับเยินและใช้จนเก่า แต่ดิฉันยังมีค่าเต็ม 20 ดอลลาร์”¹⁵

สตรีผู้นี้ทราบว่าเธอเป็นธิดาที่รักของพระบิดาบนสวรรค์และเธอมีค่าพอที่จะให้พระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาชดใช้บาปให้เธอโดยเฉพาะ สตรีทุกคนในศาสนจักรควรรู้สิ่งที่สตรีผู้นี้รู้—ว่าเธอเป็นธิดาที่รักของพระเจ้า การรู้คุณค่าของเราต่อพระองค์เปลี่ยนแปลงการรักหาพันธสัญญาของเราอย่างไร การรู้คุณค่าของเราต่อพระองค์มีผลกับความปรารถนาของเราในการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร การรู้คุณค่าของเราต่อพระองค์เพิ่มความปรารถนาของเราในการช่วยผู้ที่ต้องเข้าใจการชดใช้เหมือนที่เราเข้าใจ—อย่างลึกซึ้งได้อย่างไร เมื่อเราแต่ละคนมีหลักคำสอนของการชดใช้ที่จารึกไว้อย่างลึกซึ้งในใจเรา เมื่อนั้นเราจะเริ่มเป็นผู้คนที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราเป็นเมื่อพระองค์เสด็จมาอีกครั้ง พระองค์จะทรงจดจำเราได้ในฐานะสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระองค์

ขอให้การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ทำให้ “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง” เกิดขึ้นในใจเรา¹⁶ เมื่อเราตื่นขึ้นพร้อมหลักคำสอนนี้ ซึ่งประกาศโดยเทพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ “ชาวอันนายนิดีแห่งความปรีดียิ่ง”¹⁷ ดิฉันสัญญาว่าเราจะรู้สึกเช่นเดียวกับผู้คนของกษัตริย์เบเนจามิน หลังจากพวกเขาสวดอ้อนวอนอย่างหนักทูลขอให้การชดใช้มีผลกับชีวิตพวกเขา “พวกเขาเปี่ยมด้วยปีติ”¹⁸ และ “เต็มใจที่จะเข้าสู่พันธสัญญากับ... พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเพื่อจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์และเพื่อจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ในทุกเรื่อง”¹⁹ การทำ การรักษา และชื่นชมยินดีกับพันธสัญญาของเราจะเป็นหลักฐานว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ได้จารึกไว้ในใจเราอย่างแท้จริง ที่นั่งทั้งหลาย โปรดจดจำหลักธรรมทั้งสามประการนี้

1. “ความอยู่ดิ้นรนทั้งหลายในชีวิตจะได้รับการแก้ไขโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”²⁰
2. มีเดชานุภาพในการชดใช้ที่ช่วยให้เราเอาชนะความเป็นมนุษย์ปฏิกษณและกลับเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์²¹

3. การชดใช้เป็นหลักฐานแสดงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์ได้ชัดเจนที่สุด²²

“ภายหลังสมัยนั้น [พระเจ้า] ตรัสดังนี้แหละ เราจะบรรจรรยาบัญญัติไว้ในเขาทั้งหลาย และเราจะจารึกมันไว้บนดวงใจของเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา”²³ ดิฉันขอเชื้อเชิญให้เราทูลขอพระเจ้าให้ทรงจารึกหลักธรรมของการชดใช้ในใจเรา ดิฉันเป็นพยานว่าหลักธรรมเหล่านี้จริง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:38
2. พันธสัญญาเดิม: หลักคำสอนพระกิตติคุณ *คู่มือครู* (2001), 198.
3. เยเรมีย์ 31:33-34; เพิ่มตัวเอน
4. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, *Worldwide Leadership Training Meeting*, ก.พ. 9, 2008, 28.
5. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: A Guide to Missionary Service* (2004), 52.
6. โยบ 38:7
7. ดัลลีน เอช. ไฮคส์, “The Challenge to Become,” *เสียดินนา*, ม.ค. 2001, 42; *Ensign*, พ.ย. 2000, 33.
8. *Autobiography of Mary Lois Walker Morris* (copy in possession of Linda Kjar Burton).
9. ดู เดวิด เอ. เบตนาร์, “การชดใช้และการเดินทางของความเป็นมรรตัย,” *เสียดินนา*, เม.ย. 2012, 12-19; *Ensign*, เม.ย. 2012, 40-47.
10. *Primary 7: New Testament* (1994), 104.
11. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *Doctrines of Salvation*, ed. บรูซ อาร์. แมคคองกี, 3 vols. (1954-56), 1:123.
12. *ปฐมวัย* 7, 104.
13. เดวิด เอ. เบตนาร์, *เสียดินนา*, เม.ย. 2012, 14; *Ensign*, เม.ย. 2012, 42.
14. ดัลลีน เอช. ไฮคส์, “ความรักและกฎ” *เสียดินนา*, พ.ย. 2009, 31.
15. ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “เจ้าคือมือของเรา,” *เสียดินนา* พ.ค. 2010, 85.
16. ดู แอลมา 5:12-14
17. โมไซยาห์ 3:3
18. ดู โมไซยาห์ 4:1-3
19. ดู โมไซยาห์ 5:2-5
20. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*, 52.
21. เดวิด เอ. เบตนาร์, *เสียดินนา*, เม.ย. 2012, 12-19
22. ดัลลีน เอช. ไฮคส์, *เสียดินนา*, พ.ย. 2009, 26.
23. เยเรมีย์ 31:33. เพิ่มตัวเอน

โดย แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามีภรรยา

ตื่นตัวเต็มที่ต่อหน้าที่ของเรา

เราต้องตื่นตัวต่อหน้าที่ของเราและดำเนินต่อไปด้วยศรัทธาขณะตั้งอำนาจแห่งการชดใช้ที่ให้การปลอบโยน ความเข้มแข็ง ความสามารถ และการรักษามาใช้ให้เกิดประโยชน์

หลังจากการเรียกให้อยู่ในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามีภรรยา ดิฉันปรารถนาที่จะรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสตรีที่รับใช้ก่อนหน้าดิฉัน ดิฉันประทับใจคำสอนของซิสเตอร์ซีนา ดี. ยังก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามีภรรยาสมัยที่สอง เธอกล่าวว่า “พี่น้องทั้งหลาย เราควรตื่นตัวเต็มที่ในหน้าที่ของเรา” ดิฉันใคร่ครวญคำว่า *ตื่นตัว* และ *หน้าที่* และได้ค้นหาบางส่วนเพิ่มเติมในพระคัมภีร์

ในพันธสัญญาใหม่ เปาโลสอนวิสุทธิชนในยุคของท่านว่า “นี่เป็นเวลาที่จะควรที่จะตื่นจากหลับแล้ว เพราะว่าความรอดได้เข้ามาใกล้กว่า ...

“กลางคืนล่วงไปมากแล้ว และรุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามา ให้เรา... สวมเครื่องอาวุธแห่งความสว่าง”²

ในพระคัมภีร์มอรมอน แอลมาสอนผู้คนของท่านถึงหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่เข้าสู่พันธสัญญากับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าว่า

“และบัดนี้, เมื่อท่านปรารถนาจะเข้ามาสู่คอกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, และเรียกว่าเป็นผู้คนของพระองค์, และเต็มใจจะแบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา;

“แท้จริงแล้ว, และเต็มที่ที่จะโศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้า; แท้จริงแล้ว, และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน, และยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่ง ...

“บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวกับท่าน, หากนี่เป็นความปรารถนาของใจท่านแล้ว, ท่านมีอะไรขัดข้องเล่าที่จะรับบัพติศมาในพระนามของพระเจ้า, เพื่อเป็นพยานต่อพระพักตร์พระองค์ว่าท่านเข้ามาในพันธสัญญากับพระองค์, ว่าท่านจะรับใช้พระองค์และรักษาบัญญัติของพระองค์, เพื่อพระองค์จะเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ท่านให้มากมายยิ่งขึ้น?

“และบัดนี้เมื่อผู้คนได้ยื่นถ้อยคำเหล่านี้, พวกเขาปรบมือด้วยปีติ, และร้องว่า: นี่คือการปรารถนาของใจเรา”³

ถ้อยคำของซิสเตอร์ยังก์และข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ทำให้ดิฉันพิจารณาถึง “หน้าที่” ซึ่งเราต้องตื่นตัวทำในวันเวลาของเรา

เมื่อเรารับบัพติศมา เราเข้ามาในพันธสัญญา เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์สอนว่า “เมื่อเราทำและรักษาพันธสัญญา เรากำลังออกจากโลกและเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”⁴

เราเปลี่ยนแปลง เราดูแตกต่างและปฏิบัติต่างออกไป สิ่งที่เราฟัง อ่าน และพูด ล้วนแตกต่าง และสิ่งที่เราสวมใส่ก็แตกต่าง เพราะเราเป็นธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผูกพันกับพระองค์ด้วยพันธสัญญา

เมื่อได้รับการยืนยัน เราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิทธิที่จะมีอิทธิพลของสมาชิกในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ตลอดเวลาเพื่อนำทาง ปลอบโยน และปกป้องเรา พระองค์ทรงเตือนเราเมื่อเราถูกล่อลวงให้ออกห่างจากพันธสัญญาแล้วหวนสู่โลก ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์สอนว่า “จะทำความผิดร้ายแรงโดยปราศจากการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁵

การรับของประทานนี้และมีพระวิญญาณอยู่กับเราตลอดเวลา เราต้องมีค่าควรและตื่นตัวในการตรวจสภาพจิตใจของเรา จิตใจเราละมุนละไมไหม เรามีใจที่นอบน้อม สอนได้ และอ่อนโยนไหม หรือใจเราค่อย ๆ เริ่มแข็งกระด้างขึ้นเพราะปล่อยให้เสียของโลกเบนความสนใจเราไปจากการกระตุ้นเตือนที่อ่อนโยนซึ่งมาจากพระวิญญาณอย่างแน่แท้

เมื่อเราרבปีติศมา จิตใจเราเปลี่ยนไปและตื่นตัวต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ขณะอยู่บนเส้นทางมรรตัยเราต้องถามตัวเองอยู่เสมอว่า “ถ้า

[ฉัน] ประสบกับการเปลี่ยนแปลงในใจแล้ว... ตอนนี้ [ฉัน] จะรู้สึกเช่นนั้นใหม่”⁶ และถ้าไม่ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

มีวิสุทธิชนรุ่นแรกๆ จำนวนมากที่ “ประสบกับการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งเช่นนี้ในใจ”⁷ ทำให้พวกเขาตื่นตัวรับพรพระวิหารซึ่งเสริมกำลังพวกเขาในการทำหน้าที่ วิสุทธิชนยุคแรกในนอวูไป “พระวิหารทั้งวันและอยู่จนดึกคืน”⁸ เพื่อรับศาสนพิธีและทำพันธสัญญา ก่อนออกเดินทางไปทางตะวันตก

ซารานห์ ริช สตรีคนหนึ่งของสมาคมสงเคราะห์ในนอวูล่าวว่า “เราได้รับพรมากมายในพระนิเวศน์ของพระเจ้า พรซึ่งนำความปีติยินดีและการปลอบโยนมาสู่เราท่ามกลางความทุกข์โศก และทำให้เรามีศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า รู้ว่าพระองค์จะทรงนำทางและคำจูนเราระหว่างทางสายแปลกซึ่งทอดยาวอยู่เบื้องหน้า”⁹

ด้วยใจที่เปลี่ยนแปลงโดยผ่านศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้อุดและวางใจในอำนาจการชดใช้ของพระองค์ พวกเขาจึงตื่นตัวที่จะกระทำ พวกเขา รู้อย่างลึกซึ้งในใจว่ามีเพียงผู้เดียวคือ—พระเจ้าผู้ช่วยให้อุด—ที่เข้าใจความทุกข์ยากของพวกเขาแต่ละคน เพราะพระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อพวกเขาในสวนเกทเสมณีและบนกางเขน พระองค์จึงทรงสัมผัสได้ถึงความ

กลัว ความสงสัย ความเจ็บปวด และความเดียวดายของพวกเขา พระองค์ทรงทนทุกข์กับความโศกเศร้า การข่มเหง ความหวีโยย ความเหนื่อยล้า และการสูญเสียของพวกเขา และเนื่องจากทรงทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้ พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก”¹⁰

แล้วพวกเขาก็มา พวกเขาวางใจและทำตามศาสตดาพยากรณ์ พวกเขาเชื่อว่าการเดินทางยาวไกล หน้าที่ของพวกเขาที่ยากยิ่ง พวกเขาเชื่อว่าต้องเสียสละ แต่ด้วยการคำจูนโดยศรัทธาและยึดมั่นต่อพันธสัญญาที่ทำไว้ พวกเขาจึงได้รับการเตรียมทางวิญญาณ

ก่อนออกจากรนอวู วิสุทธิชนกลุ่มหนึ่งเขียนข้อความไว้บนผนังหอประชุมในพระวิหารที่ต้องจำใจทั้งหมดว่า “พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นการเสียสละของเรา: ตามเรามาเถิด”¹¹

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ดิฉันเข้าร่วมการเดินทางของผู้บุกเบิกกับหนุ่มสาวในนอวอร์ด แต่ละเข้าดิฉันถามตัวเองว่า “การเสียสละของดิฉันคืออะไร ดิฉันจะตามพวกเขาได้อย่างไร”

ในวันที่สองของการเดินทาง เราตั้งรถลากไปแปดไมล์ (13 กม.) เมื่อมาถึงสถานที่หนึ่งบนเส้นทางที่เรียกว่า “สตรีลากรร” ชายและหญิงจะแยกจากกัน ผู้ชายจะล่องหน้าขึ้นไปก่อน เมื่อเราเริ่มตั้งรถลาก ดิฉันมองขึ้นไปเห็นพี่น้องชายฐานะปุโรหิตของเรา ทั้งหนุ่มและสูงอายุ ตั้งแถวเรียงรายอยู่ทั้งสองข้างทาง ถอดหมวกเพื่อเป็นการเคารพสตรี

เส้นทางนั้นไม่ลำบากในตอนแรก แต่ไม่นานนักเราก็มาอยู่ในทรายลึก และเนินเขาก็สูงขึ้นขึ้น ดิฉันก็มึนศีรษะลง และผลึกไปสุดแรงเมื่อรู้สึกว่ารถลากขยับตัว แล้วมองขึ้นไปเห็นเล็กซี่ เยาวชนหญิงและเพื่อนบ้านของดิฉัน เธอตั้งรถลากของเธอขึ้นไปบนยอดเขาแล้ว และพบว่าเราต้องการความช่วยเหลือจึงวิ่งกลับลงมา เมื่อเราไปถึงยอดเขา ดิฉันต้องการวิ่งลงมาช่วยคนข้างหลังอย่างมาก แต่ดิฉันหายใจหอบ และหัวใจก็เต้นแรงจนคำว่า หัวใจวาย แล่นเข้ามาในความคิดมากกว่าหนึ่งครั้ง! ดิฉันเฝ้ามองด้วยความล้าลึก-คุณเมื่อเยาวชนหญิงคนอื่นๆ จอดรถลากไว้

แล้ววิ่งมาช่วย

เมื่อทุกคนไปถึงยอดเขาแล้ว เราใช้เวลาช่วงหนึ่งบันทึกความรู้สึกลงไป ในสมุดบันทึก ดิฉันเขียนว่า “ฉันไม่ได้เตรียมตัวด้านร่างกาย ดีพอ จึงไม่มีเรี่ยวแรงไปช่วยคนที่ตามมา ฉันคงไม่ต้องไปตั้งรถลากอีก แต่ฉันไม่ต้องการให้พี่น้องสตรีของฉันเสื่อมถอยทางวิญญาณ ไม่ต้องการเลย!”

นั่นเป็นประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่ปลูกให้ดิฉันตื่นตัวทางวิญญาณในหน้าที่ต่อครอบครัวและต่อผู้อื่น ตลอดการเดินทาง ดิฉันครุ่นคิดถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้มา

ก่อนอื่น ดิฉันนึกถึงพี่น้องสตรีของดิฉัน ผู้ที่ เคย ดึงและผู้ที่ยังคงดึง รถลากต่อไปเพียงลำพังในปัจจุบัน สตรีเกือบ 20 เปอร์เซนต์ในคณะรถลากเหล่านั้นอยู่เพียงลำพังอย่างน้อยช่วงหนึ่ง สตรีเหล่านี้ไม่ได้แต่งงาน หย่าร้าง หรือเป็นม่าย หลายคนเป็นแม่ตัวคนเดียว¹² พวกเขาต่างช่วยกันดึง—ธิดาในพันธสัญญา เด็กและผู้ใหญ่ ในสภาพชีวิตต่างกัน บนเส้นทางเดียวกัน ด้วยเป้าหมายเดียวกัน

ผู้คนเหล่านั้นที่วิ่งไปช่วยพี่น้องสตรีเมื่อต้องการความช่วยเหลือทำให้ดิฉันนึกถึงผู้ช่วยชีวิต ทั้งที่เรามองเห็นและมองไม่เห็น ผู้สังเกตอย่างรวดเร็ว เห็นถึงความต้องการ และ

ลงมือกระทำ

ดิฉันนึกถึงพระเจ้าของพระเจ้า “เราจะไปเบื้องหน้าเจ้า. เราจะอยู่ทางขวามือเจ้า และทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้.”¹³

ขบวนแถวทั้งสองฝั่งเส้นทางคือชายที่มีศรัทธา เชื่อฟัง และรักษาพันธสัญญา อำนาจฐานะปุโรหิตของพวกเขา—อำนาจที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงใช้ช่วยพวกเขา—ของพระองค์ทุกคน—ยกเราขึ้น ทำให้เราเข้มแข็ง และสนับสนุนเรา นี่เป็นสิ่งย้ำเตือนว่าเราไม่มีทางอยู่ตามลำพัง เราจะมีอำนาจนี้ได้เสมอตามที่เรารักษาพันธสัญญา

ดิฉันนึกถึงชายที่ต้องแยกจากครอบครัวระหว่างการเดินทาง ทั้งให้ครอบครัวตั้งรถลากตามลำพัง ชายหลายคนเสียชีวิตระหว่างทาง บุตรชายบางคนยังอยู่ต่อเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ในแผ่นดินเกิด บ้างอพยพลงหน้าไปก่อนเพื่อเตรียมรถลากมาถึงของครอบครัวในหุบเขาซอลท์เลค ชายบางคนเลือกหายไปเอง เพราะเลือกที่จะไม่รักษาพันธสัญญาที่ทำไว้

เฉกเช่นกับผู้ที่ล่องหน้าไปก่อนแล้ว ทุกวันนี้ คนจำนวนมากดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อม

ล้อมที่ไม่ใช่อุดมคติ เรายังคงสอนและบากบั่นเพื่ออุดมคติ เพราะรู้ว่าความพากเพียรอย่างต่อเนื่องจะทำให้เราหลุดหน้าไปตลอดทาง และเตรียมเราเพื่อโอกาสจะได้รับพรที่สัญญาไว้ทั้งหมดขณะเราเฝ้ารอพระเจ้า¹⁴

เราแต่ละคนเคยมี และจะยังคงมีความยากลำบากในชีวิตเรา ชีวิตมรตัยนี้คือช่วงเวลาในการทดลอง และเราจะยังมีโอกาสใช้สิทธิ์เสรีของเราเลือกสิ่งที่เราจะเรียนรู้จากความยากลำบากซึ่งจะเกิดขึ้นแน่นอน

ในฐานะธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราดำเนินต่อไปบนเส้นทางด้วยศรัทธา เพราะเราจดจำเมื่อประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสันสอนว่า “ศาสนพิธีแห่งความรอดที่ได้รับในพระวิหาร ซึ่งเชื้ออำนาจให้เราได้กลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ในสัมพันธภาพครอบครัวนิรันดร์ และได้รับการประสาทพรและอำนาจจากเบื้องบนมีค่าควรแก่การเสียสละทุกอย่างและความเพียรพยายามทุกวิถีทาง”¹⁵

การอยู่ในเส้นทางเพียงอย่างเดียวไม่พอ เราต้องตื่นตัวต่อหน้าที่ของเราและดำเนินต่อไปด้วยศรัทธาขณะตั้งอำนาจแห่งการชดใช้ที่ให้การปลอบโยน ความเข้มแข็ง ความสามารถ และการรักษามาใช้ให้เกิดประโยชน์ พี่น้องสตรีทั้งหลาย ดิฉันรักพวกท่าน หลาย

คนที่ดิฉันไม่รู้จักรับเป็นการส่วนตัว แต่ดิฉันทราบ ว่าท่านเป็น *ใคร!* เราคือธิดาที่รักษาพันธสัญญาในอาณาจักรของพระองค์ และได้รับการประสาทด้วยพลังอำนาจโดยผ่านพันธสัญญาของเรา เราได้รับการเตรียมให้ทำหน้าที่

สมาคมสงเคราะห์เตรียมสตรีเพื่อรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์โดยปลูกให้เราตื่นทางวิญญาณ เพื่อเพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว ขอให้เราเริ่มจากตัวเราเองก่อน ขอให้เริ่มจากจุดที่เราอยู่ ขอให้เริ่มวันนี้ เมื่อเราตื่นตัวทางวิญญาณ เราจะช่วยให้ครอบครัวบ้าน และผู้อื่นเข้มแข็งขึ้นได้

นี่คืองานแห่งความรอด และอำนาจการชดใช้ที่เสริมสร้างความเข้มแข็งและให้อำนาจทำงานนี้เป็นไปได้ จงตื่นตัวว่าเราเป็นใครตื่นตัวต่อหน้าที่ของเรา เราคือธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา ดิฉันเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ซีน่า ดี. ยังก์, ใน *Woman's Exponent*, 15 ต.ค. 1877, 74.
2. โรม 13:11-12
3. โมไซยาห์ 18:8-11
4. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, "ความสุภาพเรียบร้อย: ความยำเกรงพระเจ้า," *เลียโฮนา*, ส.ค. 2008, 21.
5. บอยด์ เค. แพคเกอร์, "How to Survive in Enemy Territory," *เลียโฮนา* ต.ค. 2012, หน้า 35; *New Era*, เม.ย. 2012, หน้า 3.
6. แอลมา 5:26
7. แอลมา 5:14
8. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 29.
9. ซาราห์ ริช, ใน *Daughters in My Kingdom*, หน้า 30.
10. มัทธิว 11:28
11. ใน *Daughters in My Kingdom*, หน้า 30.
12. งานค้นคว้าโดย โจสลิน เอส. อัลลิสพิน จากเรื่องเล่าและทะเบียนคนนะ; ดู *Tell My Story, Too* 8th ed. (2012).
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:88
14. อีสยาห์ 40:31
15. โรมัส เอส. มอนตัน, "พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศาสองโลก," *เลียโฮนา*, พ.ค. 2011, 116.

โดย **ลินดา เอส. รีฟส์**

ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามีภรรยา

พระเจ้าไม่ทรงลืมท่าน

พระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ทรงรู้จักเราและทรงรักเรา... เราจะรู้สึกได้ถึงความรักและความการุณย์ของพระองค์ในความทุกข์ทรมานของเรา

เมื่อเราพบกับพี่น้องสตรีทั่วโลก เราแปลกใจในความเข้มแข็งของประจักษ์พยานของท่าน หลายท่านเป็นสมาชิกรุ่นแรกหรือรุ่นที่สองของศาสนจักร เราเห็นพี่น้องสตรีจำนวนมากรับใช้ในหลายการเรียก เดินทางไปโบสถ์เป็นระยะทางไกล และเสียสละในการทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหารเราให้เกียรติท่าน ท่านคือผู้บุกเบิกในยุคปัจจุบันของพระเจ้า

เมื่อไม่นานมานี้ ดิฉันกับเมล สามีของดิฉันพบกับมัคคุเทศก์อาสาสมัครชื่อมอลลี เลนธอล ขณะไปเยี่ยมพิพิธภัณฑ์แห่งหนึ่งในออสเตรเลีย เราพบว่ามอลลี สตรีที่น่ารักในวัย 70 ปีไม่มีบุตรและไม่เคยแต่งงาน เธอเป็นลูกคนเดียว และคุณพ่อคุณแม่เสียชีวิตไปหลายปีแล้ว ญาติสนิทของเธอคือลูกพี่ลูกน้องสองคนที่อยู่ที่ทวีปอื่น ทันใดนั้น ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณเป็นพยานแก่ดิฉันอย่างแรงกล้า รวากับพระบิดาบนสวรรค์ตรัส "มอลลี *ไม่ได้* อยู่ตามลำพัง มอลลีเป็นธิดาของเรา เราคือพระบิดาของเธอ เธอเป็นธิดาคนสำคัญในครอบครัวของเรา เธอจะ *ไม่มีวันอยู่ตามลำพัง!*"

เรื่องโปรดเรื่องหนึ่งของดิฉันจากพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือเรื่องราวของลาซารัส พระคัมภีร์บอกเราว่า "พระเยซูทรงรักมารธา ... น้องสาวของนาง [มารีย์] และ

ลาซารัส [น้องชายของพวกเขา]"¹ มีการส่งข่าวไปบอกพระเยซูว่าลาซารัสป่วยหนัก แต่พระเยซูไม่ได้มาในทันที พระองค์ทรงอยู่ต่ออีกสองวัน โดยตรัสว่า "โรคนี้ ... เกิดขึ้นเพื่อเชิดชูพระเกียรติของพระเจ้า เพื่อจะให้พระบุตรของพระองค์ได้รับเกียรติเพราะโรคนี้"²

โดยที่ได้ยินว่าพระเยซูเสด็จมา มารธาจึง "ออกไปต้อนรับพระองค์"³ เล่าให้พระองค์ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น ลาซารัส "ตายมาสี่วันแล้ว"⁴ ด้วยความที่โศกเศร้า มารธาวิ่งกลับไปบ้านเพื่อบอกมารีย์ว่าพระเจ้าเสด็จมา⁵ มารีย์ วิ่งไปหาพระเยซูด้วยความเสียใจมาก กราบลงที่พระบาท และร้องไห้⁶

เราเรียนรู้ว่า "เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็น [มารีย์] ร้องไห้...พระองค์สะเทือนพระทัยและทรงเป็นทุกข์" จากนั้นทรงถามว่าพวกเขาเอาศพไปไว้ที่ไหน

"พวกเขาทูลพระองค์ว่า ท่านเจ้าข้า เชิญมาดูเถิด"⁷

จากนั้นเราอ่านถ้อยคำอันเต็มไปด้วยความรัก ความการุณย์ในพระคัมภีร์ "พระเยซูทรงกันแสง"⁸

อัครสาวกเจมส์ อี. ทาลเมจเขียนว่า "การที่เห็นสตรีสองคนโศกเศร้า...ทำให้พระเยซูเสียพระทัย [กับพวกเขา] ดังนั้นพระองค์สะเทือนพระทัยและทรงเป็นทุกข์"⁹ ประสบการณ์นี้เป็นพยานถึงความการุณย์ ความเห็น-

อกเห็นใจ และความรักที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราและพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงมีให้เราแต่ละคนทุกครั้งที่เราแบกรับความผิดบาป ความทุกข์ยากและความเจ็บปวดของชีวิต

พี่น้องสตรีที่รัก พระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ทรงรู้จักเราและทรงรักเรา พระองค์ทรงรู้ว่าเมื่อใดเราอยู่ในความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานใดๆ ก็ตาม พระองค์ไม่เพียงตรัสว่า “ไม่เป็นไรที่เจ้าเจ็บปวดในเวลานี้ เพราะไม่นานทุกอย่างจะดี เจ้าจะได้รับการรักษา หรือสามีเจ้าจะมีงานทำ หรือลูกที่ออกจากบ้านไปจะกลับมา” พระองค์ทรงรู้สึกถึงความทุกข์ทรมานอันหยิ่งลึกของเรา และเราจะรู้สึกได้ถึงความรักและความกรุณาของพระองค์ในความทุกข์ทรมานของเรา

แอลมาเป็นพยานว่า

“และพระองค์จะเสด็จออกไป, ทรงทนความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง; และนี่ก็เพื่อคำซึ่งกล่าวไว้ว่าพระองค์จะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล.”

“และพระองค์จะทรงรับเอา... ความ

ทุกข์พลภาพของพวกเขา, เพื่ออุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระเมตตา... เพื่อพระองค์จะทรงรู้...ว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของพวกเขาได้อย่างไร.”¹⁰

เมื่อเราสงสัยว่า พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาในสวรรค์ของเราจะทรงรู้จักเรา หรือไม่ หรือ พระองค์ทรงรู้จักเราเป็นการส่วนตัว ดีเพียงใด เราอาจจะนึกถึงพระวาทะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่มีต่อออลิเวอร์ คาวเดอริ

“หากเจ้าปรารถนาพยานอีก, จงทวนระลึกถึงคืนที่เจ้าร้องหาเราในใจเจ้า, เพื่อเจ้าจะได้รู้เกี่ยวกับความจริงของสิ่งเหล่านี้.”¹¹

ก่อนหน้านั้นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสกับเขาว่า “ไม่มีใครอีกเลยนอกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ทรงรู้ความนึกคิดเจ้าและเจตนาของใจเจ้า.”¹²

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเตือนออลิเวอร์ว่า พระองค์ทรงรู้รายละเอียดทุกอย่างของคำสวดอ้อนวอนขอขึ้น—และทรงจดจำเวลาได้แน่นอนว่าเป็นคืนนั้น

หลายปีก่อนสามีของดิฉันป่วยหนักด้วยโรคที่ไม่พบบ่อยนัก ยิ่งหลายสัปดาห์ผ่านไปเขาป่วยหนักขึ้น ดิฉันยิ่งมั่นใจว่าเขากำลังจะตาย ดิฉันไม่บอกใครถึงความกลัวของดิฉัน

เรามีครอบครัวขนาดใหญ่และลูกอายุยังน้อย ชีวิตแต่งงานนิรันดร์ที่เปี่ยมด้วยความรัก ความคิดที่สามีจะเสียชีวิตและต้องเลี้ยงลูกตามลำพังทำให้ดิฉันรู้สึกอ้างว้าง สิ้นหวัง และกระทั้งโกรธ ดิฉันอายุเกินกว่าจะพูดได้ว่าดิฉันทำตัวออกห่างจากพระบิดาบนสวรรค์เป็นเวลาหลายวันที่ดิฉันไม่สวดอ้อนวอนเล็กวงแผน ร้องไห้ ในที่สุดดิฉันก็ตระหนักว่าดิฉันทำสิ่งนี้ตามลำพังไม่ได้

เป็นครั้งแรกในหลายวัน ดิฉันคุกเข่าและเปิดใจต่อพระบิดาบนสวรรค์ วิงวอนขอภัยที่ออกห่างจากพระองค์ บอกพระองค์อย่างสุดใจ และในที่สุดร้องว่า ถ้านี่คือสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้ดิฉันทำ ดิฉันจะทำ ดิฉันรู้ว่าพระองค์ต้องทรงมีแผนสำหรับชีวิตของเรา

ขณะที่ดิฉันคุกเข่าและเปิดใจ ความรู้สึกอันหวานชื่น สันติสุข และความรักที่สุดเกิดขึ้น ราวกับว่ามีผ้าคลุมแห่งความรักมาคลุมดิฉัน ราวกับว่าดิฉันสามารถรู้สึกได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ตรัสว่า “นั่นคือสิ่งที่เราต้องการรู้” ดิฉันตั้งใจว่าจะไม่ออกห่างจากพระองค์อีกเลย ในที่สุดสามีดิฉันอาการดีขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์จนกระทั่งเขาหายดี

หลายปีต่อมาฉันกับสามีคุกเข่าข้างลูกสาวอายุ 17 ปีและวิงวอนขอชีวิตเธอ ครั้งนี้คำตอบคือไม่ แต่ความรู้สึกเดียวกันถึงความรักและสันติสุขที่พระเจ้าช่วยให้รอดของเรา ทรงสัญญาไว้ในวันทรงพลังมาก และเรารู้ว่าถึงแม้พระบิดาบนสวรรค์จะทรงเรียกเธอกลับบ้าน ทุกอย่างจะดี เรารู้ว่าการวางภาระของเราไว้กับพระเจ้าหมายความว่าอะไร รู้ว่าพระองค์ทรงรักเรา และทรงรู้สึกเห็นอกเห็นใจเรา ในยามเจ็บปวดและโศกเศร้า

ช่วงเวลาอันหอมหวานระหว่างบิดาและบุตรในพระคัมภีร์มอรมอนคือประจักษ์พยานของแอลมาผู้บุตรที่มีต่อฮีลมัน บุตรของเขา แอลมาอธิบายคำว่า “ความสะพรึงกลัวอันเกินกว่าจะพรรณนาได้” ที่เขารู้สึกขณะที่จินตนาการว่าเข้าไปในที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อได้รับการพิพากษาสำหรับการล่วงละเมิดหลายครั้งของเขา หลังจากรู้สึกหนักจากบาปทั้งปวงเป็นเวลาสามวันสามคืน เขากลับใจและวิงวอนให้พระเจ้าช่วยให้รอด

ทรงมีเมตตากับเขา เขาอธิบายกับฮีลมันถึงปิติ “ที่สุดและหอมหวาน” ของการจดจำบาปของเขา “ไม่ได้อีก” แทนที่จะรู้สึกถึง “ความสะพรึงกลัวอันเกินกว่าจะพรรณนาได้” ในขณะที่คิดว่ามาอยู่ต่อหน้าหน้าพระราชบัลลังก์ของพระเจ้าเป็นเจ้า แอลมาเห็นนิมิตของ “พระเจ้าเป็นเจ้าทรงนั่งอยู่บนพระราชบัลลังก์ของพระองค์” และประกาศว่า “จิตวิญญาณพ่อ ใฝ่ฝัน ที่จะอยู่ที่นั่น”¹³

พี่น้องสตรีที่รัก นั่นคือความรู้สึกของเรา ไม่ใช่หรือ ขณะที่เรากลับใจและใคร่ครวญถึงความรักพระเมตตาและความสำนึกคุณที่เราารู้สึกต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา—จนเรา “ใฝ่ฝันจะอยู่ที่นั่น” ด้วยเพื่อจะได้รับการสวมกอดโดยพระพาทูแห่งความรักของพระองค์คืออีกครั้ง

ดังที่พระเจ้าทรงเป็นพยานต่อดิฉันว่าพระองค์ไม่ได้ทรงลืมหอลลีห์ เลนธอล ธิดาผู้ล้ำค่าของพระองค์ ดิฉันเป็นพยานว่าพระองค์ *ไม่ทรงลืมหัน!* ไม่ว่าจะบาปหรือความ

อ่อนแอหรือความเจ็บปวดใดๆ หรือความยากลำบากหรือการทดลองที่ท่านกำลังฟันฝ่า พระองค์ทรงรู้และทรงเข้าใจสิ่งเหล่านั้นทุกขณะ พระองค์ทรงรักท่าน พระองค์จะทรงพาท่านผ่านช่วงเวลาเหล่านี้เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงช่วยมารีย์และมารธา พระองค์ทรงจ่ายราคาเพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่าพระองค์จะช่วยเหลือท่านอย่างไร จงวางภาระของท่านไว้กับพระองค์ บอกพระบิดาบนสวรรค์ว่าท่านรู้สึกอย่างไร บอกพระองค์ถึงความเจ็บปวดและความทุกข์ยาก จากนั้นถวายสิ่งเหล่านั้นให้พระองค์ *ค้นคว้าพระคัมภีร์ ทุกวัน* ท่านจะพบการปลอบใจและความช่วยเหลือ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงถามว่า

“เพราะหญิงจะลืมหันลูกของนางที่กินนมมารดา, จนนางจะไม่มีความสุขสบายที่เกิดจากครรภ์ของนางได้หรือ? แท้จริงแล้ว, พวกนางอาจลืม, แต่เราจะไม่ลืมหันเจ้า...”

“...เราจรรู้จักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา”¹⁵

“เราสั่งว่า *ไม่ให้ผู้ใด* ในพวกเจ้าจากไป, แต่ที่จริงแล้วสั่งให้เจ้ามาหาเรา, เพื่อเจ้าจะสัมผัสและเห็น; แม้เช่นนั้นเจ้าจงปฏิบัติต่อโลก”¹⁵

นี่คือหน้าที่ของเรา เราต้องรู้สึกและเห็นกับตา จากนั้นช่วยบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ให้รู้สึก เห็น และรู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่ได้ทรงรับเฉพาะบาปทั้งหมดของเราแต่ทรงรับความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมานและความทุกข์ยากของเราด้วยเพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่าเรารู้สึกอย่างไรและจะทรงปลอบโยนเราอย่างไร ดิฉันเป็นพยานถึงพระองค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 11:5
2. ยอห์น 11:4
3. ยอห์น 11:20
4. ยอห์น 11:17
5. ดู ยอห์น 11:28
6. ดู ยอห์น 11:32
7. ยอห์น 11:33-34
8. ยอห์น 11:35
9. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 493.
10. แอลมา 7:11-12
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:22
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:16
13. ดู แอลมา 36:14-22; เน้นตัวเอน
14. 1 นีไฟ 21:15-16
15. 3 นีไฟ 18:25; เน้นตัวเอน

โดย ประธานเสนาธิบดี นายวิจิตร
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้ดูแล

ท่านจะได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็งและได้รับการคล้อยให้รู้ถึงขีดจำกัด และขอบเขตแห่งความสามารถในการรับใช้ของท่าน

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้อยู่กับท่าน ในคำคตินี้ สตรีของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ก้าวไปสู่สังคมของสตรีที่ลูซี่ แมค สมิธ มารดาของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ อธิบายไว้ด้วยถ้อยคำต่อไปนี้ “เราจะต้องทะนุถนอมกัน ดูแลกัน ปลอดภัยกัน และได้รับคำแนะนำเพื่อเราทุกคนจะได้นั่งอยู่ด้วยกันบนสวรรค์”

มีคำอธิบายที่โดดเด่นของคุณสมบัติของการมีส่วนร่วมในสภาพแห่งความสุขกับพระผู้เป็นเจ้าของสามส่วน ส่วนแรกคือดูแลกัน อีกส่วนหนึ่งคือสอนกันและรับการสอน ส่วนที่สามคือนั่งอยู่ด้วยกันกับพระผู้เป็นเจ้าของ

จุดประสงค์ของข้าพเจ้าในคตินี้คือเพื่อช่วยให้ท่านรู้สึกถึงการยกย่องและความชื่นชมที่พระผู้เป็นเจ้าของทรงมีต่อสิ่งที่ท่านทำเพื่อช่วยผู้อื่นให้ไปถึงเป้าหมายอันสูงส่งนั้น จุดประสงค์ที่สองคือเพื่ออธิบายถึงบางสิ่งที่ได้รับจากการรับใช้อันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของท่าน

เช่นเดียวกับพี่น้องสตรีในยุคแรกเริ่ม ท่านตอบรับการเรียกของพระเจ้าให้ออกไปบรรเทาทุกข์ผู้อื่น ในปี 1856 ศาสดาพยากรณ์บริคัม ยังก์ ขอให้วิสุทธิชนไปช่วยผู้บุกเบิกกลุ่มรถลากที่ติดอยู่ในภูเขาที่เต็มไปด้วยหิมะ ท่านกล่าวกับสมาชิกในยามที่ต้องการความช่วยเหลือในการประชุมใหญ่สามัญ

ว่า “ศรัทธา ศาสนา และการประกาศตนในความเชื่อ จะไม่ช่วยทำให้จิตวิญญาณของท่านแต่ละคนรอดในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระผู้เป็นเจ้าของ เว้นแต่ท่านจะปฏิบัติหลักธรรมเหล่านั้นดังที่ข้าพเจ้ากำลังสอนท่าน จงออกไปเดี๋ยวนี้ และไปนำผู้คนเหล่านั้นที่อยู่บนทุ่งราบกลับมา และช่วยดูแลอย่างเต็มที่ในสิ่งที่เราเรียกว่าสิ่งของทางโลก... ไม่เช่นนั้น ศรัทธาของท่านจะสูญเปล่า”²

สตรีในยุทธหัตถ์หลายร้อยคนตอบรับ ถึงแม้พวกเขาจะขัดสน พวกเขา ก็เต็มใจของลงในเกวียนเท่าที่พวกเขาจะหาได้เพื่อปลอดภัย ผู้ทุกข์ยาก สตรีที่กล้าหาญเหล่านั้นคนหนึ่งบันทึกไว้ว่า “ดิฉันไม่เคยพึงพอใจ และดิฉันอาจพูดได้ว่า ไม่เคยมีความสุขในการทำงานครั้งใดเท่าที่ดิฉันเคยทำมาก่อนในชีวิต เพราะนี่คือความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน”³

เมื่อการช่วยเหลือสิ้นสุดและหิมะละลาย พี่น้องสตรีคนเดิมบันทึกคำถามของจิตใจอันซื่อสัตย์ของเธอว่า “มีอะไรใหม่ที่จะให้มือที่เต็มใจทำต่อไป”⁴

ในยุคสมัยของเรา กลุ่มพี่น้องสตรีที่กล้าหาญทั่วโลกเปลี่ยนศรัทธาของพวกเขาก็เป็นการกระทำในสถานที่หลายร้อยแห่งและพวกเขาถามคำถามเดียวกันในใจและในคำสวดอ้อนวอนถึงชีวิตแห่งการรับใช้ของเธอ

ในอนาคต

ท่านแต่ละคนอยู่ในสถานการณ์ที่เฉพาะตัวในการเดินทางของท่านไปสู่ชีวิตนิรันดร์ บางคนมีประสบการณ์หลายปีและคนอื่นๆ นั้นอยู่ในช่วงแรกเริ่มของการเป็นสาวุศิษย์ในความเป็นมรรตัย แต่ละคนมีประสบการณ์ส่วนตัวและการทำทนายที่ไม่เหมือนกัน แต่ทุกท่านคือพี่น้องสตรีและธิดาอันเป็นที่รักของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรู้และทรงเฝ้าดูท่านแต่ละคน

สิ่งที่ท่านทำด้วยกันอย่างดีเยี่ยมคือทะนุถนอม ดูแล และปลอดภัยกัน ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงปาฏิหาริย์สามส่วนนี้ในการรับใช้ของท่านต่อพี่น้องสตรีคนหนึ่งเมื่อหนึ่งเดือนมานี้ ในฐานะบิดาของเธอ ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านและข้าพเจ้าต้องการขอพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของในการทรงนำผู้เยี่ยมสอนคนหนึ่ง

อลิซาเบธ ลูกสาวของเรา อาศัยอยู่อีกรัฐหนึ่งและในเขตเวลาที่ต่างจากเรา เธออยู่ที่บ้านกับลูกสาวอายุสามขวบ ลูกอีกคนหนึ่งของเธอเพิ่งไปชั้นอนุบาลเป็นสัปดาห์แรก อลิซาเบธตั้งครรรภ์ได้หกเดือน เธอตั้งตาคอยการกำเนิดของลูกคนที่สาม ซึ่งแพทย์บอกว่าจะ เป็นลูกสาวอีกคน ใจดี สามมีของเธอไปทำงาน

เมื่อเธอเห็นว่าเธอตกเลือดและเลือดไหลมากขึ้น เธอโทรศัพท์หาสามี เขาบอกให้เธอโทรเรียกรถพยาบาลและเขาจะไปพบเธอที่โรงพยาบาล ซึ่งอยู่ห่างจากบ้าน 20 นาที ก่อนที่เธอจะโทร เธอได้ยินเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน

เธอแปลกใจที่เห็นผู้เยี่ยมสอนสมาคมสงเคราะห์ของเธออยู่ที่ประตู พวกเขาไม่ได้มีนัดเยี่ยมสอนในเช้าวันนั้น คู่ของเธอเพียงแต่รู้สึกว่าจะต้องมาหาอลิซาเบธ

เธอช่วยอลิซาเบธขึ้นรถ พวกเขามาถึงโรงพยาบาลไม่กี่นาทีก่อนที่ใจชั่วมาถึงจากที่ทำงาน แพทย์ตัดสินใจในเวลาน้อยกว่า 20 นาทีที่จะผ่าตัดเอาทารกออกมาเพื่อรักษา

ชีวิตของอลิซาเบธและทาร์ก เด็กหญิงตัวน้อย ออกมาสู่โลก 15 สัปดาห์ก่อนกำหนด ร้องเสียงดัง เธอหนัก 765 กรัม แต่เธอมีชีวิตอยู่ และอลิซาเบธก็เช่นเดียวกัน

คำพูดของลูซี่ แมค สมิธ เกิดสัมฤทธิ์ผล บางส่วนในวันนั้น สมาชิกผู้ซื่อสัตย์ของสมาคม สงเคราะห์ที่ได้รับการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ให้ดูแล ทะนุถนอม และปลอบโยนพี่น้องสตรีของเธอ ในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เธอและสตรีคนอื่นอีกหลายแสนคนทำการรับใช้ที่ได้รับการตลอดหลายชั่วอายุคนไม่เพียงได้รับคำขอบคุณจากผู้ที่เราช่วยเหลือและคนที่รักพวกเธอเท่านั้น แต่ได้รับจากพระเจ้าด้วย

ท่านจำพระวาระแห่งความซาบซึ้งพระทัยของพระองค์ที่มีต่อผู้ที่ได้รับการยอมรับเพียงเล็กน้อยจากการกระทำคุณประโยชน์ของพวกเขา “แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งทีเล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา ก็เหมือนทำกับเราด้วย”⁵

แต่ปาฏิหาริย์ของการที่พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์คนหนึ่งมาช่วยได้ทันเวลาจะเพิ่มขึ้นผ่านพลังของสมาคมของสตรีที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน นี่เป็นส่วนหนึ่งของข้อความที่อภิศาสตร์ของอลิซาเบธสงมาให้เธอกับใจชั่วไม่กี่ชั่วโมงหลังจากที่ทารกเกิด “ประธานสมาคมสงเคราะห์จัดการทุกอย่างเรียบร้อย เราวางแผนล่วงหน้าไว้แล้วในการช่วยดูแล

ลูกสาวของคุณที่บ้านเพื่อให้อลิซาเบธสามารถเดินทางไปกลับที่โรงพยาบาลขณะที่ทารกน้อยน่ารักที่ยังไม่ได้ตั้งชื่ออยู่ที่นั่น เราเคยทำมาก่อน เป็นระยะยาว และผู้คน [ของเรา] เต็มใจรับโอกาสนี้”

อภิศาสตร์กล่าวต่อไป โดยที่พูดแทนตนเองและแทนวอร์ดว่า “เราามาแม่ที่โรงพยาบาลและนั่งกับเด็ก ๆ ในห้องเด็กเล่นเมื่อคุณแม่ไม่อยากปล่อยลูกให้อยู่ที่อื่น”

จากนั้น “แน่นอน เราจะไม่ทำตามแผนจนกว่าจะประสานงานและได้รับอนุญาตจากคุณ เพียงอยากบอกคุณว่าไม่ต้องกังวลในสิ่งที่เราสามารถ [และจะ] ทำได้”

สิ่งที่พวกเขาทำให้ลูกสาวข้าพเจ้าทำให้เธอได้รับโอกาสอันมีค่า เมื่อเธออุ้มลูกสาวตัวน้อยของเธอเป็นครั้งแรก

จากนั้นอภิศาสตร์ทักทายถึงใจชั่วกับอลิซาเบธด้วยข้อความที่พี่น้องสตรีส่งคำมั่นสัญญาของพวกเธอออกไปทั่วโลกว่าจะรับใช้ผู้อื่นเพื่อพระเจ้า นั่นคือ “รักษาศรัทธา”

โดยที่มีความแตกต่างในสภาพการณ์ส่วนตัวและประสบการณ์ในอดีตของท่าน ข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงสิ่งที่จะรอท่านอยู่ในอนาคต เมื่อท่านรักษาศรัทธา ท่านจะพบว่าตนเองได้รับการเชื่อเชิญจากพระเจ้าบ่อยครั้งให้รับใช้คนบางคนที่ขัดสนเมื่อเราดูเหมือนจะไม่สะดวก อาจดูว่าเป็นงานที่ไม่น่าพึงปรารถนาหรืองานที่เป็นไปไม่ได้ เมื่อโอกาสมาถึง อาจดูว่าท่านไม่เป็นที่ต้องการหรือว่า คนอื่นสามารถให้ความช่วยเหลือนั้นได้โดยง่าย

จงจำไว้ว่าเมื่อพระเจ้าทรงปล่อยให้เราพบกับคนที่อยู่ในความทุกข์ยาก เรายกย่องชาวสะมาเรียใจดีในสิ่งที่เขาไม่ได้ทำมากเท่ากับสิ่งที่เขาทำ เขาไม่ได้เดินผ่านไปอีกด้านถึงแม้ว่านักเดินทางที่ถูกทำร้ายอยู่บนถนนนั้นเป็นคนแปลกหน้าและบางทีอาจเป็นศัตรู เขาทำเท่าที่ทำได้เพื่อชายถูกทำร้ายผู้นั้นแล้ววางแผนให้คนอื่นทำต่อ เขาทำสิ่งนั้นเพราะเขาเข้าใจว่าการช่วยเหลืออาจต้องใช้คนมากกว่าหนึ่งคนทำ

บทเรียนจากเรื่องนั้นสามารถนำทางท่านไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตของท่าน บทเรียนเดียวกันมีอยู่ในยามที่ท่านเป็นเด็กและประสบการณ์ที่ผ่านไปไม่นาน

อย่างน้อยหนึ่งครั้ง บางทีก็มีบ่อยครั้ง ที่ท่านประหลาดใจเมื่อท่านพบกับคนบางคนที่ต้องการความห่วงใย อาจเป็นบิดามารดา ปู่ย่าตายาย พี่น้องสตรี เด็ก ที่เจ็บป่วยหรือพิการ ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจของท่านมีมากกว่าความปรารถนาแบบมนุษยธรรม ดังนั้นท่านต้องเริ่มให้ความช่วยเหลือ

เช่นเดียวกับนักเดินทางในพระคัมภีร์เรื่องชาวสะมาเรียใจดี ดูเหมือนว่าความช่วยเหลือที่ต้องการกลายเป็นการดูแลระยะยาวกว่าที่ท่านจะทำเพียงลำพัง ชาวสะมาเรียจำเป็นต้องส่งนักเดินทางให้เจ้าของโรงแรมดูแล แผนของพระเจ้าในการรับใช้ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือต้องเป็นการทำงานเป็นหมู่คณะ

อภิศาสตร์และประธานสมาคมสงเคราะห์มักจะเชื่อเชิญให้สมาชิกในครอบครัวช่วยเหลือกันเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น มีหลายเหตุผลสำหรับหลักธรรมนั้น หนึ่งในสิ่งอื่นใดคือการเปิดโอกาสให้คนมากขึ้นได้รับพรแห่งความรักที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการรับใช้กัน

ท่านได้เห็นและรู้สึกถึงพรนั้น เมื่อไรก็ตามที่ท่านดูแลคนบางคนแม้จะเป็นเวลาสั้นๆ ท่านก็รู้สึกถึงความรักที่มีให้แก่ผู้ที่ท่านรับใช้ เมื่อเวลาที่ให้ความช่วยเหลือยาวนานขึ้น ความรู้สึกถึงความรักที่เพิ่มขึ้น

เพราะว่าเราเป็นมนุษยธรรม ความรักที่เพิ่มขึ้นอาจถูกขัดขวางจากความรู้สึกผิดหวังและเหนื่อยล้า นั่นคืออีกเหตุผลหนึ่งที่พระเจ้าทรงปล่อยให้เรามีความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการรับใช้คนขัดสน นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้า

ทรงสร้างสังคมแห่งผู้ดูแล

ไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าอยู่ที่นั่นขณะที่หญิงสาวคนหนึ่งลุกขึ้นรับการสนับสนุนในการประชุมศิลาจารึกให้เป็นผู้ช่วยผู้ประสานงานการเยี่ยมสอน ตำแหน่งที่ข้าพเจ้าไม่รู้มาก่อนว่ามี ข้าพเจ้าสงสัยว่าเธอจะทราบไหมว่าพระเจ้าทรงชมเชยเธอเพียงใด เนื่องจากลูกที่เดินไม่หยุด เธอจึงต้องออกจากการประชุมก่อนข้าพเจ้าจะบอกเธอว่าพระเจ้าจะทรงรักและทรงซาบซึ้งเพียงใดที่เธอช่วยประสานงานให้สานุศิษย์ของพระองค์

การดูแลคนขัดสนต้องทำงานเป็นหมู่คณะและเป็นสังคมที่รักกันและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างในบรรดาพวกท่าน พระองค์ทรงรักท่านในส่วนที่ท่านทำ

หลักฐานหนึ่งของความซาบซึ้งพระทัยคือพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของทำให้ท่านรู้สึกรักคนที่ท่านรับใช้มากขึ้น นั่นคือเหตุผลที่ท่านร้องไห้เมื่อคนที่ท่านรับใช้เป็นเวลานานเสียชีวิต การสูญเสียโอกาสที่จะดูแลพวกเขาสามารถรู้สึกเหมือนกับการสูญเสียที่มากกว่าการจากกันชั่วคราว เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้ยินสตรีคนหนึ่ง—ผู้ที่ข้าพเจ้ารู้จักมาเป็นเวลานาน—แสดงประกายยิ้มหวานในสัปดาห์ที่สามเสียชีวิตถึงความสำนึกคุณที่มีโอกาสรับใช้เขาก่อนที่เขาเสียชีวิต ไม่มีน้ำตาไหลให้เห็น มีแต่รอยยิ้มเปี่ยมสุขของเธอ

ถึงแม้การรับใช้ที่ยาวนานและเปี่ยมด้วยความรักให้ผู้คนนั้นเป็นรางวัลที่ล้ำค่า ท่านต้องเรียนรู้ว่ามีข้อจำกัดทางร่างกาย อารมณ์ และการเงิน ผู้คนที่ให้การดูแลนานๆ ไปอาจกลายเป็นผู้ที่ต้องการการดูแล

พระเจ้า ทรงเป็นผู้เชี่ยวชาญการบำรุงเลี้ยงคนขัดสน ประธานคำแนะนำที่คล่องแคล่วและผู้ดูแลที่อ่อนล้าด้วยถ้อยคำจากกษัตริย์เป็นจามินและบันทึกในพระคัมภีร์มอรมอนว่า “เพื่อให้มีการปลดบาปของท่าน... ข้าพเจ้าอยากให้ท่านมอบทรัพย์สินของท่านแก่คนจน, ทุกคนตามทรัพย์สินที่ท่านมี, เป็นต้นว่าเลี้ยงอาหารคนหิวโหย, ให้เสื้อผ้าคนเปลือยเปล่า, เยี่ยมคนเจ็บป่วยและให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาทุกข์คนเหล่านั้น, ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก, ตามความต้องการของพวกเขา。”⁶

จากนั้นพระองค์ทรงเตือนพวกท่านที่อาจจะไม่ตอบรับต่อหลักฐานที่ว่าท่านได้ทำการรับใช้ที่ท่านรักมากและนานเกินไป “และจงดูว่าทำสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยปัญญาและระเบียบ; เพราะไม่จำเป็นที่คน [หรือผู้ดูแล] จะวิ่งไปเร็วเกินกำลังของตน. และอนึ่ง, สมควรที่เขาจะขยันหมั่นเพียร, เพื่อโดยการนั้นเขาจะชนะรางวัล; ฉะนั้น, ทุกสิ่งต้องทำไปตามระเบียบ.”⁷

คำแนะนำอาจประยุกต์ใช้ได้ยากเมื่อดูเหมือนต้องเลือกระหว่างการสร้างสมดุลระหว่างความปลอดภัยที่จะทำอย่างสุดความสามารถในการช่วยเหลือผู้คนที่ปัญญาในความปลอดภัยที่จะดูแลความต้องการของตนเองเพื่อทำให้ท่านมีพลังในการรับใช้ ท่านอาจเคยเห็นผู้อื่นประสบปัญหากับการเลือกยากๆ เช่นนี้ ตัวอย่างหนึ่งคือการเลือกดูแลผู้กำลังใกล้เสียชีวิตที่บ้านหรือในศูนย์ดูแลหรือเมื่อท่านอาจใกล้จะหมดแรง

สิ่งที่ท่านรู้เกี่ยวกับแผนแห่งความรอดสามารถเป็นแนวทางให้ท่านในการเลือกที่ลำบากใจนี้ นั่นคือเหตุผลหนึ่งที่ลูซี่ แมค สมิธกล่าวด้วยปัญญาว่าพี่น้องสตรีจะ “ได้รับคำแนะนำ”

สิ่งนี้ช่วยให้มีความมั่นใจอย่างแท้จริงถึงจุดประสงค์ของพระเจ้าต่อบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกคนในการทดสอบอันทรหดของชีวิตมรตัย พระองค์ทรงสอนถึงแก่นแท้ของแผนแห่งความรอดแก่ศาสนทายากรณิใจเซฟสมิธในวิธีนี้ขณะที่ท่านเดินร่นจะเข้าใจการทดลองที่ดูเหมือนไม่มีวันสิ้นสุดว่า “และจากนั้น, หากเจ้าอดทนมั่นด้วยดี, พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้สูงส่งสู่เบื้องบน;”⁸

การที่เราเลือกช่วยเหลือคนอื่นสุดความสามารถให้ผ่านพ้นการทดสอบยากๆ จะกลายเป็น “ฉันควรเลือกเดินทางไหนซึ่งจะช่วยคนที่ฉันรักได้ดีที่สุดอย่าง ‘อดทนด้วยดี’” เป็นสิ่งที่เราต้องทำให้เป็นไปได้ที่เขาหรือเธอจะใช้ศรัทธาในพระคริสต์ มีความหวังอันสดใสของชีวิตนิรันดร์ และนำจิตกุศล ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ ไปปฏิบัติจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ข้าพเจ้าเห็นพี่น้องสตรีในอาณาจักรทำโดยมุ่งไปที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและจุดประสงค์ของพระองค์ ลองนึกถึงเวลาที่ท่านเข้าไปในห้องที่สมาคมสงเคราะห์ ปฐมวัย หรือเยาวชนหญิงเพิ่งประชุมกัน

อาจไม่มีภาพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดหรือ

พระวามะของพระองค์ให้เห็น แต่ท่านรู้ว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมานั้นมีการสัมผัสถึงประจักษ์พยานแห่งความจริงและคุณค่าแห่งการชดใช้ของพระองค์ เหมือนกับที่สัมผัสได้ในคำคืนนี้ อาจไม่มีรูปพระวิหารศักดิ์สิทธิ์หรือถ้อยคำ “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์” แต่ท่านจะเห็นความหวังในรอยยิ้มของพวกเขา

และท่านเห็นเหมือนกับที่ข้าพเจ้าเห็น ผู้เยี่ยมสอนที่ชาญฉลาดสร้างความมั่นใจให้กับพี่น้องสตรีที่ต่อสู้กับความยากลำบาก ถึงแม้เธอจะทำได้ไม่สำเร็จ แต่ว่าการรับใช้ของเธอต่อผู้อื่นนั้นยังเป็นที่ต้องการและมีคุณค่า ประธานสมาคมสงเคราะห์ที่เยี่ยมเยียนพบวิธีในการช่วยให้ผู้ที่ต้องการการดูแลไปช่วยเหลือดูแลผู้อื่น พวกเขาสร้างโอกาสให้แก่พี่น้องสตรีรอดพ้นต่อการทดลองได้ดีขณะที่พวกเขาดูแลกันด้วยความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ นั่นอาจรวมถึงการกระตุ้นอย่างอ่อนโยนแก่ผู้ให้ความดูแลที่เห็นดีเห็นชอบให้พวกเขามองและยอมรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น

พี่น้องสตรีทำสิ่งนี้ให้เกิดขึ้นโดยเชื้องข้าในการตัดสินใจที่ประสพกับการทดลอง คนส่วนมากที่แบกภาระหนักเริ่มไม่แน่ใจตนเองและคุณค่าของพวกเขา เราแบ่งเบาภาระของพวกเขาเมื่อเราอดทนกับความอ่อนแอและกล่าวชื่นชมสิ่งดีๆ ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่เราเห็นในพวกเขา พระเจ้าทรงทำเช่นนั้น และเราควรทำตามแบบอย่างของพระองค์—พระองค์ทรงเป็นพระผู้บำรุงเลี้ยงที่ยิ่งใหญ่ของทุกคน

เรามักพูดถึงความเข้มแข็งของกลุ่มพี่น้องสตรีในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ เราต้องเรียนรู้ที่จะตระหนักว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่ในกลุ่มนั้นเสมอเมื่อเราอธิษฐานพระองค์

เราจะเห็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้าเชื้อเชิญพี่น้องสตรีเข้ามาในกลุ่มกับพวกเขา มากขึ้นและมากขึ้น เมื่อพี่น้องสตรีเข้ามาในการประชุมและมองหาที่หนึ่ง พวกเขาจะได้ยินคำพูดที่แผ่วเบาว่า “มานั่งตรงนี้กับฉันสิ”

เราจะได้ยินถ้อยคำเหล่านั้นในอนาคตที่ลูซี่ แมค สมิธมองเห็นล่วงหน้าเมื่อพี่น้องสตรีจะ “นั่งอยู่ด้วยกันในสวรรค์” เราไม่ได้เตรียม

รับวันนั้นภายในชั่วครู่ สิ่งนี้จะเกิดจากการดูแลกันและนำถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์ฝังลึกไว้ในใจของพวกเธอไปแล้ว

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้พวกเราส่วนใหญ่จะอยู่ด้วยกันในอนาคตอันรุ่งโรจน์ที่รอเราอยู่ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่าความหวังของท่านสำหรับวันเหล่านั้นจะแสดงให้เห็นประจักษ์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับทุกท่านโดยผ่านทาง การชดใช้ อันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ พระบิดาบนสวรรค์ ทรงฟัง และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนแห่งศรัทธาของท่านสำหรับการนำทางและความช่วยเหลือให้มีความอดทนในการรับใช้สำหรับพระองค์

จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาให้ท่านและผู้ที่ท่านดูแล ท่านจะได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็งและได้รับการดูแลให้รู้ถึงขีดจำกัดและขอบเขตแห่งความสามารถในการรับใช้ของท่าน พระวิญญาณจะปลอบโยนท่านเมื่อท่านสงสัยว่า “ฉันทำเพียงพอไหม”

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าจะสถิตอยู่กับท่านและพระองค์จะทรงเตรียมทางและทรงทำเครื่องหมายตามทางไว้ให้ท่านในการรับใช้ของท่านแก่ผู้ที่พระองค์ทรงรักในความซื่อสัตย์และความยากลำบากของพวกเขา ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูซี่ แมค สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 25.
2. นริคัม ยังก์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 36.
3. ลูซี่ มีเชิร์ฟ สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom*, 37.
4. ลูซี่ มีเชิร์ฟ สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom*, 37.
5. มัทธิว 25:40
6. โมนีเยห์ 4:26
7. โมนีเยห์ 4:27
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:8

วิดีโอไฮไลท์สั้น ๆ
สแกนโค้ด QR นี้เพื่อดูหรือแบ่งปัน
คลิปวิดีโอสั้น ๆ (1-2 นาที)
ของข่าวสารนี้

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นประสบการณ์ที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ ซึ่งผู้พูดเรียงลำดับตามตัวอักษรและหมายเลขที่ให้ไว้คือหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่องเล่า
นيل แอล. แอนเดอร์เซ็น	(39) การเสียชีวิตของบุตรสาวไม่ได้ทำให้ศรัทธาของครอบครัวลั่นคลอน
เชย์น เอ็ม. โบเวิน	(15) เชย์น เอ็ม. โบเวิน และคู่ผู้สอนศาสนาของท่านสอนครอบครัวหนึ่งว่าเด็กเล็กๆ ไม่จำเป็นต้องรับบัพติศมา
ลินดา เค. เบอร์ดัน	(78) หญิงคนหนึ่งช่วย ลินดา เค. เบอร์ดัน คราวที่ท่านไปพระวิหารเป็นหนที่สอนในฐานะคู่แต่งงานใหม่ (111) แมรี่ ลั้ว วอล์กเกอร์ สตรีผู้บุกเบิกสูญเสียสามีและบุตรชายขณะข้ามทุ่งราบ
เครก ซี. คริสเตินเซ็น	(12) เบ็น คริสเตินเซ็น รู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะเยี่ยมชมพระวิหารในวันงานโอเพ่นเฮ้าส์
ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน	(47) เด็กหนุ่มคนหนึ่งในเมืองเดียวทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อจุนเจือครอบครัวและเพื่อศึกษาเล่าเรียน
ควอนทิน แอล. คุก	(6) เอริค ลิตเดลล์ นักกีฬาโอลิมปิกชาวอังกฤษปฏิเสธลงแข่งวิ่งในวันอาทิตย์
แอน เอ็ม. ดิบบ์	(10) เด็กสาวคนหนึ่งใส่เสื้อยืดที่ป่าวประกาศการเป็นสมาชิกของเธอในศาสนจักรด้วยความมั่นใจ
แลร์รี่ เอ็กโค ฮอร์ด	(32) ครูฝึกนาวิกโยธินของ แลร์รี่ เอ็กโค ฮอร์ด เห็นพระคัมภีร์มอรมอนของท่าน
เฮนรี่ บี. อายริงก์	(60) เฮนรี่ บี. อายริงก์ สลักแผ่นไม้ให้บุตรชายแต่ละคนเพื่อแสดงถึงของประทานพิเศษของพวกเขา (72) หลานสาวของ เฮนรี่ บี. อายริงก์ มองหาพระเยซูในวันงานโอเพ่นเฮ้าส์ของพระวิหาร (72) เฮนรี่ บี. อายริงก์ ออกจากงานที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดเพื่อทำงานที่วิทยาลัยริดส์ (72) ลูกสะใภ้ของ เฮนรี่ บี. อายริงก์ สวดอ้อนวอนริมชายหาดและอุทิศเวลาของเธอแก่พระเจ้า
โรเบิร์ต ซี. เกย์	(34) บิดาของ โรเบิร์ต ซี. เกย์ ถามท่านว่าจะขายจิตวิญญาณตนเองเพื่อเงิน 25 เซ็นต์หรือ (34) โรเบิร์ต ซี. เกย์ ทำตามการกระตุ้นเตือนให้ช่วยเด็กชายที่นั่งร้องไห้อยู่ข้างถนน
แดเนี่ยล แอล. จอห์นสัน	(101) วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเข้าพระวิหารหลังจากพายุทำลายสวนผลไม้ของพวกเขา
โรมัส เอส. มอนสัน	(68) เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์ ประหลาดใจที่เห็นชายสี่คนเคลื่อนบันในฐานะปุโรหิต (68) โรมัส เอส. มอนสัน ได้รับการตลใจให้เรียกประธานสาขา (68) จอห์น เอช. โกรเบิร์ต แสดงประจักษ์พยานต่อกษัตริย์แห่งตองกา (86) โรมัส เอส. มอนสัน ทำตามการกระตุ้นเตือนให้มอบคำแนะนำเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนา (86) โรมัส เอส. มอนสัน ทำตามการกระตุ้นเตือนให้ไปเยี่ยมเพื่อนคนหนึ่งที่อยู่โรงพยาบาล (86) โรมัส เอส. มอนสัน กระตุ้นชายหนุ่มคนหนึ่งให้รับใช้งานเผยแผ่ศาสนา (86) พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเหล่าเยาวชนที่งานฉลองทางวัฒนธรรมของพระวิหาร
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน	(18) ชายคนหนึ่งตอบรับการกระตุ้นเตือนให้ “หยุดเด็กหนุ่มที่ขี้จักรยานไว้”
รัสเซลล์ ที. ออสกูธอร์พ	(96) เยาวชนในชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ช่วยเพื่อนสองคนในชั้นเรียนที่เป็นโรคออทิสซึมแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้
บอยด์ เค. แพคเกอร์	(75) เรื่องของ บอยด์ เค. แพคเกอร์ ถูกพายุรุนแรงขัดขวางหน้าในเวลเทิร์นซามัว
ลินดา เอส. รีฟส์	(118) ลินดา เอส. รีฟส์ หันมาสู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเมื่อสามีล้มป่วย
ริชาร์ด จี. สก็อตต์	(93) เยาวชนในรัสเซียทำดัชนี 2,000 ชื่อต่อคนและส่งรายชื่อบรรพชนหนึ่งชื่อสำหรับงานพระวิหาร
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์	(115) เยาวชนหญิงช่วยเหลือกันและกันระหว่างการจำลองการเดินทางของผู้บุกเบิก
แกเรีย อี. สตีเวนสัน	(51) นักศึกษามหาวิทยาลัยคนหนึ่งออกจากงานเลี้ยงในญี่ปุ่นหลังจากปฏิเสธที่จะสูบบุหรี่ยัดไส้กัญชา
สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์	(37) ผู้รับเหมาก่อสร้างพระวิหารแก้ไขจุดตำหนิเล็กน้อยสองจุดในพระวิหารลาเอีย ฮาวาย

ลดข้อกำหนดเรื่องอายุสำหรับการรับใช้ เป็นผู้สอนศาสนา

โดย เฮเธอร์ วิทเทล ริกส์

ข่าวและเหตุการณ์ในศาสนจักร

เมื่อเปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 182 ประธานโรมัส เอส. มอนสันประกาศว่าผู้ชายอาจเริ่มรับใช้งานเผยแผ่เมื่ออายุ 18 ปีและผู้หญิงเริ่มเมื่ออายุ 19 ปี ประกาศดังกล่าวมีผลบังคับใช้ทันที

ต่อมา ที่การประชุมแถลงข่าว เอ็ดเดอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองเน้นว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นทางเลือก “เยาวชนชายและเยาวชนหญิงไม่ควรเริ่มการรับใช้ก่อนพวกเขาพร้อมทางวิญญาณและทางโลก” ท่านกล่าว สิ่งเหล่านี้ อาทิ การเรียน สภากาชาดของครอบครัว และสุขภาพยังคงเป็นข้อพิจารณาสำคัญ

สำหรับการเลือกเวลารับใช้เป็นผู้สอนศาสนา เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองอธิบายว่าอธิการและประธานสแตคอาจจะเสนอชื่อผู้หวังเป็นผู้สอนศาสนาให้รับใช้เต็มเวลา 120 วันก่อนวันเกิดปีที่ 18 หรือวันที่พวกเขาพร้อมจะรับใช้ ชายหนุ่มอาจเข้าศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา (เอ็มทีซี) หลังจากเรียนจบมัธยมปลายหรือเทียบเท่าและอายุ 18 ปีบริบูรณ์ สตรีอาจจะเข้าเอ็มทีซีหลังจากวันเกิดปีที่ 19 ของพวกเขา

ขอให้ผู้หวังเป็นผู้สอนศาสนาเตรียมความพร้อมก่อนงานเผยแผ่ให้มากขึ้นก่อนจะถึงเวลาไปเอ็มทีซี

เวลานี้ชายหนุ่มและหญิงสาวอาจเริ่มรับใช้งานเผยแผ่เมื่ออายุ 18 ปี และ 19 ปี ตามลำดับ ขึ้นอยู่กับสภากาชาดส่วนตัวและการพิจารณาของผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่น

“พระผู้เป็นเจ้าทรงกำลังแรงงานของพระองค์” เอ็ดเดอร์ฮอลล์แลนดักกล่าว “พระองค์ทรงต้องการผู้สอนศาสนาที่เต็มใจและมีค่าควรเพิ่มมากขึ้นเพื่อกระจายความสว่าง ความจริง ความหวัง และความรอดแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไปทั่วโลกที่มีคนจะมีดมนและนำหาวาดหน้า”

เอ็ดเดอร์ฮอลล์แลนดักกล่าวว่าจะส่งผลให้ต้องก่อตั้งคณะเผยแผ่เพิ่มขึ้น

เพื่อช่วยรองรับจำนวนผู้สอนศาสนาที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในคณะเผยแผ่ทั่วโลก เวลาที่ใช้ในเอ็มทีซีสำหรับผู้สอนศาสนาทุกคนจึงลดเหลือหนึ่งในสาม หลักสูตรการอบรม 12 สัปดาห์ที่นำออกมาใช้เมื่อไม่นานมานี้และกำลังดำเนินการในสนามเผยแผ่จะช่วยเหลือผู้สอนศาสนาให้พร้อมมากขึ้น

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมที่ “missionary age requirement” ใน news.lds.org

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

ตั้งแต่เดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 ถึงเดือนมีนาคม ค.ศ. 2013 บทเรียนวันอาทิตย์ที่สี่ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ควรเตรียมจากคำปราศรัยหนึ่งเรื่องหรือมากกว่านั้นที่ให้ไว้ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2012 ส่วนเดือนเมษายน 2013 อาจเลือกคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2012 หรือ เดือนเมษายน 2013 ประธานสแตคและประธานท้องถิ่นควรเลือกว่าจะใช้คำปราศรัยใดในเขตของตน

เรียนรู้เพิ่มเติมโดยทบทวนหมวด “คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา” ของ เลียโฮนา พฤษภาคม 2012 ■

© 2004 IRI

จงตามเรามา เป็นหลักสูตรใหม่ที่จะช่วยให้ครูสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอดและช่วยให้เยาวชนเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณโดยสมบูรณ์มากขึ้น

ศาสนจักรประกาศหลักสูตรใหม่ ของเยาวชนสำหรับปี 2013

ศาสนจักรประกาศหลักสูตรใหม่—จงตามเรามา: แหล่งข้อมูลการเรียนรู้สำหรับเยาวชน—สำหรับชั้นเรียนโครัมพื้นฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน เยาวชนหญิง และชั้นเรียนเยาวชนโรงเรียนวันอาทิตย์สำหรับปี 2013

เป้าหมายหลักประการหนึ่งของ จงตามเรามา คือช่วยให้ครู—ในศาสนจักรและในบ้าน—สอนเช่นเดียวกับที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอน โดยทำให้บทเรียนเป็นเหมือนการสนทนาที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลางมากขึ้น และจะเชิญชวนให้แสดงบทบาทสมมติมากขึ้นในการเรียนการสอน

“จุดที่มุ่งเน้นคือการเสริมสร้างความเข้มแข็งและการสร้างศรัทธา การเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประจักษ์พยาน โดยใช้คำสอนส่วนใหญ่ในปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ และฝ่ายประธานองค์การช่วยสัมฤทธิ์” อ่านจดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดลงวันที่ 12 กันยายน ค.ศ. 2012

จงตามเรามา จัดเรียงเป็นหน่วยต่างๆ ที่มุ่งเน้นหลักคำสอนเดือนละหนึ่งหัวข้อและแบ่งปันในชั้นเรียนของโรงเรียนวันอาทิตย์ เยาวชนหญิง และฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน

ในแต่ละหน่วยมีบทเรียนมากเกินกว่าจะสอนได้ในหนึ่งเดือน จึงขอให้ครูและผู้นำแสวงหาการจดใจและประสานงานกันเพื่อพิจารณาว่าจะใช้โครงร่างบทเรียนใด

คู่มือเล่มใหม่ การสอนพระกิตติคุณในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด จะช่วยให้ผู้นำและครูเข้าใจมากขึ้นว่าจะปรับบทเรียนตามความต้องการเฉพาะด้านของเยาวชนและจะช่วยให้เยาวชนเรียนรู้พระกิตติคุณอย่างไร

บทเรียนทั้งหมดสามารถพิมพ์ได้จากอินเทอร์เน็ต หนังสือฉบับแปลของ จงตามเรามา จะมีให้หลังจากนี้ ราวปลายปี 2012 โครงร่างบทเรียนทั้งหมดจะมีออนไลน์ 23 ภาษา

สมาชิก ผู้นำ และครูสามารถสำรวจหลักสูตรใหม่ทางออนไลน์ได้ที่ lds.org/youth/learn

ผู้นำระดับภาคและผู้นำในท้องถิ่นที่จะจัดอบรมผู้นำและครูก่อนสิ้นปี 2012 ■

เรียนรู้เพิ่มเติมที่ news.lds.org ดูหน้า 96 ในฉบับนี้ด้วยเพื่อตรงไปยังเว็บไซต์ที่มีแหล่งข้อมูลการเรียนรู้แหล่งใหม่สำหรับเยาวชน โปรดสแกนโค้ด QR นี้ด้วยอุปกรณ์มือถือ หรือเยี่ยมชม lds.org/youth/learn

เครื่องมือใหม่ ช่วยสมาชิกเตรียม ชื่อครอบครัว

นจดหมายลงวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2012 ฝ่ายประธานสูงสุดเชิญสมาชิก—เยาวชนและหนุ่มสาวโสดโดยเฉพาะ—ให้ไปรับพรอันสมบูรณ์ของพระวิหารโดยเตรียมชื่อครอบครัวของตนเองเพื่อนำไปพระวิหาร

นอกจากนี้ คนที่มี “ชื่อครอบครัวจำนวนมาก [ได้รับการกระตุ้น] ให้ปล่อยชื่อเหล่านี้โดยเร็วเพื่อจะสามารถประกอบศาสนพิธีที่จำเป็นได้”

เพื่อช่วยสมาชิกตอบรับคำขอจากฝ่ายประธานสูงสุด ศาสนจักรจึงพัฒนาแหล่งช่วยใหม่และประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 10 ภาษาที่ familysearch.org

ตัวอย่างเช่น การอัปเดต new.familysearch.org ล่าสุดชื่อว่า Family Tree ช่วยให้เราเข้าถึงประวัติครอบครัวของเราได้ง่ายขึ้นโดยให้ผู้ใช้ (1) เชื่อมต่อและร่วมมือกันในสายครอบครัวเดียวกัน (2) แก้ไขและลบข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง และ (3) ส่งชื่อบรรพชนไปทำศาสนพิธีพระวิหารได้โดยง่าย ผู้ใช้สามารถหาวิดีโอเกี่ยวกับ “การส่งชื่อไปพระวิหาร” และการอบรมอื่นๆ ได้ที่ familysearch.org/treetraining ■

เอลเดอร์เครก ซี. คริสเต็นเซิน

แห่งฝ่ายประธานโควรัมสาวก
เจ็ดสิบ

เอลเดอร์เครก ซี. คริสเต็นเซินเริ่มรับใช้เป็นสมาชิกในฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 2012 หลังจากการเรียกสู่ตำแหน่งดังกล่าวในเดือนเมษายน ค.ศ. 2012

เอลเดอร์คริสเต็นเซินเป็นบุตรของเชรอนกับคอลลิน คริสเต็นเซิน เกิดที่ซอลท์เลคซิตี รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1956 ท่านเติบโตที่แคลิฟอร์เนียตอนเหนือใน “ครอบครัวแอลดีเอสที่เอาใจใส่และแข็งขัน” ท่านเห็นว่าท่านเชื่อเสมอว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง แต่ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งขึ้นในช่วงรับใช้เป็นผู้ศาสนาที่ซื่อ

“เมื่อเป็นผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าปรารถนาจะรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์หรืออยู่เสมอ ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าในพระกิตติคุณลึกซึ้งขึ้นและชัดเจนขึ้นมาก” ท่านกล่าว ในงานเผยแผ่ท่านรักพระคัมภีร์มอรมอนมากขึ้นซึ่งยังคงอยู่ในคำสอนของท่านทุกวันนี้

เอลเดอร์คริสเต็นเซินเป็นสมาชิกในโควรัมที่หนึ่งและโควรัมที่สองของสาวกเจ็ดสิบตั้งแต่ปี 2002 ล่าสุดท่านรับใช้เป็นผู้ดำเนินการบริหารแผนกฐานะปุโรหิต การเรียกที่ผ่านมาได้แก่ประธานภาคเม็กซิโกซาร์ ประธานคณะเผยแผ่เม็กซิโกซาร์อัสตีอติการ สมาชิกสภาสูง และประธานคณะเผยแผ่สเตค

เอลเดอร์คริสเต็นเซินสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาการบัญชีจากมหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ และปริญญาโทสาขาการบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยยอวชิงตัน ท่านเป็นเจ้าของและดำเนินธุรกิจซื้อขายรถยนต์และอุตสาหกรรมการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ท่านเป็นอาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัยหลายแห่ง

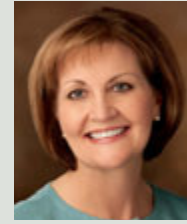
เอลเดอร์คริสเต็นเซินแต่งงานกับเดโบรา โจนส์เมื่อวันที่ 28 มีนาคม ค.ศ. 1978 พวกเขาทำนุพักอยู่ในเมืองฮอลลีวูด รัฐยูทาห์ มีบุตรสี่คนและหลานห้าคน ■

ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ

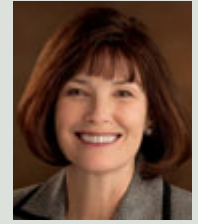
สมาคมสงเคราะห์

แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธาน

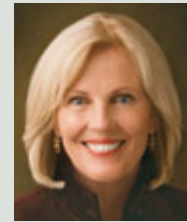

ลินดา เอส. รีฟส์
ที่ปรึกษาที่สอง

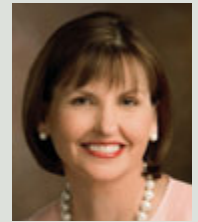
เยาวชนหญิง

แมรีลี เอ็น. คูก
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

อีเลน เอส. ดัลตัน
ประธาน

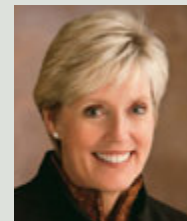

แอน เอ็ม. ทิบบ์
ที่ปรึกษาที่สอง

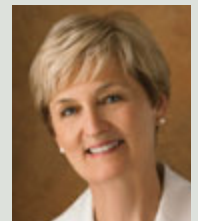
ปฐมวัย

จิน เอ. สตีเวนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โรสแมรี เอ็ม. วิคคอม
ประธาน

เชอริล เอ. เอสฟลิ่ง
ที่ปรึกษาที่สอง

เยาวชนชาย

แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เดวิด แอล. เบค
ประธาน

เอเดรียน โอฮารา
ที่ปรึกษาที่สอง

โรงเรียนวันอาทิตย์

เดวิด เอ็ม. แมคคองกิ
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

รัสเซลล์ ที. ออสการ์ด
ประธาน

แมททีว ไอ. ริชาร์ดสัน
ที่ปรึกษาที่สอง

**ก้าวแห่งศรัทธา โดย
ไมเคิล ที. มัลล์**

“เมื่อสาวกเห็น
[พระเยซู] ทรงดำเนิ
มบบนทะเล เขาทั้งหลาย
ก็แตกตื่น...

“พระเยซูตรัสกับพวก
เขาทันทีว่า ทำใจดีเถิดเถิด
นี่เราเอง อย่ากลัวเลย

“เปโตรจึงทูลตอบ
พระองค์ว่า องค์พระผู้-
เป็นเจ้า ถ้าเป็นพระองค์
แน่แล้ว ขอตริสให้ข้า
พระองค์เดินบนน้ำไป
หาพระองค์

“พระองค์ตรัสว่า
มาเถิด เปโตรจึงลงจาก
เรือเดินบนน้ำไปหาพระ
เยซู” (มัทธิว 14:26-29)

“ข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะประกาศโดยให้มีผลบังคับใช้ทันทีว่า ชายหนุ่มทุกคนที่สามารถและมีค่าควร สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใด มีทางเลือกที่จะขอคำรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาโดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 18 ปี แทน 19 ปี”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ประกาศระหว่างภาคเปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 182 ของศาสนจักร ท่านกล่าวด้วยว่า “วันนี้ข้าพเจ้ายินดีที่จะประกาศว่าสตรีสาวที่สามารถและมีค่าควร ผู้มีความปรารถนาจะรับใช้ สามารถได้รับคำรับรองเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาโดยกำหนดอายุให้เริ่มที่ 19 ปีแทน 21 ปี”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

